ಭಗವದ್ಗೀತಾ

30

ಭಗವಂತಂಡ ಉಪದೇಶ

ಹೆ. ಅ. ಸೋಮೇಶಂಡ ಅರ್ಪಣೆ

ಹೆಮ್ಮೆಚ್ಚಿಮನೆ. ಅ. ಸೋಮೇಶ್

ಇಯಂಗಳಗೊಂಡ್ ಕೊಡವ ತಕ್ಕ್‌ಕ್ ಭಾಷಾಂತರ

ಭಗವಂತಂಡ ಪಾಟ್

ಕರ್ನಾಟಕ ಕೊಡವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ
ಮಡಿಕೇರಿ

ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಭಗವಂತಂಡ ಉಪದೇಶ। ಇದ್ ಭಗವದ್ಗೀತೆರ ಅರ್ಥತ್‌ನ ಕೊಡವ ತಕ್ಕ್‌ಕ್ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡ್‌ನಂತ ಒರ್ ಕೃತಿ.ಇದನ ಹೆಮ್ಮೆಚ್ಚಿಮನೆ - ಅಪ್ಪಣ್ಣಮ್ಮಯ್ಯ ಸೋಮೇಶ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಯಿಂಗ ಮಾಡಿತ್. ಇದನ ಕರ್ನಾಟಕ ಕೊಡವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಇಯಂಗ ಬೋಳಿಪಡ್‌ತಿತ್.

ಕ್ರಯ ಉ. 50/-

ಹಕ್ಕ್ - ಕರ್ನಾಟಕ ಕೊಡವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ , ಮಡಿಕೇರಿ

ಬೊಳಿಪಡ್‌ತ್‌ನವು - ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್
ಕರ್ನಾಟಕ ಕೊಡವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ
ಸ್ಕೌಟ್ ಭವನ , ಜಿಲ್ಲಾ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣ
ಮಡಿಕೇರಿ -571201
ದೂರವಾಣಿ : 229074

ಅಚ್ಚ್ ಮಾಡ್ ನವು - **ಶ್ರೀರಂಗ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್**
ನಂ.229, 10ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ,
ಶ್ರೀ ರಾಮಾಂಜನೇಯ ರಸ್ತೆ, ಹನುಮಂತನಗರ
ಬೆಂಗಳೂರು - 560019
ದೂರವಾಣಿ : 56994807

ಅಧ್ಯಕ್ಷಂಡ ತಕ್ಕ್

ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮತ್‌ರ ಆಧಾರ ಆಯಿತುಳ್ಳ ವೇದ ಉಪನಿಷತ್‌ನ ಕೂಡಿಯಂಡ್ ಉಳ್ಳ "ಭಗವದ್ಗೀತೆ"ನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮ ತನ್ನಡ ಬಾಯಿಲಿಂಜೆ ಅರ್ಜುನಂಗ್ ಬೋಧನೆ ಮಾಡ್‌ಚಿ. ಇದ್ ಸಂಸ್ಕೃತತ್ ಇಂಜಂಡ್, ಇದಂಡ ಭಾಷಾಂತರ ಬೋರೆ ಬೋರೆ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಲ್ ಆಯಿತ್. ಕನ್ನಡತೂ ದುಂಬಾ ಜನ ಇದಂಡ ಶ್ಲೋಕತ್‌ನೂ ಅರ್ಥತ್‌ನೂ ಯ್‌ಳ್‌ದಿತ್. ಆಚೆಂಗಿ ಇದ್ ಕೊಡವ ತಕ್‌ಲ್ ಇಲ್ಲತದ್ ಒರ್ ಕಮ್ಮಿ. ಇದನ ಹೆಮ್ಮೆಚ್ಚಿಮನೆ ಅಪ್ಪಣ್ಣಮ್ಮಯ್ಯ ಸೋಮೇಶ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವಯಿಂಗ ಆಯಿಂಗಡದೇ ಸ್ವತಃ ಸಂತೋಷಕ್ ಯ್‌ಳ್‌ದಿಯಂಡತ್. ಈ ಸಂತೋಷತ್‌ನ ಬೋರೆಯಯಿಂಡ ಕೂಡೆ ಹಂಚಿಯವಕ್ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿತ್ ನಂಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡೋಕ್ ಕ್‌ಟೀತ್. ಇದಂಗ್ ನಂಗ ಒತ್ತಿತ್ ಇಕ್ಕ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಿತ್.

ಈ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಬಾರಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಆನದ್ ಪೆರ್‌ತ್ ಪ್ರಚಾರ ಆಯಿತ್. ಪೆರ್‌ತ್ ಜನ ಓದಿಯಂಡ್ ಉಳ್ಳಂತ ಗ್ರಂಥ. ಆಚೆಂಗಿ ಇಂಞೂ ಎಚ್ಚಕೋ ಜನ ಓದತವು ಅರಿಯತವು ಉಂಡ್. ಇದನ ಎಲ್ಲಾರೂ ಓದೊಂಡು ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನಂಗಡ ಆಸೆ.

ಇದ್ ಸುಮಾರು ಅಂಜಾಯಿರ ಕಾಲಕ್ ಮಿಂಞ ದ್ವಾಪರಾ ಯುಗ ತೀಂದಿತ್ ಕಲಿಯುಗ ಆರಂಭ ಆಪ ಕಾಲತ್ ಆನ ಘಟನೆ. ದಾಯಾದಿ ರಾಜಂಗ ಆನ ಅಂಜಿ ಪಾಂಡುಪುತ್ರಂಗಳೂ, ಕೌರವಂಗಳಾನ ನೂರ್ ದುರ್ಯೋಧನ ಸಹೋದರಂಗಳ್ ರಾಜ್ಯಕಾಯಿತ್ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರತ್ ಯುದ್ಧಕ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಜಮೆಆಚಿ. ಅಕ್ಕ ಅರ್ಜುನ ಅಂವ್ ಯುದ್ಧತ್ ಕೊಲ್ಲೊಂಡು ಚಾನ ಬಂಧು ಮಿತ್ರಂಗಳ ಗುರು ಪೆರಿಯಯಿಂಗಳ ನೋಟಿತ್ ಇಯಂಗಳ ಕೊಲ್ಲೊದ್ ಪಾಪ. ಇದಲ್ ನಾಕ್ ಶ್ರೇಯಸ್ ಇಲ್ಲೆ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಭ್ರಾಂತನಾಯಿತ್, ಸ್ಮೃತಿ

ಭ್ರಮಣೆಯಾಯಿತ್, ಮೇಲ್ ಉರ್‌ಂಜಂಡ್, ಬೊರೆತಂಡ್, ಬಾಯಿ ಒಣಂಗಿಯಂಡ್ ತನ್ನಡ ಸಾರಥಿಯಾನ ಕೃಷ್ಣಂಗ್ , ತಾನ್ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುಲೆ. ಇಯಂಗಳ ಕೊಲ್ಲೊದ್ ನಂಗಕ್ ಶ್ರೇಯಸ್ ಅಲ್ಲ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿತ್ ಬಿಲ್‌ನ ಅಡಿಕ್ ಯ್‌ಟ್ಟಿರುವ . ಅಕ್ಕ ಅರ್ಜುನಂಡ ಮನಸ್‌ರ ಭ್ರಾಂತಿ, ವಿಕಾರ, ಅಜ್ಞಾನತ್‌ನ ಎಲ್ಲಾ ಪೋಪ್‌ಚಿರೋಕ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮಾಡುವ ಉಪದೇಶವೇ "ಭಗವದ್ಗೀತೆ" . ಮುಖ್ಯವಾಯಿತ್ ಕೃಷ್ಣ ಯ್‌ಣ್‌ನ ತತ್ವ ಎಂತ್ ಯ್‌ಣ್‌ಚೆಂಗಿ , ತನ್ನಡ ಕರ್ತವ್ಯತ್‌ನ ಫಲತ್‌ರ ಆಸೆ ಇಲ್ಲತೆ ಮಾಡ್‌ಚೆಂಗಿ ಆ ಕರ್ಮತ್ ಎಂತ್ ದೋಷ ,ಪಾಪ ಉಂಡೇಂಗೂ ಎಂಥ ಪಾಪ ಕೃತ್ಯ ಆಚೆಂಗೂ ನೀರ್‌ನಗೊಂಡ್ ನೀರ್‌ಲೇ ಬೊಳಂದಂಡ್ ನೀರ್‌ಲೆ ಇಪ್ಪಂತ ತಾವರೆ ಪೂವುನ ನೀರ್‌ಕ್ ಎನ್ನನೆ ನೆಲಪ ಕಯ್ಯುಲೆಯೋ ಅನ್ನನೆ ತಾನ್ ಆಶಾರಹಿತನಾಯಿತ್ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮತ್‌ರ ದೋಷ , ಪಾಪ ತಾಂಗ್ ಅಂಟುಲೆ ಯಣ್ಣಿಯಂಡ್.

ಅರ್ಜುನಂಡ ಹಲವಾರ್ ಪ್ರಶ್ನೆಕ್ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತಂಡ್ ಕೃಷ್ಣ ತಾನ್ ದಾರ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರ್ಜುನಂಗ್ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಡ್‌ಪ . ಅಂವ್ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ , ಸರ್ವಶಕ್ತ ,ಸರ್ವಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ , ಸರ್ವಲಯಕಾರಕ್ . ಪಿಂಞ ಅರ್ಜುನಂಡ ಬೋಡಿಕೆ ಪ್ರಕಾರ ತನ್ನಡ ವಿಶ್ವರೂಪತ್‌ನ ಕಾಟ್‌ವ . ಅದಲ್ ಅರ್ಜುನ ಇಡೀ ವಿಶ್ವತ್‌ನೇ ಕಾಂಬ. ಅಲ್ಲತೆ ಯುದ್ಧತ್ ಪಾಂಡವಂಗಡ ಸೈನಿಕಂಗಡ ಕೂಡೇ ಎಲ್ಲಾ ಕೌರವಲೂ ಅವಂಡ ಬಾಯಿಕ್ ನುಗ್ಗಿತ್ ನಾಶ ಆಪನ ಕಾಂಬ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಟಿತ್ ಅರ್ಜುನ ಸಂತೋಷತೂ ಪೋಡಿಲ್ ನಡ್‌ಗಿಯಂಡ್ ಅಕ್ಕಕ್ಕ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿತ್ ಕೃಷ್ಣನ ತನ್ನಡನಕೆ ಒಬ್ಬೊ - ತನ್ನಡ ಸ್ನೇಹಿತ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅವಮಾನ, ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡ್‌ನನೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷಮಿಚಿರೊಂಡು ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಬೋಡ್‌ವ.

ಆಸೆರಹಿತನಾಯಿತ್ ಕೃಷ್ಣನೇ ನಂಬಿತ್ ತನ್ನಡ ಕರ್ಮತ್‌ರಎಂಥ ಪಾಪಕೃತ್ಯ ಮಾಡ್‌ಚೆಂಗೂ ಕೃಷ್ಣ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪತ್‌ನೂ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿತ್ ಸದ್ಗತಿ ಕಾಟ್‌ವ

ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಅರ್ಜುನಂಗ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿತ್ ಅರ್ಜುನಂಗ್ ಯುದ್ಧಕ್ ಪ್ರೇರೇಪಿಚಿಟ್ಟಿತ್ ಯುದ್ಧ ಮಾಡ್‌ಚಿರುವ ವ್ಯಾಸ ಋಷಿನಗೊಂಡ್ ಪಡೆಂದ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಲಿಂಜಿ ಸಂಜಯ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಟೋಂಜಿ, ಕ್ೀಪಂಜಿ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ರಾಜಂಗ್ ಇನ್ನನೆ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

"ಹೇ ರಾಜ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಂಗಡ ಸಂವಾದತ್‌ನ ಕ್ೀಟಿತ್, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂಡ ವಿಶ್ವರೂಪತ್‌ನ ನೋಟೊಂಜಿ ನಾಕ್ ದುಂಬಾ ಸಂತೋಷ ಆಚಿ ಅಕ್ಕಕ್ಕ ಇದನ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ನಾಕ್ ಸಂತೋಷ ಪಡುವಿ , ನಾಡ ರೋಮಯೆಲ್ಲಾ ನಿಗ್‌ರುವ . ಎಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಉಂಡೊ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ,ವಿಜಯ, ಸಹಾಯ,ಶಕ್ತಿ ಪಿಂಞ ನೀತಿ ಇಪ್ಪ ".ಇಂತ ಒರ್ ಗ್ರಂಥ ಭಗವದ್ಗೀತೆ.

ಭಗವದ್ಗೀತೆ - ಭಗವಂತಂಡ ಉಪದೇಶತ್‌ರ ಪುಸ್ತಕತ್‌ನ ಎಲ್ಲಾರೂ ಮನೆ ಮನೆಲ್ ಬೆಚ್ಚಂಡ್ ಇದನ ನಿತ್ಯ ಪಠನ ಮಾಡುವನಗೊಂಡ್ ಅದ್ ಭಾರಿ ಶ್ರೇಯಸ್ಸ್‌ಕ್ ಕಾರಣ ಆಪ. ಈ ಪುಸ್ತಕತ್‌ನ ಸರಳ ಕೊಡವ ತಕ್ಕ್‌ಲ್ ಸುಲಭತ್ ಮನದಟ್ಟ್ ಆಪನಕೆ ಯ್‌ಳ್‌ದಿತ್ ಆನಗೊಂಡ್ ಇದನ ಪ್ರತಿಯೊರ್ ಕೊಡವ ತಕ್ಕ್ ಪರೆಯುವವನು ಯ್‌ಡ್‌ತಂಡ್ ಓದೊಂಡು ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ನಂಗಡ ಬಯಕೆ.

ಚಿರಿಯಪಂಡ ಎಂ. ರಾಜನಂಜಪ್ಪ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕ.ಕೊ.ಸಾ.ಅ
ಕರ್ನಾಟಕ ಕೊಡವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ
ಮಡಿಕೇರಿ

ದಿನಾಂಕ : 26.12.2003
ಸ್ಥಳ : ಮಡಿಕೇರಿ

6

ಮುನ್ನುಡಿ

ಶ್ರೀಭಗವಂತಂಡ ಉಪದೇಶ

ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಬಾರಿ ಪುರಾತನ ಆನ ಗ್ರಂಥ . ಆಚೆಂಗಿ ಅದಂಗಿಂಜಿ ಪುರಾತನ ಆನದ್ ವೇದ ಉಪನಿಷತ್ . ವೇದ ಉಪನಿಷತ್ ಎಲ್ಲಾರುಕೂ ಓದೋಕ್ ಕಯ್ಯುಲೆ ಅರ್ಥವೂ ಆಪ್‌ಲೆ. ಅಲ್ಲತೆ ಆದನ ಎಲ್ಲರೂ ಓದೊಕಯ್ಯ ಯಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನಂಗಡ ಪೂರ್ವಿಕಂಗಡ ಕಟ್ಟಳೆಯೂ ಉಂಡ್ . ಆಚೆಂಗಿ ,ವೇದ ಉಪನಿಷತ್‌ರ ಆಧಾರತ್, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ,ಅರ್ಜುನಂಗ್ ಬೋಧನೆ ಮಾಡ್‌ನ ಭಗವದ್ಗೀತೆನ ಎಲ್ಲಾರೂ ಓದೊಲು , ಸಾಧಾರಣತ್‌ರ ಜನ ಅರ್ಥವೂ ಮಾಡಿಯವಲು, ಇದ್‌ನ ಅರ್‌ಂಜಂಡತೇಂಗಿ ,ನಂಗಡ ವೇದ ಉಪನಿಷತ್‌ರ ತತ್ತ್ವತ್‌ನೂ ಅರ್‌ಂಜಂಡನಕೆ. ಇದ್ ಹಿಂದುವಕೆಲ್ಲಾ ಪರಮ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥ . ಇದ್ ನಿತ್ಯ ಪಾರಾಯಣ ಗ್ರಂಥ . ಧರ್ಮಸಂಕಟತ್ ಚಿಕ್ಕಿಯಂಡಯಿಂಗಳ ಅದತ್‌ಲಿಂಜಿ ತೆಪ್ಪ್‌ಚಿಡುವಂತ ಗ್ರಂಥ .

ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಸುಮಾರು 2500 ಕಾಲತಿಂಜಿ ಭರತಖಂಡಕೂ, ಅಲ್ಲತೆ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತು ದೇಶಕೂ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿತಿಂಜತ್. ಕ್ರಿ.ಪೂ.700ಲ್, ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಂಗಕ್ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವದ್ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆಯಿತಿಂಜತ್ . ಕ್ರಿ.ಪೂ .400ಲ್, ಬೌದ್ಧಜನಾಂಗತ್‌ರ ದೇವಸ್ಥಾನತ್‌ಲೂ ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮಂಗಳ ಉಪಾಸನೆಮಾಡುವಯಿಂಗಡ ವಿಚಾರ ಯಣ್ಣ್‌ತ್.

ಆಚೆಂಗಿ ,ಮದ್ಯತ್ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮತ್‌ನ ಗೊಂಡ್, ಅಯಿಂಗಡ ಆಡಳಿತ ಕಾಲತ್, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ದುಂಬಾ ಮರೆ ಆಯಿ ಪೋಚಿ . ಅಕ್ಕ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯ ಇಲ್ಲೆ. ಜನ್ಮ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಇಲ್ಲೆ, ಇಹಲೋಕ ಪರಲೋಕ ಯಣ್ಣ್‌ವದ್ ಭ್ರಾಂತಿ ಯಣ್ಣ್‌ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬೊಳಂದತ್. ತಾನ್ ಇಂಜಿಜೊಬ್ಬಂಗ್ ತೊಂದರೆ

ಕೊಡ್‌ಪಕಾಗ,ಪ್ರಪಂಚತ್ ಉಳ್ಳಾನ ನಾನೂ ಇಂಞೊಬ್ಬನ್ನೂ ಚಾಯಿತೆ ಅನುಭವಿಚಿಡೊಂಡು ,ಅಚ್ಚಕೆ ,ಎಣ್ಣ್‌ವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬೊಳೆಂದಿತಿಂಜತ್. ಆಚೆಂಗಿ ನಲ್ಲದ್ ಮಾಡ್ ಚೆಂಗಿ ಪುಣ್ಯ ಕ್‌ಟ್ಟ್‌ವ, ಕೆಟ್ಟದ್ ಮಾಡ್‌ಚೇಂಗಿ ಪಾಪ ಬಪ್ಪ ಎಣ್ಣ್‌ವಂತ ಭಾವನೆ ಇಂಜಿತಿಲ್ಲೆ . ಇನ್ನನೆ ಬೌಧಧರ್ಮ ಬೊಳಂದಂಡ್ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮತ್‌ನೋ ಸಂಸ್ಕೃತಿನೋ ಕಾಣತೆ ಆಯಂಡ್ ಬಪ್ಪಕ, ಶ್ರೀಶಂಕರಾಚಾರ್ಯಂಗಡ ಜನ್ಮ ಆಚಿ. ಅಯಿಂಗ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ , ವೇದ ಉಪನಿಷತ್,ಅದಂಡ ಕೂಡೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆನೂ ಜನಕ್ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿತ್, ಭಗವದ್ಗೀತೆರ ತತ್ತ್ವತ್‌ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಯಿತ್,ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಕೂ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲತೂ ಅನ್ವಯ ಆಪನಕೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿಚಿ. ಇದನಗೊಂಡ್ ಭಗವದ್ಗೀತೆರ ಮಹತ್ತ್ವತ್‌ರ ಅರಿವು ಎಲ್ಲಾರ್‌ಕೂ ಬಂದಿತ್.

ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಉದ್ಭವ ಆನದ್ ಯುದ್ಧಭೂಮಿ ಯಾನ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರತ್.ಅದಂಡ ಸಂದರ್ಭ; ಪಾಂಡವ ಕೌರವಂಗಡ ಬಲ್ಯ-ಬಲ್ಯಸೈನ್ಯ, ಎದಿಕೆ ಎದಿಕೆ ನಿಂದಿತ್, ಯುದ್ಧ ಮಾಡೋಕ್ ವಿಷಕಾರಿಯಂಡ್, ಭೀಷ್ಮಂಡ ಸಿಂಹನಾದ ಪಿಂಜ್ಞಲ್ಲಿಂಜಿ ಎಲ್ಲಾ ಯೋಧಂಗಡ ಶಂಖಧ್ವನಿ, ಡೊಳ್ಳ್, ಮೃದಂಗತ್‌ಲಿಂಜಿ ಆನ ರಣಭೀಕರ ಶಬ್ದ ಆಯಿತ್, ಭೂಮಿಂಜಿ ಆಕಾಶ ಕತ್ತನೆ ಪ್ರತಿ ಧ್ವನಿಮಾಡಿಯಂಡ್, ಎದೆನ ಸೀಳಿಯಂಡ್ ವಡ್‌ತಂಡಿಂಜಂತ ಸಮಯ.

ಭಗವದ್ಗೀತೆರ ಕಾರಣ ಕರ್ತನಾದ ಅರ್ಜುನ, ಒರ್ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿ, ವೀರ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಯೋಧ,ಸಾಹಸಿ,ಪರಾಕ್ರಮಿ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿ ಪಿಂಞ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮತ್‌ನೋ ಅರ್‌ಂಜಂಡಿಂಜತ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟತ್‌ರಂವ್. ಇಂತಾ ವೀರ ಅರ್ಜುನಂಗ್ ದಂಡ್ ಸೈನ್ಯತ್‌ರ ಮದ್ಯತ್ ಬಿಲ್‌ಪುಡ್‌ಚಿತ್, ಯುದ್ಧ ಮಾಡೊಂಡು ಯಣ್ಣ್‌ವಕೆ, ತಾನ್ ಯುದ್ಧತ್ ಕೊಲ್ಲೊಂಡುಚಾನ,ತನ್ನಡ ಗುರು, ಅಜ್ಜ,ಅಪ್ಪ, ಅಣ್ಣತಮ್ಮಣಂಗ, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕ, ಬಂಧುವ ಇಯಂಗಳ ನೋಟೊಂಜಿ -ಇಯಂಗಳ ಕೊಲ್ಲೊದ್ ಧರ್ಮವಾ ? ಅಧರ್ಮವಾ, ಸೆರಿಯ ಅಥವಾ

ತಪ್ಪಾ ,ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಸಂಶಯವೂ ಶೋಕವೂ ಬಂದ್‌ರ್‌ವ. ತಾನ್ ಯುದ್ಧತ್ ಗೆದ್ದಿತ್ ಆಳೊಂಡುಬಾನ ಗುರುವ, ಪಿತೃವ, ಬಂಧ್‌ವಳ ಕೊಂದ ಪಿಂಞ ಇಂಞಂತಂಗ್ ಈ ರಾಜ್ಯ? ಈ ಯುದ್ಧತ್ ಗೆಲ್ಲೊದೂ ಬೋಂಡ ಈ ರಾಜ್ಯವೂ ಬೋಂಡ.ನಿರಾಯುಧನಾಯಿತುಳ್ಳ ನನ್ನ ಇಯಂಗ ಎಲ್ಲಾರೂ ಕೊಂದತ್ತೇಂಗಿ ಅದೇ ನಾಕ್ ನಲ್ಲದ್ ಯಣ್ಣ್‌ವಂಜಿ, ಯುದ್ಧ ಮಾಡುಲೆ ಯಣ್ಣ್‌ತ್ ಮುಂಡತೆ ಅಳ್‌ತ್‌ರುವ. ಅರ್ಜುನಂಗ್, ಈ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮತ್‌ರ ವಿಷಯತ್‌ಲ್‌ಬಪ್ಪ' ಸಂಶಯತ್‌ನ ಕೃಷ್ಣ ಯಣ್ಣ್‌ವ ;ಇದ್ ಅರ್ಜುನಂಗ್ ತಾಮಸಿಕ ಮೋಹತ್‌ನ ಗೊಂಡ್ ಆನ ದುರ್ಬಲತ್‌ರ ಭ್ರಮೆ.

ಈ ಸಂಶಯತ್‌ನ ಅರ್ಜುನಂಗ್ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಯಿತ್ ಪೋಪ್‌ಚಿಡೋಂಜಿ, ಅವನಗೊಂಡ್ ಯುದ್ಧ ಮಾಡ್‌ಚಿರೋಕ್,ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪಂಡೆತ ಋಷಿಯ ಯಣ್‌ಚಿ ಯ್‌ಣ್‌ಯಂಡ್, ಅಕ್ಕಕ್ಕ ವೇದೋಪನಿಷತ್‌ರ ತತ್ತ್ವತ್‌ನೇ ವಿವರ್‌ಚಿಡ್‌ವ. ತಾನ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಬೋಧನೆನೆಲ್ಲಾ ವೇದೋಪನಿಷತ್‌ರ ಆಧಾರತೆ ಪಳೇ ಋಷಿಯ ಯಣ್‌ಚೆ ಎಣ್ಣ್‌ಯಂಡೇ ತತ್ತ್ವ ಬೋಧನೆ ಮಾಡುವ. ಅಲ್ಲತೆ ತನ್ನಡ ವಿಶ್ವರೂಪತ್‌ನ ಕಾಟೊಂಜಿ ,ಈ ಪ್ರಕ್ಕೃತಿ (ವಿಶ್ವ) ಎಲ್ಲಾ ಅವಂಡಲ್ಲಿ ಅಡಂಗಿತ್ ಯ್‌ಣ್ಣವನ್ನ ಕಾಟುವ. ವಿಶ್ವರೂಪತ್‌ಲ್, ಶತ್ರುಸೈನ್ಯತ್‌ರ ಯೋಧಂಗಳೂ ತನ್ನಡ ಅನೇಕ ಯೋದಂಗಡ ಕೂಡೆ ಕೃಷ್ಣಂಡ ಉಗ್ರ ಬಾಯಿಕ್ ಪ್ರವೇಶ ಆಪನ ಕಾಟ್‌ವ. ವಿಶ್ವರೂಪತ್‌ರ ವಿವರತ್‌ನ ।ವಿಶ್ವರೂಪದರ್ಶನ ಯೋಗ। - ಅಧ್ಯಾಯತ್ ಮನಸ್ ಇಟ್ಟತ್ ಒದ್ ಚೆಂಗಿ,ಸಂಜಯ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂಗ್ ಯಣ್ಣ್‌ನನಕೆ ರೋಮಾಂಚನ ನಂಗಕೂ ಆಪ. ಇದ್ ಒರ್ ಬಾಯಿರ ಅನುಭವ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮ ಅಧರ್ಮತ್‌ರ ತತ್ತ್ವತ್‌ನೋ ಅರ್ಜುನಂಗ್ ವಿವರ್‌ಚಿರೊಂಜಿ ಮುಖ್ಯವಾಯಿತ್,ಫಲತ್‌ರ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಕರ್ಮತ್‌ರ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯತ್‌ನ ಎಲ್ಲಾ ಕೃಷ್ಣಂಗೇ ಬುಡ್‌ವಂಜಿ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಮಾಡ್‌ಚೆಂಗಿ ಎದೋರ್ ಪಾಪವೂ ಅಂಟುಲೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಅವನ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡ್‌ವ

ಯಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಎಣ್ಣ್‌ಚಿ. ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮತ್‌ನೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿತ್, ಅವನೇ ಶರಣ್ ಪೋಚೆಂಗಿ, ತಾನ್ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪತಿಂಜಿ ಬುಡ್‌ತುವಿ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ.

ಇದನೆಲ್ಲಾ ಕ್‌ಟ ಪಿಂಞ, ಅರ್ಜುನ, "ನಾಡ ಸಂಶಯ ಎಲ್ಲಾ ಪೋಚಿ, ಮೋಹ ನಾಶ ಆಚಿ . ಸಂದೇಹ ಶೂನ್ಯಸಾಯತ್ ಉಳ್ಳ್.ನೀನ್ ಯಣ್‌ನನಕೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡ್‌ವಿ" ಯಣಿಯಂಡ್ ಯುದ್ಧಕ್ ಏವ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಂಗಡ ಸಂವಾದ್‌ತ್‌ನ ಪೂರ್ತಿ ಕ್‌ಟಿತ್, ಸಂಜಯ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಂಗ್ ಯಣ್‌ನ್ ವಿಚಾರವೂ ಭಗವದ್ಗೀತೆಲ್ ಒರ್ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶ. ಅದೆಂತ್ ಯಣ್ಣಚೆಂಗಿ, ನಾನ್ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಂಗಡ ಸಂವಾದತ್‌ನ ಪಿಂಞ ವಿಶ್ವರೂಪತ್‌ನ ಅಕ್ಕಕ್ಕ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಸಂತೋಷಪಡುವಿ ಅಲ್ಲತೆ,

ಎಲ್ಲಿ ಯೋಗೇಶ್ವರನಾನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಉಂಡೋ, ಎಲ್ಲಿ ಧನುರ್ಧಾರಿ ಆನ ಅರ್ಜುನ ಉಂಡೋ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ,ವಿಜಯ,ಐಶ್ವರ್ಯ, ಶಾಶ್ವತ ನೀತಿ - ಇಂಜಿತೇ ಇಪ್ಪ.

ಇಂಥಾ ಭಗವದ್ಗೀತೆನ ನಂಗ ಎಲ್ಲಾರೂ, ನಂಗ ನಂಗಡ ಮನೆಲ್ ಬೆಚ್ಚಂಡ್, ಪೂಜಿತ್, ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿತ್ ಭವತ್ರೀತ್‌ಕ್ ಪಾತ್ರಂಗ ಆಕನ.

ಭಗವದ್ಗೀತೆರ ಭಾಷಾಂತರ ಪೇರ್‌ತ್ ಭಾಷೆಲ್ ಉಂಡ್,ಕನ್ನಡತೂ ದುಂಬಾ ಜನ ಯಳದಿತ್. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಂಗಡ ಸಂವಾದತ್‌ನ -ಒರೇ ವಿಚಾರತ್‌ನ ಅನೇಕ ಶೈಲಿಲ್ ಯಳದಿತ್. ಮೈಸೂರುಕಾರ ಮೈಸೂರು ಶೈಲಿಲ್ ಯಳದಿತ್,ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿರ ಕನ್ನಡಿಗಂಗ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಶೈಲಿಲ್ ಯಳದಿತ್. ಇದನ ಕೊಡವ ತಕ್‌ಲ್ ಯಳ್‌ದೊಂಡು ಯಣ್ಣಯಂಡ ನಾಕಾಚಿ. ಕೊಡವ ತಕ್ ಪರೆಯುವಯಿಂಗಕೆಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡ ಗೊತ್ತುಂಡ್. ಕನ್ನಡತ್ ಓದೊದೇ ಸುಲಭ ಇಕ್ಕು. ಆಚೆಂಗೂ, ಗೀತೆನ ಓದಿತ್ ಆದಂಡ ಭಾವನೆನ ಕೊಡವ ತಕ್‌ಲೇ ಓದೊಂಜಿ ಕೊಡವ ತಕ್ಕ್‌ಲೇ ಭಾವನೆ ಬೊಳತಿತ್,ಈ ಭಗವದ್ಗೀತೆನ ಓದಿತ್ ಅರ್ಥ, ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ತತ್ತ್ವತ್‌ನ ಕೊಡವ ತಕ್‌ಲೇ ಗೇನ ಮಾಡಿತ್ ಅನ್ನನೆ

ಕೊಡವ ತಕ್ಕ್‌ಲೇ ಯ್‌ಳ್‌ದುವಿ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಶುರುಮಾಡಿಯೆ.

ಇದನ ದಾರೇಂಗಿ ಓದ್‌ಚೆಂಗಿ, ಇದಲ್ ಉಳ್ಳ ತಪ್ಪುನೋ, ಬೋರೆ ಎಂತೇಗಿ ಕೊಡವ ಭಾಷೆ ಪ್ರಯೋಗತ್‌ರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಂಡ್ ಬಂದತೆಂಗಿ ನಾಕ್ ಅರಿಚಿಡೊಂಡು ಯಣಿಯಂಡ್ ನಾಡ ಬಿನ್ನಹ , ವಿನಂತಿ.

ಹೆಮ್ಮಚ್ಚಿಮನೆ ಅ. ಸೋಮೇಶ್

ಎದೊರ್ ಗ್ರಂಥತ್‌ಸ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವಕ್ ಮುಪ್ಪಡೆ, ಆ ಗ್ರಂಥತ್‌ಲ್ ಬಾರಿ ಮಹತ್ವ ಉಂಡ್ ಅದಂಡ ಅನುಭವ ನಾಕ್ ಆಂಡು, ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್, ಗ್ರಂಥಕ್‌ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿತ್, ಗ್ರಂಥಕರ್ತಕ್ ನಮಸ್ಕರಿಚಿಟ್ಟಿತ್. ಗೌರವಪೂರ್ವವಾಯಿತ್ ಅಧ್ಯಯನ ಶುರು ಮಾಡಂಡು. ಆನಗೊಂಡ್ ಭಗವದ್ಗೀತೆನೂ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮನೋ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡನ.

ಧ್ಯಾನಮ್

ಪಾರ್ಥಾಯ ಪ್ರತಿಬೋಧಿತಾಂ ಭಗವತಾ
ನಾರಾಯಣೇನ ಸ್ವಯಂ
ವ್ಯಾಸೇನ ಗ್ರಥಿತಾಂ ಪುರಾಣಮುನಿನಾ
ಮಧ್ಯೇ ಮಹಾಭಾರತಮ್
ಅದ್ವೈತಾಮೃತವರ್ಷಿಣೀಂ ಭಗವತೀಮ್
ಅಷ್ಟಾದಶಾಧ್ಯಾಯಿನೀಮ್
ಅಂಬ ತ್ವಾಮನುಸಂದಧಾಮಿ ಭಗವದ್
ಗೀತೆ ಭವದ್ವೇಷಿಣೀಮ್ ॥

1. ಭಗವಂತನಾನ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಗೊಂಡ್ ಅರ್ಜುನಂಗ್ ಸ್ವತ: ತಾನೇ ಯ್‌ಣ್‌ನ ಉಪದೇಶ ಆಯಿತುಳ್ಳ, ಮಹಾಋಷಿ ವ್ಯಾಸನಗೊಂಡ್, ಮಹಾಭಾರತತ್‌ರ ಮಧ್ಯತ್ ಕೂಟಿತುಳ್ಳ, ಅದ್ವೈತ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಅಮೃತತ್‌ನ ಕರಂದಂಡ್ ಉಳ್ಳಂತ್ ಸಂಸಾರತ್‌ರ ಭಾರನಾಶಿನಿಯಾನ ಪದಿನ್‌ಟ್ ಅಧ್ಯಾಯ ಉಳ್ಳ, ಅಮ್ಮಾ; ಭಗವದ್ಗೀತೆ; ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನಮಾಡ್‌ವಿ.

ನಮೋಽಸ್ತು ತೇ ವ್ಯಾಸ ವಿಶಾಲಬುದ್ಧೇ
ಫುಲ್ಲಾರವಿಂದಾಯತಪತ್ರನೇತ್ರ ।
ಯೇನ ತ್ವಯಾ ಭಾರತತೈಲಪೂರ್ಣಃ

ಪ್ರಜ್ವಾಲಿತೋ ಜ್ಞಾನಮಯಪ್ರದೀಪಃ ॥ 2 ॥

2. ಅರಳ್‌ನ ಚೊಂದ ತಾವರೆ ಪೂ ನನಕೆ ಅಗಲಾನ ಕಣ್ ಉಳ್ಳ, ಭಾರಿ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾನ ವ್ಯಾಸನೇ, ಭಾರತ ಯಣ್ಣ್‌ವ ಎಣ್ಣೆಲ್ ತುಂಬಿತುಳ್ಳ ಜ್ಞಾನಮಯ ಆನ ಬಾರಿ ಬೊಪ್ಪು ತಪ್ಪಂತ ಬೊಳಚತ್‌ನ ಕತ್‌ಚಿಟ್ಟ ನೀಕ್ ನಮಸ್ಕಾರ.

ಪ್ರಪನ್ನ ಪಾರಿಜಾತಾಯ ತೋತ್ರವೇತ್ರೈಕಪಾಣಯೇ ।

ಜ್ಞಾನಮುದ್ರಾಯ ಕೃಷ್ಣಾಯ ಗೀತಾಮೃತದುಹೇ ನಮಃ ॥ 3 ॥

3. ಶರಣಾಗತನಾನ ಭಕ್ತಂಗಕ್ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷತ್‌ನನಕೆ ಉಳ್ಳ, ಒರ್ ಕೈಲ್ ಕೊಳಲ್ ಪುಡಿಚಿತುಳ್ಳ, ಜ್ಞಾನತ್ ತುಂಬಿತುಳ್ಳ ಗೀತೆ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಅಮೃತತ್‌ನ ಕರಂದಂಡುಳ್ಳ, ಕೃಷ್ಣಂಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ.

ಸರ್ವೋಪನಿಷದೋಗಾವೋ

ದೋಗ್ಧಾ ಗೋಪಾಲನಂದನಃ

ಪಾರ್ಥೋವತ್ಸಃ ಸುಧೀರ್ಭೋಕ್ತಾ

ದುಗ್ಧಂ ಗೀತಾಮೃತಂ ಮಹತ್ ॥ 4 ॥

4. ಎಲ್ಲಾ ಉಪನಿಷತ್ ಗೋವುವ, ಕೃಷ್ಣ ಪಾಲ್ ಕರಪಂವ್, ಅರ್ಜುನ ಕಡಚಿ, ಮಹತ್ ಗೀತಾಮೃತವೇ ಪಾಲ್. ಇದನ ಜ್ಞಾನಿಯ ಕುಡಿಪ.

ವಸುದೇವಸುತಂ ದೇವಂ ಕಂಸಚಾಣೂರಮರ್ದನಮ್ ।

ದೇವಕಿಪರಮಾನಂದಂ ಕೃಷ್ಣಂ ವಂದೇ ಜಗದ್ಗುರುಮ್ ॥ 5 ॥

5. ವಸುದೇವಂಡ ಮೋವನೂ, ಕಂಸ, ಚಾಣೂರಂಗಳ ಕೊಂದವನೂ, ದೇವಕಿಕ್ ಪರಮಾನಂದ ಮಾಡ್‌ನವನೂ, ಜಗದ್ಗುರುವೂ, ದೇವನೂ ಆನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವಿ.

ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣತಟಾ ಜಯದ್ರಥಜಲಾ

ಗಾಂಧಾರನೀಲೋಪಲಾ
ಶಲ್ಯಗ್ರಾಹವತೀ ಕೃಪೇಣ ವಹನೀ
ಕರ್ಣೇನ ವೇಲಾಕುಲಾ ।
ಅಶ್ವತ್ಥಾಮವಿಕರ್ಣಘೋರಮಕರಾ
ದುರ್ಯೋಧನಾವರ್ತಿನೀ
ಸೋತ್ತೀರ್ಣಾ ಖಲು ಪಾಂಡವೈ ರಣನದೀ
ಕೈವರ್ತಕಃ ಕೇಶವಃ ॥ 6 ॥

6. ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣಂಗ ದಡ ಆಯಿತೂ, ಜಯದ್ರಥ ಜಲ ಆಯಿತೂ,ಶಲ್ಯ ಮೊಸಳೆಯಾಯಿತು,ಕೃಪ ರಭಸತ್ ಪರಿಯುವ ಪೊಳೆಯಾಯಿತೂ, ಕರ್ಣ ಚಡ್ಂಜಂಡ್ ಉಳ್ಳ ಅಲೆಯಾಯಿತೂ. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ವಿಕರ್ಣಂಗ ಘೋರ ಮೊಸಳೆಯಾಯಿತೂ ದುರ್ಯೋಧನ ಸುಳಿಯಾಯಿತೂ, ಇಂಜಂಥ ರಣನದಿ ಎಣ್ಣ್‌ವ ಪೊಳೆನ ಪಾಂಡವಂಗ ದಾಟ್‌ಚಿ. ಇದಂಗ್ ಕೃಷ್ಣನೇ ಅಂಬಿಗನಾಯಿತಿಂಜತ್

ಪಾರಾಶರ್ಯವಚಃಸರೋಜಮಮಲಂ
ಗೀತಾರ್ಥಗಂಧೋತ್ಕಟಂ
ನಾನಾಖ್ಯಾನಕಕೇಸರಂ ಹರಿಕಥಾ
ಸಂಬೋಧನಾಬೋಧಿತಮ್ ।
ಲೋಕೇ ಸಜ್ಜನಷಟ್ಪದೈರಹರಹಃ
ಪೇಪೀಯಮಾನಂ ಮುದಾ
ಭೂಯಾದ್ಭಾರತಪಂಕಜಂ ಕಲಿಮಲ
ಪ್ರಧ್ವಂಸಿ ನಃ ಶ್ರೇಯಸೇ ॥ 7 ॥

7.ಪರಾಶರ ಯ್‌ಣ್ಣ್ವ ಋಷಿರ ಮೋವನಾನ ವ್ಯಾಸಂಡ ವಚನ ಎಣ್ಣ್ವ ಸರೋವರತ್ ಪುಟ್‌ನ ಕೇಸರಿರಂತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಉಳ್ಳ ಹರಿಕಥೆರನ್ನಕೆ ಬೋಧನೆಯಿಂಜಿ ಅರಿಂಜವಂತ,ಸಜ್ಜನ ಯಣ್ಣ್ವ ದುಂಬಿನಗೊಂಡ್ ಪ್ರತಿದಿನ ಆನಂದತ್ ಕುಡಿಪಂತ ಕಲಿಕಲ್ಮಷ ತ್‌ನನಾಶಮಾಡುವ, ಗೀತಾರ್ಥ ಎಣ್ಣ್ವ ಉತ್ಕಟ ಪರಿಮಳ ಉಳ್ಳ ನಿರ್ಮಲವಾನ ಮಹಾಭಾರತ ಎಣ್ಣ್ವ ಕಮಲ ನಂಗಕ್ ನಲ್ಲದ್‌ಮಾಡಡ್.

ಮೂಕಂ ಕರೋತಿ ವಾಚಾಲಂ ಪಂಗುಂ ಲಂಘಯತೇ ಗಿರಿಮ್
ಯತ್ಕೃಪಾ ತಮಹಂ ವಂದೇ ಪರಮಾನಂದ ಮಾಧವಮ್ ॥ 8 ॥

8. ದಾರ್‌ಡ ಕೃಪೆ ಮೂಗನ ವಾಚಾಳಿಯಾಯಿತ್‌ಮಾಡ್‌ಮೋ, ಕುಂಟನ ಕುಂದ್ ಪಾರುವನಕೆ ಮಾಡುವೋ ಆಂತ ಕೃಪೆ ಮಾಡುವಂತ ಪರಮಾನಂದ ಸ್ವರೂಪ ನಾನ ಮಾಧವಂಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್‌ವಿ .

ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮಾ ವರುಣೇಂದ್ರ ರುದ್ರ ಮರುತಃ
ಸ್ತುನ್ವಂತಿ ದಿವ್ಯೈಃ ಸ್ತವೈ
ರ್ವೇದೈಃ ಸಾಂಗಪದಕ್ರಮೋಪನಿಷದೈ
ರ್ಗಾಯಂತಿ ಯಂ ಸಾಮಗಾಃ ।
ಧ್ಯಾನಾವಸ್ಥಿತತದ್ಗತೇನ ಮನಸಾ
ಪಶ್ಯಂತಿ ಯಂ ಯೋಗಿನೋ
ಯಸ್ಯಾಂತಂ ನ ವಿದುಃ ಸುರಾಸುರಗಣಾ
ದೇವಾಯ ತಸ್ಮೈ ತಮಃ ॥ 9 ॥

9. ದಾರ್‌ನ ಬ್ರಹ್ಮ, ವರುಣ, ಇಂದ್ರ, ರುದ್ರ, ಮರುದ್ಗಣ (ಸಪ್ತಗಣ) ಇಯಂಗ ದಿವ್ಯಸ್ತವತಿಂಜಿ ಸ್ತುತಿ ಮಾಡ್‌ಓ ,ದಾರ್‌ನ ಸಾಮಗೆಂಗ, ಉಪನಿಷತ್‌ಎಲ್ಲಾ ಕೂಡಿತುಳ್ಳ ವೇದತ್‌ನ ಪಾಡಿತ್ ಸ್ತುತಿಚೆರುಓ , ದಾರ್‌ನ ಯಯ ಯೋಗಿಯ, ಧ್ಯಾನತ್‌ಲ್ ತಲ್ಲೀನ ಆನ ಮನಸ್‌ಲಿಂಜಿ ನೋಟ್‌ಓ. ದಾರ್‌ಡ ಆಳತ್‌ನ ಸುರ,ಆಸುರಗಣಕ್ ಅರಿಯುವ ಕಯ್ಯುಲೆಯೋ ಆಂತಹ ದೇವಂಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ.

ಪ್ರಥಮ ಅಧ್ಯಾಯ

ಅರ್ಜುನ ವಿಷಾದಯೋಗ

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಜಯನ ಕ್ೕಪ್ ;-

ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರೇ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರೇ ಸಮವೇತಾ ಯುಯುತ್ಸವಃ।
ಮಾಮಕಾಃ ಪಾಂಡವಶ್ಚೈವ ಕಿಮಕುರ್ವತ ಸಂಜಯ ॥
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕ್ೕಪ

1. ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರೇ ಆನಂಥ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರತ್, ಯುದ್ಧ ಮಾಡೊಕ್ ಯಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಜಮ ಆನ ನಂಗಂಡಜನಳೂ, ಪಾಂಡವಂಗಡ ಜನಳೂ ಎನ್‌ಮಾಡ್‌ಚಿ. ಸಂಜಯ.

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ

ದೃಷ್ಟ್ವಾತು ಪಾಂಡವಾನೀಕಂ ವ್ಯೂಢಂ ದುರ್ಯೋಧನಸ್ತದಾ ।
ಆಚಾರ್ಯಮುಪಸಂಗಮ್ಯ ರಾಜಾವಚನಮಬ್ರವೀತ್ ॥ 2 ॥
ಸಂಜಯ ಯ್ಣ್ಣಿಚಿ,

2. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಸಮಯತ್, ರಾಜನಾನ ದುರ್ಯೋಧನ, ಬಲ್ಯದಾಯಿತ್ ಕೂಡ್‌ನ ಪಾಂಡವಂಗಡ ಸೈನ್ಯತ್‌ನ ನೋಟಿತ್, ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯಾಂಡ ಪಕ್ಕ ಪೋಯಿತ್ ಇನ್ನನೆ ಯ್ಣ್ಣಿವ :

ಪಶ್ಯೈತಾಂ ಪಾಂಡುಪುತ್ರಾಣಾಮಾಚಾರ್ಯ ಮಹತೀಂ ಚಮೂಮ್।
ವ್ಯೂಢಾಂ ದ್ರುಪದ ಪುತ್ರೇಣ ತವ ಶಿಷ್ಯೇಣ ಧೀಮತಾ ॥ 3 ॥

3. ಎಲ್ಲೈ ಆಚಾರ್ಯನೇ, ನೀಡ ಶಿಷ್ಯನೂ ಬುದ್ಧಿವಂತನೂ ಆನಂತ, ದ್ರುಪದಂಡ ಮೋವ ಆನ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ನಗೊಂಡ್ ರಚನೆ ಆನ ಈ ಬಲ್ಲಿಯ ಪಾಂಡುಪುತ್ರಂಡ ಸೈನ್ಯತ್‌ನ ನೋಟ್.

ಅತ್ರ ಶೂರಾ ಮಹೇಷ್ವಾಸಾ ಭೀಮಾರ್ಜುನಸಮಾ ಯುಧಿ ।
ಯುಯುಧಾನೋ ವಿರಾಟಶ್ಚ ದ್ರುಪದಶ್ಚ ಮಹಾರಥಃ ॥ 4 ॥
ಧೃಷ್ಟಕೇತುಶ್ಚೇಕಿತಾನಃ ಕಾಶಿರಾಜಶ್ಚ ವೀರ್ಯವಾನ್ ।
ಪುರುಜಿತ್ ಕುಂತಿಭೋಜಶ್ಚ ಶೈಬ್ಯಶ್ಚ ನರಪುಂಗವಃ ॥5
ಯುಧಾಮನ್ಯುಶ್ಚ ವಿಕ್ರಾಂತ ಉತ್ತಮೌಜಾಶ್ಚ ವೀರ್ಯವಾನ್ ।
ಸೌಭದ್ರೋ ದ್ರೌಪದೇಯಾಶ್ಚ ಸರ್ವ ಏವ ಮಹಾರಥಾಃ ॥ 6 ॥

4,5,6. ಇಲ್ಲಿ ಶೂರಂಗಳೂ, ಬಲ್ಯ ಬಿಲ್‌ಕಾರಂಗಳೂ ಭೀಮಾರ್ಜುನಂಗಕೂ ಸಮನಾನಂತಯಿಂಗಳೂ, ಅನಂತ, ಯುಯುಧಾನ, ವಿರಾಟ, ಪಿಂಞ ಮಹಾರಥನಾದ ದ್ರುಪದನೂ ಉಂಡ್. ಅಲ್ಲತೆ, ದೃಷ್ಟಕೇತು, ಪಿಂಞ ಚೇಕಿತಾನ, ಉಂಡ್ ಯಿಯಂಗ ಎಲ್ಲರೂ ಮಹಾರಥಿಯಳೇ.(ದ್ರೌಪದಿರ ಮಕ್ಕ: ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯ, ಶೃತಸೋಮ, ಶೃತಕೀರ್ತಿ, ಶತಾನಿಕ, ಶೃತವರ್ಮ)

ಅಸ್ಮಾಕಂ ತು ವಿಶಿಷ್ಟಾಯೇ ತಾನ್ನಿ ಬೋಧ, ದ್ವಿಜೋತ್ತಮ ।
ನಾಯಕಾ ಮಮ ಸೈನ್ಯಸ್ಯ ಸಂಜ್ಞಾರ್ಥಂ ತಾನ್ ಬ್ರವೀಮಿ ತೇ ॥ 7 ॥

7. ಆಚಾರ್ಯನೇ ; ನಂಗಡ ಕಡೆ ದಾರ್ ಮುಖ್ಯ ಪಟ್ಟೆ ಸೇನಾಪತಿಯಳೋ, ಆಯಿಂಗಳೋ; ನೀಡ ಜ್ಞಾಪಕಕಾಯಿತ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್ಪಿ.

ಭವಾನ್ ಭೀಷ್ಮಶ್ಚ ಕರ್ಣಶ್ಚ ಕೃಪಶ್ಚ ಸಮಿತಿಂಜಯಃ ।
ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ ವಿಕರ್ಣಶ್ಚ ಸೌಮದತ್ತಿ ರ್ಜಯದ್ರಥಃ ॥ 8 ॥

8. ನೀನ್, ಭೀಷ್ಮ ಪಿಂಞ ಕರ್ಣ ಪಿಂಞ ಯುದ್ಧತ್‌ಲ್ ಯಕ್ಕಾಲು ಗೆಲ್ಲುವಂತ ಕೃಪ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ವಿಕರ್ಣ (ದುರ್ಯೋದನಂಡ ತಮ್ಮ) ಸೋಮದತ್ತಂಡ ಮೋಂವ್ ಭೂರಿಶ್ರವಸ್ಸು ಪಿಂಞ ಜಯದ್ರತ್

ಅನ್ಯೇ ಚ ಬಹವಃ ಶೂರಾ ಮದರ್ಥೇ ತ್ಯಕ್ತ ಜೀವಿತಾಃ ।
ನಾನಾ ಶಸ್ತ್ರ ಪ್ರಹರಣಾಃ ಸರ್ವೇ ಯುದ್ಧ ವಿಶಾರದಾಃ ॥ 9 ॥

9. ಪಿಂಞ ನಾಕಾಯಿತ್ ಚಾವಕ್ ತಯಾರುಳ್ಳ. ಇನ್ನೂ ಸುಮಾರ್ ಶೂರಂಗ ಉಂಡ್. ಇಯಿಂಗ ಎಲ್ಲರೂ ನಾನಾತರತ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಹಾರತ್ ಗಟ್ಟಿಗಂಗ.

ಅಪರ್ಯಾಪ್ತಂ ತದಾಸ್ಮಾಕಂ ಬಲಂ ಭೀಷ್ಮಾಭಿರಕ್ಷಿತಮ್ ।
ಪರ್ಯಾಪ್ತಂ ತ್ವಿದಮೇತೇಷಾಂ ಬಲಂ ಭೀಮಾಭಿರಕ್ಷಿತಮ್ ॥ 10 ॥

10. ಭೀಷ್ಮನ ಗೊಂಡ್ ರಕ್ಷಣೆ ಆಯಿತುಳ್ಳ ನಂಗಡ ಸೈನ್ಯ , ಬಲ್ಲಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇಲ್ಲತಂತದ್, ಆಚೆಂಗಿ, ಭೀಮನಗೊಂಡ್ ರಕ್ಷಣೇ ಆಯಿತುಳ್ಳ ಸೈನ್ಯತ್‌ರ ಶಕ್ತಿಕ್ ಮಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲತಂತದ್(ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ ಇದನ ವಿವರ್ ಚಿರೊಕ ಇನ್ನನೆಣ್ಣವ ; ದುರ್ಯೋದನಂಗ್ ಪಾಂಡವ ಸೈನ್ಯತ್‌ನೋ, ತನ್ನಡ ಸೈನ್ಯತ್‌ನೋ ಹೋಲ್‌ಚೆಟ್ಟಿತ್ ನೋಟೊಕ ಪಾಂಡವ ಸೈನ್ಯತ್‌ನ ತನ್ನಡ ಸೈನ್ಯಕ್ ಗೆಲ್ಲೊಕ್ ಕಯ್ಯುಲೆ ಯಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಪೋಡಿಯಯಿತ್ ತನ್ನಡ ಸೈನ್ಯತ್‌ರ ಮುಖಂಡ ಆನ ಭೀಷ್ಮನ ಎಲ್ಲಾರು ರಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ಯಾ‌ಣೆಯಂಡ್ ಎಣ್ಣವ)

ಅಯನೇಷು ಚ ಸರ್ವೇಷು ಯಥಾಭಾಗಮವಸ್ಥಿತಾಃ ।
ಭೀಷ್ಮಮೇವಾಭಿರಕ್ಷಂತು ಭವಂತಃ ಸರ್ವ ಏವ ಹಿ ॥ 11 ॥

11. ನಿಂಗೆಲ್ಲರೂ ಸೈನ್ಯತ್‌ರ ಎಲ್ಲಾ ಬಲ್ಯ ಬಲ್ಯ ಗಂಡಿಲ್ ನಿಂಗ ನಿಂಗಡ ಜಾಗತ್ ಇಂಜಂಡ್ ಭೀಷ್ಮನೇ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡೊಂಡು.

ತಸ್ಯ ಸಂಜಯನ್ ಹರ್ಷಂ ಕುರುವೃದ್ಧಃ ಪಿತಾಮಹ ।
ಸಿಂಹನಾದಂ ವಿನದ್ಯೋಚ್ಚೈಃ ಶಂಖಂ ದಧ್ಮೌ ಪ್ರತಾಪವಾನ್ ॥ 12 ॥

12. ಅಕ್ಕ ಅವಂಗ್ (ದುಯೋರ್ಧನಂಗ್) ಉತ್ಸಾಹ ಉಂಟು ಮಾಡೊಕ್, ಕುರುಕುಲಕೇ ಪೆರಿಯುವ ಆನ ಭೀಷ್ಮ ಪಿತಾಮಹ್, ಗಟ್ಟಿಯಾಯಿತ್ ಸಿಂಹತ್‌ನನಗೆ ಗರ್ಜಿಚಿಟ್ಟಿತ್ ತನ್ನಡ ಶಂಖತ್‌ನ ಉರ್‌ಪ್‌ಚಿ.

ತತಃ ಶಂಖಾಶ್ಚ ಭೇರ್ಯಶ್ಚ ಪಣವಾನಕಗೋಮುಖಾಃ ।
ಸಹಸೈವಾಭ್ಯಹನ್ಯಂತ ಸ ಶಬ್ದಸ್ತುಮುಲೋಽಭವತ್ ॥ 13 ॥

13. ಪಿಂಞಲ್ಲಿಂಜಿ ಎಲ್ಲಾರಡ ಶಂಖ, ಭೇರಿ, ಪಿಂಞ ಡೋಲ್ ಮೃದಂಗ, ಗೋಮುಖ, ಇನ್ನನೆ ಎಲ್ಲಾ ವಾದ್ಯ ಒಮ್ಮಕೆ ಸದ್ ಮಾಡಿಚಿ. ಈ ರಣ ಶಬ್ದ ಭಾರಿ ಭೀಷಣ ಆಯಿತಿಂಜತ್.

ತತಃ ಶ್ವೇತೈರ್ಹಯೈರ್ಯುಕ್ತೇ ಮಹತಿ ಸ್ಯಂದನೇ ಸ್ಥಿತೌ ।
ಮಾಧವಃ ಪಾಂಡವಶ್ಚೈವ ದಿವ್ಯೌ ಶಂಖೌ ಪ್ರದಧ್ಮತುಃ ॥ 14 ॥

14. ಪಿಂಞ ಬೊಳ್‌ತ ಕುದುರೆಯಳ ಕಟ್ಟಿತಿಂಜ ಮಹಾರಥತ್ ಅಳತಿತಿಂಜ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಂಗ. ಆಯಿಂಗಯಿಂಗಡ ಅಲೌಕಿಕಆನ ಶಂಖತ್‌ನೂ ಉರ್‌ಪ್‌ಚಿ.

ಪಾಂಚಜನ್ಯಂ ಹೃಷೀಕೇಶೋ ದೇವದತ್ತಂ ಧನಂಜಯಃ ।
ಪೌಂಡ್ರಂ ದಧ್ಮೌ ಮಹಾಶಂಖಂ ಭೀಮಕರ್ಮಾ ವೃಕೋದರಃ॥ 15 ॥

15. ಪಾಂಚಜನ್ಯ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಶಂಖತ್‌ನ ಹೃಷಿಕೇಶ (ಹೃಷಿಕ-ಇಂದ್ರಿಯ, ಈಶ-ಒಡೆಯ) ಪಿಂಜ ದೇವದತ್ತ ಎಣ್ಣ್‌ವನ್ನ ಅರ್ಜುನ, ಭಾರಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವಂತ ಭೀಮ ಪೌಂಡ್ರಯಣ್‌ವ ಶಂಖತ್‌ನ ಊದ್‌ಚಿ.

ಅನಂತವಿಜಯಂ ರಾಜಾ ಕುಂತೀಪುತ್ರೋ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಃ ।
ನಕುಲಃ ಸಹದೇವಶ್ಚ ಸುಘೋಷಮಣಿಪುಷ್ಪಕೌ ॥ 16 ॥

16. ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಅನಂತವಿಜಯ ಶಂಖತ್‌ನ, ನಕುಲಸು ಪಿಂಜ್ಞ ಸಹದೇವನೂ ಸುಘೋಷ -ಮಣಿಪುಷ್ಪ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಶಂಖತ್‌ನ ಊದ್ ಚಿ.

ಕಾಶ್ಯಶ್ಚ ಪರಮೇಷ್ವಾಸಃ ಶಿಖಂಡೀ ಚ ಮಹಾರಥಃ ।
ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೋ ವಿರಾಟಶ್ಚ ಸಾತ್ಯಕಿಶ್ಚಾ ಪರಾಜಿತಃ ॥ 17 ॥
ದ್ರುಪದೋ ದ್ರೌಪದೇಯಾಶ್ಚ ಸರ್ವಶಃ ಪೃಥಿವೀಪತೇ ।
ಸೌಭದ್ರಶ್ಚ ಮಹಾಬಾಹುಃ ಶಂಖಾನ್ ದಧ್ಮುಃ ಪೃಥಕ್ ಪೃಥಕ್ ॥ 18 ॥

17,18. ಏ ರಾಜ : ಬಾರಿಬಿಲ್‌ಕಾರ ಆನ ಕಾಶೀರಾಜ, ಮಹಾರಥನಾನ್ ಶಿಖಂಡಿ, ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ , ವಿರಾಟ, ಅಜಿತನಾನ (ದಾರುಕು ಗೆಲ್ಲೊಕಯ್ಯತಂತ) ಸಾತ್ಯಕಿ, ದ್ರುಪದರಾಜ, ದ್ರೌಪದಿರ ಮಕ್ಕ ಆನ ಪ್ರತಿವಿಂದ್ಯ ಪಿಂಞ ಉಳ್ಳಯಿಂಗಳೂ, ಮಹಾಶೂರನಾನ ಅಭಿಮನ್ಯು - ಇಯಂಗ ಇಲ್ಲಾರೂ, ಎಲ್ಲಾ ಬರಿಲಿಂಜಿ , ಬೋರೆ ಬೋರೆ ಆಯಿತ್ ಅಯಿಂಗಯಿಂಗಡ ಶಂಖತ್‌ನ ಉರ್‌ಪ್‌ಚಿ.

ಸ ಘೋಷೋಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾಣಾಂ ಹೃದಯಾನಿ ವ್ಯದಾರಯತ್ ।
ನಭಶ್ಚ ಪೃಥಿವೀಂ ಚೈವ ತುಮುಲೋ ವ್ಯನುನಾದಯನ್ ॥ 19 ॥

19.ಪಿಂಞ ಈ ಭಯಂಕರ ಶಂಖ ಧ್ವನಿ, ಆಕಾಶತೂ ಭೂಮಿಲೂ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಕೌರವಡ ಹೃದಯತ್‌ನ ಸೀಳಚಿ.

ಅಥ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಾನ್ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾನ್ ಕಪಿಧ್ವಜಃ ।
ಪ್ರವರ್ತ್ತೇ ಶಸ್ತ್ರಸಂಪಾತೇ ಧನುರುದ್ಯಮ್ಯ ಪಾಂಡವಃ ॥ 20 ॥
ಹೃಷೀಕೇಶಂ ತದಾ ವಾಕ್ಯಮಿದಮಾಹ ಮಹೀಪತೇ

20. ಮಹಾರಾಜ ಕೇಳ್; ಪಿಂಞ ಆಂಜನೇಯಂಡ ಬಾವುಟ ಉಳ್ಳ ಅರ್ಜುನ, ಯುದ್ಧಕ್ ಬಂದಿಂತ್ ಕೌರವಂಗಳ ನೋಡಿತ್, ಅಕ್ಕ ಶಸ್ತ್ರ ಪ್ರಹಾರಕ್ ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ಗೊಂಡ್, ತನ್ನಡ ಬಿಲ್‌ನ ಯಡತ್ ಪುಡಚಿತ್;

ಸೇನಯೋರುಭಯೋರ್ಮಧ್ಯೇ ರಥಂ ಸ್ಥಾಪಯಮೇಽಚ್ಯುತ ॥ 21 ॥
ಯಾವದೇತಾನ್ ನಿರೀಕ್ಷೇಽಹಂ ಯೋದ್ಧು ಕಾಮಾನವಸ್ಥಿತಾನ್ ।
ಕೈರ್ಮಯಾ ಸಹ ಯೋದ್ಧವ್ಯಮಸ್ಮಿನ್ ರಣಸಮುದ್ಯಮೇ ॥ 22 ॥
ಯೋತ್ಸ್ಯಮಾನಾನವೇಕ್ಷೇಽಹಂ ಯ ಏತೇಽತ್ರ ಸಮಾಗತಾಃ ।
ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಸ್ಯ ದುರ್ಬುದ್ಧೇರ್ಯುದ್ಧೇ ಪ್ರಿಯಚಿಕೀರ್ಷವಃ ॥ 23 ॥

21.22,23.ಈ ತಕ್‌ನ ಎಣ್ಣ್‌ವ - ಯುದ್ಧ ಮಾಡೊಕ್ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿತ್ ನಾಡ ಮಿಂಞತ್ ನಿಂದಿತುಳ್ಳ ಇಯಂಗಳೆಲ್ಲಾ ನಾನ್ ಎಚ್ಚ್‌ಕ್ ಸಮಯ ನೋಡುವೆನೋ ಅಚ್ಚಕ್ ಸಮಯ ರಥತ್ತ್‌ನ ,- ಪಿಂಞ ನಾನು ದಾಡ, ದಾಡ ಕೂಡೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡೊಂಡು ಎಣ್ಣ್‌ವನ ನೋಟಣಿಕೆ ಪಿಂಜ್ಞೆ ಈ ದುರ್ಬುದ್ಧಿರ ದುರ್ಯೋದನಂಗ್ ಯುದ್ಧತ್‌ಲ್ ಕುಶಿ ಪಡಚಿರುವಕ್- ಈ ರಣಕ್ಷೇತ್ರತ್ ಕೂಡಿತುಳ್ಳ ಯುದ್ಧಾಭಿಲಾಶಿಯಳ ನಾನ್‌ನೋಟಣಕೆ ನಾಡ ರಥತ್ತ್‌ನ ಈ ದಂಡ್ ಸೈನ್ಯತ್‌ರ ಮಧ್ಯತ್ ನಿಪ್‌ಚಿರ್ ಕೃಷ್ಣ.

ಏವಮುಕ್ತೋ ಹೃಷಿಕೇಶೋ ಗುಡಾಕೇಶೇನ ಭಾರತ ।
ಸೇನಯೋರುಭಯೋರ್ಮಧ್ಯೇ ಸ್ಥಾಪಯಿತ್ವಾ ರಥೋತ್ತಮಮ್ ॥ 24 ॥
ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಪ್ರಮುಖತಃ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಚ ಮಹೀಕ್ಷಿತಾಮ್ ।
ಉವಾಚ ಪಾರ್ಥ ಪಶ್ಯೈತಾನ್ ಸಮವೇತಾನ್ ಕುರೂನಿತಿ ॥ 25 ॥

24.ಅರ್ಜುನ ಇನ್ನನೆ ಎಣ್ಣ್‌ವಕ , ಕೃಷ್ಣ ತನ್ನಡ ಉತ್ತಮ ರಥತ್‌ನ ದಂಡ್ ಸೈನ್ಯತ್‌ರ ಮಧ್ಯತ್- ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣ ಪಿಂಞ ಇತರ ರಾಜಂಗಡ ಮಿಂಜ್ಞತ್ ನಿಫ್‌ಚೆಟ್ಟಿತ್

25.। ಏ ಅರ್ಜುನ ; ಯುದ್ಧ ಕಾಯತ್ .ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡಿತುಳ್ಳ ಈ ಕೌರವ ಸೈನ್ಯತ್‌ನ ನೋಡ್। ಯ್‌ಣ್ಣ್ ಚಿ.

ತತ್ರಾಪಶ್ಯತ್ ಸ್ಥಿತಾನ್ ಪಾರ್ಥಃ ಪಿತೃ ನಥ ಪಿತಾಮಹಾನ್ ।
ಆಚಾರ್ಯಾನ್ಮಾತುಲಾನ್ ಭ್ರಾತೃ ನ್ ಪುತ್ರಾನ್ ಪೌತ್ರಾನ್
ಸಖೀಂಸ್ತಥಾ । ॥ 26 ॥
ಶ್ವಶುರಾನ್ ಸುಹೃದಶ್ಚೈವ ಸೇನಯೋರುಭಯೋರಪಿ

26. ಪಿಂಞಲ್ಲಿಂಜಿ, ಅರ್ಜುನ ಅಲ್ಲಿ ದಂಡ್ ಸೈನ್ಯತೂ ಇಂಜ ಅಪ್ಪಂಗ, ತಾತಂಗ, ಗುರುವ, ಸೋದರ ಮಾವಂಗ, ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಣ್ಣಂಗ, ಮಕ್ಕ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕ, ತನ್ನಡ ಸಮ ವಯಸ್ಕಂಗ, ಮಾವಂಗ ಇಯಂಗಳೆಲ್ಲಾ ನೋಡ್‌ಚಿ.

ತಾನ್ ಸಮೀಕ್ಷ್ಯ ಸ ಕೌಂತೇಯಃ ಸರ್ವಾನ್ ಬಂಧೂ ನವಸ್ಥಿತಾನ್ ।
ಕೃಪಯಾ ಪರಯಾ ವಿಷ್ಟೋ ವಿಷೀದನ್ನಿದಮಬ್ರವೀತ್ ॥ 27 ॥

27. ಅಲ್ಲಿ ನಿಂದಿತಿಂಜ ಸಮಸ್ತ ಬಂಧುವಳ ,ಚಾಯಿತೇ ನೋಡಿತ್. ಪೆರತ್ ದಯೆ ತುಂಬಿತ್, ದುಃಖಿತನಾಯಿತ್,ಈ ತಕ್‌ನ ಯಣ್ಣಚಿ.

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ದೃಷ್ಟ್ವೇಮಂ ಸ್ವಜನಂ ಕೃಷ್ಣ ಯುಯುತ್ಸುಂ ಸಮುಪಸ್ಥಿತಮ್ ॥ 28 ॥

28. ಹೇಕೃಷ್ಣ , ಯುದ್ಧತ್‌ರ ಆಸೆಲ್. ಇಲ್ಲಿ ನಿಂದಿತುಳ್ಳ ಈ ಸ್ವಜನಂಗಳ ನೋಟಿತ್ ನಾಡ ತಡಿ ಕುಂದುವ ಕೂಡಿತ್ ಪಿಂಞ ಬಾಯಿ ಒಣಂಗುವ ಕೂಡಿಕ್,

ಸೀದಂತಿ ಮಮ ಗಾತ್ರಾಣಿ ಮುಖಂ ಚ ಪರಿಶುಷ್ಯತಿ ॥ 29 ॥
ವೇಪಥುಶ್ಚ ಶರೀರೇ ಮೇ ರೋಮಹರ್ಷಶ್ಚ ಜಾಯತೇ ।

29. ನಾಡ ತಡಿ ಬರೆಪ ಕೂಡಿತ್, ಕೈಯಿಂಜಿ ಗಾಂಡೀವ ಜಾರಿತ್ ಬುದ್ದಂಡ್ ಉಂಡ್, ನಾಡ ತಡಿ ಬಿಸಿ ಆಯಿತ್ ಚುಟ್ಟಂಡ್ ಉಂಡ್.

ಗಾಂಡೀವಂ ಸ್ರಂಸತೇ ಹಸ್ತಾತ್ ತ್ವಕ್ಚೈವ ಪರಿದಹ್ಯತೇ
ನ ಚ ಶಕ್ನೋಮ್ಯವಸ್ಥಾತುಂ ಭ್ರಮತೀವ ಚ ಮೇ ಮನಃ । ॥ 30 ॥

30. ಏ ಕೇಶವ, ನಾಕ್ ನಿಪ್ಪಗೂ ಕಯ್ಯುಲೆ, ನಾಡ ಮನಸ್ ಚಂಚಲ ಆಯಿ ಪೊಯಿತ್ ಸುತ್ತೊ ಕೂಡಿತ್ . ಪಿಂಞ , ಅಮಂಗಳ ಆನ ಸೂಚನೆ ನಾಕ್‌ಕಾಂಬಕೂಡಿತ್.

ನಿಮಿತ್ತಾನಿ ಚ ಪಶ್ಯಾಮಿ ವಿಪರೀತಾನಿ ಕೇಶವ
ನ ಚ ಶ್ರೇಯೋಽನುಪಶ್ಯಾಮಿ ಹತ್ವಾ ಸ್ವಜನಮಾಹವೇ । ॥ 31 ॥
ನ ಕಾಂಕ್ಷೇ ವಿಜಯಂ ಕೃಷ್ಣ ನ ಚ ರಾಜ್ಯಂ ಸುಖಾನಿ ಚ
ಕಿಂ ನೋ ರಾಜ್ಯೇನ ಗೋವಿಂದ ಕಿಂ ಭೋಗೈರ್ಜೀವಿತೇನ ವಾ॥ 32 ॥

31.32. ಹೇ ಕೃಷ್ಣ ; ಯುದ್ಧತ್ ಸ್ವಜನಂಗಳ ಕೊಂದಿತ್ ಪಡೆಯುವಂತ ಏದೊರ್ ಶ್ರೇಯಸ್ಸೂ ನಾಕ್ ಕಾಂಬಲೆ. ನಾಕ್ ಯುದ್ಧತ್ ಜಯ ಬೊಂಡುಚಿಲ್ಲೆ. ರಾಜ್ಯ, ಸುಖ - ಇದನೆಲ್ಲಾ ನಾನ್ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುಲೆ. ಹೋ ಗೋವಿಂದ; ರಾಜ್ಯ ತಿಂಜಾಡ್, ಭೋಗ ತಿಂಜಾಡ್ ಪೊಡ್ ಈ ಜೀವನಧಾರಣೆ ಲಿಂಜ್ಞಾಂಚೆಂಗೂ ನಂಗಕ್ ಎಂಥ್ ಪ್ರಯೋಜನ ?

ಯೇಷಾಮರ್ಥೇ ಕಾಂಕ್ಷಿತಂ ನೋ ರಾಜ್ಯಂ ಭೋಗಾಃ ಸುಖಾನಿ ಚ ।
ತ ಇಮೇಽವಸ್ಥಿತಾ ಯುದ್ಧೇ ಪ್ರಾಣಾಂಸ್ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಧನಾನಿ ಚ ॥ 33 ॥
ಆಚಾರ್ಯಾಃ ಪಿತರಃ ಪುತ್ರಾಸ್ತಥೈವ ಚ ಪಿತಾಮಹಾಃ ।
ಮಾತುಲಾಃ ಶ್ವಶುರಾಃ ಪೌತ್ರಾಃ ಶ್ಯಾಲಾಃ ಸಂಬಂಧಿನಸ್ತ ಥಾ ॥ 34 ॥

33.34. ದಾರ್ ಕಾಯಿತ್ ನಂಗಕ್ ಈ ರಾಜ್ಯ, ಸುಖ ಬೊಂಡುಓ , ಅಂತ ಈ ಗುರುವ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ - ದೊಡ್ಡಪ್ಪಂಗ, ಮಕ್ಕ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕ ಪಿಂಜ್ಜ ತಾತಂಗ, ಸೋದರ ಮಾವಂಗ ಭಾವಮಚ್ಚಿಣಂಗ ಅಯಿಂಗಡ ಪ್ರಾಣ, ಪಣ ಎಲ್ಲನ್ನೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡೂಕ್ ಸಿದ್ಧ ಆಯಿತ್ ಈ ರಣರಂಗತ್‌ಲ್ ಯುದ್ಧ ಮಾಡೂಕ್ ನಿಂದಿತಲ್ಲಾ ! ಹೋ !

ಏತಾನ್ನ ಹಂತುಮಿಚ್ಛಾಮಿ ಘ್ನತೋಽಪಿ ಮಧುಸೂದನ ।
ಅಪಿ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯರಾಜ್ಯಸ್ಯ ಹೇತೋಃ ಕಿಂ ನು ಮಹೀಕೃತೇ ॥ 35 ॥

35. ಏ ಮಧುಸೂದನ ;ನಾನ್ ಕೊಲ್ಲ್‌ಚಿಟ್ಟಂಡಂತೆಂಗೂ, ಮೂಂದ್ ಲೋಕತ್‌ರ ಒಡೆತನ ನಾಕ್ ಇಯಿಂಗಳ ಕೊಂದತೆಂಗಿ ಕ್‌ಟ್ಟ್‌ವ ಯ್‌ಣ್ಣಚೆಂಗೂ , ನಾನ್ ಇಯಿಂಗಳ ಕೊಲ್ಲುಲೆ. ಪಿಂಞ ಅಂತಲ್ಲಿ , ಈ ಭೂಮಿಕಾಯಿತ್ ಇಯಂಗಳ ಕೊಲ್ಲಡಾ !

ನಿಹತ್ಯ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾನ್ನಃ ಕಾ ಪ್ರೀತಿಃ ಸ್ಯಾಜ್ಜನಾರ್ಧನ ।
ಪಾಪಮೇವಾ ಶ್ರಯೇದಸ್ಮಾನ್ ಹತ್ವೈತಾನಾತತಾಯಿನಃ ॥ 36 ॥

36. ಏ ಜನಾರ್ದನ ; ಈ ಕೌರವಂಗಳ ಕೊಂದತೆಂಗಿ ನಂಗಕ್ ಎಂಥ ಪ್ರೀತಿ ಉಂಟಾಪ ! ಈ ಪಾತಕಿಯಳ ಕೊಂದತೆಂಗಿ ನಂಗಕ್ ಪಾಪವೇ ಅಂಟಿಯವ.

ತಸ್ಮಾನ್ನಾರ್ಹಾ ವಯಂ ಹಂತುಂ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾನ್ ಸ್ವಬಾಂಧವಾನ್ ।
ಸ್ವಜನಂ ಹಿ ಕಥಂ ಹತ್ವಾ ಸುಖಿನಃ ಸ್ಯಾಮ ಮಾಧವ ॥ 37 ॥

37. ಆನಗೊಂಡ್ ನಂಗಡ ಈ ಬಂಧುವಳ ಕೊಲ್ಲೊಕ್ ನಂಗ ಯೋಗ್ಯಂಗ ಅಲ್ಲ . ಎನ್ನಗೆಣ್ಣಚೆಂಗಿ, ಹೇ ಮಾಧವ, ಸ್ವಜಂಗಳ ಕೊಂದಿತ್ ನಂಗ ಎನ್ನನೆ ಸುಖಿಯ ಆಪೊ ?

ಯದ್ಯಪ್ಯೇತೇ ನ ಪಶ್ಯಂತಿ ಲೋಭೋಪಹತಚೇತಸಃ ।

ಕುಲಕ್ಷಯಕೃತಂ ದೋಷಂ ಮಿತ್ರ ದ್ರೋಹೇಚ ಪಾತಕಮ್ ॥ 38 ॥

ಕಥಂ ನ ಜ್ಞೇಯಮಸ್ಮಾಭಿಃ ಪಾಪಾದಸ್ಮಾನ್ನಿವರ್ತಿತುಮ್ ।
ಕುಲಕ್ಷಯಕೃತಂ ದೋಷಂ ಪ್ರಪಶ್ಯದ್ಭಿರ್ಜನಾರ್ದನ ॥ 39 ॥

38.39. ರಾಜ್ಯ ಲೋಭತಿಂಜಿ ಪಾಳಾಸ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಇಯಂಗ ಕುಲನಾಶತಿಂಜಿ ಆಪದೋಷ , ಮಿತ್ರದ್ರೋಹತ್‌ರ ಪಾಪ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಂಬ್‌ಲೆ. ಆಚೆಂಗಿ, ಹೇ ಜನಾರ್ದನ, ಕುಲನಾಶತ್‌ಲಿಂಜಿ ಆಪದೋಷತ್‌ನ ಅರ್‌ಂಜ ನಂಗ ಈ ಪಾಪ ಕಾರ್ಯತಿಂಜಿ ಎನ್ನಂಗ್ ಬಯ್ಯಕ್ ಪೊಂಡು ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರಿವಕಾಗ

ಕುಲಕ್ಷಯೇ ಪ್ರಣಶ್ಯಂತಿ ಕುಲಧರ್ಮಾಃ ಸನಾತನಾಃ ।
ಧರ್ಮೇ ನಷ್ಟೇ ಕುಲಂ ಕೃತ್ಸ್ನ ಮಧರ್ಮೋಽಭಿಭವತ್ಯುತ ॥ 40 ॥

40. ಕುಲ ಪಾಳಾಚೆಂಗಿ, ಶಾಶ್ವತವಾನ ಕುಲಧರ್ಮ ನಾಶ ಆಪ ಪಿಂಞ ಧರ್ಮಪಾಳಾಪಕ ಸಕಲ ಕುಲತ್‌ನ ಅಧರ್ಮ ಅಧೀನ ಪಡ್‌ತಿಯವ.

ಅಧರ್ಮಾಭಿಭವಾತ್ ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರದುಷ್ಯಂತಿ ಕುಲಸ್ತ್ರಿಯಃ ।
ಸ್ತ್ರೀಷು ದುಷ್ಟಾಸು ವಾರ್ಷ್ಣೇಯ ಜಾಯತೇ ವರ್ಣಸಂಕರಃ ॥ 41 ॥

41. ಅಧರ್ಮ ಜಾಸ್ತಿ ಆಪನಗೊಂಡ್ ಕುಲಸ್ತ್ರೀಯ ಪಾಳಾಯಿರುವ, ಹೇ ಕೃಷ್ಣ ; ಸ್ತ್ರೀಯ ದುಷ್ಟಂಗ ಆಚೆಂಗಿ ಜಾತಿಮಿಶ್ರ ಉಂಟಾಪ.

ಸಂಕರೋ ನರಕಾಯೈವ ಕುಲಘ್ನಾನಾಂ ಕುಲಸ್ಯ ಚ ।
ಪತಂತಿ ಪಿತರೋ ಹ್ಯೇಷಾಂ ಲುಪ್ತ ಪಿಂಡೋದಕಕ್ರಿಯಾಃ ॥ 42 ॥

42. ಜಾತಿಮಿಶ್ರ ಆಪನಗೊಂಡ್, ಕುಲನಾಶಮಾಡ್‌ನಯಿಂಗಕೂ, ಕುಲಕೂ ನರಕತ್‌ನೇ ಉಂಟ್ ಮಾಡ್‌ವ. ಎನ್ನನೆ ಯಣ್ಣಚೆಂಗೆ, ಇಯಂಗಡ ಪಿತ್ರ್‌ವ ಶ್ರದ್ಧಾ -ತರ್ಪಣ ಕ್ರಿಯೆ - ಪಿಂಡ ಇಲ್ಲತೆ ಆಪಂಚಿ ಪಿತೃ ಲೋಕ್‌ತ್‌ಲಿಂಜಿ. ಅಡಿಕ್ ಬೂವ.

ದೋಷೈ ರೇತೈಃ ಕುಲಘ್ನಾನಾಂ ವರ್ಣಸಂಕರಕಾರಕೈಃ ।
ಉತ್ಸಾದ್ಯಂತೇ ಜಾತಿಧರ್ಮಾಃ ಕುಲ ಧರ್ಮಾಶ್ಚ ಶಾಶ್ವತಾಃ ॥ 43 ॥

43. ಇನ್ನನೆ ಜಾತಿಮಿಶ್ರ ಆಪಂತ ಕುಲನಾಶಕರ ದೋಷತಿಂಜಿ ಶಾಶ್ವತವಾನ ಜಾತಿಧರ್ಮ, ಕುಲಧರ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ನಾಶ ಆಯಿ ಪೋಪ.

ಉತ್ಸನ್ನ ಕುಲಧರ್ಮಾಣಾಂ ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಜನಾರ್ದನ ।
ನರಕೇ ನಿಯತಂ ವಾಸೋ ಭವತೀತ್ಯನುಶುಶ್ರುಮ ॥ 44 ॥

44. ಹೇ ಜನಾರ್ದನ, ಕುಲಧರ್ಮಾತ್‌ನ ನಾಶ ಮಾಡುವಂತ ಮನುಷ್ಯಂಗ್, ನರಕತ್ ದೀರ್ಘಕಾಲ ವಾಸ ಉಂಟಾಪ ಯಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನಂಗ ಕ್ೀಟಿತ್.

ಅಹೋ ಬತ ಮಹತ್ಪಾಪಂ ಕರ್ತುಂ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಾ ವಯಮ್ ।
ಯದ್ರಾಜ್ಯ ಸುಖಲೋಭೇನ ಹಂತುಂ ಸ್ವಜನಮುದ್ಯತಾಃ ॥ 45 ॥

45. ಏದ್ ಕಾರಣತಿಂಜಿ ನಂಗ ಸ್ವಜನಂಗಳ ಕೊಲ್ಲೊಕ್ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಟ್ಟಿತ್ತೋ, ಅದೇ ಕಾರಣತಿಂಜಿ ನಂಗ ಮಹಾ ಪಾಪ ಮಾಡೋಕ್ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿತ್.

ಯದಿ ಮಾಮ ಪ್ರತೀಕಾರಮಶಸ್ತ್ರಂ ಶಸ್ತ್ರಪಾಣಯಃ ।
ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾ ರಣೇ ಹನ್ಯುಸ್ತನ್ಮೇ ಕ್ಷೇಮತರಂ ಭವೇತ್ ॥ 46 ॥

46. ಯೇದೊರ್ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡತೆ ನಿರಾಯುಧನಾನ ನನ್ನ, ಈ ಆಯುಧದಾರಿಯಳಾನ ಕೌರವಂಗ ಕೊಂದತೆಂಗಿ ಅದೇ ನಾಕ್ ಎಲ್ಲಾಂಗಿಂಜೂ ಬಲ್ಲಿಯ ಕ್ಷೇಮ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿಕ್ ಕೇಡಿಕ್ ಸಂಜಯ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗ ಯಣ್ಣ್‌ವ;

ಏವಮುಕ್ತ್ವಾಽರ್ಜುನಃ ಸಂಖ್ಯೇ ರಥೋಪಸ್ಥ ಉಪಾವಿಶತ್ ।
ವಿಸೃಜ್ಯ ಸಶರಂ ಚಾಪಂ ಶೋಕಸಂವಿಗ್ನ ಮಾನಸಃ ॥ 47 ॥

ಯುದ್ಧರಂಗತ್ ಶೋಕ ಪಟ್ಟಂಡ್, ಬೇಜಾರತ್ ಅರ್ಜುನ ಇನ್ನನೆ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ತ್, ತನ್ನಡ ಬಿಲ್ಲ್‌ಬಾಣತ್ತ್‌ನ ಕನ್‌ಚಿತ್ ರಥತ್ ಅಳತಂಡತ್.

ಇತಿ ಅರ್ಜುನವಿಷಾದಯೋಗೋ ನಾಮ ಪ್ರಥಮೋಧ್ಯಾಯಃ ।

ಇದ್ ಅರ್ಜುನಂಡ ವಿಷಾದಯೋಗ। ಯಾಣ್ಣ್‌ವ ಒಂದನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ತೀಂದತ್

ದಂಡನೇ ಅಧ್ಯಾಯ

ಸಾಂಖ್ಯ ಯೋಗ (ಪಾರಮಾರ್ಥವಿಷಯತ್‌ರ ಅರಿವು)

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ

ತಂ ತಥಾ ಕೃಪಯಾಽಽವಿಷ್ಟಮಶ್ರುಪೂರ್ಣಾಕುಲೇಕ್ಷಣಮ್ ।
ವಿಷೀದಂತಮಿದಂ ವಾಕ್ಯಮುವಾಚ ಮಧುಸೂದನಃ ॥ 1 ॥

1.ಇನ್ನನೆ ದಯಾವಂತನೂ, ಕಣ್ಣ್‌ನೀರ್ ತುಂಬಿತ್ ಮಬ್ಬಾನ್ ಕಣ್ಣ್ ಉಳ್ಳವನಾನ ಅರ್ಜುನಂಗ್ ಮಧುಸೂದನ ಇನ್ನನೆ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಸಂಜಯ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ.

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ

ಕುತಸ್ತ್ವಾ ಕಶ್ಮಲಮಿದಂ ವಿಷಮೇ ಸಮುಪಸ್ಥಿತಮ್ ।
ಅನಾರ್ಯಜುಷ್ಟ ಮ ಸ್ವರ್ಗ್ಯಮಕೀರ್ತಿಕರಮರ್ಜುನ ॥ 2 ॥

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಎಣ್ಣ್‌ಚಿ ;

2. ಏಯಿ ; ಅರ್ಜುನ; ಕ್ಷತ್ರಿಯಂಗ್ ಅಯೋಗ್ಯ ಆನದೂ ಸ್ವರ್ಗತ್‌ರ ಬಟ್ಟೆಕ್ ವಿರೋಧ ಆನಂಥದೂ , ಅಪಕೀರ್ತಿ ಮಾಡ್‌ವಂತದೂ ಆನ ಈ ಮೋಹ (ಭ್ರಾಂತಿ)ನೀಕ್ ಇಂತ ಕಷ್ಟಕಾಲತ್ ಎನ್ನನೆ ಬಾತ್ ?

ಕ್ಲೈಬ್ಯಂ ಮಾ ಸ್ಮ ಗಮಃ ಪಾರ್ಥ ನೈ ತತ್ತ್ವಯ್ಯುಪಪದ್ಯತೇ ।
ಕ್ಷುದ್ರಂ ಹೃದಯದೌರ್ಬಲ್ಯಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವೋತ್ತಿಷ್ಠ ಪರಂತಪ ॥ 3 ॥

3. ಏ ಅರ್ಜುನ ಮೊಂಡ್‌ಕಳಿ ನೀನ್ ಕಳಿಕತೆ. ಇದ್ ನೀಕ್ ಯೋಗ್ಯ ಅಲ್ಲ. ಏಯಿ - ಶತ್ರುವಳತೀಪಂತವನಾನ ನೀನ್ ನೀಡ ಮನಸ್‌ರ ತುಚ್ಛ ದೌರ್ಬಲ್ಯತ್ತ್‌ನ ಬುಟಿತ್‌ಯ್‌ಳ್.

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ಕಥಂ ಭೀಷ್ಮ ಮಹಂ ಸಂಖ್ಯೇ ದ್ರೋಣಂ ಚ ಮಧುಸೂದನ ।
ಇಷುಭಿಃ ಪ್ರತಿಯೋತ್ಸ್ಯಾಮಿ ಪೂಜಾರ್ಹಾವರಿಸೂದನ ॥ 4 ॥

ಅಕ್ಕ ಅರ್ಜುನ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ

4. ಓ ಶತ್ರುವಳ ಕೊಲ್ಲುವಂತವನೇ, ಓ ಮಧುಸೂದನ, ಪೂಜೆಕ್ ಯೋಗ್ಯ ಆನಂತ. ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣ ಇಯಂಗಳ, ನಾನ್ ಎನ್ನನೆ ಬಾಣ ಪೊಜ್ಜಿತ್ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಡ್.

ಗುರೂನಹತ್ವಾ ಹಿ ಮಹಾನುಭಾವಾನ್
ಶ್ರೇಯೋ ಭೋಕ್ತುಂ ಭೈಕ್ಷ್ಯಮಪೀಹ ಲೋಕೇ ।
ಹತ್ವಾರ್ಥಕಾಮಾಂಸ್ತು ಗುರೂನಿಹೈವ
ಭುಂಜೀಯ ಭೋಗಾನ್ ರುಧಿರಪ್ರದಿಗ್ಧಾನ್ ॥ 5 ॥

5. ಮಹಾನುಭಾವಂಗಳಾನ ಈ ಗುರುವಳ ಕೊಲ್ಲತೆ ಈ ಲೋಕತ್ ಬಿಕ್ಷಿಯಾಚೆಂಗೂ ಮಾಡಿತ್ ಜೀವನ ಮಾಡೋದ್ ನಲ್ಲದ್. ಅದ್ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಈ ಅರ್ಥಾಪೇಕ್ಷಿಯ ಆನ ಗುರುವಳ ಕೊಂದತೆಂಗಿ ಚೋರೆ ಮರ್‌ಂಜಂಡ್ ಉಳ್ಳಂತ ಭೋಗತ್‌ನ ಈ ಲೋಕತ್ ಅನುಭವಿಚಿರಂಡು ಚಾಪ.

ನ ಚೈತದ್ವಿದ್ಮಃ ಕತರನ್ನೋ ಗರೀಯೋ
ಯದ್ವಾ ಜಯೇಮ ಯದಿ ವಾ ನೋ ಜಯೇಯುಃ ।
ಯಾನೇವ ಹತ್ವಾನ ಜಿಜೀವಿಷಾಮ
ಸ್ತೇಽವಸ್ಥಿತಾಃ ಪ್ರಮುಖೇ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾಃ ॥ 6 ॥

6. ನಂಗಳೇ ಗೆಲ್ಲುಓ ಅಥವಾ ನಂಗಳ ಇಯಂಗ ಗೆಲ್ಲುಓ ಈ ದಂಡತ್ ಏದ್ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಯಣಿಯಂಡ್ ನಾಕ್ ಗೊತ್ತಾಪ್‌ಲ್. ದಾರ್‌ನ ಕೊಂದಿತ್ ನಾಕ್ ಬದುಕೊಕ್ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆಯೋ, ಆ ಕೌರವಂಗಳೇ ಎದಿಕೆ ನಿಂದಿತಲ್ಲಾ !

ಕಾರ್ಪಣ್ಯ ದೋಷೋಪಹತಸ್ವಭಾವಃ
ಪೃಚ್ಛಾಮಿ ತ್ವಾಂ ಧರ್ಮಸಂಮೂಢಚೇತಾಃ ।
ಯಚ್ಛ್ರೇಯಃ ಸ್ಯಾನ್ನಿಶ್ಚಿತಂ ಬ್ರೂಹಿ ತನ್ಮೇ
ಶಿಷ್ಯಸ್ತೇಽಹಂ ಶಾಧಿ ಮಾಂ ತ್ವಾಂ ಪ್ರಪನ್ನಮ್ ॥ 7 ॥

7. ಬೇಜಾರತ್ ಕುಂದಿಪೋನ ಬುದ್ಧಿ ಉಳವನಾಯಿತ್ ಧರ್ಮವಿಚಾರತ್ ಮೂಢ (ಪೊಟ್ಟ) ನಾಯಿತ್ ನಿನ್ನ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಪಿ ; ಎಂಥ ಮಾಡ್‌ಚೆಂಗಿ ನಾಕ್ ನಲ್ಲದ್, ಯಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನಿನ್ನೇ ಶರಣ್ ಬಂದ ನಾಕ್ ಏದ್ ಸರಿ ಯಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಭೋದ್‌ಚಿರ್.

ನ ಹಿ ಪ್ರಪಶ್ಯಾಮಿ ಮಮಾಪನುದ್ಯಾ
ದ್ಯಚ್ಛೋಕಮುಚ್ಛೋಷಣಮಿಂದ್ರಿಯಾಣಾಮ್ ।
ಅವಾಪ್ಯ ಭೂಮಾವಸಪತ್ನಮೃದ್ಧಂ
ರಾಜ್ಯಂ ಸುರಾಣಾಮಪಿ ಚಾಧಿಪತ್ಯಮ್ ॥ 8 ॥

8. ಈ ಭೂಮಿಲ್ ಶತ್ರುವಳೇ ಇಲ್ಲತಂತ ಸಮೃದ್ಧವಾನಂತ ರಾಜ್ಯ ಕ್‌ಟ್ಟಿಚೆಂಗೂ, ನಾಡ ಈ ಶೋಕತ್‌ನ ಪೊಪ್‌ಚಿಡ್‌ವಂತ ಉಪಾಯ ನಾಕ್ ಕಾಂಬ್‌ಲೆ.

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ

ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ಹೃಷೀಕೇಶಂ ಗುಡಾಕೇಶಃ ಪರಂತಪ ।
ನ ಯೋತ್ಸ್ಯ ಇತಿ ಗೋವಿಂದಮುಕ್ತ್ವಾ ತೂಷ್ಣೀಂ ಬಭೂವ ಹ ॥ 9 ॥

ಸಂಜಯ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗ್ ಯಣ್ಣ್‌ಚಿ;

9. ಶತ್ರುವಳೆಲ್ಲಾ ಗೆಲ್ಲುವಂತ ಅರ್ಜುನ ಇನ್ನನೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂಗ್ ಯಣ್ಣ್‌ತ್ ।ನಾನ್ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುಲೆ ।ಯ್‌ಣೆಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ತ್ ಮುಂಡತೆ ಕೂಡ್‌ಚಿ.

ತಮುವಾಚ ಹೃಷೀಕೇಶಃ ಪ್ರಹಸನ್ನಿವ ಭಾರತ ।
ಸೇನಯೋರುಭಯೋರ್ಮಧ್ಯೇ ವಿಷೀದಂತಮಿದಂ ವಚಃ ॥ 10 ॥

10. ಏ , ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ದಂಡ್ ಸೈನ್ಯತ್‌ರ ಮಧ್ಯತ್ ಬೇಜಾರತ್ ಇಂಜ ಅರ್ಜುನಂಗ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ತ್‌ಳಿಪವನಕೆ ಈ ತಕ್ಕ್‌ನ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ;

ಶ್ರೀ ಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಅಶೋಚ್ಯಾನನ್ವಶೋಚಸ್ತ್ವಂ ಪ್ರಜ್ಞಾವಾದಂಶ್ಚ ಭಾಷಸೇ ।
ಗತಾಸೂನಗತಾಸೂಂಶ್ಚ ನಾನುಶೋಚಂತಿ ಪಂಡಿತಾಃ ॥ 11 ॥

ಶ್ರೀ ಭಗವಾನ್ ಎಣ್ಣ್‌ವ ;

11. ನೀನ್ ದಾರ್ಡ್ ವಿಚಾರತ್ ಬೇಜಾರ ಪಡೊದ್ ಯೋಗ್ಯ ಅಲ್ಲಓ ಅಂತಯಿಂಗಡ ವಿಚಾರತ್ ಬೇಜಾರ ಪಟ್ಟಂಡ್ ಉಳ್ಳಿಯ . ಪಿಂಞ ಬಾರಿ ಜ್ಞಾನಿಯಡ ತಕ್ ಪರೆಯಿವಿಯ. ಅರ್‌ಂಜವು ಚತ್ತಯಿಂಗಕಾಯಿತೂ ಬದ್‌ಕ್‌ನಂಗಕಾಯಿತೂ ದುಃಖಪಡುಲೆ.

ನ ತ್ವೇವಾಹಂ ಜಾತು ನಾಸಂ ನ ತ್ವಂ ನೇಮೇ ಜನಾಧಿಪಾಃ ।
ನ ಚೈವ ನ ಭವಿಷ್ಯಾಮಃ ಸರ್ವೇ ವಯಮತಃ ಪರಮ್ ॥ 12 ॥

12. ನಾನ್ ಏದ್ ಕಾಲತೂ ಇಂಜಿತಿಲ್ಲೆ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಇಲ್ಲೆ , ನೀನೂ, ಪಿಂಞ ಈ ರಾಜಂಗಳೂ ಇಂಜಿತಿಲ್ಲೆ ಯ್‌ಣೆಯಂಡ್ ಇಲ್ಲೆ ಇಂಜ್ಞ ಮಿಜ್ಞ ಕೂ ನಂಗೆಲ್ಲಾ ಇಪ್ಪ್‌ಲೇ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವಂತದೇ ಇಲ್ಲೆ.

ದೇಹಿನೋಽಸ್ಮಿನ್ ಯಥಾ ದೇಹೇ ಕೌಮಾರಂ ಯೌವನಂ ಜರಾ ।
ತಥಾ ದೇಹಾಂತರಪ್ರಾಪ್ತಿರ್ಧೀರಸ್ತತ್ರ ನ ಮುಹ್ಯತಿ ॥ 13 ॥

13. ದೇಹ ಉಳ್ಳ ಆತ್ಮಂಗ್, ಈ ದೇಹತ್ ಬಾಲ್ಯ, ಯೌವನ ಪಿಂಜ್ಞೆ ಮುಪ್ಪು ಎನ್ನನೆ ಬಪ್ಪೋ ಅನ್ನನೇ ಬೋರೆ ಒರ್ ದೇಹವೂ ಕ್‌ಟ್‌ವ . ಜ್ಞಾನಿಯ ಈ ವಿಚಾರತ್ ಮರುಳಾಪ್‌ಲೆ .

ಮಾತ್ರಾಸ್ಪರ್ಶಾಸ್ತು ಕೌಂತೇಯ ಶೀತೋಷ್ಣ ಸುಖದುಃಖದಾಃ ।
ಆಗಮಾಪಾಯಿನೋಽನಿತ್ಯಾಸ್ತಾಂಸ್ತಿತಿಕ್ಷಸ್ವ ಭಾರತ ॥ 14 ॥

14. ಏ ; ಕುಂತಿರ ಮೋವನೇ, ನಂಗಡ ಇಂದ್ರಿಯಕೂ ವಿಷಯಕೂ ಆಪಂತ ಸ್ಪರ್ಶ - ಶೀತ, ಉಷ್ಣ ಸುಖ,ದುಃಖತ್‌ನ ತಪ್ಪಂತದ್. ಅದೆಲ್ಲಾ ಬಂತ್‌ಪೋಪಂತದ್. ಅನಿತ್ಯ ಆನವು ಆನಗೊಂಡ್ ಅದನೆಲ್ಲಾ ಸಹಿಸಿಯವಂಡು ಅರ್ಜುನ.

ಯಂ ಹಿ ನ ವ್ಯಥಯಂತ್ಯೇತೇ ಪುರುಷಂ ಪುರುಷರ್ಷಭ ।
ಸಮದುಃಖಸುಖಂ ಧೀರಂ ಸೋಽಮೃತತ್ವಾಯ ಕಲ್ಪತೇ ॥ 15 ॥

15. ಎನ್ನಂಗ್‌ಣ್ಣ ಚೆಂಗಿ, ಏ ಪುರುಷಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ಸುಖ ದುಃಖತ್‌ನ ಸಮಾನ ಎಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಕಾಂಬಂತ ಜ್ಞಾನಿಯಾನ, ಏದ್ ಪುರುಷನ ಇವು ವ್ಯಥೆ ಪಡ್‌ಚಿರುಲೆಯೋ, ಆ ಪುರುಷ ಅಮೃತತ್ವಕ್ ಯೋಗ್ಯ ಆಪ.

ನಾಸತೋ ವಿದ್ಯತೇಭಾವೋ ನಭಾವೋ ವಿದ್ಯತೇಸತಃ ।
ಉಭಯೋರಪಿ ದೃಷ್ಟೋಂತಸ್ತ್ವನಯೋಸ್ತತ್ತ್ವದರ್ಶಿಭಿಃ ॥ 16 ॥

16. ಅನಸ್ಥಿತ ಆನಂಗ್(ಭೌತಿಕ ದೇಹಕ್ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಇಲ್ಲೆ) ಸದ್ವಸ್ತುಕ್(ಆತ್ಮಕ್)ನಾಶ ಇಲ್ಲೆ, ತತ್ವಂಜ್ಞಂಗ ಈ ವಿಚಾರತ್‌ನ ಅರ್‌ಂಜಿತ್.

ಅವಿನಾಶಿ ತು ತದ್ವಿದ್ಧಿ ಯೇನ ಸರ್ವಮಿದಂ ತತಮ್ ।
ವಿನಾಶಮವ್ಯಯಸ್ಯಾಸ್ಯ ನ ಕಶ್ಚಿತ್ಕರ್ತುಮರ್ಹತಿ ॥ 17 ॥

17. ಏದ್ ಆತ್ಮ ವಸ್ತನಗೊಂಡ್ ಈ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿಪೋಯಿತೋ ಅದ್ ನಾಶ ರಹಿತ ಯ್‌ಣೆಯಂಡ್ ಅರ್‌ಂಜ .

ಅಂತವಂತ ಇಮೇ ದೇಹಾ ನಿತ್ಯ ಸ್ಯೋಕ್ತಾಃ ಶರೀರಿಣಃ ।
ಅನಾಶಿನೋಽಪ್ರಮೇಯಸ್ಯ ತಸ್ಮಾದ್ಯುಧ್ಯಸ್ವ ಭಾರತ ॥ 18 ॥

18. ಶಾಶ್ವತನೂ, ನಾಶ ಇಲ್ಲತವನೂ, ಕಣ್ಣಕ್ ಕೈಕೂ ದೃಷ್ಟಾಂತರ ಆಯಿತ್ ಕ್‌ಟ್ಟತಂತವನೂ ಆನಂತ ಈ ಆತ್ಮಂಡ ದೇಹ ನಶ್ವರ ಆನಂತದ್ ಏಣೆಯಂಡ್ ಜ್ಞಾನಿಯ ಏಣ್ಣ್‌ವ . ಆನಗೊಂಡ್ ನೀನ್ ಯುದ್ಧ ಮಾಡ್ .

ಯಃ ಏನಂ ವೇತ್ತಿ ಹಂತಾರಂ ಯಶ್ಚೈ ನಮ ಮನ್ಯತೇ ಹತಮ್ ।
ಉಭೌ ತೌ ನ ವಿಜಾನೀತೋ ನಾಯಂ ಹಂತಿ ನ ಹನ್ಯತೇ ॥ 19 ॥

19. ಇಂವ್ ಕೊಲ್ಲುವವ ಏಣ್ಣಿಯಂಡ್ ದಾರ್ ಅರಿಯುವೋ ಪಿಂಜ್ಞ ಇವ ಕೊಲ್‌ಚಿಟ್ಟಂಡವ ಏಣ್ಣೆಯಂಡ್ ದಾರ್ ಗೇನ ಮಾಡುವೋ ಅಯಿಂಗ ದಂಡಾಳೂ, ಅರಿವು ಇಲ್ಲತವು. ಈ ಆತ್ಮ ಕೊಲ್ಲೊದೂ ಇಲ್ಲೆ ಕೊಲ್‌ಚಿಟ್ಟವದೊ ಇಲ್ಲೆ.

ನ ಜಾಯತೇ ಮ್ರಿಯತೇ ವಾ ಕದಾಚಿ
ನ್ನಾಯಂ ಭೂತ್ವಾಽಭವಿತಾ ವಾನ ಭೂಯಃ ।
ಅಜೋ ನಿತ್ಯಃ ಶಾಶ್ವತೋಽಯಂ ಪುರಾಣೋ
ನ ಹನ್ಯತೇ ಹನ್ಯಮಾನೇ ಶರೀರೇ ॥ 20 ॥

20. ಇಂವ್ ಒನ್ನಾಂದೂ, ಪುಟ್ಟೊದೂ ಇಲ್ಲೆ ಚಾವದೂ ಇಲ್ಲೆ, ಇಂವ್ ಮಿಂಜ್ಞ ಉತ್ಪನ್ನ ಆಯಿತ್ ಪಿಂಜ್ಞೆ (ಬಯ್ಯ ಯಿಂಜಿ) ಇಲ್ಲತೆ ಆಪದೊ ಇಲ್ಲೆ, ಇಂವ್ ಜನ್ಮರಹಿತ ; ನಿತ್ಯವೂ ಇಪ್ಪಂವ್, ಶಾಶ್ವತ್, ಪುರಾತನತ್‌ರಂವ್,ಶರೀರ ನಾಶ ಆಚೆಂಗೂ ಇಂವ್ ನಾಶ ಆಪ್‌ಲೆ .

ವೇದಾವಿನಾಶಿನಂ ನಿತ್ಯಂ ಯ ಏನಮಜವ್ಯಯಮ್ ।
ಕಥಂ ಸ ಪುರುಷಃ ಪಾರ್ಥ ಕಂ ಘಾತಯತಿ ಹಂತಿ ಕಮ್ ॥ 21 ॥

21.ಏ ಪಾರ್ಥ, ಈ ಆತ್ಮ ಅವಿನಾಶಿ, ಜನ್ಮರಹಿತ , ಕ್ಷಯ ಇಲ್ಲತಂವ್ (ಕ್ಷೀಣ ಆಗತಂತಂವ)- ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್ ದಾರ್ ಆರಿಯುವೋ ಆ ಪುರುಷ ದಾರ್‌ನ ಎನ್ನನೆ ಕೊಲ್ಲ್‌ಚಿರುವಾ ? ಎನ್ನನೆ ಕೊಲ್ಲುವಾ ?

ವಾಸಾಂಸಿ ಜೀರ್ಣಾನಿ ಯಥಾ ವಿಹಾಯ
ನವಾನಿ ಗೃಹ್ಣಾತಿ ನರೋಽಪರಾಣಿ ।
ತಥಾ ಶರೀರಾಣಿ ವಿಹಾಯ ಜೀರ್ಣಾ
ನ್ಯನ್ಯಾನಿ ಸಂಯಾತಿ ನವಾನಿ ದೇಹೀ ॥ 22 ॥

22. ಮನುಷ್ಯ ಎನ್ನನೆ ಪಳೆ ಬಟ್ಟೆನ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಬೋರೆ ಪುದಿಯ ಬಟ್ಟೆನ ಇಟ್ಟ ಓ , ಅನ್ನನೆ ಮನುಷ್ಯ,ತನ್ನಡ ತೇಂಜ್ ಪೋನ ಶರೀರತ್‌ನ ಬುಟ್ಟಿಕ್ ಬೋರೆ ಪುದಿಯ ಶರೀರತ್‌ನ ಹೊಂದುವ .

ನೈನಂ ಛಿಂದಂತಿ ಶಸ್ತ್ರಾಣಿ ನೈನಂ ದಹತಿ ಪಾವಕಃ ।
ನ ಚೈನಂ ಕ್ಲೇದಯಂತ್ಯಾಪೋ ನ ಶೋಷಯತಿ ಮಾರುತಃ ॥ 23 ॥

23.ಈ ಆತ್ಮತ್‌ನ ಆಯುಧ (ಕತ್ತಿ)ಕತ್‌ರ್‌ಚಿರೊಕ್ ಕಯುಲೆ, ತಿತ್ ಚುಡೊಕ್ ಕಯ್ಯುಲೆ , ನೀರ್ ನೆನೆಚಿರೊಕ್ ಕಯ್ಯುಲೆ ಪಿಂಞ ಗಾಳಿ ಒಣಂಗ್‌ಚಿರೊಕ್ ಕಯ್ಯುಲೆ.

ಅಚ್ಛೇದ್ಯೋಽಯಮದಾಹ್ಯೋಽಯಮಕ್ಲೇದ್ಯೋಽಶೋಷ್ಯ ಏವ ಚ ।
ನಿತ್ಯಃ ಸರ್ವಗತಃ ಸ್ಥಾಣುರಚಲೋಽಯಂ ಸನಾತನ ः ॥ 24 ॥

24. ಈ ಆತ್ಮತ್‌ನ ಕತ್‌ರ್‌ಚಿರೊಕ್ ಕಯ್ಯುಲೆ, ಚುಡೊ ಕಯ್ಯುಲೆ, ನೆನೆಪ್‌ಚಿರೊಕ್ ಕಯ್ಯುಲೆ, ಪಿಂಞ ಒಣಕ್‌ವಕ್ ಕಯ್ಯುಲೆ. ಇಂವ್

ಯಕ್ಕಾಲು ಇಪ್ಪಂವ್.ಸನಾತನ ಆನಂವ್

ಅವ್ಯಕ್ತೋಽಯಮಚಿಂತ್ಯೋಽಯಮವಿಕಾರ್ಯೋಽಯ ಮುಚ್ಯತೇ ।
ತಸ್ಮಾದೇವಂ ವಿದಿತ್ವೈನಂ ನಾನುಶೋಚಿತುಮರ್ಹಸಿ ॥ 25 ॥

25. ಈ ಆತ್ಮ ಅವ್ಯಕ್ತ (ಯೇದ್ ಇಂದ್ರಿಯಕೂ ಅನುಭವ ಆಗತಂತಂವ್) ಅಚಿಂತ್ಯ, ಆನಗೊಂಡ್ ಇವನ ಇನ್ನನೆ ಅರ್‌ಚಂಡ ಪಿಂಞ ನೀನ್ ಬೇಜಾರ ಪಡೊಕಯ್ಯ.

ಅಥ ಚೈನಂ ನಿತ್ಯಜಾತಂ ನಿತ್ಯಂ ವಾ ಮನ್ಯಸೇ ಮೃತಮ್ ।
ತಥಾಽಪಿ ತ್ವಂ ಮಹಾಬಾಹೋ ನೈವಂ ಶೋಚಿತುಮರ್ಹಸಿ ॥ 26 ॥

26. ಒರ್ ಪಕ್ಷ ಈ ಆತ್ಮ ಯಕ್ಕಾಲು ಪುಟ್ಟುವ ಯಕ್ಕಾಲು ಚಾವ ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನೀನ್ ಅರ್‌ಂಜಿತುಂಡೇಗಿ ಸಹಾ, ಏ ಮಹಾಬಾಹು, ಅಕ್ಕಲೂ ನೀನ್ ಇನ್ನನೆ ಬೇಜಾರ ಪಡೊಕಯ್ಯ .

ಜಾತಸ್ಯ ಹಿ ಧ್ರುವೋ ಮೃತ್ಯುರ್ಧ್ರುವಂ ಜನ್ಮ ಮೃತಸ್ಯ ಚ ।
ತಸ್ಮಾದಪರಿಹಾರ್ಯೇಽರ್ಥೇ ನ ತ್ವಂ ಶೋಚಿತುಮರ್ಹಸಿ ॥ 27 ॥

27. ಎನ್ನಂಗ್ ಯ್‌ಣ್‌ಚೆಂಗಿ ಪುಟ್‌ನವಂಗ್ ಚಾವು ನಿಶ್ಚಯ, ಚತ್ತವಂಗ್ ಜನ್ಮ ನಿಶ್ಚಯ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಆನ ಪಿಂಞ , ಈ ಪರಿಹರಿಚಿರೊಕ್ ಆಗತಂತ ವಿಷಯಕ್ ಬೇಜಾರ ಪಡೊಕಯ್ಯ .

ಅವ್ಯಕ್ತಾದೀನಿ ಭೂತಾನಿ ವ್ಯಕ್ತಮಧ್ಯಾನಿ ಭಾರತ ।
ಅವ್ಯಕ್ತನಿಧನಾನ್ಯೇವ ತತ್ರ ಕಾ ಪರಿದೇವನಾ ॥ 28 ॥

28. ಅರ್ಜುನ ; ಪ್ರಾಣಿಯ ಪುಟ್ಟೊಕ್ ಮಿಜ್ಞ ಕಾಂಬಲ್, ಪುಟ್‌ನ ಪಿಂಞ ಕಾಂಬ. ಚತ್ತ ಪಿಂಞ ಪುನಃ ಕಾಂಬಲೆ ಈ ವಿಚಾರತ್ ಎನ್ನಂಗ್ ಶೋಕ ?

ಆಶ್ಚರ್ಯವತ್ ಪಶ್ಯತಿ ಕಶ್ಚಿದೇನ
ಮಾಶ್ಚರ್ಯವದ್ವದತಿ ತಥೈವ ಚಾನ್ಯಃ ।
ಆಶ್ಚರ್ಯವಚ್ಚೈ ನಮನ್ಯಃ ಶೃಣೋತಿ
ಶ್ರುತ್ವಾಽಪ್ಯೇನಂ ವೇದ ನ ಚೈವ ಕಶ್ಚಿತ್ ॥ 29 ॥

29. ಓರಬ್ಬ ಈ ಆತ್ಮತ್‌ನ ಆಶ್ಚರ್ಯ ತನ್ನಕೆ ನೋಟ್‌ವ ಇಂಜ್ಜಿಬ್ಬೊ, ಆಶ್ಚರ್ಯತನ್‌ಕೆ ಯಣ್ಣವ, ಇನ್ನೊ ಒಬ್ಬೊ ಆಶ್ಚರ್ಯ ತನಕೆ ಕೇಪ. ಬೋರೆ ಇಜ್ಜೊಬ್ಬೊ ಕೇಟತೆಂಗೂ ಅರಿಯುಲೆ.

ದೇಹೀ ನಿತ್ಯಮವಧ್ಯೋಽಯಂ ದೇಹೇ ಸರ್ವಸ್ಯ ಭಾರತ ।
ತಸ್ಮಾತ್ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ನ ತ್ವಂ ಶೋಚಿತುಮರ್ಹಸಿ ॥ 30 ॥

30. ಅರ್ಜುನ , ಎಲ್ಲರ್‌ಡ ದೇಹತುಳ್ಳ ಆತ್ಮ ಒನ್ನಾಂದೂ ನಾಶ ಆಪ್‌ಲೆ. ಆನಗೊಂಡ್ ನೀನ್ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿಯಳ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಬೇಜಾರಪಡೊಂಡುಚಿಲ್ಲೆ.

ಸ್ವಧರ್ಮಮಪಿ ಚಾವೇಕ್ಷ್ಯ ನ ವಿಕಂಪಿತುಮರ್ಹಸಿ ।
ಧರ್ಮ್ಯಾದ್ಧಿ ಯುದ್ಧಾಚ್ಛ್ರೇಯೋಽನ್ಯತ್ ಕ್ಷತ್ರಿಯಸ್ಯ ನ ವಿದ್ಯತೇ ॥ 31 ॥

31. ಪಿಂಞಾ,ಸ್ವಧರ್ಮತ್‌ರ ದೃಷ್ಟಿಲೂ, ನೀನ್ ಬೊತ್ತೊಂಡುಚಿಲ್ಲೆ . ಎನ್ನಂಗಣ್ಣ್ ಚೆಂಗಿ, ಕ್ಷತ್ರಿಯಂಗ್ ಧರ್ಮವಾನ ಯುದ್ಧಕಿಂಜಿ ಬೋರೆ ಏದತ್ತೂ ಶ್ರೇಯಸ್ ಇಲ್ಲೆ.

ಯದೃಚ್ಛಯಾ ಚೋಪಪನ್ನಂ ಸ್ವರ್ಗದ್ವಾರಮಪಾವೃತಮ್ ।
ಸುಖಿನಃ ಕ್ಷತ್ರಿಯಾಃ ಪಾರ್ಥ ಲಭಂತೇ ಯುದ್ಧಮೀದೃಶಮ್ ॥ 32 ॥

32. ಅರ್ಜುನ, ತಾನಾಯಿತ್ ಬಂದಿತುಳ್ಳ ಪಿಂಞಾ ತೊರಂದ ಸ್ವರ್ಗತ್‌ರ ಬಾಯಿಯಾಯಿತುಳ್ಳ ಇಂತ ಯುದ್ಧತ್‌ನ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯ ಆನ ಕ್ಷತ್ರಿಯಂಗ ಪಡೆಯುವ.

ಅಥ ಚೇತ್ ತ್ವಮಿಮಂ ಧರ್ಮ್ಯಂ ಸಂಗ್ರಾಮಂ ಕರಿಷ್ಯಸಿ ।
ತತಃ ಸ್ವಧರ್ಮಂ ಕೀರ್ತಿಂಚ ಹಿತ್ವಾಪಾಪಮವಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ॥ 33 ॥

33. ಇದ್ ಅಲ್ಲತೆ , ಈ ಧರ್ಮವಾನ ಯುದ್ಧತ್‌ನ ನೀನ್ ಮಾಡತ ಪೋಚೆಂಗಿ, ನೀನ್ ಸ್ವಧರ್ಮತ್‌ನೂ , ಕೀರ್ತಿನೂ ನಾಶ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಪಾಪತ್‌ನ ಪಡೆಯುವಿಯ

ಅಕೀರ್ತಿಂ ಚಾಪಿ ಭೂತಾನಿ ಕಥಯಿಷ್ಯಂತಿ ತೇಽವ್ಯಯಾಮ್ ।
ಸಂಭಾವಿತಸ್ಯ ಚಾಕೀರ್ತಿರ್ಮರಣಾದತಿರಿಚ್ಯತೇ ॥ 34 ॥

34. ಅಲ್ಲತೆ, ಜನ ನೀಡ ಅಪಕೀರ್ತಿನ ಪೇರ್‌ತ್‌ಕಾಲ ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಇಪ್ಪ, ಸಂಭಾವಿತಂಗ್, ಅಪಕೀರ್ತಿ, ಮರಣಕಿಂಜ್ಲೂ ಹೀನ ಆನದ್.

ಭಯಾದ್ರಣಾದುಪರತಂ ಮಂಸ್ಯಂತೇ ತ್ವಾಂ ಮಹಾರಥಾಃ ।
ಯೇಷಾಂ ಚ ತ್ವಂ ಬಹುಮತೋ ಭೂತ್ವಾ ಯಾಸ್ಯಸಿ
ಲಾಘವಮ್ ॥ 35 ॥

35. ನೀನ್ ಬೊತ್ತಿಯಂಡ್‌ಯುದ್ಧತಿಂಜಿ ಪೋಯಿಟಿಯ ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಬೋರೆ ಧೀರಂಗ ಗೇನ ಮಾಡ್‌ವ. ನೀನು ದಾರ್‌ಕ್ ಬಹುಮಾನ್ಯ ನಾಯಿತಿಂಜಿಯೋ, ಅಯಿಂಗಡ ಮಿಂಜ್ಲತ್‌ಲೇ ಪೇರ್‌ತ್ ಅಲ್ಪ ನಾ ಇರಿವಿಯ.

ಅವಾಚ್ಯವಾದಾಂಶ್ಚ ಬಹೂನ್ ವದಿಷ್ಯಂತಿ ತವಾಹಿತಾಃ ।
ನಿಂದಂತಸ್ತವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಂ ತತೋ ದುಃಖತರಂ ನು ಕಿಮ್ ॥ 36 ॥

36. ನೀಡ ಶತ್ರುವ ನೀಡ ಸಾಮರ್ಥ್ಯತ್‌ನ ಹೀಯಾಳ್ ಚಿಟ್ಟಂಡ್ ಯಣಿವಕಾಗತಂತ ತಕ್ಕ್‌ನ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ

ಹತೋ ವಾ ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ಸ್ವರ್ಗಂ ಜಿತ್ವಾವಾ ಭೋಕ್ಷ್ಯಸೇ ಮಹೀಮ್ ।
ತಸ್ಮಾದುತ್ತಿಷ್ಠ ಕೌಂತೇಯ ಯುದ್ಧಾಯ ಕೃತನಿಶ್ಚಯಃ ॥ 37 ॥

37. ಅರ್ಜುನ ಚಕ್ತತೆಂಗಿ ಸ್ವರ್ಗತ್‌ನ ಪಡೆಯುವಿಯ. ಗೆದ್ದತೆಂಗಿ ಭೂಮಂಡಲತ್‌ನೇ ಅನುಭವಿಚಿರುವಿಯ ಆನಗೊಂಡ್ ಯುದ್ಧಮಾಡೊಕ್ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿತ್ ಎದ್ ನಿಲ್ಲ್.

ಸುಖದುಃಖೇ ಸಮೇಕೃತ್ವಾ ಲಾಭಾಲಾಭೌ ಜಯಾಜಯೌ ।
ತತೋ ಯುದ್ಧಾಯ ಯುಜ್ಯಸ್ವ ನೈವಂ ಪಾಪಮವಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ॥ 38 ॥

38. ಸುಖ ದುಃಖತ್‌ನ, ಲಾಭ ನಷ್ಟತ್‌ನ, ಜಯ ಅಪಜಯತ್‌ನ ಎಲ್ಲಾನೋ ಒಂದೇ ಸಮಾನ ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಗೇನ ಮಾಡಿತ್ ಯುದ್ಧಕ್ ತಯಾರ್ ಆಯಿರ್. ಅಕ್ಕ ನೀನ್ ಪಾಪತ್‌ನ ಹೊಂದುಲೆ.

ಏಷಾ ತೇಽಭಿಹಿತಾ ಸಾಂಖ್ಯೇ ಬುದ್ಧಿರ್ಯೋಗೇ ತ್ವಿಮಾಂ ಶೃಣು ।
ಬುದ್ಧ್ಯಾಯುಕ್ತೋಯಯಾ ಪಾರ್ಥ ಕರ್ಮಬಂಧಂ ಪ್ರಹಾಸ್ಯಸಿ ॥ 39 ॥

39. ಅರ್ಜುನ, ನೀಕ್ ಈ ಶೋಕ ,ಮೊಹತ್ರ ನಾಶಕಾರಿಅನಂತ ಬುದ್ಧಿನ ಸಾಂಖ್ಯ ತತ್ವತ್‌ಲ್(ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಅರಿವುಲ್)ಯ್‌ಣೆಯ್. ಇಕ್ಕ ಇದನೇ ಕರ್ಮಯೋಗ ಜ್ಞಾನತ್‌ಲ್ ಕ್‌ೇಳ್, ಕರ್ಮಯೋಗ್‌ತ್ರ ಈ ಜ್ಞಾನ ನೀಡ ಕರ್ಮರೂಪತ್ರ ಬಂದನತ್‌ನ ಬುಡ್‌ತುವ.

ನೇಹಾಭಿಕ್ರಮನಾಶೋಽಸ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯವಾಯೋ ನ ವಿದ್ಯತೇ ।
ಸ್ವಲ್ಪಮಪ್ಯಸ್ಯ ಧರ್ಮಸ್ಯ ತ್ರಾಯತೇ ಮಹತೋ ಭಯಾತ್ ॥ 40 ॥

40. ಈ ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮಯೋಗತ್‌ಲ್ ಶುರು ಮಾಡ್‌ನ ಕರ್ಮ ನಾಶ ಆಪ್‌ಲೆ. ಶುರು ಮಾಡಿತ್ ಬುಟ್ಟಿತ್ತೆಂಗೆ ಯೇದೊರ್ ದೋಷವೂ ಬಪ್ಪಲೇ ಚನ್ನಂಗೇ ಆಚೆಂಗೂ ಸಹಾ, ಅದ್ ಬಾರಿ ಪೋಡಿ ಲಿಂಜಿ ಕಾಪಾಡುವ.

ವ್ಯವಸಾಯಾತ್ಮಿಕಾ ಬುದ್ಧಿರೇಕೇಹ ಕುರುನಂದನ ।
ಬಹುಶಾಖಾ ಹ್ಯನಂತಾಶ್ಚ ಬುದ್ಧಯೋಽವ್ಯವಸಾಯಿನಾಮ್ ॥ 41 ॥

41. ಅರ್ಜುನ, ಈ ಕರ್ಮಯೋಗತ್‌ಲ್ ನಿಶ್ಚಯ ಸ್ವಭಾವತ್‌ರ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವಂಡ ಬುದ್ಧಿ ಒರೇ ತರ ಇಪ್ಪ. ನಿಶ್ಚಯ ಸ್ವಭಾವ ಇಲ್ಲತವಂಡ ಬುದ್ಧಿ ಬೋರೆ ಬೋರೆತರ ಆಯಿತೂ, ಅನಂತವಾಯಿತೂ ಇಪ್ಪ.

ಯಾಮಿಮಾಂ ಪುಷ್ಪಿತಾಂ ವಾಚಂ ಪ್ರವದಂತ್ಯ ವಿಪಶ್ಚಿತಃ ।
ವೇದವಾದರತಾಃ ಪಾರ್ಥ ನಾನ್ಯದಸ್ತೀತಿ ವಾದಿನಃ ॥ 42 ॥
ಕಾಮಾತ್ಮಾನಃ ಸ್ವರ್ಗಪರಾ ಜನ್ಮ ಕರ್ಮಫಲಪ್ರದಾಮ್ ।
ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷಬಹುಲಾಂ ಭೋಗೈಶ್ವರ್ಯಗತಿಂ ಪ್ರತಿ ॥ 43 ॥
ಭೋಗೈಶ್ವರ್ಯಪ್ರಸಕ್ತಾನಾಂ ತಯಾಽಪಹೃತಚೇತಸಾಮ್ ।
ವ್ಯವಸಾಯಾತ್ಮಿಕಾ ಬುದ್ಧಿಃ ಸಮಾಧೌ ನ ವಿಧೀಯತೆ ॥ 44 ॥

42-44. ಅರ್ಜುನ, ಅವಿವೇಕಿಯ (ಎಣಚೆಂಗಿ ಕರ್ಮಫಲವಿಚಾರ ಅರಿಯತ್‌ಯಿಂಗ)ವೇದ ವಾಕ್ಯತ್‌ನ ಅರಿವಕ್ ಶ್ರದ್ಧೆ ಉಳ್ಳಯಿಂಗ ಐಹಿಕ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಬುಟ್ಟತೆಂಗಿ ಬೋರೆ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆ ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯಣ್ಣುವಯಿಂಗ, ಕಾಮಾತ್ಮಂಗ, ಸ್ವರ್ಗವೇ ಮುಖ್ಯ ಎಣಿಯಂಡ್‌ಗೇನ ಮಾಡ್‌ವಯಿಂಗ, ಜನ್ಮ ಯಣ್‌ವ ಕರ್ಮಫಲಕ್ ಭೋಗೈಶ್ವರ್ಯತ್‌ನ ಹೊಂದೊಕ್ ಬೊಂಡು ಚಾನ ಉಪಾಯತ್‌ರ ಬೋರೆ ಬೋರೆ ಕ್ರಿಯಾಕಲಾಪ ಉಳ್ಳಂತ , ಬಾರಿ ಚಾಯಿರ ತಕ್ ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಆ ತಕ್‌ನಗೊಂಡ್ ಜನಡ ಮನಸ್ಸ್‌ಲ್‌ನ ಪಾಲ್‌ಚಿರುವ ಭೋಗೈಶ್ವರ್ಯತ್‌ಲೇ ಆಸೆ ಆಯಿತಿಪ್ಪ ಇಯಂಗಡ ಮನಸ್‌ಲ್ ನಿಶ್ಚಯ ಸ್ವಭಾವ ಬಪ್‌ಲೆ.

ತ್ರೈಗುಣ್ಯ ವಿಷಯಾ ವೇದಾ ನಿಸ್ತ್ರೈಗುಣ್ಯೋ ಭವಾರ್ಜುನ ।
ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವೋ ನಿತ್ಯಸತ್ತ್ವಸ್ಥೋ ನಿರ್ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಆತ್ಮವಾನ್ ॥ 45 ॥

45. ಅರ್ಜುನ, ವೇದ (ಕರ್ಮತ್‌ರ ವೇದ)ಮೂಂದ್‌ಗುಣ ಕೂಡ್‌ನ ಸಂಸಾರತ್‌ರ ಮೂಂದ್‌ಗುಣರಹಿತವಾಯಿತೂ, ಸುಖ ದುಃಖ ಯಣವಂತ

ದ್ವಂದ್ವ ಇಲ್ಲ ತವನೂ ಯಕ್ಕಾಲೂ ಸತ್ವಗುಣವುಳ್ಳವನೂ, ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಯಣ್ಣವಂತದ್ ಇಲ್ಲತವನೂ,ಆತ್ಮವಂತನೂ ಆಂಡು.

ಯಾವಾನರ್ಥ ಉದಪಾನೇ ಸರ್ವತಃ ಸಂಪ್ಲು ತೋದಕೇ ।
ತಾವಾನ್ ಸರ್ವೇಷು ವೇದೇಷು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ಯ ವಿಜಾನತಃ ॥ 46 ॥

46. ಎಲ್ಲಲ್ಲಿಯೂ,(ಕೆರೆ ಕಣತರೆಲೆಲ್ಲಾ)ತುಂಬಾ ನೀರುಂಡೇಗು ತಾಂಗ್ ಬೋಂಡಿಯಚ್ಚಿಕೆ ನೀರ್‌ನ ಮನುಷ್ಯ, ಪ್ರಾಣಿಯ ಉಪಯೋಗ್‌ಚಿರುವಾನಕೆ, ಅಪಾರವಾದ ವೇದತ್‌ನ ಅರಿಂಜಂಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ತಾಂಗ್ ಎಚ್ಚಕ್ ಬೋಂಡುಓ ಅಚ್ಚಕನ್ನ ಉಪಯೋಗ್‌ಚಿಕ್‌ವ.

ಕರ್ಮಣ್ಯೇವಾಧಿಕಾರಸ್ತೇ ಮಾಫಲೇಷು ಕದಾಚನ ।
ಮಾ ಕರ್ಮಫಲಹೇತುರ್ಭೂರ್ಮಾ ತೇ ಸಂಗೋऽಸ್ತ್ವ
ಕರ್ಮಣಿ ॥ 47 ॥

47. ಕರ್ಮತ್‌ಲ್ ನೀಕ್ ಅಧಿಕಾರ.ಕರ್ಮಫಲತ್‌ಲ್ ಒನ್ನಾಂದೂ ಆಸಕ್ತಿ ಆಗತೆ ಇರಡ್.ಕರ್ಮಫಲಕ್ ನೀನ್ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲ, ಅನ್ನನೆ ಎಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಬುಡೂಕ್ ನೀಕ್ ಆಸೆ ಆಗಕೆ ಇರಡ್.

ಯೋಗಸ್ಥಃ ಕುರು ಕರ್ಮಾಣಿ ಸಂಗಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಧನಂಜಯ ।
ಸಿದ್ಧ್ಯ ಸಿದ್ಧ್ಯೋಸ್ಸಮೋ ಭೂತ್ವಾ ಸಮತ್ವಂ ಯೋಗ ಉಚ್ಯತೇ ॥48

48. ಅರ್ಜುನ ಆಸಕ್ತಿನ ಬುಡುವಂಜಿ, ಸಿದ್ಧಿ-ಅಸಿದ್ಧಿದಂಡಾನ್ಲೂ ಸಮಾಭಾವನೆಲ್ ಬೆಚ್ಚಂಡ್,ಯೋಗತ್‌ಲ್ ನಿಂದಿತ್ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಮಾಡ್, ಸಮತ್ವಕ್ ಯೋಗ ಯ್‌ಣೆಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣವ .

ದೂರೇಣ ಹ್ಯವರಂ ಕರ್ಮಬುದ್ಧಿ ಯೋಗಾದ್ಧನಂಜಯ ।
ಬುದ್ಧೌ ಶರಣಮನ್ವಿಚ್ಛ ಕೃಪಣಾಃ ಫಲಹೇತವಃ ॥ 49 ॥

49. ಅರ್ಜುನ ; ಕಾವುತ್‌ಲ್‌ತುಂಬನ ಕರ್ಮ, ಸಮತ್ವ ಬುದ್ಧಿಕೂಡಿತುಲ್ಲ ಯೋಗಕಿಂಜಿ ಪೆರ್‌ತ್ ಪಾಳ್ . ಆನಗೊಂಡ್ ಯೋಗ ವಿಷಯತ್‌ರ ಬುದ್ಧಿಲ್ ಆಶ್ರಯ ಯಡ್‌ತವಂಡು . ಫಲತ್‌ನ ಆಸೆಪಡುವ ಜನ ದೀನಂಗ.

ಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತೋ ಜಹಾತೀಹ ಉಭೇ ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತೇ ।
ತಸ್ಮಾದ್ಯೋಗಾಯ ಯುಜ್ಯಸ್ವ ಯೋಗಃ ಕರ್ಮಸು ಕೌಶಲಮ್ ॥ 50 ॥

50. ಸಮತ್ವ ಬುದ್ಧಿ ತುಂಬಿತುಳ್ಳವ, ತನ್ನಡ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯತ್‌ನ ಈ ದಂಡನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬುಟಿತ್ ಪೋಪ .ಆನಗೊಂಡ್ ಯೋಗಕ್ಕಾಯಿತ್ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡ್. ಯೋಗ ಎಣ್ಣ ಚೆಂಗಿ ಕರ್ಮತ್ ಕುಶಲತೆ.

ಕರ್ಮಜಂ ಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತಾ ಹಿ ಫಲಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಮನೀಷಿಣಃ ।
ಜನ್ಮಬಂಧವಿನಿರ್ಮುಕ್ತಾಃ ಪದಂ ಗಚ್ಛಂತ್ಯನಾಮಯಮ್ ॥ 51 ॥

51. ಎಂತಂಗ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ, ಸಮತ್ವ ಬುದ್ಧಿ ಉಳ್ಳ ಜ್ಞಾನಿಯ ಕರ್ಮತಿಂಜಿ ಪುಟ್‌ನ ಬಂದನತಿಂಜಿ ಬುಡ್‌ಗಡೆ ಆಪಂಜಿ ಕ್ಲೇಶ ಇಲ್ಲತಂತ ಪರಮಸ್ಥಾನತ್‌ನ ಹೊಂದುವ .

ಯದಾ ತೇ ಮೋಹಕಲಿಲಂ ಬುದ್ಧಿರ್ವ್ಯತಿತರಿಷ್ಯತಿ ।
ತದಾ ಗಂತಾಸಿ ನಿರ್ವೇದಂ ಶ್ರೋತವ್ಯಸ್ಯ ಶ್ರುತಸ್ಯ ಚ ॥ 52 ॥

52. ಯಕ್ಕ ನೀಡ ಬುದ್ಧಿ ಮೋಹರೂಪತ್‌ರ ,(ಅವಿವೇಕ ರೂಪತ್‌ರ) ಮಲತ್‌ನ ಗೆಲ್ಲುಓ ಅಕ್ಕ ನೀಕ್ ಮಿಜ್ಞಕ್. ಕೇಪಕುಳ್ಳ ಬಯ್ಯತ್ ಕೇಟ ಕರ್ಮಫಲತ್‌ರ ವಿಷಯತ್ ವೈರಾಗ್ಯ ಬಪ್ಪ .

ಶ್ರುತಿವಿಪ್ರತಿಪನ್ನಾ ತೇ ಯದಾ ಸ್ಥಾಸ್ಯತಿ ನಿಶ್ಚಲಾ ।
ಸಮಾಧಾವಚಲಾ ಬುದ್ಧಿಸ್ತದಾ ಯೋಗಮವಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ॥ 53 ॥

53. ನಾನಾ ವಿಚಾರತ್‌ರ ಶ್ರುತಿ, ಶಾಸ್ತ್ರತ್‌ನ ಕೇಟಿತ್ ಅರ್‌ಂಜಂಡ ಬುದ್ಧಿಲಿಂಜಿ ಚದರಿ ಪೋಯಿತುಳ್ಳ ನೀಡ ಬುದ್ಧಿ , ಯಕ್ಕ ತನ್ನಡ ಆತ್ಮತ್‌ಲ್, ಚಲನೆಯಿಲ್ಲತೆ, ವಿಕಲ್ಪ ಇಲ್ಲಕೆ ನಿಪ್ಪೋ, ಅಕ್ಕ ನೀನ್ ಯೋಗತ್‌ನ ಹೊಂದುವಿಯ.

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞ್ನಸ್ಯ ಕಾ ಭಾಷಾ ಸವಯಧಿಸ್ಥಸ್ಯ ಕೇಶವ ।
ಸ್ಥಿತಧೀಃ ಕಿಂ ಪ್ರಭಾಷೇತ ಕಿಮಾಸೀತ ವ್ರಜೇತ ಕಿಮ್ ॥ 54 ॥

ಅರ್ಜುನ ಯಣ್ಣ್‌ಚಿ

54. ಏ ಕೇಶವ, ಸಮಾಧಿಲ್ ಉಳ್ಳ ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞ್ನಂಡ ಲಕ್ಷಣ ಎಂತ್ ? ಅವ ಎನ್ನನ್ನ ತಕ್ಕ್ ಪರೆವ, ಎನ್ನನೆ ಅಳೆಪ. ಎನ್ನನೆ ನಡಪ?

ಪ್ರಜಹಾತಿ ಯದಾ ಕಾಮಾನ್ ಸರ್ವಾನ್ ಪಾರ್ಥ ಮನೋಗತಾನ್ ।
ಆತ್ಮನ್ಯೇವಾತ್ಮನಾ ತುಷ್ಟಃ ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞಸ್ತ್ತದೋಚ್ಯತೇ ॥ 55 ॥

55.ಯಕ್ಕ ತನ್ನಡ ಮನಸ್‌ಲ್ ಉಳ್ಳ ಸಮಸ್ತ ಕಾಮತ್‌ನ, ತ್ಯಾಗ ಮಾಡೊಂಜಿ. ತನ್ನಡ ಆತ್ಮತಿಂಜೇ, ಆತ್ಮತ್‌ಲೇ ಸಂತುಷ್ಟ ನಾಪ್ಪೋ ಅಕ್ಕ ಅವನ ಸ್ಥಿತ ಪ್ರಜ್ಞ್ನ ಯಣ್ಣಯಂಡಿ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ದುಃಖೇಷ್ವನುದ್ವಿಗ್ನಮನಾಃ ಸುಖೇಷು ವಿಗತಸ್ಪೃಹಃ ।
ವೀತರಾಗಭಯಕ್ರೋಧಃ ಸ್ಥಿತಧೀರ್ಮುನಿರುಚ್ಯತೇ ॥ 56 ॥

56. ದುಃಖತಲ್ ವ್ಯಸನ ಇಲ್ಲತಂವ್, ಸುಖತ್‌ಲ್ ಆಸೆ ಇಲ್ಲತಂವ್, ಆಸಕ್ತಿ ಭಯ,ಕ್ರೋಧ ಇಲ್ಲತಂವ್ ಆನ ಮುನಿ ಸ್ಥಿತ ಪ್ರಜ್ಞ್ನ ಏಣೆಯಂಡ್ ಯಣ್ಣ್‌ಚಿಟ್ಟವ.

ಯಃ ಸರ್ವತ್ರಾನಭಿಸ್ನೇಹಸ್ತತ್ತತ್ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಶುಭಾಶುಭಮ್ ।

ನಾಭಿನಂದತಿ ನ ದ್ವೇಷ್ಟಿ ತಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಾ ॥ 57 ॥

57. ದಾರ್, ಸರ್ವವಸ್ತುಲ್ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲತವ ನಾಯಿತ್, ಪ್ರಿಯ ,ಅಪ್ರಿಯ ವಸ್ತುನ ಪಡೆಯುವಕ ಸಂತೋಷ ಪಡುಲೆ. ದ್ವೇಷಪಡುಲೆಯೋ ಅವಂಡ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಸ್ಥಿರ ಆಯಿತಿಪ್ಪ.

ಯದಾ ಸಂಹರತೇ ಚಾಯಂ ಕೂರ್ಮೋಽಂಗಾನೀವ ಸರ್ವಶಃ ।

ಇಂದ್ರಿಯಾಣೀಂದ್ರಿ ಯಾರ್ಥೇಭ್ಯಸ್ತಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಾ ॥ 58 ॥

58. ಆಮೆ, ತನ್ನಡ ಅಂಗಾಗತ್‌ನೆಲ್ಲಾ ಒಳ್‌ಕ್ ಬಲ್‌ಚವನಕೆ, ಈ ಜ್ಞಾನಿಯಾನ ಯೋಗಿ, ಯಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯತ್‌ನೂ, ಅವಂಡ ಇಂದ್ರಿಯತಿಂಜಿ ಬಯಕ್ ಯಡ್‌ತಚಿ, ಅಕ್ಕ ಅವಂಡ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಸ್ಥಿರ ಆಯಿತಿಪ್ಪ.

ವಿಷಯಾ ವಿನಿವರ್ತಂತೇ ನಿರಾಹಾರಸ್ಯದೇಹಿನಃ ।

ರಸವರ್ಜಂ ರಸೋಽಪ್ಯಸ್ಯ ಪರಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ನಿವರ್ತತೇ ॥ 59 ॥

59. ನಿರಾಹಾರಿ ಆನವನ ಇಂದ್ರಿಯಕ್ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲಾ ಬುಟ್ಟಿತ್ ವಾಪಾಸ್ ಪೋಪ ಆಚೆಂಗಿ ತೃಷ್ಣ ಬುಟ್ಟಿತಿಪ್‌ಲೆ. ಪರಬ್ರಹ್ಮನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಯಂಡ ಪಿಂಞ, ಇವಂಡ ತೃಷ್ಣೆಯು ಬುಟ್‌ಪೋಪ.

ಯತತೋ ಹ್ಯಪಿ ಕೌಂತೇಯ ಪುರುಷಸ್ಯ ವಿಪಶ್ಚಿತಃ ।

ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಪ್ರಮಾಥೀನಿ ಹರಂತಿ ಪ್ರಸಭಂ ಮನಃ ॥ 60 ॥

60. ಕ್ಷೋಭಸ ಉಂಟುಮಾಡ್‌ವ ಇಂದ್ರಯ, ಬಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವಂತ ಜ್ಞಾನಿ ಆನ ಮನುಷ್ಯಂಡ ಮನಸ್ಸಿನ ಕೂಡಾ ಬಲಾತ್ಕಾರತ್ ಪಾರ್ ಚಿಟ್‌ರುವ.

ತಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಸಂಯಮ್ಯ ಯುಕ್ತ ಆಸೀತ ಮತ್ಪರಃ ।
ವಶೇ ಹಿ ಯಸ್ಯೇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ತಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಾ ॥ 61 ॥

61. ಆನಗೊಂಡ್; ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ನ ಮುರ್‌ಕಿ ಪುಡ್‌ಚಿಕ್, ನಾಡಲ್ಲಿ ಮನಸ್ ಚೆಟ್ಟಕ್, ಯೋಗತ್ ನಿಕ್ಕಂಡು ಎನ್ನಂಗ್ ಎಣ್ಣಿಚೆಂಗಿ ದಾಡ ಇಂದ್ರಿಯ ತನ್ನಡ ಪುಡ್‌ತತ್ ಇಪ್ಪೋ ಅವಂಡ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಸ್ಥಿರ ಆಯಿತಿಪ್ಪ.

ಧ್ಯಾಯತೋ ವಿಷಯಾನ್ ಪುಂಸಃ ಸಂಗಸ್ತೇಷೂಪಜಾಯತೇ ।
ಸಂಗಾತ್ಸಂಜಾಯತೇ ಕಾಮಃ ಕಾಮಾತ್
ಕ್ರೋಧೋಽಭಿಜಾಯತೇ ॥ 62 ॥
ಕ್ರೋಧಾದ್ಭವತಿ ಸಂಮೋಹಃ ಸಂಮೋಹಾತ್ ಸ್ಮೃತಿವಿಭ್ರಮಃ ।
ಸ್ಮೃತಿಭ್ರಂಶಾದ್ಬು ದ್ಧಿನಾಶೋ ಬುದ್ಧಿನಾಶಾತ್ ಪ್ರಣಶ್ಯತಿ ॥ 63 ॥

62,63. ಎಂತೇಗಿ ಒರ್ ವಿಷಯ /ಪದಾರ್ಥ/ ವಸ್ತುನ ಯಕ್ಕಾಲು ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಉಂಡೇಗಿ, ಆ ಪುರುಷಂಗ್ ಅದತ್‌ಲ್ ಆಸಕ್ತಿ /ಆಸೆ ಉಂಟಾಪ, ಈ ಆಸೆ/ಆಸಕ್ತಿನ ಗೊಂಡ್ ಕಾಮ ಪುಟ್ಟುವ, ಆ ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧಕ್ ಕಾರಣ ಆಪ, ಈ ಕ್ರೋಧತ್‌ನಗೊಂಡ್ ಎಂತ್ ಮಾಡೊಂಡು ಯಂತ್ ಮಾಡೊಕ ಆಗ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ವಿವೇಕ ಇಲ್ಲತೇ ಆಪ, ಇದನಗೊಂಡ್ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಆಚಾರ ಪಡ್‌ಚಿತುಂಡೇಂಗ್ಯೂ ಅದಂಡ ಗೇನ ಬಕ್ಕತೆ ಭ್ರಮೆ ಉಂಟಾಪ, ಈ ಸ್ಮೃತಿ ಭ್ರಮೆನಗೊಂಡ್ ತನ್ನಡ ಬುದ್ಧಿ ನಾಶ ಆಪ. ಬುದ್ಧಿನಾಶತ್‌ನ ಗೊಂಡ್ ಆ ಪುರುಷ ನಾಶ ಆಪ.

ರಾಗದ್ವೇಷವಿಯುಕ್ತೈಸ್ತು ವಿಷಯಾನಿಂದ್ರಿಯೈಶ್ಚರನ್।
ಆತ್ಮವಶ್ಯೈ ರ್ವಿಧೇಯಾತ್ಮಾ ಪ್ರಸಾದಮಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥ 64 ॥

64. ಆಚೆಂಗಿ ಪ್ರೀತಿರ ವಸ್ತುಲ್ ಆಸೆ, ಅಪ್ರಿಯ ವಸ್ತುಲ್ ದ್ವೇಷ ಇಲ್ಲತಂವ್, ತನ್ನಡ ಸ್ವಾಧೀನತ್‌ಲ್ ಉಳ್ಳ ಇಂದ್ರಿಯತಿಂಜಿ, ಜೀವನಕ್

ಬೊಂಡುಚಾನಚ್ಚಕ್ ವಿಷಯ/ವಸ್ತುನ ಅನುಭವಿಚಿಟ್ಟಂಡ್, ವಸ್ತು / ವಿಷಯತ್‌ರ ಮಧ್ಯತ್‌ಲೇ ಚಲನೆ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಉಂಡೇಗೊ, ಆ ವಸ್ತು, ವಿಷಯತ್‌ನ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವಂತ ಮನೋಭಾವ ಉಳ್ಳಂವ, ಪ್ರಸನ್ನತೆನ ಹೊಂದುವ.

ಪ್ರಸಾದೇ ಸರ್ವದುಃಖಾನಾಂ ಹಾನಿರಸ್ಯೋಪಜಾಯತೇ ।
ಪ್ರಸನ್ನ ಚೇತಸೋ ಹ್ಯಾಶು ಬುದ್ಧಿಃ ಪರ್ಯವತಿಷ್ಠತೇ ॥ 65 ॥

65. ಮನಸ್ ಪ್ರಸನ್ನ ಆಯಿತುಂಡೇಗಿ, ಅವಂಡ ಸಮಸ್ತ ದುಃಖ ನಾಶ ಆಪ.ಎಂತಗ್ ಎಣ್ಣೆಚೆಂಗಿ; ಶುದ್ಧವಾನ ಮನಸ್ಸುಳ ಮನುಷ್ಯಂಡ ಬುದ್ಧಿ ಬೆರಿಯ ಸ್ಥಿರ ಆಪ.

ನಾಸ್ತಿ ಬುದ್ಧಿರಯುಕ್ತಸ್ಯ ನ ಚಾಯುಕ್ತಸ್ಯ ಭಾವನಾ ।
ನ ಚಾಭಾವಯತಃ ಶಾಂತಿರಶಾಂತಸ್ಯ ಕುತಃ ಸುಖಮ್ ॥ 66 ॥

66. ಮನಸ್‌ನ ಸಮಾಧಾನ (ಶಾಂತಿ)ಮಾಡಿಯತವಂಗ್,ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪ ವಿಚಾರತ್‌ರ ಬುದ್ಧಿ ಇಪ್ಪಲೆ. ಅಂತವಂಗ್ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನತ್‌ರ ಭಾವನೆ ಇಪ್‌ಲೆ. ಭಾವನೆ ಮಾಡತವಂಗ್ ಶಾಂತಿ ಇಲ್ಲೆ. ಶಾಂತಿ ಇಲ್ಲತವಂಗ್ ಸುಖ ಎಲ್ಲಿ?

ಇಂದ್ರಿಯಾಣಾಂ ಹಿ ಚರತಾಂ ಯನ್ಮನೋಽನುವಿಧೀಯತೇ ।
ತದಸ್ಯ ಹರತಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಂ ವಾಯುರ್ನಾವಮಿವಾಂಭಸಿ ॥ 67 ॥

67. ಎಂತಂಗ್ ಯಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ, ತಾಂಗ್ ಬೊಂಡು ಯಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಆನಂತ ವಿಚಾರತೇ ಸುತ್ತಿ ಯಂಡಿಪ್ಪಂತ ಎಲ್ಲಾ ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ರ ಬಯ್ಯೇ ಏದ್ ಮನಸ್ ಓಡಾಡುಓ, ಆ ಮನಸ್ಸ್‌ನ, ನೀರ್‌ಲ್ ದೋಣಿನ ಗಾಳಿ ಪೊಜ್ಜಂಡ್ ಪೋಪನಕೇ ಸಾದಕಂಡ ಬುದ್ಧಿನ ಪಾರ್ ಚಿಟ್ಟಂಡ್ ಪೋಪ.

ತಸ್ಮಾದ್ಯಸ್ಯ ಮಹಾಬಾಹೋ ನಿಗೃಹೀತಾನಿ ಸರ್ವಶಃ ।
ಇಂದ್ರಿಯಾಣೀಂದ್ರಿಯಾರ್ಥೇಭ್ಯಸ್ತಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಾ ॥ 68 ॥

25. ಕೆಲವು ಯೋಗಿಯ ದೈವಯಜ್ಞ (ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಯಳ) ತ್‌ನೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನ ಜನ ಬ್ರಹ್ಮ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ, ತಿತ್ತಲ್ ಯಜ್ಞತಿಂಜಿ - ಯಜ್ಞತ್‌ನೇ ಹೋಮ ಮಾಡ್‌ವ.

ಶೋತ್ರಾದೀನೀಂದ್ರಿ ಯಾಣ್ಯನ್ಯೇ ಸಂಯಮಾಗ್ನಿಷು ಜುಹ್ವತಿ ।
ಶಬ್ದಾದೀನ್ ವಿಷಯಾನನ್ಯ ಇಂದ್ರಿಯಾಗ್ನಿಷು ಜುಹ್ವತಿ ॥ 26 ॥

26. ಇಂಜ್ಞ್ ಚೆನ್ನ ಜನ ಶ್ರೋತ್ರ ಇಂದ್ರಿಯ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವಂತ ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ನ ಸಂಯಮಾಗ್ನಿಲ್ ಹೋಮ ಮಾಡುವ-(ಎಣ್‌ಚೆಂಗಿ -ಇಂದ್ರಿಯ ಬೋರೆ ಕಡೆ ಪೊಕತೆ ಇಪ್ಪನಕೆ ಮಾಡುವ್). ಇಂಜ್ಞ ಚೆನ್ನಂಗ್ ಜನ ಶಬ್ದ ಪಿಂಞ ಇಂತ ವಿಷಯತ್‌ನ ಇಂದ್ರಿಯಾಗ್ನಿಲ್-ಹೋಮ ಮಾಡುವ- (ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ರ ಆಸೆನ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡೊದ್ ಹೋಮ.)

ಸರ್ವಾಣೀಂದ್ರಯಕರ್ಮಾಣಿ ಪ್ರಾಣಕರ್ಮಾಣಿ ಚಾಪರೇ ।
ಆತ್ಮ ಸಂಯಮಯೋಗಾಗ್ನೌ ಜುಹ್ವತಿ ಜ್ಞಾನದೀಪಿತೇ ॥ 27 ॥

27. ಇನ್‌ಚೆನ್ನಂಗ್ ಜನ ಇಂದ್ರಿಯ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಪಿಂಞ ಪ್ರಾಣಕರ್ಮತ್‌ನ ಜ್ಞಾನತಿಂಜಿ. ಪ್ರಕಾಶ ಆಯಿತುಳ್ಳ. ಆತ್ಮ ಸಂಯಮ -(ಆತ್ಮತ್‌ನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡೊಕ ಆಪ ಚಿತ್ತೈಕಾಗ್ರತೆ) ಇದನ, ಯೋಗಾಗ್ನಿಲ್ ಹೋಮ ಮಾಡ್‌ವ.

ದ್ರವ್ಯಯಜ್ಞಾಸ್ತಪೋಯಜ್ಞಾ ಯೋಗಯಜ್ಞಾಸ್ತಥಾಪರೇ ।
ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಜ್ಞಾನಯಜ್ಞಾಶ್ಚ ಯತಯಃ ಸಂಶಿತವ್ರತಾಃ ॥ 28 ॥

28. ಚೆನ್ನಂಗ್ ಜನ ದ್ರವ್ಯದಾನ ರೂಪತ್‌ರ ಯಜ್ಞ ಮಾಡ್‌ವ. (ದ್ರವ್ಯತ್‌ನ ಸತ್ಪಾತ್ರಂಗಕ್ ದಾನ ಮಾಡ್‌ವ ಯಜ್ಞ) ಇನ್ ಚೆನ್ನಂಗ್ ಜನ ಕೃಚ್ಛ / ಚಾಂದ್ರಾಯಣ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ತಪಸ್‌ರ ಯಜ್ಞ ಮಾಡ್‌ವ. ಇನ್ ಚೆನ್ನಂಗ್ ಜನ ಯೋಗ ರೂಪತ್‌ರ ಯಜ್ಞ ಮಾಡ್‌ವ . ಇನ್‌ಚೆನ್ನಂಗ್

ಏಷಾಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಸ್ಥಿತಿಃ ಪಾರ್ಥ ನೈನಾಂ ಪ್ರಪ್ಯ ವಿಮುಹ್ಯತಿ ।
ಸ್ಥಿತ್ವಾಸ್ಯಾಮಂತಕಾಲೇಽಪಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿರ್ವಾಣಮೃಚ್ಛತಿ ॥

72. ಅರ್ಜುನ ; ಇದ್ ಬ್ರಹ್ಮತುಳ್ಳಮನುಷ್ಯಂಡ ಸ್ಥಿತಿ. ಇದನ ಹೊಂದ್‌ನವ ದಾರೂ ಮರುಳಾಪ್‌ಲೆ. ಕೊನೆ ವಯಸ್ ಕಾಲತ್‌ಲ್ ಆಚೆಂಗ್ಯೂ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಬಾತೆಂಗಿ ಸಹಾ ಅವ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿರ್ವಾಣತ್‌ನ ಹೊಂದುವ.

ಇತಿ ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗೋ ನಾಮ ದ್ವಿತೀಯೋಽಧ್ಯಾಯಃ
ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗ ಎಣ್ಣ್‌ಪ ದಂಡನೆ ಅಧ್ಯಾಯ ತೀಂದತ್.

68. ಆನಗೊಂಡ್ ದಾರ್ ತನ್ನಡ ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ನ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧತೂ ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ಡ ವಿಷಯತಿಂಜಿ ಬಲ್‌ಚಿತ್ ಪುಡ್‌ಚಿತ್ ಬೆಚ್ಚವೋ, ಅವಂಡ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಸ್ಥಿರ ಆಯಿತಿಪ್ಪ.

ಯಾ ನಿಶಾ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ತಸ್ಯಾಂ ಜಾಗರ್ತಿ ಸಂಯಾಮಿ ।
ಯಸ್ಯಾಂ ಜಾಗ್ರತಿ ಭೂತಾನಿ ಸಾ ನಿಶಾ ಪಶ್ಯತೋ ಮುನೇಃ ॥ 69 ॥

69. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಯಕ್ ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞಂಗ್ ಬೋಂಡುಬಾನ ಪರಮಾರ್ಥ ತತ್ವ ಇರ್‌ಟಾಯಿತೂ, ಅದೆ ತತ್ವ ಯೋಗಿಕ್ ಬೊಪ್ಪಾಯಿಕೂ ಇಪ್ಪ.

ಆಪೂರ್ಯಮಾಣಮಚಲಪ್ರತಿಷ್ಠಂ
ಸಮುದ್ರಮಾಪಃ ಪ್ರವಿಶಂತಿ ಯದ್ವತ್ ।
ತದ್ವತ್ ಕಾಮಾ ಯಂ ಪ್ರವಿಶಂತಿ ಸರ್ವೇ
ಸ ಶಾಂತಿಮಾಪ್ನೋತಿ ನ ಕಾಮಕಾಮಿ ॥ 70 ॥

70. ದುಂಬಿತೂ , ಅಚಲವಾಯಿತೂ ಉಳ್ಳ ಸಮುದ್ರಕ್ ಪೊಳೆರ ನೀರ್ ಎನ್ನನೆ ನುಗ್ಗುಓ, ಅನ್ನನೆ, ದಾರ್‌ಡ್ ಒಳ್‌ಕ್ ಎಲ್ಲಾ ಆಸೆ(ಬಯಕೆ)ನುಗ್ಗುಓ, ಅಂವ್ ಶಾಂತಿ (ಮೋಕ್ಷ)ತ್‌ನ ಹೊಂದುವ. ಕಾಮತ್‌ನ ಬಯಸುವವ ಈ ಶಾಂತಿನ (ಮೋಕ್ಷತ್‌ನ) ಹೊಂದೊಕಾಪಲೆ.

ವಿಹಾಯ ಕಾಮಾನ್ ಯಃ ಸರ್ವಾನ್ ಪುಮಾಂಶ್ಚರತಿ ನಿಃಸ್ಪೃಹಃ ।
ನಿರ್ಮಮೋ ನಿರಹಂಕಾರಃ ಸ ಶಾಂತಿಮಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥ 71 ॥

71. ಏದ್ ಪುರುಷ ಕಾಮತ್‌ನ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಆಸೆ ಇಲ್ಲತವನಾಯಿತ್ ತನ್ನಡದ್ ಎಣ್ಣಿವ ಮಮತೆ ಇಲ್ಲತವ್ ನಾಯಿತ್ ತನ್ನಡ ನಲ್ಲಾಮೆಲ್ ತಾಂಗೆ ಬಲ್ಯರಿಕೆ ಇಲ್ಲತೆ ಇಪ್ಪೊ ಅಂತವ ಶಾಂತಿ ಹೊಂದುವ.

ಶ್ರೀ ಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಲೋಕೇಽಸ್ಮಿನ್ ದ್ವಿ ವಿಧಾ ನಿಷ್ಠಾ ಪುರಾ ಪ್ರೋಕ್ತಾ ಮಯಾನಘ ।
ಜ್ಞಾನಯೋಗೇನ ಸಾಂಖ್ಯಾನಾಂ ಕರ್ಮಯೋಗೇನ
ಯೋಗಿನಾಮ್ ॥ 3 ॥

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಯಣ್ಣ್‌ಚಿ ;

3. ಈ ಲೋಕತ್‌ಲ್ ದಂಡ್ ತರತ್ ಉಳ್ಳ ನಿಷ್ಠೆನ ನನ್ನ ಗೊಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ತಾಯಿತ್. ಜ್ಞಾನಯೋಗತ್‌ರ ಮೂಲಕ ಸಾಂಖ್ಯಂಗಡ (ಆತ್ಮ-ಅನಾತ್ಮ ಅರ್‌ಂಜಡ್, ವೇದಾಂತತ್‌ನ ಗೊಂಡ್,ಪರಮಾರ್ಥತ್‌ನ ಅರ್‌ಂಜಂಯಿಂಗ) ಪಿಂಞ ಕರ್ಮಯೋಗತ್‌ರ ಮೂಲಕ ಯೋಗಿಯಡ ನಿಷ್ಠೆ .

ನ ಕರ್ಮಣಾಮನಾರಂಭಾನ್ನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯಂ ಪುರುಷೋಽಶ್ನುತೇ ।
ನ ಚ ಸಂನ್ಯಸನಾದೇವ ಸಿದ್ಧಿಂ ಸಮಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥ 4 ॥

4. ಕರ್ಮತ್‌ನ ಆರಂಭಿಚಿರತೆ ಇಪ್ಪನಗೊಂಡ್ ನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯ (ಜ್ಞಾನಯೋಗ)ತ್‌ರ ನಿಷ್ಠೆ ಕ್‌ಟ್ಟುಲೆ. ಪಿಂಞ ಬರೀ ಕರ್ಮತ್ಯಾಗ ಮಾಡ್‌ಚೆಂಗೂ ಸಿದ್ಧಿ ಕ್‌ಟ್ಟುಲೆ.

ನ ಹಿ ಕಶ್ಚಿತ್ ಕ್ಷಣಮಪಿ ಜಾತು ತಿಷ್ಠತ್ಯ ಕರ್ಮಕೃತ್ ।
ಕಾರ್ಯತೇ ಹ್ಯವಶಃ ಕರ್ಮ ಸರ್ವಃ ಪ್ರಕೃತಿಜೈರ್ಗುಣೈಃ ॥ 5 ॥

5. ದಾರೂ ಒರ್‌ಕ್ಷಣವೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡತೆ ಇಪ್ಪ್‌ಕ್ ಕಯ್ಯುಲೆ. ಎನ್ನಂಗ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ ಪ್ರತಿ ಒಬ್ಬನೂ ಪ್ರಕೃತಿನ ಗೊಂಡ್ ಪುಟ್ಟ್‌ನ ಗುಣಕ್ ವಶನಾಯಿತ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಯಂಡೇ ಇಪ್ಪ.

ಮೂಂದನೆ ಅಧ್ಯಾಯ

ಕರ್ಮಯೋಗ

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ಜ್ಯಾಯಸೀ ಚೇತ್ ಕರ್ಮಣಸ್ತೇ ಮತಾ ಬುದ್ಧಿರ್ಜನಾರ್ದನ ।
ತತ್ಕಿಂ ಕರ್ಮಣೇ ಘೋರೇ ಮಾಂ ನಿಯೋಜಯಸಿ ಕೇಶವ ॥ 1 ॥

ಮೂಂದನೆ ಅಧ್ಯಾಯ

ಕರ್ಮಯೋಗ

ಅರ್ಜುನ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ

1. ಜನಾರ್ದನ, ಕರ್ಮಕ್ಕಿಂಜಿ, ಜ್ಞಾನವೇ ಉತ್ತಮ ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನೀಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಉಂಡೇಗಿ,ನನ್ನ ಘೋರ ಆನಂತ ಕೆಲಸಕ್ ಎನ್ನಂಗ್ ಇಳ್‌ಪುವಿಯ ?

ವ್ಯಾಮಿಶ್ರೇಣೇವ ವಾಕ್ಯೇನ ಬುದ್ಧಿಂ ಮೋಹಯಸೀವ ಮೇ ।
ತದೇಕಂ ವದ ನಿಶ್ಚಿತ್ಯ ಯೇನ ಶ್ರೇಯೋऽಹಮಾಪ್ನುಯಾಮ್ ॥ 2 ॥

2. ವಿರೋಧಾರ್ಥವುಳ್ಳ ತಕ್‌ಲಿಂಜಿ ನಾಡಬುದ್ಧಿಕ್ ಭ್ರಾಂತಿ ಪುಡ್‌ಪ್‌ಚಿರುವನಕೆ ಉಳ್ಳಿಯ. ಏದನಗೊಂಡ್‌ನಾಕ್ ಶ್ರೇಯಸ್ ಆಪೋ ಅದೊಂದನ್ನ ನಾಕ್‌ಯಣ್ಣ್

9. ಯಜ್ಞಕ್ಕಾಯಿತ್ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಬೋರೆ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಗೊಂಡ್(ಸ್ವಾರ್ಥ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಗೊಂಡ್) ಈ ಜನ ಬಂಧನಕ್ ಕ್‌ಟ್ಟಿಬೂವ್. ಆನಗೊಂಡ್, ನೀನ್ ಸ್ವಾರ್ಥತ್‌ನ ಬುಟ್ಟಿತ್(ಆಸಕ್ತಿ ಬುಟ್ಟಿತ್) ಯಜ್ಞ ಕ್ಕಾಯಿತ್ ಕರ್ಮಮಾಡ್.

ಸಹಯಜ್ಞಾಃ ಪ್ರಜಾಃ ಸೃಷ್ಟ್ವಾ ಪುರೋವಾಚ ಪ್ರಜಾಪತಿಃ ।
ಅನೇನ ಪ್ರಸವಿಷ್ಯಧ್ವಮೇಷ ವೋಽಸ್ತ್ವಿಷ್ಟಕಾಮಧುಕ್ ॥ 10 ॥

10. ಪಂಡ್ ಸೃಷ್ಟಿರ ಕಾಲತ್, ಪ್ರಜಾಪತಿ ಯಜ್ಞತ್‌ರ ಕೂಡೆ, ಪ್ರಜೆಯಳ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿತ್ ಇನ್ನನೆ ಎಣ್‌ಚಿ-।'' ಇದನಗೊಂಡ್ (ಯಜ್ಞತ್‌ರಗೊಂಡ್), ನಿಂಗ ವೃದ್ಧಿಯಾಯಿ, ಈ ಯಜ್ಞ, ನಿಂಗಡ ಇಷ್ಟಾರ್ಥತ್‌ನ ಪೂರೈಸುವಂತ ಕಾಮಧೇನು ಆಡ್ ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್.

ದೇವಾನ್ ಭಾವಯತಾನೇನ ತೇ ದೇವಾ ಭಾವಯಂತು ವಃ ।
ಪರಸ್ಪರಂ ಭಾವಯಮತಃ ಶ್ರೇಯಃ ಪರಮವಾಪ್ಸ್ಯಥ ॥ 11 ॥

11. ನಿಂಗ ಈ ಯಜ್ಞತ್‌ರ ಮೂಲಕ ದೇವತೆಯಳ ತೃಪ್ತಿಪಡ್‌ಚಿರಿ. ಆ ದೇವತೆಯ ನಿಂಗಳ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡಡ್. ಇನ್ನನೆ ಪರಸ್ಪರ ವಾಯಿರ್ ತೃಪ್ತಿ ಪಡ್ ಚಿಟ್ಟಂಡ್ ಉಂಡೇಗಿ ನಿಂಗ ಪರಮ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಹೊಂದುವಿರ.

ಇಷ್ಟಾನ್ಭೋಗಾನ್ ಹಿ ವೋ ದೇವಾ ದಾಸ್ಯಂತೇ ಯಜ್ಞ ಭಾವಿತಾಃ ।
ತೈರ್ದತ್ತಾನಪ್ರದಾಯ್ಯೈಭ್ಯೋ ಯೋ ಭುಂಕ್ತೇ ಸ್ತೇನ ಏವ ಸಃ ॥ 12 ॥

12. ಯಜ್ಞತ್‌ನಗೊಂಡ್ ತತ್ತ್ರಿಯಾನ ದೇವತೆಯ ನಿಂಗಕ್ ಇಷ್ಟವಾದ ಭೋಗತ್‌ನ ತಪ್ಪ . ಆ ಭೋಗ ತ್‌ನ ಪುನಃ ಯಜ್ಞ ಮೂಲಕ ಅಯಿಂಗಕ್ (ದೇವತ್)ಕೊಡ್‌ಕತೆ ದಾರ್ ಅನುಭವಿಚಿರುಓ ಅಂವ್ ಕಳ್ಳನೇ ಸೆರಿ.

ಯಜ್ಞ ಶಿಷ್ಟಾಶಿನಃ ಸಂತೋ ಮುಚ್ಯಂತೇ ಸರ್ವಕಿಲ್ಬಿಷೈಃ ।
ಭುಂಜತೇ ತೇ ತ್ವಘಂ ಪಾಪಾ ಯೇ ಪಚಂತ್ಯಾತ್ಮ ಕಾರಣಾತ್ ॥ 13 ॥

ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಸಂಯಮ್ಯ ಯ ಆಸ್ತೇ ಮನಸಾ ಸ್ಮರನ್ ।
ಇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥಾನ್ ವಿಮೂಢಾತ್ಮಾ ಮಿಥ್ಯಾಚಾರಃ ಸ ಉಚ್ಯತೇ ॥ 6 ॥

6. ದಾರ್ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯತ್‌ನ ನಿಗ್ರಹಿಚಿಟ್ಟಿತ್ (ಕರ್ಮ ಮಾಡತೆ) ಇಂಜಡ್, ಆಚೆಂಗಿ ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ರ (ಬಾಯಿ, ಕೈ, ಕಾಲ್, ವಿಸರ್ಗ-ಜನನೇಂದ್ರಿಯತ್‌ರ) ಆಸೆಲ್ ಉಳ್ಳ ವಿಚಾರತ್‌ನ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಇಪ್ಪೊ, ಅಂವ್ ಮೂಢ ಮನಸ್ಸ್ ಉಳ್ಳವ ಎಣ್ಣಿಯಂಡೂ ತಪ್ಪಾನ ನಡತೆ ಉಳ್ಳವ ಎಣ್ಣಿಯಂಡೂ, ಪಾಪಾಚಾರ ಉಳ್ಳಂವ್ ಎಣ್ಣಿಯಂಡೂ ಯಣ್ಣಚಿಟ್ಟವ.

ಯಸ್ತ್ವಿಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಮನಸಾ ನಿಯಮ್ಯಾರಭತೇಽರ್ಜುನ ।
ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯೈಃ ಕರ್ಮಯೋಗಮಸಕ್ತಃ ಸ ವಿಶಿಷ್ಯತೇ ॥ 7 ॥

7. ಆಚೆಂಗಿ, ಅರ್ಜುನ, ದಾರ್ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯತ್‌ನ ತನ್ನಡ ಮನಸ್‌ಲ್ ಅಡಕಿತ್, ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲತವನಾಯಿತ್ , ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯತ್‌ರ ಮೂಲಕ ಕರ್ಮಯೋಗ ತ್‌ನ ಆರಂಭ ಮಾಡುವೋ. ಅವ ಮಿತ್ಯಾಚಾರಿಕಿಂಜಿ ಬಲ್ಯಂವ.

ನಿಯತ ಕುರು ಕರ್ಮ ತ್ವಂ ಕರ್ಮ ಜ್ಯಾಯೋ ಹ್ಯಕರ್ಮಣಃ ।
ಶರೀರಯಾತ್ರಾಽಪಿ ಚ ತೇ ನ ಪ್ರಸಿಧ್ಯೇದಕರ್ಮಣಃ ॥ 8 ॥

8. ಆನಗೊಂಡ್ ನೀನ್ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಕಾರ ನಿತ್ಯವೂ ಕರ್ಮಮಾಡ್, (ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ-ನಿತ್ಯಕರ್ಮ) ಎನ್ನಂಗೆಣ್‌ಚೆಂಗಿ ಕರ್ಮಮಾಡತೆ ಉಂಡೆಗಿ, ನೀಕ್ ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆಯೂ ಆಪ್‌ಲೆ.

ಯಜ್ಞಾರ್ಥಾತ್ಕರ್ಮಣೋಽನ್ಯತ್ರ ಲೋಕೋಽಯಂ ಕರ್ಮಬಂಧನಃ ।
ತದರ್ಥಂ ಕರ್ಮ ಕೌಂತೇಯ ಮುಕ್ತಸಂಗಃ ಸಮಾಚರ ॥ 9 ॥

ಯಸ್ತ್ವಾತ್ಮರತಿರೇವ ಸ್ಯಾದಾತ್ಮತೃಪ್ತಶ್ಚ ಮಾನವಃ ।
ಆತ್ಮನ್ಯೇವ ಸಂತುಷ್ಟಸ್ತಸ್ಯ ಕಾರ್ಯಂ ನ ವಿದ್ಯತೇ ॥ 17 ॥

17. ಏದ್ ಮನುಷ್ಯ ಆತ್ಮರ್‌ಲೇ ಪ್ರೀತಿ ಉಳ್ಳವ ನಾಯ್ತಿ, ಆತ್ಮರ್‌ಲೇ ಸಂತುಷ್ಟ ನಾಯಿತ್, ಆತ್ಮರ್ತ್‌ಲೇ ತೃಪ್ತನಾಯಿತ್ (ಆಹಾರ ಇತರ ವಿಚಾರತ್ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲತೆ) ಆದತ್‌ಲ್ ತೃಪ್ತಿ ಕಾಣತೆ ಇಪ್ಪೋ ಅಂತವಂಗ್ ಏದ್ ಕರ್ತವ್ಯವೂ ಇಪ್‌ಲೆ.

ನೈವ ತಸ್ಯ ಕೃತೇನಾರ್ಥೋ ನಾಕೃತೇನೇಹ ಕಶ್ಚನ ।
ನ ಚಾಸ್ಯ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ಕಶ್ಚದರ್ಥವ್ಯಪಾಶ್ರಯಃ ॥ 18 ॥

18. ಈ ಲೋಕತ್ ಕರ್ಮತ್‌ರ ಗೊಂಡ್ ಅವಂಗ್ ಎಂಥ್ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲೆ. ಕರ್ಮ ಮಾಡತೆ ಇಪ್ಪಂಗ್ ಅವಂಗ್ ಏದ್ ಅನರ್ಥವೂ ಇಲ್ಲೆ. ಏದೊರ್ ಪ್ರಾಣಿನ ಗೊಂಡೂ ಅವಂಗ್ ಏದೊರ್ ಪ್ರಯೋಜನತ್‌ರ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲೆ.

ತಸ್ಮಾದಸಕ್ತಃ ಸತತಂ ಕಾರ್ಯಂ ಕರ್ಮಸಮಾಚಾರ ।
ಅಸಕ್ತೋ ಹ್ಯಾಚರನ್ ಕರ್ಮ ಪರಮಾಪ್ನೋತಿ ಪೂರುಷಃ ॥ 19 ॥

19. ಆನಗೊಂಡ್, ಕರ್ಮಫಲತ್‌ಲ್ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲತೆ. ಯಕ್ಕಾಲು, ನಿತ್ಯಕರ್ಮತ್‌ನ ಮಾಡ್. ಎನಂಗ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲತೆ ಪುರುಷ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಆಚರಿಚಿಟ್ಟಂಡ್ (ಮನಶ್ಶುದ್ಧಿ ಪಡಂದಿತ್) ಮೋಕ್ಷತ್‌ನ ಹೊಂದುವ.

ಕರ್ಮಣೈವ ಹಿ ಸಮಸಿದ್ಧಿ ಮಾಸ್ಥಿ ತಾ ಜನಕಾದಯಃ ।
ಲೋಕ ಸಂಗ್ರಹಮೇವಾಪಿ ಸಂಪಶ್ಯನ್ ಕರ್ತುಮರ್ಹಸಿ ॥ 20 ॥

20. ಜನಕ ರಾಜ ಪಿಂಞ ಅವನನಕ್ಕೆ ಬೋರೆ ಸುಮಾರ್ ಪುರುಷಂಗ್(ಅಶ್ವಪತಿ ಇನ್ನೂ ಬೋರೆಯಯಿಂಗ) ಕರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನತಿಂಜೇ

13. ಯಜ್ಞತ್‌ರ ಶೇಕತ್‌ನ (ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿತ್ ಉಳಿಯುವ ಅಮೃತ ಎಣ್ಣ್‌ವ ಕೂಳ್‌ನ) ಉಂಬಯಿಂಗ, ಯಜ್ಞಕ್ ಉಪಯೋಗ್‌ಚಿರುವ ಅರೆಪ ಕಲ್, ನೀರ್, ಚೇಪೆ ಇದತ್‌ಲ್ಲಿಂಜಿ ಆಪ ಪ್ರಾಣಿ ಹಿಂಸೆ ದೋಷ ಅಥವಾ ಇತರ ದೋಷತ್‌ಲಿಂಜಿ ಮುಕ್ತ ಆಪ. ಆಚೆಂಗಿ ದಾರ್ ತಾಂಗಾಯಿಕೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಉಂಬೋ ಅಂವ್ ಪಾಪ ರೂಪತ್‌ರ ಆಹಾರತ್‌ನೇ ತಿಂಬ.

ಅನ್ನಾದ್ಭವಂತಿ ಭೂತಾನಿ ಪರ್ಜನ್ಯಾದನ್ನ ಸಂಭವಃ ।
ಯಜ್ಞಾದ್ಭವಂತಿ ಪರ್ಜನ್ಯೋಯಜ್ಞಃ ಕರ್ಮಸಮುದ್ಭವಃ ॥ 14 ॥
ಕರ್ಮಬ್ರಹ್ಮೋದ್ಭವಂ ವಿದ್ಧಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಕ್ಷರಸಮುದ್ಭವಮ್ ।
ತಸ್ಮಾತ್ ಸರ್ವಗತಂ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿತ್ಯಂ ಯಜ್ಞೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಮ್ ॥ 15 ॥

14.15. ಇದ್ ।ಜಗಚಕ್ರ। ಎಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ ; ಕೂಳ್‌ಲಿಂಜಿ ಜೀವ ಉಳ್ಳಂತ ಶರೀರ, ಉತ್ಪನ್ನ ಆಪ, ಮಳೆಯಿಂಜಿ ಕೂಳ್, ಯಜ್ಞತಿಂಜಿ ಮಳೆ ದ್ರವ್ಯಾರ್ಜನೆ ಮುಂತಾನ ಕರ್ಮತಿಂಜಿ ಯಜ್ಞ,।ಬ್ರಹ್ಮ ಶಬ್ದ। ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ್ ಪ್ರಕೃತಿರ ಪರಿಣಾಮತ್‌ರ ಶರೀರತಿಂಜಿ ಕರ್ಮ, ಶರೀರ ; ಅಕ್ಷರ ಶಬ್ದ (ಪ್ರಕೃತಿ ಪರಮಾತ್ಮ) ಎಣ್ಣ್‌ವ ಜೀವಾತ್ಮಂಡ ಮೂಲಕ ಉಂಟಾಪ. ಆನಗೊಂಡ್ ಶರೀರ ಯಕ್ಕಾಲೂ ಯಜ್ಞತ್ ಲೇ ಇಪ್ಪ . (ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯ)

ಏವಂ ಪ್ರವರ್ತಿತಂ ಚಕ್ರಂ ನಾನುವರ್ತಯತೀಹ ಯಃ ।
ಅಘಾಯುರಿಂದ್ರಿಯಾರಾಮೋ ಮೋಘಂ ಪಾರ್ಥ ಸ ಜೀವತಿ ॥ 16 ॥

16. ಅರ್ಜುನ, ಈ ಜಗಚಕ್ರತ್‌ನ ದಾರ್ ಅನುಸರಿಚಿರುಲೆಯೋ ಅಂವ್ ಅವಂಡ ಪಾಪ ಕರ್ಮಕಾಯಿತ್ (ಪಾಪವೇ ಅವಂಡ ಆಯಸ್ಸು) ಇಂದ್ರಿಯ ಸುಖತ್‌ಲೇ ಯಕ್ಕಾಲು ತನ್ನಡ ಜೀವನತ್‌ನ ಕಳೆಯುವ.

24. ನಾನ್ ಕರ್ಮ ಮಾಡತೆ ಪೋಚೆಂಗಿ ಈ ಲೋಕ ನಾಶ ಆಪ ಪಿಂಞ ನಾನೇ ವರ್ಣಸಂಕರಕ್ ಕರ್ತೃ ಆಪಿ ಪಿಂಞ ಈ ಜನಳ ನಾನೇ ನಾಶ ಮಾಡ್‌ನವನಾಪಿ.

ಸಕ್ತಾಃ ಕರ್ಮಣ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸೋ ಯಥಾ ಕುರ್ವಂತಿ ಭಾರತ ।
ಕುರ್ಯಾದ್ವಿದ್ವಾಂಸ್ತಥಾऽಸಕ್ತ ಶ್ಚಿ ಕೀರ್ಷು ರ್ಲೋಕ ಸಂಗ್ರಹಮ್ ॥25॥

25. ಎನ್ನನೆ ಅಜ್ಞಾನಿ ಆಸಕ್ತಿಲ್ (ಪಲತ್‌ರ ಆಸೆಲ್) ಕರ್ಮತ್‌ನ ಮಾಡುವೋ , ಜ್ಞಾನಿಸಹಾ, ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲತವ ನಾಯಿತ್ ಅನ್ನನೇ ಕರ್ಮತ್ನ ಲೋಕಸಂಗ್ರಹಕಾಯಿತ್ ಮಾಡೊಂಡು.

ನ ಬುದ್ಧಿಭೇದಂ ಜನಯೇದಜ್ಞಾನಾಂ ಕರ್ಮಸಂಗಿನಾಮ್ ।
ಜೋಷಯೇತ್ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣಿ ವಿದ್ವಾನ್ ಯುಕ್ತಃ ಸಮಾಚರನ್ ॥ 26 ॥

26. ಕರ್ಮತ್‌ನ ಮನಸ್ ಇಟ್ಟಿತ್ ಕರ್ಮಫಲತ್‌ನ ಅನುಭವ್‌ಚಿರುವ ನಿಶ್ಚಯ ಆನ ಬುದ್ಧಿಲ್ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಉಳ್ಳಯಿಂಗಡ ಬುದ್ಧಿನ ಕಲಕೊಕಾಗ (ಬುದ್ಧಿ ಭೇದ ಮಾಡೊಕಾಗ) ಜ್ಞಾನಿ ಆಯಿತುಳ್ಳಂವ್ ಯೋಗತ್‌ಲ್ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಆಚರಿ ಚಿಟ್ಟಂಡ್, ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮತ್‌ನೂ ಬೋರಯಿಂಗಳಗೊಂಡೂ ಮಾಡ್‌ಚಿರೊಂಡು.

ಪ್ರಕೃತೇಃ ಕ್ರಿಯಾಮಾಣಾನಿ ಗುಣೈಃ ಕರ್ಮಾಣಿ ಸರ್ವಶಃ ।
ಆಹಂಕಾರ ವಿಮೂಢಾತ್ಮಾ ಕರ್ತಾऽಹಮಿತಿ ಮನ್ಯತೇ ॥ 27 ॥

27. ಪ್ರಕೃತಿರ ಗುಣ (ಸತ್ವ, ರಜಸ್ಸು, ತಮೋಗುಣ) ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಲೂ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಮಾಡ್‌ಚಿರುವ. ಅಹಂಕಾರತ್ ಮೂಢನಾನವ್ । ನಾನ್ ಮಾಡ್‌ನವ್ ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಗೇನ ಮಾಡಿಯವ।

ತತ್ವ ವಿತ್ತು ಮಹಾಬಾಹೋ ಗುಣಕರ್ಮವಿಭಾಗಯೋಃ ।
ಗುಣಾ ಗುಣೇಷು ವರ್ತಂತ ಇತಿ ಮತ್ವಾ ನ ಸಜ್ಜತೇ ॥ 28 ॥

ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರತ್‌ರ ಸಿದ್ಧಿ ಪಡಂದತ್. ಲೋಕ ಸಂಗ್ರಹತ್‌ರ ದೃಷ್ಟಲೂ,(ಜನಳ ದುಮಾರ್ಗಕ್ ಪೋಕತೆ ಮಾಡಿತ್ ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ ಪೋಪನಕೆ ಮಾಡೊದ್ ಲೋಕ ಸಂಗ್ರಹ)ಕರ್ಮತ್‌ನೇ ಮಾಡೊಕ್ ನೀನ್ ಯೋಗ್ಯ.

ಯದ್ಯದಾಚರತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಸ್ತತ್ತ ದೇವೇತರೋ ಜನಃ ।
ಸ ಯತ್ಪ್ರಮಾಣಂ ಕುರುತೇ ಲೋಕಸ್ತ ದನುವರ್ತತೇ ॥ 21 ॥

21. ಶ್ರೇಷ್ಠನಾನ ಪುರುಷ ಏದೇದ್ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಅನುಸರಿಚಿರುಓ ಅದನ್ನೇ ಬೋರೆ ಜನಳೂ ಅನುಸರಿಚಿರುವ.

ನ ಮೇ ಪಾರ್ಥಾಸ್ತಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ ತ್ರಿಷು ಲೋಕೇಷು ಕಿಂಚನ ।
ನಾನವಾಪ್ತಮವಾಪ್ತವ್ಯಂ ವತ್ರ ಏವ ಚ ಕರ್ಮಣಿ ॥ 22 ॥

22. ಅರ್ಜುನ ನಾಕ್ ಈ ಮೂಂದ್ ಲೋಕತ್ ಯೋದ್ ಕರ್ತವ್ಯವೂ ಇಲ್ಲೆ ಪಿಂಞ ನಾಕ್ ಇಕ್ಕ ಇಲ್ಲತೆ ಇಂಜಿತ್, ಇಂಜ್ಞಮೇಲೆ ಹೊಂದೊಂಡುಚಾನದ್ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆ, ಆಚೆಂಗೂ ನಾನ್ ಯಕ್ಕಾಲು ಕರ್ಮತ್‌ಲೇ ಉಳ್ಳ್.

ಯದಿ ಹ್ಯಹಂ ನ ವರ್ತೇಯಂ ಜಾತು ಕರ್ಮಣ್ಯ ತಂದ್ರಿತಃ ।
ಮಮ ವರ್ತ್ಮಾನುವರ್ತಂತೇ ಮನುಷ್ಯಾಃ ಪಾರ್ಥ ಸರ್ವಶಃ ॥ 23 ॥

23. ಅರ್ಜುನ ; ನಾನ್ ಎಚ್ಚರತ್ ಕರ್ಮತ್‌ಲ್ ಯಕ್ಕಾಲೂ ಇಲ್ಲತೆ ಪೋಚೆಂಗಿ ಮನುಷ್ಯ ನಾಡ ಮಾರ್ಗತ್ತ್‌ನೇ ಎಲ್ಲಾ ತರತೂ ಅನುಸರ್‌ಚಿರುವ.

ಉತ್ಸೀದೇಯುರಿಮೇ ಲೋಕಾ ನ ಕುರ್ಯಾಂ ಕರ್ಮ ಚೇದಹಮ್ ।
ಸಂಕರಸ್ಯ ಚ ಕರ್ತಾ ಸ್ಯಾಮುಪಹನ್ಯಾಮಿಮಾಃ ಪ್ರಜಾಃ ॥ 24 ॥

ಯಕ್ಕಾಲೂ, ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುಂಓ ಅಂತಯಿಂಗ ಸಹಾ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮತ್‌ರ ಕರ್ಮತಿಂಜಿ ಬುಡುಗಡೆ ಆಪ.)

ಯೇ ತ್ವೇತದಭ್ಯಸೂಯಂತೋ ನಾನುತಿಷ್ಠಂತಿ ಮೇ ಮತಮ್ ।
ಸರ್ವಜ್ಞಾನವಿಮೂಢಾಂಸ್ತಾನ್ ವಿದ್ಧಿ ನಷ್ಟಾನಚೇತಸಃ ॥ 32 ॥

32. ಆಚೆಂಗಿ ಪೊಟ್ಟೆಕಿಚ್‌ರ ಯೇದ್ ಮನುಷ್ಯ ನಾಡ ಈ ತಕ್ಕ್‌ನ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುಲೆಯೋ, ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನತ್‌ರ ಮೂಢ ಯ್ ಣೆಯಂಡೂ, ಪಾಳಾಯಿ ಪೋನಂವ್ ಯ್ ಣೆಯಂಡೂ, ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲತಂವ್ ಯ್ ಣೆಯಂಡ್ ಅರ್ ಂಜ.

ಸದೃಶಂ ಚೇಷ್ಟತೇ ಸ್ವಸ್ಯಾಃ ಪ್ರಕೃತೇರ್ಜ್ಞಾನವಾನಪಿ ।
ಪ್ರಕೃತಿಂ ಯಾಂತಿ ಭೂತಾನಿ ನಿಗ್ರಹಃ ಕಿಂ ಕರಿಷ್ಯತಿ ॥ 33 ॥

33. ಜ್ಞಾನ ಉಳ್ಳಂವ್ ಸಹಾ, ತನ್ನಡ ಪ್ರಕೃತಿ (ಪೂರ್ವಜನ್ಮತ್‌ರ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮತ್‌ರ ಫಲ ಇಕ್ಕತ ಜನ್ಮತ್ ಕಂಡ್ ಬಪ್ಪಂತ್ ಪ್ರಕೃತಿ)ಕ್ ಅನುರೂಪ ಆಯಿತ್ ನಡಪ. ಪ್ರಾಣಿಯ ಕೂಡ ತನ್ನಡ ಪ್ರಕೃತಿ ನನಕೆ ನಡಪ. ಅನ್ನನೆ ಇಪ್ಪಕ । ನಿಗ್ರಹ ಎಂತ ಮಾಡೊಕ್ ಕಯ್ಯುವಾ ?

ಇಂದ್ರಿಯಸ್ಯೇಂದ್ರಿಯಸ್ಯಾರ್ಥೇ ರಾಗದ್ವೇಷೌ ವ್ಯವಸ್ಥಿತೌ ।
ತಯೋರ್ನ ವಶಮಾಗಚ್ಛೇತ್ ತೌ ಹ್ಯಸ್ಯ ಪರಿಪಂಥಿನೌ ॥ 34 ॥

34. ಎಲ್ಲಾ ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ರ ವಿಷಯತ್‌ಲೂ ರಾಗದ್ವೇಷ ದುಂಬಿಯಂಡಿಪ. ಈ ದಂಡಂಡ ವಶತ್‌ನ ಹೊಂದುವಕ್ ಆಗ . ಎನ್ನಂಗ್ ಯ್ ಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ ಇವು ಮನುಷ್ಯಂಗ ಶತ್ರುವ.

ಶ್ರೇಯಾನ್ ಸ್ವಧರ್ಮೋ ವಿಗುಣಃ ಪರಧರ್ಮಾತ್ ಸ್ವನುಷ್ಠಿತಾತ್ ।
ಸ್ವಧರ್ಮೇ ನಿಧನಂ ಶ್ರೇಯಃ ಪರಧರ್ಮೋ ಭಯಾವಹಃ ॥ 35 ॥

28. ಆಚೆಂಗಿ, ಅರ್ಜುನ, ಗುಣ ಕರ್ಮತ್‌ರ ವಿಭಾಗತ್‌ರ ತತ್ವತ್‌ನ ಅರ್‌ಂಜಂವ ಗುಣ, ಗುಣತ್‌ರ ಒಳಕ್ ನುಗ್ಗುವ ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರ್‌ಂಜಂಡ್ ಆ ವಿಷಯತ್ ಆಸಕ್ತ ನಾಪ್‌ಲೆ .

ಪ್ರಕೃತೇರ್ಗುಣಸಂಮೂಢಾಃ ಸಜ್ಜಂತೇ ಗುಣಕರ್ಮಸು ।
ತಾನಕೃತ್ಸ್ನ ವಿದೋ ಮಂದಾನ್ ಕೃತ್ಸ್ನ ವಿನ್ನ ವಿಚಾಲಯೇತ್ ॥ 29 ॥

29. ಪ್ರಕೃತಿರ ಗುಣತ್ತ್‌ಲಿಂಜಿ ಭ್ರಮೆ ಹೊಂದ್‌ನಯಿಂಗ ಗುಣ ಕರ್ಮತ್ತ್‌ಲ್ ಆಸಕ್ತನಾಪ ಆತ್ಮಜ್ಞ ಆನಯಿಂಗ ಕರ್ಮಫಲ ಮಾತ್ರ ಕಂಡಂತ ಆ ಮಂದ ಬುದ್ಧಿಕಾರಡ ಬುದ್ಧಿನ ಚಂಚಲ ಆಪನಕೆ ಮಾಡೊಕಾಗ .

ಮಯಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ಸಂನ್ಯಸ್ಯಾಧ್ಯಾತ್ಮ ಚೇತಸಾ ।
ನಿರಾಶೀರ್ನಿರ್ಮಮೋ ಭೂತ್ವಾ ಯುಧ್ಯಸ್ವ ವಿಗತಜ್ವರಃ ॥ 30 ॥

30. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬುದ್ಧಿಲ್ (ಈಶ್ವರಂಗೋಸ್ಕರ ಈ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಮಾಡ್‌ವಿ ಎಣ್ಣ್‌ವ ಭಾವನೆಲ್) ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮತ್‌ನ ನಾಡಲ್ಲಿ ಒಪ್ ಚಿಟ್ಟಿಕ್, ಆಸೆ, ಮಮತೆ, ತಾಪ, ಇದ್ದೊಂದು ಇಲ್ಲತವನಾಯಿತ್ ಯುದ್ಧ ಮಾಡ್.

ಯೇ ಮೇ ಮತಮಿದಂ ನಿತ್ಯಮನುತಿಷ್ಠಂತಿ ಮಾನವಾಃ ।
ಶ್ರದ್ಧಾವಂತೋಽನಸೂಯಂತೋ ಮುಚ್ಯಂತೇ ತೇಽಪಿ ಕರ್ಮಭಿಃ ॥ 31 ॥

31. ಏದ್ ಮನುಷ್ಯ ಶ್ರದ್ಧಾವಂತನೂ,(ಪರಮಗುರು ಆನ)ನಾಡಮೇಲೆ ಅಸೂಯೆ ಇಲ್ಲತವನೂ ಆಯಿತ್ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಮಾಡೊಂಡು ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ನಾಡ ತಕ್‌ನ ಯಕ್ಕಾಲೂ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುವೋ, ಅಂತವನೂ ಕೂಡಾ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ಯ್‌ಣ್‌ವ ಕರ್ಮತ್‌ಂಜಿ ಬುಡುಗಡೆ ಆಪ.(ಏದ್ ಮನುಷ್ಯ, ಶ್ರದ್ಧಾವಂತನೂ, ನಾಡಮೇಲೆ ಪೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚೂ ಇಲ್ಲತಂವ್ ಆಯಿತ್,ತನ್ನಡ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಮಾಡೊಂಡು ಎಣ್ಣ್‌ವ ನಾಡ ಈ ತಕ್‌ನ

38. ಪೊಗೆಲಿಂಗಿ ತಿತ್ ,ಮಟ್‌ಲಿಂಜಿ ಕನ್ನಡಿ, ಜರಾಯು ಎಣ್ಣ್‌ವ ಪರೆಲಿಂಜಿ ಗರ್ಭ ಎನ್ನನೆ ಮುಚ್ಚಿ ತಿಪ್ಪೋ ಅನ್ನನೆ, ಕಾಮತ್‌ಲಿಂಜಿ ಜ್ಞಾನ ಮುಚ್ಚಿ ಪೋಯಿತಿಪ್ಪ .

ಆವೃತಂ ಜ್ಞಾನಮೇತೇನ ಜ್ಞಾನಿನೋ ನಿತ್ಯ ವೈರಿಣಾ ।
ಕಾಮರೂಪೇಣ ಕೌಂತೇಯ ದುಷ್ಪೂರೇಣಾನಲೇನ ಚ ॥ 39 ॥

39. ಅರ್ಜುನ;ಜ್ಞಾನಿಕ್ ನಿತ್ಯ ವೈರಿ ಆನಂತ , ಪೂರೈಸುವಕ್ ಕಷ್ಟ ಆನಂತ. ತೃಪ್ತಿ ಪಡ್‌ಚಿರೊಕ್ ಕಯ್ಯಕಂತ. ಕಾಮತಿಂಜಿ ಜ್ಞಾನ ಮುಚ್ಚಿ ಪೋಯಿತ್.

ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಮನೋ ಬುದ್ಧಿ ರಸ್ಯಾಧಿಷ್ಠಾ ನಮುಚ್ಯತೇ ।
ಏತೈರ್ವಿಮೋಹಯತ್ಯೇಷ ಜ್ಞಾನಮಾವೃತ್ಯ ದೇಹಿನಮ್ ॥ 40 ॥

40. ಇಂದ್ರಿಯ ಮನಸು ಪಿಂಞ ಬುದ್ಧಿ- ಇದೆಲ್ಲಾ ಕಾಮಕ್ ಆಶ್ರಯ, ಈ ಕಾಮ, ಇಂದ್ರಿಯ ,ಮನಸ್ಸ್ ಬುದ್ಧಿರ ಮೂಲಕ ಮನುಷ್ಯಂಡ ಜ್ಞಾನತ್‌ನ ಮುಚ್ಚಿತ್ ಜೀವಾತ್ಮತ್‌ನ ಮೋಹ ಪಡ್‌ಚಿರುವ.

ತಸ್ಮಾತ್ತ್ವ ಮಿಂದ್ರಿಯಾಣ್ಯಾದೌ ನಿಯಮ್ಯ ಭರತರ್ಷಭ ।
ಪಾಪ್ಮಾನಂ ಪ್ರಜಹಿ ಹ್ಯೇನಂ ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನನಾಶನಮ್ ॥ 41 ॥

41. ಆನಗೊಂಡ್, ಅರ್ಜುನ ನೀನ್ ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ನ ವಶಮಾಡಿಯಂಡ್ ಜ್ಞಾನತ್‌ನ (ಶಾಸ್ತ್ರತಿಂಜಿ ಅರಿಂಜವಂತ ವಿಚಾರತ್‌ನ) ಪಿಂಞ ವಿಜ್ಞಾನತ್‌ನೊ ನಾಶ ಮಾಡುವಂತ ಈ ಪಾಪಿನ ನಾಶ ಮಾಡ್.

ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಪರಾಣ್ಯಾಹುರಿಂದ್ರಿಯೇಭ್ಯಃ ಪರಂ ಮನಃ ।
ಮನಸಸ್ತು ಪರಾ ಬುದ್ಧಿರ್ಯೋಬುದ್ಧೇಃ ಪರತಸ್ತು ಸಃ ॥ 42 ॥

35. ನಲ್ಲಗುಣ ಇಲ್ಲತಂತ ಸ್ವಧರ್ಮ,ಚಾಯಿತೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡ್‌ನ (ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡ್‌ನ) ಪರ ಧರ್ಮಕಿಂಜಿ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ ಆನದ್.ಸ್ವಧರ್ಮಾತ್ ಚತ್ತತೆಂಗೂ ನಲ್ಲದ್ ಪರಧರ್ಮ ಭಯಂಕರ ಆನದ್.

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ಅಥಕೇನ ಪ್ರಯುಕ್ತೋಽಯಂ ಪಾಪಂ ಚರತಿ ಪೂರುಷಃ ।
ಅನಿಚ್ಛನ್ನಪಿವಾರ್ಷ್ಣೇಯ ಬಲಾದಿವನಿಯೋಜಿ ತಃ ॥ 36 ॥

ಅರ್ಜುನ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ

36. ಹೇ ಕೃಷ್ಣ ; ಅನ್ನನಾಚೆಂಗಿ ,ಈ ಮನುಷ್ಯ ,ತಾಂಗ್ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲತೆ ಪೋ ಚೆಂಗೂ, ಏದನಗೊಂಡ್ ಪ್ರೇರೇಪಿತನಾಯಿತ್ ಏದೊರ್ ಬಲತ್ಕಾರತ್‌ನ ಗೊಂಡ್ ಪಾಪತ್‌ನ ಮಾಡುವ?

ಶ್ರೀ ಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಕಾಮ ಏಷ ಕ್ರೋಧ ರಜೋಗುಣ ಸಮುದ್ಭವಃ ।
ಮಹಾಶನೋ ಮಹಾಪಾಪ್ಮಾ ವಿದ್ಧ್ಯೇನಮಿಹ ವೈರಿಣಮ್ ॥ 37 ॥

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಭಗವಾನ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

37. ರಜೋ ಗುಣತ್‌ಲಿಂಜಿ ಪುಟ್‌ನ ಕಾಮ ಇದ್, ಕ್ರೋಧ ಇದ್. ಇದ್ ಎಲ್ಲಾನ್ನೂ ಗ್ರಾಸಿ ಮಾಡುವ (ನುಂಗುವ)ಮಹಾಪಾಪಿ.ಇದನ ಇಲ್ಲಿ (ಸಂಸಾರತ್‌ಲ್)ಶತ್ರು ಎಣೆಯಂಡ್ ಅರ್‌ಂಜ.

ಧೂಮೇನಾವ್ರಿಯತೇ ವಹ್ನಿ ರ್ಯಥಾಽಽದಶೋ ಮಲೇನ ಚ ।
ಯಥೋಲ್ಬೇನಾವೃತೋ ಗರ್ಭಸ್ತಥಾ ತೇನೇದಮಾವೃತಮ್ ॥ 38 ॥

ನಾಲನೇ ಅಧ್ಯಾಯ

ಜ್ಞಾನಯೋಗ

ಶ್ರೀ ಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಇಮಂ ವಿವಸ್ವತೇ ಯೋಗಂ ಪ್ರೋಕ್ತಂ ವಾನಹಮವ್ಯಯಮ್ ।
ವಿವಸ್ವಾನ್ ಮನವೇ ಪ್ರಾಹ ಮನುರಿಕ್ಷ್ವಾಕವೇಽಬ್ರವೀತ್ ॥ 1 ॥

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ ;

1. ಈ ಅವ್ಯಯ ಆನಂತ ಯೋಗತ್‌ನ ನಾನ್‌ಸೂರ್ಯಂಗ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ತಿಂಜ. ಸೂರ್ಯ ಮನುಕ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ, ಮನು ಇಕ್ವಾಕುಕ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ.

ಏವಮ ಪರಂಪರಾಪ್ರಾಪ್ತ ಮಿಮಂ ರಾಜರ್ಷಯೋ ವಿದುಃ ।
ಸ ಕಾಲೇನೇಹ ಮಹತಾ ಯೋಗೋ ನಷ್ಟಃ ಪರಂತಪ ॥ 2 ॥

2. ಅರ್ಜುನ, ಇನ್ನನೆ ಪರಂಪರೆಯಿಂಜಿ ಬಂದಂತ ಈ ಕರ್ಮಯೋಗತ್‌ನ ರಾಜರ್ಷಿಯ ಅರ್‌ಂಜಿತಿಂಜತ್. ಆ ಯೋಗ ಈ ಲೋಕತ್ ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಆನನಗೊಂಡ್, ಇಲ್ಲಿ ಅದ್ ನಷ್ಟ ಆಯಿಪೋಚಿ.

ಸ ಏವಾಯಂ ಮಯಾ ತೇಽದ್ಯ ಯೋಗಃ ಪ್ರೋಕ್ತಃ ಪುರಾತನಃ ।
ಭಕ್ತೋಽಸಿ ಮೇ ಸಖಾ ಚೇತಿ ರಹಸ್ಯಂ ಹ್ಯೇತದುತ್ತಮಮ್ ॥ 3 ॥

3. ನೀನ್ ನಾಡ ಭಕ್ತ ಪಿಂಞ ಸ್ನೇಹಿತ ಆನನಗೊಂಡ್, ಈ ಪುರಾತನ ಆನಂತ ಯೋಗತ್‌ನೇ ನಾನ್ ನೀಕ್ ಎಣ್ಣಿಯ್. ಎನ್ನಂಗೆಣ್‌ಚೆಂಗಿ ಇದ್ ಅತಿ ಉತ್ತಮ ಆನ ರಹಸ್ಯ.

42. ಇಂದ್ರಿಯ ಬಲ್ಲಿಯದ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ . ಇಂದ್ರಿಯಕಿಂಜಿ ಬಲ್ಲಿಯದ್ ಮನಸ್ ಮನಸ್‌ಕಿಂಜಿ ಬಲ್ಲಿಯದ್ ಬುದ್ಧಿ , ಬುದ್ಧಿಕಿಂಜಿ ಬಲ್ಲಿಯಂವ್ ಆತ್ಮ.

ಏವಂ ಬುದ್ಧೇಃ ಪರಂ ಬುದ್ಧ್ವಾ ಸಂಸ್ತಭ್ಯಾತ್ಮಾನಮಾತ್ಮನಾ ।
ಜಹಿ ಶತ್ರುಂ ಮಹಾಬಾಹೋ ಕಾಮರೂಪಂ ದುರಾಸದಮ್ ॥ 43 ॥

43. ಆನಗೊಂಡ ಅರ್ಜುನ, ನೀನ್ ಬುದ್ಧಿಕಿಂಜಿ ಬಲ್ಲಿಯದಾನಂತ ಆತ್ಮತ್‌ನ ಅರಿಂಜಂಡ್, ಎಲ್ಲಾನ್ನೂ ಚಾಯಿತೆ ಅರಿಂಜಂಡತ ಮನಸ್ಲಿಂಜಿ ಮನಸ್ಸ್‌ನ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿತ್ ಕಾಮರೂಪ ಆನಂತ ದುರ್ಜಯ ಆನಂತ ಈ ಶತ್ರುನ ನಾಶ ಮಾಡ್ .

ಇತಿ ಕರ್ಮಯೋಗೋ ನಾಮ ತೃತೀಯೋಽಧ್ಯಾಯಃ

ಕರ್ಮಯೋಗ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಮೂಂದನೆ ಅಧ್ಯಾಯ ತೀಂದತ್.

7. ಅರ್ಜುನ ; ಧರ್ಮತ್‌ರ ಅವಸಾನ ಆಯಂಡಬಪ್ಪಕ ಅಧರ್ಮತ್‌ರ ಉನ್ನತಿ ಆಪಕಲೆಲ್ಲಾ, ನಾನ್ ಅವತಾರ ಮಾಡ್‌ವಿ.

ಪರಿತ್ರಾಣಾಯ ಸಾಧೂನಾಂ ವಿನಾಶಾಯ ಚ ದುಷ್ಕೃತಾಮ್।

ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನಾರ್ಥಾಯ ಸಂಭವಾಮಿ ಯುಗೇ ಯುಗೇ ॥ 8 ॥

8. ಸಾಧುವಡ ರಕ್ಷಣೆಕೂ, ದುಷ್ಟಂಗಡ ನಾಶಕೂ , ಧರ್ಮತ್‌ರ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆಕಾಯಿತೂ ನಾನ್ ಅಕ್ಕಕ್ಕ ಅವತಾರ ಮಾಡ್‌ವಿ.

ಜನ್ಮ ಕರ್ಮಚ ಮೇ ದಿವ್ಯಮೇವಂ ಯೋ ವೇತ್ತಿ ತತ್ತ್ವತಃ ।

ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ದೇಹಂ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ನೈತಿ ಮಾಮೇತಿ ಸೋಽರ್ಜುನ ॥ 9 ॥

9. ಅರ್ಜುನ, ದಾರ್ ನಾಡ ಅಲೌಕಿಕ ಆನ ಅವತಾರತ್‌ನೋ, ಕರ್ಮತ್‌ನೋ ಯಥಾರ್ಥವಾಯಿತ್ ಅರಿಯುಓ ಅಂವ್ ದೇಹತ್ತ್‌ನ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡ್‌ನ ಪಿಂಞ ಪುನಃ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಹೊಂದುಲೇ .ನನ್ನೇ ಹೊಂದುವ.

ವೀತರಾಗ ಭಯಕ್ರೋಧಾ ಮನ್ಮಯಾ ಮಾಮುಪಾಶ್ರಿತಾಃ ।

ಬಹವೋಜ್ಞಾನತಪಸಾ ಪೂತಾ ಮದ್ಭಾವಮಾಗತಾಃ ॥ 10 ॥

10. ಆಸಕ್ತಿ- ಪೋಡಿ -ಕ್ರೋಧ ಇಲ್ಲತಯಿಂಗ ಆಯಿಂತ್ ನಾಡಲ್ಲಿಯೇ ಮನಸ್ ಬೆಚ್ಚಿತ್, ನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯ ಚಿಟ್ಟಿತ್,ಪೇರ್‌ತ್ ಜನ. ಜ್ಞಾನ ರೂಪತ್‌ರ ತಪಸ್‌ಲಿಂಜಿ, (ಪರಮಾತ್ಮಂಡ ಜ್ಞಾನತ್‌ಲಿಂಜಿ)ಪವಿತ್ರಂಗ ಆಯಿತ್ ನಾಡ ಭಾವತ್‌ನ -ಯ್‌ಣ್ಣಿಚೆಂಗಿ ಮೋಕ್ಷತ್‌ನ ಹೊಂದುವ.

ಯೇ ಯಥಾಮಾಂ ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇ ತಾಂಸ್ತ ಥೈವ ಭಜಾಮ್ಯಹಮ್ ।

ಮಮ ವರ್ತ್ಮಾನುವರ್ತಂತೇ ಮನುಷ್ಯಾಃ ಪಾರ್ಥ ಸರ್ವಶಃ ॥ 11 ॥

11. ದಾರ್ ನನ್ನ ಎನ್ನನೆ ಆಶ್ರಯಿಚಿರುಓ, ಆನ್ನನೇ ನಾನ್ ಅಯಿಂಗಳ ಅನುಗ್ರಹಿಚಿರುವಿ. ಅರ್ಜುನ ಮನುಷ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಲೂ ನಾಡ ಬಟ್ಟೆಕೇ ಬಪ್ಪ.

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ಅಪರಂ ಭವತೋ ಜನ್ಮ ಪರಂ ಜನ್ಮ ವಿವಸ್ವತಃ ।
ಕಥಮೇತದ್ವಿಜಾನೀಯಾಂ ತ್ವಮಾದೌ ಪ್ರೋಕ್ತವಾನಿತಿ ॥ 4 ॥

ಅಕ್ಕ ಅರ್ಜುನ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ

4. ನೀಡ ಜನ್ಮ ಇಕ್ಕಿಕ್ಕ ಆನದ್, ಸೂರ್ಯಂಡ ಜನ್ಮ ಪೆರತ್ ಮಿಂಜಲೇ ಆಯಿತ್ . ನೀನ್ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಿಜ್ಞಲೆ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿತಿಂಜಿಯ, ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವನ್ನ ನಾನು ಎನ್ನನೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಯವಡ್ ?

ಶ್ರೀ ಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಬಹೂನಿ ಮೇ ವ್ಯತೀತಾನಿ ಜನ್ಮನಿ ತವ ಚಾರ್ಜುನ ।
ತಾನ್ಯಹಂ ವೇದ ಸರ್ವಾಣಿ ನ ತ್ವಂ ವೇತ್ಥ ಪರಂತಪ ॥ 5 ॥

5. ಶ್ರೀ ಭಗವಾನ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ; ಅರ್ಜುನ, ನಾಕು ನೀಕು ಪೆರತ್ ಜನ್ಮ ಕಯಿಂಜಿ ಪೋಚಿ.ಅದೆಲ್ಲಾ ನಾಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡ್ ನೀಕ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ.

ಅಜೋಽಪಿ ಸನ್ನವ್ಯಯಾತ್ಮಾ ಭೂತಾನಾಮೀಶ್ವರೋಽಪಿ ಸನ್ ।
ಪ್ರಕೃತಿಂ ಸ್ವಾಮಧಿಷ್ಠಾಯ ಸಂಭವಾಮ್ಯಾತ್ಮಮಾಯಯಾ ॥ 6 ॥

6. ಜನ್ಮ ಇಲ್ಲತಂವ್ , ಕ್ಷೀಣ ಆಗತಂತ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿರ ಸ್ವಭಾವ ತಂವ್ ಪ್ರಾಣಿಯಕ್ ನಿಯಾಮಕ. ಆಯಿತುಂಡೇಗೂ ಸಹಾ, ನಾಡ ತ್ರಿಗುಣ ಆನಂತ ವೈಷ್ಣವೀ ಮಾಯೆಲಿಂಜಿ, ನಾಡ ಮಾಯೆರ ಮೂಲಕ . ಅವತಾರ ಮಾಡುವಿ.

ಯದಾ ಯದಾ ಹಿ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಗ್ಲಾನಿರ್ಭವತಿ ಭಾರತ ।
ಅಭ್ಯುತ್ಥಾನಮಧರ್ಮಸ್ಯ ತದಾಽಽತ್ಮಾನಂ ಸೃಜಾಮ್ಯಹಮ್ ॥ 7 ॥

14. ಕರ್ಮ ನನ್ನ ಅಂಟುಲೆ(ಕರ್ಮಫಲತ್‌ಲ್ ಆಶೆ ಉಳ್ಳವಂಗ್ ಮಾತ್ರ ಕರ್ಮಫಲ ಅಂಟುವ) ನಾಕ್ ಕರ್ಮಫಲತ್ ಆಶೆ ಇಲ್ಲೆ. ನನ್ನ ಈ ತರತ್ ದಾರ್ ಅರ್‌ಂಜಓ, ಅಯಂಗಕೂ ಕರ್ಮಫಲ ಅಂಟುಲೆ.

ಏವಂ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಕೃತಂ ಕರ್ಮ ಪೂರ್ವೈರಪಿ ಮುಮುಕ್ಷುಭಿಃ ।
ಕುರು ಕರ್ಮೈವ ತಸ್ಮಾತ್ ತ್ವಂ ಪೂರ್ವೈಃ ಪೂರ್ವತರಂ ಕೃತಮ್ ॥ 15 ॥

15. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲತ್‌ರ ಮುಮುಕ್ಷುವ. ಈ ರೀತಿ ಅರ್‌ಂಜಡ್ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಮಾಡಿಯಂಡಿಂಜಂತ್(ಜನಕ, ವಿವಸ್ವತ, ಮನು ಇಂತಯಿಂಗ) ಕರ್ಮತ್‌ನೇ ಮಾಡ್‌ಚಿ.

ಕಿಂ ಕರ್ಮ ಕಿಮಕರ್ಮೇತಿ ಕವಯೋಽಪ್ಯತ್ರ ಮೋಹಿತಾಃ ।
ತತ್ತೇ ಕರ್ಮ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಯಜ್ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಮೋಕ್ಷ್ಯಸೇಽಶುಭಾತ್ ॥ 16 ॥

16. ಕರ್ಮ ಏದ್ ಅಕರ್ಮ ಏದ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವಲ್ಲಿ ಮೇಧಾವಿಯಳೂ ವಿದ್ವಾಂಸಂಗಳೂ ಭ್ರಾಂತಂಗ ಆಯಿತ್. ಆನಗೊಂಡ್ ನೀನ್ ಯೇದಂಡ, ಅಶುಭತಿಂಜಿ ಮುಕ್ತಿ ಹೊಂದುವಿಯೋ ಅದನ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವಿ.

ಕರ್ಮಣೋ ಹ್ಯಪಿ ಬೋದ್ಧವ್ಯಂ ಬೋದ್ಧವ್ಯಂ ಚ ವಿಕರ್ಮಣಃ ।
ಅಕರ್ಮಣಶ್ಚ ಬೋದ್ಧವ್ಯಂ ಗಹನಾ ಕರ್ಮಣೋ ಗತಿಃ ॥ 17 ॥

17. ಕರ್ಮ (ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಕಾರತ್‌ರ ಕರ್ಮ) ವಿಕರ್ಮ(ನಿಷಿದ್ಧ ಕರ್ಮ) ಪಿಂಞ ಅಕರ್ಮ - ಇತ್‌ಲೆಲ್ಲಾ ಅರಿಯೊಂಡು ಚಾನ ವಿಷಯ ಉಂಡ್. ಎನ್ನಂಗೆಣ್‌ಚೆಂಗಿ ಕರ್ಮತ್‌ರ ಗತಿ ಕಷ್ಟ ಆನದ್ .

ಕರ್ಮಣ್ಯ ಕರ್ಮಯಃ ಪಶ್ಯೇದಕರ್ಮಣಿ ಚ ಕರ್ಮ ಯಃ ।
ಸ ಬುದ್ಧಿಮಾನ್ ಮನುಷ್ಯೇಷು ಸ ಯುಕ್ತಃ ಕೃತ್ಸ್ನ ಕರ್ಮಕೃತ್ ॥ 18 ॥

ಕಾಂಕ್ಷಂತಃ ಕರ್ಮಣಾಂ ಸಿದ್ಧಿಂ ಯಜಂತ ಇಹ ದೇವತಾಃ ।
ಕ್ಷಿಪ್ರಂ ಹಿ ಮಾನುಷೇ ಲೋಕೇ ಸಿದ್ಧಿರ್ಭವತಿ ಕರ್ಮಜಾ ॥ 12 ॥

12. ಕರ್ಮತ್‌ರ ಸಿದ್ಧಿನ ಬಯಸಿಯಂಡ್ ಈ ಲೋಕತ್‌ರ ಜನ ದೇವತೆಯಳ - ಇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ, ವರುಣ ಮುಂತಾನ ದೇವತೆಯಳ ಆರಾದ್‌ಚಿರುವ. ಎಂತಂಗ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ, ಕರ್ಮತಿಲಿಂಜಿ ಆಪ ,ಸಿದ್ಧಿ ಈ ಮನುಷ್ಯ ಲೋಕತ್ ಬೆರಿಯ ಆಪ ,ಅದಂಗ್

ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯಂ ಮಯಾ ಸೃಷ್ಟಂ ಗುಣಕರ್ಮವಿಭಾತಶಃ ।
ತಸ್ಯ ಕರ್ತಾರಮಪಿ ಮಾಂ ವಿದ್ಧ್ಯ ಕರ್ತಾರಮವ್ಯಯಮ್ ॥ 13 ॥

13. ಕರ್ಮತ್‌ರ ಗುಣತ್‌ರ ಪ್ರಕಾರ- ಮೂಲಕ ನಾಲ್ ಜಾತಿ ನಾಡಗೊಂಡೇ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಚಿ. ನಾನ್ ಅದಂಡ ಕರ್ತೃ.ಆಚೆಂಗೂ ನಾನ್ ಅವ್ಯಯನೂ ಅಕರ್ತೃನೂ ಆಯಿತುಳ್ಳ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರ್‌ಂಜ. (ಸತ್ವ ಗುಣ -ಜ್ಞಾನತ್‌ನ ಉಂಟುಮಾಡುವ, ರಜಸ್ಸು ಗುಣ ಕಾಮಕ್ರೋಧ , ಕಾರ್ಯ ಶೀಲತೆನ ಉಂಟುಮಾಡುವ, ತಮಸ್ಸು ಗುಣ ಆಲಸ್ಯ, ಮೋಹ, ವರಕ್‌ನ ಉಂಟುಮಾಡುವ-ಇತ್‌ಲ್ ಸತ್ವ ಪ್ರಧಾನ ಆನಯಿಂಗ ಶಮ ದಮಾ -ಇಂತನ ಅನುಸರಿಚಿರುವ . ಸತ್ವ ಪಿಂಞ ರಜಸ್ಸು ಉಳ್ಳಯಿಂಗ. ಶೌರ್ಯದಾನ ಯುದ್ಧಾದಿ ಕರ್ಮಮಾಡುವ. ರಜಸ್ಸು ಪಿಂಞ ತಮಸ್ಸು ಉಳ್ಳಯಿಂಗ ಕೃಷಿ,ವಾಣಿಜ್ಯ -ಇಂತನ ಮಾಡುವ ತಮಸ್ಸು -ಉಳ್ಳಯಿಂಗ.ಬೋರೆ ಉಳ್ಳಯಿಂಡ ಸೇವಾಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವ.

ಇಯಂಗಳ -ಬ್ರಾಹ್ಮಣ , ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ನ ಮಾಂ ಕರ್ಮಾಣಿ ಲಿಂಪಂತಿ ನ ಮೇ ಕರ್ಮಫಲೇ ಸ್ಪೃಹಾ ।
ಇತಿ ಮಾಂ ಯೋಽಭಿಜಾನಾತಿ ಕರ್ಮಭಿರ್ನ ಸ ಬಧ್ಯತೇ ॥ 14 ॥

ಯದೃಚ್ಛಾ ಲಾಭಸಂತುಷ್ಟೋ ದ್ವಂದ್ವಾತೀತೋ ವಿಮತ್ಸರಃ ।
ಸಮಃ ಸಿದ್ಧಾವಸಿದ್ಧೌ ಚ ಕೃತ್ವಾಽಪಿ ನ ನಿಬಧ್ಯತೇ ॥ 22 ॥

22. ಆದಾಯಿತ್ ಬಂದತ್ ತೃಪ್ತಿ ಉಳ್ಳಂವ್, ಶೀತೋಷ್ಣ, ಸುಖದುಃಖತ್‌ಲ್ ಸಮ ಉಳ್ಳವನೂ, ತೊಂದರೆ ಬಪ್ಪಕ್ಕ ಆದಂಗ್ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕಾರಣ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಮತ್ಸರ ಮಾಡತೆ ಇಪ್ಪಂವ್, ಲಾಭ ಅಲಾಭತ್‌ಲ್ ಸಮಬುದ್ಧಿ ಉಳ್ಳಂವ್ ಆನ ಯೋಗಿ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಮಾಡ್‌ಚೆಂಗೂ, ಆದಂಗ್ ಬದ್ಧನಾಪ್‌ಲೆ.

ಗತಸಂಗಸ್ಯ ಮುಕ್ತಸ್ಯ ಜ್ಞಾನಾವಸ್ಥಿತ ಚೇತಸಃ ।
ಯಜ್ಞಾ ಯಾಚರತಃ ಕರ್ಮ ಸಮಗ್ರಂ ಪ್ರವಿಲೀಯತೇ ॥ 23 ॥

23. ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲತಂವ್ (ಕರ್ಮಫಲತ್ ಆಶೆ ಇಲ್ಲತಂವ್) ಮುಕ್ತ, ಧರ್ಮ ಅಧರ್ಮತ್‌ರ ಬಂಧನ ಇಲ್ಲತಂವ್, ಜ್ಞಾನತ್ ನೆಲೆ ಮಾಡ್‌ನ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳಂವ್ ಪಿಂಞ ಯಜ್ಞಕಾಯಿತ್ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಉಳ್ಳ ಯೋಗಿಕ್ ಆವಂಡ ಕರ್ಮ ಪೂರ್ತಿ ನಾಶ ಆಪ.

ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಹವಿರ್ಬ್ರಹ್ಮಾಗ್ನೌ ಬ್ರಹ್ಮಣಾ ಹುತಮ್ ।
ಬ್ರಹ್ಮೈವ ತೇನ ಗಂತವ್ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಕರ್ಮಸಮಾಧಿನಾ ॥ 24 ॥

24. ಅರ್ಪಣಕ್ ಬೊಂಡುಬಾನ ಮರತ್‌ರ ಚಮಚ -ಕರಣ- ಇಂತದ್, ಹವಿಸ್ಸು -ಹೋಮಕ್ ಬೊಂಡುಬಾನ ದ್ರವ್ಯ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಬ್ರಹ್ಮವೇ. ಈ ಬ್ರಹ್ಮತ್‌ನ ಅಗ್ನಿಲ್ ಹೋಮ ಮಾಡುವವನೂ (ಕರ್ಮ ಮಾಡುವವನು) ಬ್ರಹ್ಮನೇ. ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವಾನ ಕರ್ಮತ್. ಸಮಾಧಿ ಉಳ್ಳ ಪುರುಷಂಗ್ ಬೋಂಡಿಯದೂ ಬ್ರಹ್ಮವೇ.

ದೈವಮೇವಾಪರೇ ಯಜ್ಞಂ ಯೋಗಿನಃ ಪರ್ಯುಪಾಸತೇ ।
ಬ್ರಹ್ಮಾಗ್ನ ವಪರೇ ಯಜ್ಞಂ ಯಜ್ಞೇನೈವೋ ಪಜುಹ್ವತಿ ॥ 25 ॥

18. ಕರ್ಮತ್‌ಲ್ ಅಕರ್ಮತ್‌ನ, ಅಕರ್ಮತ್‌ಲ್ ಕರ್ಮತ್‌ನ ದಾರ್‌ಕ್‌ಕಾಂಬೋ. ಅಯಿಂಗ ಮನುಷ್ಯಂಡಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಂಗ ಅವನೇ ಯೋಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮತ್‌ನೂ ಮಾಡ್‌ನಂವ್‌ನಾಪ.

ಯಸ್ಯ ಸರ್ವೇ ಸಮಾರಂಭಾಃ ಕಾಮಸಂಕಲ್ಪ ವರ್ಜಿತಾಃ ।
ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ದಗ್ಧ ಕರ್ಮಾಣಂ ತಮಾಹುಃ ಪಂಡಿತಂ ಬುಧಾಃ ॥ 19 ॥

19. ದಾರ್‌ಡ ಕರ್ಮ ಕಾಮ ಸಂಕಲ್ಪ ಇಲ್ಲತೆ ಇಪ್ಪೋ (ಆಸೆರ ಪೂರ್ರೈಕೆಕಾಯಿತ್) ಇಲ್ಲತೆ ಇಪ್ಪೋ,ದಾರ್‌ಡ ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನ (ಕರ್ಮತ್‌ಲ್ ಅಕರ್ಮತ್‌ನ ನೋಟುವ ಜ್ಞಾನ) ಯ್‌ಣ್‌ವತ್‌ಲ್ ಬೆಂಜಿತಿಪ್ಪೋ, ಅವನ ಜ್ಞಾನಿಯ ಪಂಡಿತ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ .

ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಕರ್ಮಫಲಾಸಂಗಂ ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತೋ ನಿರಾಶ್ರಯಃ ।
ಕರ್ಮಣ್ಯಭಿಪ್ರವೃತ್ತೋಽಪಿ ನೈವ ಕಿಂಚಿತ್ ಕರೋತಿ ಸಃ ॥ 20 ॥

20. ಕರ್ಮಫಲತ್‌ರ ಆಸೆನ ಬುಟ್ಟಿತ್ ತೃಪ್ತನಾಯಿತ್ (ಏದ್ ವಿಷಯ/ ಪದಾರ್ಥತೂ ಆಸೆ ಇಲ್ಲತೆ ಇಪ್ಪೋ) ನಿರಾಶ್ರಯನಾಯಿತೂ (ಬೋಂಡುಚಾನನ ಪಡೆಯೊಕ್ ಏದನ್ನೂ ಆಶ್ರಯಚಿರತವನಾಯಿತ್) ಇಪ್ಪಂಜಿ , ಏದ್ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಮಾಡಿಯಂಡಿಂಜೆಂತೆಂಗೂ ಅಂವ್ ಒಂದೂ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಇಪ್ಪಲೆ .ಅಂವ್ ಒರ್ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಆನ ಆತ್ಮ - ಅದನಗೊಂಡ್ ಅಂವ್ ಒಂದೂ ಮಾಡುಲೆ.

ನಿರಾಶೀರ್ಯತಚಿತ್ತಾತ್ಮ ತ್ಯಕ್ತ ಸರ್ವಪರಿಗ್ರಹಃ ।
ಶಾರೀರಂ ಕೇವಲಂ ಕರ್ಮ ಕುರ್ವನ್ನಾಪ್ನೋತಿ ಕಿಲ್ಬಿಷಮ್ ॥ 21 ॥

21. ಆಶೆ ಇಲ್ಲತವನೂ , ಯತ ಚಿತ್ತಾತ್ಮನೂ (ಅಂತಕರಣಃ ಪಿಂಞ ಆತ್ಮತ್‌ನ್ನೂ ವಶಪಡ್‌ಚಿಟ್ಟಂಡಂವ್) ಪಿಂಞ ಎಲ್ಲಾ ಭೋಗ ಪದಾರ್ಥತ್‌ನ/ ವಿಷಯತ್‌ನ ಬುಟ್ಟಿತ್, ಬರೇ ಶರೀರ ರಕ್ಷಣೆಕ್ ಬೋಂಡು ಚಾನಂತ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಮಾತ್ರ ಮಾಡ್‌ವಂತ ಯೋಗಿ ಸಂಸಾರತ್‌ನ ಹೊಂದುಲೆ.

ಜನ -ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ರೂಪ- ಋಗ್ವೇದ -ವಿಧಿಪ್ರಕಾರತ್‌ನ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಯಜ್ಞತ್‌ನ ಮಾಡುವ. ಪಿಂಞ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ಅಧ್ಯಯನತ್‌ರ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವ- ಇಯಂಗ ಎಲ್ಲಾ ದೃಢ ವೃತ್ತಿಯ ಆನಂತ ಯತಿಯ -(ಯತ್ನ ಮಾಡುವಯಿಂಗ.)

ಅಪಾನೇ ಜುಹ್ವತಿ ಪ್ರಾಣಂ ಪ್ರಾಣೇಽಪಾನಂ ತಥಾಽಪರೇ ।
ಪ್ರಣಾಪಾನಗತೀರುದ್ಧ್ವಾ ಪ್ರಣಾಯಾಮಪರಾಯಣಾಃ ॥ 29 ॥

29. ಚೆನ್ನಂಗ್ ಜನ ಅಪಾನವಾಯುಲ್- ಪೂರಕ ಎಣ್ಣ್‌ವ ಪ್ರಾಣಾಯಮತ್‌ನೂ, ಪ್ರಾಣವಾಯುಲ್- ರೇಚಕ ಅಣ್ಣುವ ಪ್ರಾಣ ಯಾಮತ್‌ನೂ. ಹೋಮ ಮಾಡುವ ಪಿಂಞ ಚೆನ್ನಂಗ್ ಜನ. ಪ್ರಾಣ ಪಾನ -ದಂಡನ್ನೂ ನಿರೋಧಿಚಿಟ್ಟಿತ್. ಕುಂಬಕ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಪ್ರಾಣಯಾಮ ಮಾಡ್‌ವ.

ಅಪರೇ ನಿಯತಾಹಾರಾಃ ಪ್ರಾಣಾನ್ ಪ್ರಾಣೇಷು ಜುಹ್ವತಿ ।
ಸರ್ವೇಽಪ್ಯೇತೇ ಯಜ್ಞವಿದೋ ಯಜ್ಞಕ್ಷಪಿತಕಲ್ಮಷಾಃ ॥ 30 ॥

30. ಇನ್‌ಚೆನ್ನಂಗ್ ಜನ, ನಿಯಮ ಪ್ರಕಾರ ಮಿತಹಾರ ಉಳ್ಳಯಿಂಗ ಆಯಿತ್. ಪ್ರಾಣ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ವಾಯುನ ಪ್ರಾಣವಾಯುಲೇ ಹೋಮ ಮಾಡ್‌ವ. ಇಯಂಗ ಎಲ್ಲಾ ಯಜ್ಞತ್‌ನ ಅರ್‌ಂಜಂಡಂತಯಿಂಗ . ಪಿಂಞ ಯಜ್ಞತ್‌ಲಿಂಜಿ ಪಾಪತ್‌ನ ಪೋಪ್ ಚಿಟ್ಟಂಡಯಿಂಗ.

ಯಜ್ಞಶಿಷ್ಟಾಮೃತಭುಜೋ ಯಾಂತಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಸನಾತನಮ್ ।
ನಾಯಂ ಲೋಕೋಽಸ್ತ್ಯ ಯಜ್ಞಸ್ಯ ಕುತೋಽನ್ಯಃ ಕುರುಸತ್ತಮ ॥ 31 ॥

31. ಅಮೃತ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಯಜ್ಞತ್‌ರ ಶೇಷತ್‌ನ ಸೇವನೆ ಮಾಡ್‌ವಯಿಂಗ , ಸನಾತನ ಆನ ಬ್ರಹ್ಮತ್‌ನೇ ಹೊಂದ್‌ವ. ಅರ್ಜುನ; ಯಜ್ಞತ್‌ನ ಮಾಡತವಂಗ್ ಈ ಲೋಕವೇ ಇಲ್ಲತಿಪ್ಪಕ ಪರಲೋಕ ಎಲ್ಲಿಂಜಿ ಬಪ್ಪ ?

ಏವಂ ಬಹುವಿಧಾ ಯಜ್ಞಾ ವಿತತಾ ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ಮುಖೇ ।
ಕರ್ಮಜಾನ್ ವಿದ್ಧಿ ತಾನ್ ಸರ್ವಾನೇವಂ
ಜ್ಞಾತ್ವಾ ವಿಮೋಕ್ಷ್ಯಸೇ ॥ 32 ॥

32. ಇನ್ನನೆ ಅನೇಕ ವಿಧವಾನಯಜ್ಞಙ್ತ್‌ನ ವೇದತ್‌ಲ್ (ಬ್ರಹ್ಮತ್‌ಲ್) ವಿಸ್ತಾರವಾಯಿತ್ ಎಣ್ಣಿತ್. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರ್ಮತಿಂಜಿ ಪುಟ್‌ನವು ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರಿಂಜ.ಅನ್ನನೆ ಆರ್‌ಂಜಂಡತೆಂಗಿ ಮುಕ್ತನಾಪಿಯ.

ಶ್ರೇಯಾನ್ ದ್ರವ್ಯಮಯಾದ್ಯಜ್ಞಾಜ್ಞ್ಞಾನ ನಯಜ್ಞಃ ಪರಂತಪ ॥
ಸರ್ವಂ ಕರ್ಮಾಖಿಲಂ ಪಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನೇ ಪರಿಸಮಾಪ್ಯತೇ ॥ 33 ॥

33. ಏ ಪರಂತಪ, ಅರ್ಜುನ, ದ್ರವ್ಯಮಯ ಆನ ಯಜ್ಞ ಕಿಂಜಿ,ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞ ಶ್ರೇಯಸ್ಕಾರವಾನದ್. ಅರ್ಜುನ; ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮವೂ ಜ್ಞಾನತ್‌ಲ್ ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತ್ ಅಡಕ ಆಪ.

ತದ್ವಿದ್ಧಿ ಪ್ರಣಿಪಾತೇನ ಪರಿಪ್ರಶ್ನೇನ ಸೇವಯಾ ।
ಉಪದೇಕ್ಷ್ಯಂತಿ ತೇ ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞಾನಿನಸ್ತತ್ತ್ವ ದರ್ಶಿನಃ ॥ 34 ॥

34. ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನತ್‌ನ ,ದೀರ್ಘ ನಮಸ್ಕಾರತಿಂಜೂ, ಬಹು ವಿಧತ್‌ರ ಪ್ರಶ್ನೆಲಿಂಜೂ, ಗುರುಶುಶ್ರೂಷೆಲಿಂಜೂ ಅರ್‌ಂಜ. ತತ್ವತ್‌ನ ಅರ್‌ಂಜಂತ ಜ್ಞಾನಿಯ ನೀಕ್ ಜ್ಞಾನತ್‌ನ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವ.

ಯಜ್ಜ್ಞಾತ್ವಾ ನ ಪುನರ್ಮೋಹಮೇವಂ ಯಾಸ್ಯಸಿ ಪಾಂಡವ ।
ಯೇನ ಭೂತಾನ್ಯ ಶೇಷೇಣ ದ್ರಕ್ಷ್ಯ ಸ್ಯಾತ್ಮನ್ಯಥೋ ಮಯಿ ॥ 35 ॥

35. ಏ ಪಾಂಡವ ; ಜ್ಞಾನತ್‌ನ ಪಡಂದತೆಂಗಿ, ಪುನಹ ಇನ್ನನೆ ಮೋಹತ್‌ನ ನೀನ್ ಹೊಂದುಲೆ. ಜ್ಞಾನತ್‌ಲ್ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಯಳ ಆತ್ಮತ್‌ಲೂ, ಆತ್ಮತ್‌ನ ನಾಡಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಂಬಿಯ.

ಅಪಿ ಚೇದಸಿ ಪಾಪೇಭ್ಯಃ ಸರ್ವೇಭ್ಯಃ ಪಾಪಕೃತ್ತಮಃ ।
ಸರ್ವಂ ಜ್ಞಾನಪ್ಲವೇನೈವ ವೃಜಿನಂ ಸಂತರಿಷ್ಯಸಿ ॥ 36 ॥

36. ನೀನ್ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಿಯಕಿಂಜಿ ಜಾಸ್ತಿ ಪಾಪ ಮಾಡಿತುಂಡೇಂಗೂ ಆ ಸಮಸ್ತ ಪಾಪತ್‌ನ ಜ್ಞಾನ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ದೋಣಿಲ್ ದಾಟುವಿಯ.

ಯಥೈಧಾಂಸಿ ಸಮಿದ್ಧೋಽಗ್ನಿ ರ್ಭಸ್ಮಸಾತ್ ಕರುತೇಽರ್ಜುನ ।
ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಃ ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣಿ ಭಸ್ಮಸಾತ್ ಕುರುತೇ ತಥಾ ॥ 37 ॥

37. ಅರ್ಜುನ, ಚಾಯಿತೆ ಕತ್ತುವ ತಿತ್, ಪುಳ್ಳಿನ ಎನ್ನನೆ ಚುಟ್ಟಿಕ್ ಭಸ್ಮ ಮಾಡುಓ, ಅನ್ನನೆ, ಜ್ಞಾನ ಎಣ್ಣ್‌ವ ತಿತ್, ಕರ್ಮತ್‌ನೆಲ್ಲಾ ಭಸ್ಮ ಮಾಡುವ.

ನ ಹಿ ಜ್ಞಾನೇನ ಸದೃಶಂ ಪವಿತ್ರಮಿಹ ವಿದ್ಯತೇ ।
ತತ್ ಸ್ವಯಂ ಯೋಗಸಂಸಿದ್ಧಃ ಕಾಲೇನಾತ್ಮನಿ ವಿಂದತಿ ॥ 38 ॥

38. ಈ ಲೋಕತ್ ಜ್ಞಾನಕ್ ಸಮಾನ ಆನ ಪವಿತ್ರ ವಸ್ತು ಬೋರೆ ಏದೂ ಇಲ್ಲೆ, ಯೋಗತ್‌ಲಿಂಜಿ, ಸಂಸ್ಕಾರ ಪಡಂದಂವ್ ಕಾಲಕ್ರಮತ್‌ಲ್ ಆ ಜ್ಞಾನತ್‌ನ ತನ್ನಡಲ್ಲಿ ತಾನೆ ಹೊಂದುವ.

ಶ್ರದ್ಧಾವಾಂಲ್ಲಭತೇ ಜ್ಞಾನಂ ತತ್ಪರಃ ಸಂಯತೇಂದ್ರಿಯಃ ।
ಜ್ಞಾನಂ ಲಬ್ಧ್ವಾ ಪರಾಂ ಶಾಂತಿಮಚಿರೇಣಾಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥ 39 ॥

39. ಶ್ರದ್ಧೆ ಉಳ್ಳವ, ಗುರುಸೇವೆಲ್ ಆಸಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ ಆನಂವ್ (ಮುಮುಕ್ಷು)ಜ್ಞಾನತ್‌ನ ಹೊಂದುವ. ಜ್ಞಾನತ್‌ನ ಹೊಂದಿತ್ ಆನ ಪಿಂಞ ಬೆರಿಯ ಪರಮಶಾಂತಿ ಪಿಂಞ ಮುಕ್ತಿನ ಹೊಂದುವ.

ಅಜ್ಞ ಶ್ಚಾಶ್ರದ್ದಧಾನಶ್ಚ ಸಂಶಯಾತ್ಮಾ ವಿನಶ್ಯತಿ ।
ನಾಯಂ ಲೋಕೋಽಸ್ತಿ ನ ಪರೋ ನ ಸುಖಂ ಸಂಶಯಾತ್ಮನಃ ॥ 40 ॥

40. ಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲತಂವ್ (ಆತ್ಮತ್‌ನ ಅರಿಯತಂವ) ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಲ್ಲತಂವ್ ಸಂಶಯಾತ್ಮ - ಈ ಮೂಂದ್ ತರತ ಜನ ನಾಶ ಆಪ. ಸಂಶಯಾತ್ಮಂಗ್ ಈ ಲೋಕವೂ ಇಲ್ಲೆ, ಪರಲೋಕವೂ ಇಲ್ಲೆ, ಸುಖವೂ ಇಲ್ಲೆ.

ಯೋಗಸಂನ್ಯಸ್ತ ಕರ್ಮಾಣಂ ಜ್ಞಾನಸಂಛಿನ್ನ ಸಂಶಯಮ್ ।
ಆತ್ಮವಂತಂ ನ ಕರ್ಮಾಣಿ ನಿಬಧ್ನಂತಿ ಧನಂಜಯ ॥ 41 ॥

41. ಯೋಗತಿಂಜಿ - ಧರ್ಮ-ಅಧರ್ಮ ಎಣ್ಣುವ ಕರ್ಮತ್‌ನ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡ್‌ನಂವ್ ಜ್ಞಾನತಿಂಜಿ(ಆತ್ಮನೂ, ಈಶ್ವರನೂ ಯ್‌ಣ್ಣುವ ಜ್ಞಾನತಿಂಜಿ) ಸಂಶಯತ್‌ನ ನಾಶ ಮಾಡಿಯಂಡಂವ್ ಆನ ಆತ್ಮವಂತ (ಯಕ್ಕಾಲು ಎಚ್ಚರತ್ ಇಪಂತವನೂ) ಆನ ಪುರುಷನ ಕರ್ಮ ಬಂದ್‌ಚಿರುಲೆ.

ತಸ್ಮಾದಜ್ಞಾನಸಂಭೂತಂ ಹೃತ್ಸ್ಥಂ ಜ್ಞಾನಾಸಿನಾऽऽತ್ಮನಃ ।
ಛಿತ್ತ್ವೈನಂ ಸಂಶಯಂ ಯೋಗಮಾತಿಷ್ಠೋತ್ತಿಷ್ಠ ಭಾರತ ॥ 42 ॥

42. ಆನಗೊಂಡ್, ಅಜ್ಞಾನತಿಂಜಿ ಪುಟ್ಟ್‌ನ ಈ ನೀಡ ಮನಸ್‌ಲ್ ಅಡಂಗಿತುಳ್ಳ ಆತ್ಮ ವಿಷಯವಾನ ಈ ಸಂಶಯತ್‌ನ ಜ್ಞಾನ ಎಣ್ಣುವ ಕತ್ತಿಲ್ ಕೆತ್ತಿತ್ ಕತ್ತರಿಚಿಟ್ಟಿರ್ ಕರ್ಮಯೋಗತ್‌ನ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡ್- ಪಿಂಞ ಅರ್ಜುನ ಯುದ್ಧಕ್ ಏಳ್.

ಇತಿ ಜ್ಞಾನಯೋಗೋ ನಾಮ ಚತುರ್ಥೋऽಧ್ಯಾಯಃ

ಜ್ಞಾನಯೋಗ ಎಣ್ಣ್‌ವ ನಾಲನೆ ಅಧ್ಯಾಯ ಪೂರ್ತಿಯಾಚಿ.

ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾ

ಅಂಜನೆ ಅಧ್ಯಾಯ

ಕರ್ಮ ಸನ್ಯಾಸ ಯೋಗ

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ ;

ಸಂನ್ಯಾಸಂ ಕರ್ಮಣಾಂ ಕೃಷ್ಣ ಪುನರ್ಯೋಗಂ ಚ ಶಂಸಸಿ ।
ಯಚ್ಛ್ರೇಯ ಏತಯೋರೇಕಂ ತನ್ಮೇ ಬ್ರೂಹಿ ಸುನಿಶ್ಚಿತಮ್ ॥ 1 ॥

ಅರ್ಜುನ ಯ್'ಣ್ಣ್ವ ;

1. ಕೃಷ್ಣ ;ನೀನ್ ಕರ್ಮತ್'ರ ಸನ್ಯಾಸತ್'ನೂ, ಪಿಂಞ ಕರ್ಮತ್'ರ ಅನುಷ್ಠಾನತ್'ನೂ ಯ್'ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಉಳ್ಳಿಯ: ಈ ದಂಡತ್ ಏದ್ ನಲ್ಲದ್ ಯ್'ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ನಾಕ್ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತ್ ಯಣ್.

ಶ್ರೀ ಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಸಂನ್ಯಾಸಃ ಕರ್ಮಯೋಗಶ್ಚ ನಿಶ್ರೇಯಸಕರಾವುಭೌ ।
ತಯೋಸ್ತು ಕರ್ಮಸಂನ್ಯಾಸತ್ ಕರ್ಮಯೋಗೋ ವಿಶಿಷ್ಯತೇ ॥ 2 ॥

ಭಗವಂತ ಯ್'ಣ್ಣ್ವ.

2. ಕರ್ಮತ್ಯಾಗ ಪಿಂಞ ಕರ್ಮಯೋಗ -ಈ ದಂಡೂ ಮೋಕ್ಷತ್'ನ ಉಂಟುಮಾಡ್'ವ. ಆಚೆಂಗಿ, ಕರ್ಮತ್ಯಾಗ ಕಿಂಜಿ, ಕರ್ಮಯೋಗ ಮೇಲ್.

ಜ್ಞೇಯಃ ಸ ನಿತ್ಯ ಸಂನ್ಯಾಸೀ ಯೋ ನ ದ್ವೇಷ್ಟಿ ನ ಕಾಂಕ್ಷತಿ ।
ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವೋ ಹಿ ಮಹಾಬಾಹೋ ಸುಖಂ ಬಂಧಾತ್
ಪ್ರಮುಚ್ಯತೇ ॥ 3 ॥

3. ದಾರ್ ದ್ವೇಷ ಮಾಡುಲೆಯೋ , ಆಸೆ ಪಡುವುಲೆಯೋ, ಅವನ ನಿತ್ಯ ಸನ್ಯಾಸಿ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ . ಎನ್ನಂಗ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ - ಸುಖದುಃಖತ್‌ರ ದ್ವಂದ್ವ ಇಲ್ಲತೆ ಉಳ್ಳಂವ್,ಆಯಾಸ ಇಲ್ಲತೆ ಸಂಸಾರ ಬಂಧನತಿಂಜಿ ಮುಕ್ತನಾಪ.

ಸಾಂಖ್ಯ ಯೋಗೌ ಪೃಥಗ್ಬಾಲಾಃ ಪ್ರವದಂತಿ ನ ಪಂಡಿತಾಃ ।
ಏಕಮಪ್ಯಾಸ್ಥಿತಃ ಸಮ್ಯಗುಭಯೋರ್ವಿಂದತೇ ಫಲಮ್ ॥ 4 ॥

4. ಜ್ಞಾನಯೋಗ, ಕರ್ಮಯೋಗ,ಬೋರೆ ಬೋರೆ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅಜ್ಞಾನಿಯ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ . ಅರ್‌ಂಜವು ಅನ್ನನೆ ಯ್‌ಣ್ಣುಲೆ, - ಎನ್ನಂಗ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ ಈ ದಂಡಾತ್ ಯಾದನ್ನೇ ಆಚೆಂಗೂ ಚಾಯಿತೆ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡ್‌ಚೆಂಗಿ ದಂಡಾಂಡ ಫಲತ್ತನ್ನೂ ಹೊಂದುವ .

ಯತ್ ಸಾಂಖ್ಯೈಃ ಪ್ರಪ್ಯತೇ ತದ್ಯೋಗೈರಪಿ ಗಮ್ಯತೇ ।
ಏಕಂ ಸಾಂಖ್ಯಂ ಚ ಯೋಗಂ ಚ ಯಃ ಪಸ್ಯತಿ ಸ ಪಶ್ಯತಿ ॥ 5 ॥

5. ಜ್ಞಾನಿ ಯೇದ್ ಸ್ಥಾನತ್‌ನ (ಮೋಕ್ಷಸ್ಥಾನತ್‌ನ)ಹೊಂದುಓ, ಅದೇ ಸ್ಥಾನತ್‌ನ ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮಯೋಗಿಯೂ ಹೊಂದುವ. ಜ್ಞಾನಯೋಗತ್‌ನೂ, ಕರ್ಮಯೋಗತ್‌ನೂ ಒಂದೇ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ . ದಾರ್ ಅರ್‌ಂಜಓ ಅಂವ್ ನೇರಾಯಿತು ಅರಿವು ಉಳ್ಳಂಓ.

ಸಂನ್ಯಾಸಸ್ತು ಮಹಾಬಾಹೋ ದುಃಖಮಾಪ್ತು ಮಯೋಗತಃ ।
ಯೋಗಯುಕ್ತೋ ಮುನಿರ್ಬ್ರಹ್ಮನ ಚಿರೇಣಾಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥ 6 ॥

6. ಆಚೆಂಗಿ, ಕರ್ಮಯೋಗತ್‍ರ ಸಹಾಯ ಇಲ್ಲತೆ ಸಂನ್ಯಾಸತ್‍ನ (ಕರ್ಮತ್ಯಾಗತ್)ನ ಹೊಂದೊಕ್ ಕಷ್ಟ. ಕರ್ಮಯೋಗತ್‍ಲ್ ಉಳ್ಳ ಮುನಿಯಾ ಬೆರಿಯ ಬ್ರಹ್ಮತ್‍ನ ಹೊಂದುವ.

ಯೋಗಯುಕ್ತೋ ವಿಶುದ್ಧಾತ್ಮಾ ವಿಜಿತಾತ್ಮಾ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯಃ ।
ಸರ್ವಭೂತಾತ್ಮ ಭೂತಾತ್ಮಾ ಕುರ್ವನ್ನಪಿ ನ ಲಿಪ್ಯತೇ ॥ 7 ॥

7. ಯೋಗತ್‍ಲ್ ಉಳ್ಳವನೂ, ಶುದ್ಧ ಅಂತಃಕರಣ ಉಳ್ಳವನೂ, ದೇಹತ್‍ನ ವಶತ್ ಬೆಚ್ಚಂಡಂತವನೂ ಸರ್ವಭೂತತ್‍ರ ಆತ್ಮತ್‍ನ ತನ್ನಡ ಆತ್ಮ ಯ್‍ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಭಾವಿಚಿಟ್ಟಂಡ್ ಇಪ್ಪಂತವ- ತಾನ್ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಇಂಜತೆಂಗೂ ಕರ್ಮತಿಂಜಿ ಬಂಧನಕ್ ಒಳಗಾಪ್‍ಲೆ.

ನೈವ ಕಿಂಚಿತ್ ಕರೋಮೀತಿ ಯುಕ್ತೋ ಮನ್ಯೇತ ತತ್ತ್ವವಿತ್ ।
ಪಶ್ಯನ್ ಶೃಣ್ವನ್ ಸ್ಪೃಶನ್ ಜಿಘ್ರನ್ನಶ್ನನ್ ಗಚ್ಛನ್ ಸ್ವಪನ್ ಶ್ವಸನ್ ॥ 8 ॥
ಪ್ರಲಪನ್ ವಿಸೃಜನ್ ಗೃಹ್ಣನ್ನು ನ್ಮಿಷನ್ನಿಮಿಷನ್ನಪಿ ।
ಇಂದ್ರಿಯಾಣೀಂದ್ರಿಯಾರ್ಥೇಷು ವರ್ತಂತ ಇತಿ ಧಾರಯನ್ ॥ 9 ॥

8,9. ತತ್ವ ಜ್ಞಾನಿಯಾನ ಯೋಗಿ, ತಾನ್ ನೋಟುವಕಲೂ, ಕ್‍ೇಪಕಲೂ, ಮುಟ್ಟುವಕ್ಕಲೂ, ಮೂಸುವಕಲೂ, ತಿಂಬಕಲೂ, ನಡಪಕಲೂ, ವರಗ್‍ವಕಲೂ, ಉಸ್‍ರ್ ಬುಡೂಕಲೂ, ಉಸ್‍ರ್ ಯ್‍ಡ್‍ತವಕಲೂ, ತಕ್ ಪರವಕಲೂ, ಪಿಂಞ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡುವಕಲೂ -ಇಂದ್ರಿಯ ಅದಂಡದಂಡ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಕೂಡಿತ್ ಯ್‍ಣ್ಣಿಯಂಡ್, ತಾನ್ ಒಂದೂ ಮಾಡಿಯಂಡಿಲ್ಲೆ ಯ್‍ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರಿಯಂಡು.

ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾಧಾಯ ಕರ್ಮಾಣಿ ಸಂಗಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಕರೋತಿ ಯಃ ।
ಲಿಪ್ಯತೇ ನ ಸ ಪಾಪೇನ ಪದ್ಮಪತ್ರಮಿವಾಂಭಸಾ ॥ 10 ॥

10. ದಾರ್ ಪ್ರಕೃತಿಲ್ (ಈಶ್ವರಂಡಲ್ಲಿ) ಕರ್ಮತ್‌ರ ಫಲತ್‌ನ ಬೆಚ್ಚಿತ್, ಆಸಕ್ತಿನ (ಕರ್ಮಫಲತ್‌ರ ಆಸಕ್ತಿನ)ಬುಟ್ಟಿತ್ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಮಾಡುಓ, ಅಂವ್ ತಾವರೆ ಎಲೆ ನೀರ್‌ನ ಗೊಂಡೇ ನೀರ್‌ಲೇ ಬೋಳೆಂದಂಡ್ ನೀರ್‌ಲ್ ನೆಲೆಯತನಕೆ ಕರ್ಮತ್‌ರ ಪಾಪತ್ ಲಿಪ್ತ ಆಪ್‌ಲೆ.

ಕಾಯೇನ ಮನಸಾಬುದ್ಧ್ಯಾ ಕೇವಲೈರಿಂದ್ರಿಯೈರಪಿ ।
ಯೋಗಿನಃ ಕರ್ಮ ಕುರ್ವಂತಿ ಸಂಗಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾತ್ಮ ಶುದ್ಧಯೇ ॥ 11 ॥

11. ಬರೀ ತಡಿ , ಮನಸ್, ಬುದ್ಧಿ , ಇಂದ್ರಿಯತಿಂಜೂ, ಯೋಗಿ -ಫಲತ್‌ರ ಆಸೆನ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿಕಾಯಿತ್ ಕರ್ಮ ಮಾಡೊಂಡು.

ಯುಕ್ತಃ ಕರ್ಮಫಲಂತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಶಾಂತಿಮಾಪ್ನೋತಿ ನೈಷ್ಠಿಕೀಮ್ ।
ಅಯುಕ್ತಃ ಕಾಮಕಾರೇಣ ಫಲೇ ಸಕ್ತೋ ನಿಬಧ್ಯತೇ ॥ 12 ॥

12. ಯೋಗಿ ಕರ್ಮಫಲತ್‌ನ ಬುಟ್ಟಿತ್ ನಿಷ್ಠಾರೂಪತ್‌ಲಿಂಜಿ (ಪರಮಾತ್ಮಂಡ ನಿಷ್ಠೆಲಿಂಜಿ)ಆಪ ಶಾಂತಿನ ಪಡೆಯುವ. ಯೋಗಿ ಅಲ್ಲತಂವ್ (ಮನಸ್ಸಮಾಧಾನ ಇಲ್ಲತಂವ್) ಕಾಮ ಪ್ರೇರಣೆಗೊಂಡ್ -ಫಲತ್‌ರ ಆಸೆಲ್ ಬಂಧನಕ್ ಒಳಗಾಪ.

ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣಿ ಮನಸಾ ಸಂನ್ಯಸ್ಯಾಸ್ತೇ ಸುಖಮ ವಶೀ ।
ನವದ್ವಾರೇ ಪುರೇ ದೇಹಿ ನೈವ ಕುರ್ವನ್ ನ ಕಾರಯನ್ ॥ 13 ॥

13. ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ನ ವಶ ಮಾಡಿಯಂಡ ಪುರುಷ,ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮತ್‌ನೂ ಮನಸ್‌ಲೇ (ವಿವೇಕ ಬುದ್ಧಿಲ್ ಕರ್ಮತ್‌ಲ್ ಅಕರ್ಮತ್‌ನ , ಅಕರ್ಮತ್ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಕಾಂಬಂತ ಬುದ್ಧಿಲ್)ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿತ್, ನವದ್ವಾರ ಉಳ್ಳ ಈ ಪುರತ್‌ಲ್ (ನವದ್ವಾರ - ಕಣ್ಣ್, ಕೆಂವಿ ,ಮೂಕ್-ಮುಂತಾನದ್) ತಾನ್ ಒಂದೂ ಮಾಡೆತೆಯೂ, ಮಾಡ್‌ಚಿರತೆಯೂ, ಸುಖತ್ ಇಪ್ಪ .

ನ ಕರ್ತೃತ್ವಂ ನ ಕರ್ಮಾಣಿ ಲೋಕಸ್ಯ ಸೃಜತಿ ಪ್ರಭುಃ ।
ನ ಕರ್ಮಫಲಸಂಯೋಗಂ ಸ್ವಭಾವಸ್ತು ಪ್ರವರ್ತತೇ ॥ 14 ॥

14. ಆತ್ಮ ಜನಕ್ ಕರ್ತೃತ್ವತ್ತ್‌ನಾಡ್, ಕರ್ಮತ್ತ್‌ನ ಆಡ್ ಕರ್ಮಫಲತ್ತ್‌ರ ಸಂಬಂಧತ್‌ನ ಆಡ್. ಸೃಷ್ಟಿ ಚಿರುಲೆ. -ಸ್ವಭಾವ ಯ್‌ಣ್ಣಚೆಂಗಿ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಇನ್ನನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುಓ .

ನಾದತ್ತೇ ಕಸ್ಯಚಿತ್ ಪಾಪಂ ನ ಚೈವ ಸುಕೃತಂ ವಿಭುಃ ।
ಅಜ್ಞಾನೇನಾವೃತಂ ಜ್ಞಾನಂ ತೇನ ಮುಹ್ಯಂತಿ ಜಂತವಃ ॥ 15 ॥

15. ಆತ್ಮ ದಾರ್‌ಡ ಪಾಪತ್‌ನ ಆಡ್ ಪುಣ್ಯತ್‌ನ ಆಡ್ ಯ್‌ಡ್‌ತವಲೆ.ಜ್ಞಾನ - ಅಜ್ಞಾನತಿಂಜಿ ಮುಚ್ಚಿ ಪೊಯಿತ್. ಅದನಗೊಂಡ್-ಪ್ರಾಣಿಯ ಮೋಹ ಹೊಂದಿರುವ.

ಜ್ಞಾನೇನ ತು ತದಜ್ಞಾನಂ ಯೇಷಾಂ ನಾಶಿತಮಾತ್ಮನಃ ।
ತೇಷಾಮಾದಿತ್ಯವಜ್ಜ್ಞಾನಂ ಪ್ರಕಾಶಯತಿ ತತ್ಪರಮ್ ॥ 16 ॥

16. ಆಚೆಂಗಿ ಆತ್ಮ ಜ್ಞಾನತ್‌ರ ಮೂಲಕ ದಾರ್‌ಡ ಅಜ್ಞಾನ ನಾಶ ಆಯಿತೋ , ಅವಂಡ ಆತ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಸೂರ್ಯಾಂಡನಕೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮತ್‌ನ ಪ್ರಕಾಶಿಚಿರುವ.

ತದ್ಬುದ್ಧ ಯಸ್ತ ದಾತ್ಮಾನಸ್ತನ್ನಿಷ್ಠಾ ಸ್ತತ್ಪರಾಯಣಾಃ ।
ಗಚ್ಛಂತ್ಯ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಂ ಜ್ಞಾನನಿರ್ಧೂತ ಕಲ್ಮಷಾಃ ॥ 17 ॥

17. ದಾರ್ ಬ್ರಹ್ಮತೇ ನಿಶ್ಚಯ ಬುದ್ಧಿ ಉಳ್ಳಯಿಂಗಳೋ ದಾರ್ ಬ್ರಹ್ಮತ್‌ಲೇ ಮನಸ್ಸ್ ಬೆಚ್ಚಿತೋ, ದಾರ್ ಬ್ರಹ್ಮಾನಿಷ್ಠಂಗ ಆಯಿತುಂಡೋ,ದಾರ್ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಗತಿ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನಂಬಿತೋ, ದಾರ್ ಜ್ಞಾನತ್‌ಲಿಂಜಿ ಪಾಪತ್‌ನ ಪೋಪ್‌ಚಿಟ್ಟಂಡಿತೋ, ಅಯಿಂಗ ಮೋಕ್ಷತ್‌ನ ಹೊಂದುವ .

ವಿದ್ಯಾ ವಿನಯ ಸಂಪನ್ನೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇ ಗವಿ ಹಸ್ತಿನಿ ।
ಶುನಿ ಚೈವ ಸ್ವ ಪಾಕೇ ಚ ಪಂಡಿತಾಃ ಸಮದರ್ಶಿನಃ ॥ 18 ॥

18. ಜ್ಞಾನಿಯಾನಂವ್ ವಿದ್ಯಾ ವಿನಯ ಉಳ್ಳಂತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಗೋವು, ಆನೆ, ನಾಯಿ, ನಾಯಿ ಯರ್ಚಿ ತಿಂಬವ (ಚಂಡಾಲ)-ಇಯಂಗಡ ಎಲ್ಲರ್‌ಡಲ್ಲಿಯೂ ಸಮದರ್ಶಿ ಆಯಿತಿಪ್ಪ.

ಇಹೈವ ತೈರ್ಜಿತಃ ಸರ್ಗೋ ಯೇಷಾಂ ಸಾಮ್ಯೇ ಸ್ಥಿತಂ ಮನಃ ।
ನಿರ್ದೋಷಂ ಹಿ ಸಮಂ ಬ್ರಹ್ಮ ತಸ್ಮಾದ್ಬ್ರಹ್ಮಣಿ ತೇ ಸ್ಥಿತಾಃ ॥ 19 ॥

19. ದಾರ್‌ಡ ಮನಸ್ಸ್ ಬ್ರಹ್ಮತ್ ನಿಂದಿತಿಪ್ಪೋ, ಅಯಿಂಗ ಇಲ್ಲಿಯೇ - (ಬದುಕಿತಿಪ್ಪಕಲೆ,) ಸಂಸಾರತ್‌ನ ಜಯಿಸುವ . ಎನ್ನಂಗ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ ದೋಷ ಇಲ್ಲತಂತಂವ್. ಸಮ ಆಯಿತೂ ಇಪ್ಪಂತಂವ್ (ಭೇದ ಮಾಡುವಂತ ವಿಷಯ ಇಲ್ಲತಂತಂವ್) .ಆನಗೊಂಡ್ ಅಂತಯಿಂಗ ಬ್ರಹ್ಮತ್ ಲೇ ಇಪ್ಪ.

ನ ಪ್ರಹೃಷ್ಯೇತ್ಪ್ರಿಯಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ನೋದ್ವಿಜೇತ್ಪ್ರಾಪ್ಯ ಚಾಪ್ರಿಯಮ್ ।
ಸ್ಥಿರಬುದ್ಧಿ ರಸಂಮೂಢೋ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಬ್ರಹ್ಮಣಿ ಸ್ಥಿತಃ ॥ 20 ॥

20. ಸ್ಥಿರ ಬುದ್ಧಿ ಉಳ್ಳವನೂ- (ಯಾಣಚೆಂಗಿ :- ಸರ್ವಭೂತತ್‌ಲೂ ದೋಷ ಇಲ್ಲತಂತ ಸಮನಾನ ಆತ್ಮ ಒಬ್ಬನೇ ಇಪ್ಪ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ವಿಶ್ವಾಸತ್‌ರ ಬುದ್ಧಿ ಉಳ್ಳವ)ಮೋಹ ಇಲ್ಲತಂವ್. ಬ್ರಹ್ಮತ್‌ಲೇ ಉಳ್ಳಂವ್ ಆನ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಪ್ರಿಯ ಆನದ್ ಕ್‌ಟ್ಟವಕ ಹಿಗ್ಗುಲೆ ಅಪ್ರಿಯ ಆನದ್ ಬಪ್ಪಕ ಕುಗ್ಗುಲೆ .

ಬಾಹ್ಯ ಸ್ಪರ್ಶೇಷ್ವ ಸಕ್ತಾತ್ಮಾ ವಿಂದತ್ಯಾತ್ಮನಿ ಯತ್ಸುಖಮ್ ।
ಸ ಬ್ರಹ್ಮಯೋಗಯುಕ್ತಾತ್ಮಾ ಸುಖಮಕ್ಷಯಮಶ್ನುತೇ ॥ 21 ॥

21. ಬಾಹ್ಯ ವಿಷಯತ್ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲತಂವ್, ಅಂತಃಕರಣತ್ ಸುಖ ಪಡುವ. ಬ್ರಹ್ಮ ಯೋಗತ್‌ಲ್ ನಿಂದಿತುಳ್ಳ ಆತ್ಮ ಉಳ್ಳ ಆ ಯೋಗಿ ಅಕ್ಷಯ ಆನ ಸುಖ ಪಡೆಯುವ.

ಯೇಹಿ ಸಂಸ್ಪರ್ಶಜಾ ಭೋಗಾ ದುಃಖಯೋನಯ ಏವ ತೇ ।
ಆದ್ಯಂತವಂತಃ ಕೌಂತೇಯ ನ ತೇಷು ರಮತೇ ಬುಧಃ ॥ 22 ॥

22. ಅರ್ಜುನ ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯತ್‌ರ ಸಂಯೋಗತ್‌ಲಿಂಜಿ ಆಪ ಭೋಗ, ದುಃಖಕ್ ಕಾರಣ ಆಪ. ಪಿಂಞ ಅದ್ ಉತ್ಪತ್ತಿ -ನಾಶ ಉಳ್ಳಂತ್‌ದ್. ಜ್ಞಾನಿ ಅದತ್‌ಲ್ ಖುಷಿಪಡುಲೆ.

ಶಕ್ನೋತೀಹೈವ ಯಃ ಸೋಢುಂ ಪ್ರಕ್ ಶರೀರವಿಮೋಕ್ಷಣಾತ್ ।
ಕಾಮಕ್ರೋಧೋದ್ಭವಂ ವೇಗಂ ಸ ಯುಕ್ತಃ ಸ ಸುಖೀ ನರಃ ॥ 23 ॥

23. ಚಾವಂಗ್ ಮಿಂಜ್ಞಲೇ, ಈ ಲೋಕತ್‌ಲೇ, ಕಾಮಕ್ರೋಧತ್‌ನಗೊಂಡ್ ಆಪಂತ ಫಲಿತಾಂಶತ್‌ನ ತಡಪಕ್ ಕಯ್ಯುವಂತವ ಮಾತ್ರ ಯೋಗಿ ಆಪ. ಅವನೇ ನೇರಾಯಿತು ಸುಖವುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯ.

ಯೋಽಂತಸ್ಸುಖೋಽಂತರಾರಾಮಸ್ತಥಾಂತರ್ಜ್ಯೋತೀರೆವ ಯಃ ।
ಸ ಯೋಗೀ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿರ್ವಾಣಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಭೂತೋಽಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥ 24 ॥

24. ದಾರ್ ತನ್ನಡಲ್ಲಿಯೇ ಸುಖವುಳ್ಳವನೋ, ತನ್ನಡ ಆತ್ಮತ್‌ಲೇ ಸುಖಪಡುವವನೋ ಆತ್ಮತ್‌ಲೇ ಆರಾಮತ್ ಉಳ್ಳವನೋ , ಅನ್ನನೇ ಆತ್ಮತ್‌ಲೇ ಪ್ರಕಾಶ ಉಳ್ಳವನೋ, ಆ ಯೋಗಿ , ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪತ್‌ನ ಹೊಂದಿತ್ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವ.

ಲಭಂತೇಬ್ರಹ್ಮನಿರ್ವಾಣಮೃಷಯಃ ಕ್ಷೀಣಕಲ್ಮಷಾಃ ।
ಛಿನ್ನದ್ವೈಧಾ ಯತಾತ್ಮಾನಃ ಸರ್ವಭೂತಹಿತೇ ರತಾಃ ॥ 25 ॥

25. ಕಲ್ಮಷ ಇಲ್ಲತಂವ್, ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲತಂವ್, ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ, ಪಿಂಞ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಯಡ ಹಿತತ್‌ನ ಯಕ್ಕಾಲೂ ಗೇನ ಮಾಡ್‌ವ ಋಷಿಯ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವ.

ಕಾಮಕ್ರೋಧವಿಯುಕ್ತಾನಾಂ ಯತೀನಾಂ ಯತಚೇತಸಾಮ್ ।
ಅಭಿತೋ ಬ್ರಹ್ಮನಿರ್ವಾಣಂ ವರ್ತತೇ ವಿದಿತಾತ್ಮನಾಮ್ ॥ 26 ॥

26. ಕಾಮಕ್ರೋಧತ್‌ಲಿಂಜಿ ಬುಡುಗಡೆ ಆನಂವ್, ಮನಸ್ಸ್‌ನ ವಶತ್‌ಬೆಚ್ಚಂಡಂತಂವ್,ಅವನ ಅವನೇ ಚಾಯಿತೆ ಅರ್‌ಂಜಂಡಂತಂವ್ ಆನ ಯತಿಕ್ ಯಕ್ಕಾಲೂ, (ಬದುಕಿತ್ ಇಪ್ಪಕಲೂ ಚತ್ತ ಪಿಂಞಯೂ) ಬ್ರಹ್ಮನಿರ್ವಾಣ ಇಪ್ಪ.

ಸ್ಪರ್ಶಾನ್‌ಕೃತ್ವಾ ಬಹಿರ್ಬಾಹ್ಯಾಂಶ್ಚಕ್ಷುಶ್ಚೈ ವಾಂತರೇಭ್ರುವೋಃ ।
ಪ್ರಾಣಾಪಾನೌ ಸಮೌ ಕೃತ್ವಾ ನಾಸಾಭ್ಯಂತರಚಾರಿಣೌ ॥ 27 ॥
ಯತೇಂದ್ರಿಯ ಮನೋಬುದ್ಧಿರ್ಮುನಿರ್ಮೋಕ್ಷ ಪರಾಯಣಃ ।
ವಿಗತೇಚ್ಛಾಭಯಕ್ರೋಧೋಯಃ ಸದಾ ಮುಕ್ತ ಏವ ಸಃ ॥ 28 ॥

27,28. ಪೊರಮೆರ ವಿಷಯತ್‌ನ ಎಲ್ಲಾ ದೂರ ಮಾಡಿತ್, ದೃಷ್ಟಿನ ದಂಡ್ ಪುಬ್ಬುರ ಮಧ್ಯೆ ನಿಪ್‌ಚಿಟ್ಟಿತ್, ಮೂಕ್‌ರ ಒಳಯ ಓಡಾಡ್‌ವ ಸ್ವಾಸತ್‌ನ ಪೊರಮೆ ಬುಡುವನ್ನೂ, ಒಳ್‌ಕ್ ಯಡ್‌ತವನ್ನೋ ಸಮಾ ಮಾಡಿತ್, ಇಂದ್ರಿಯ ಮನಸ್,ಬುದ್ಧಿನೆಲ್ಲಾ ಪುಡ್‌ತ್‌ತ್ ಬೆಚ್ಚಂಡ್, ಮೋಕ್ಷತ್ತ್‌ರ ಕಡೆಕ್ ಪೊಯಾಂಡ್ ಉಳ್ಳ, ಇಚ್ಛೆ ಭಯ, ಕ್ರೋಧ ಇಲ್ಲತಂವ್ ಆನ ಮುನಿ ಯಕ್ಕಾಲೂ ಮುಕ್ತ.

ಭೋಕ್ತಾರಂ ಯಜ್ಞ ತಪಸಾಂ ಸರ್ವಲೋಕಮಹೇಶ್ವರಮ್ ।
ಸುಹೃದಂ ಸರ್ವಭೂತನಾಂ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಮಾಂ ಶಾಂತಿಮೃಚ್ಛತಿ ॥ 29 ॥

29. ಯಜ್ಞ,ತಪಸ್ಸ್, ಪಾಲಕ, ಸರ್ವಲೋಕತ್‌ರ ಮಹೇಶ್ವರ, ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಕೂ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಗೇನ ಮಾಡತಂತ ಉಪಕಾರಿ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಯಂಡ್ ನನ್ನ ಅರ್‌ಂಜವಂತ ಯೋಗಿ ಶಾಂತಿ ಹೊಂದುವ.

ಇತಿ ಕರ್ಮಸಂನ್ಯಾಸ ಯೋಗೋ ನಾಮ ಪಂಚಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ।

ಇನ್ನನೆ, ಕರ್ಮಸಂನ್ಯಾಸಯೋಗ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಅಂಜನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ತೀಂದತ್.

ಆರನೇ ಅಧ್ಯಾಯ

ಧ್ಯಾನಯೋಗ

ಇದಂಗ್ ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಯೋಗ, ಆತ್ಮಸಂಯಮಯೋಗ, ಸಮಾಧಿ ಯೋಗ ಯಣಿಯಂಡೂ ಎಣ್ಣಲು.

ಶ್ರೀಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಅನಾಶ್ರಿತಃ ಕರ್ಮಫಲಂ ಕಾರ್ಯಂ ಕರ್ಮಕರೋತಿ ಯಃ ।
ನ ಸಂನ್ಯಾಸೀ ಚ ಯೋಗೀ ಚ ನ ನಿರಗ್ನಿರ್ನ ಚಾಕ್ರಿಯಃ ॥ 1 ॥

1. ಕರ್ಮಫಲತ್‌ನ ನಂಬತೆ , ಮಾಡೊಂಡುಚಾನಕರ್ಮತ್‌ನ ದಾರ್ ಮಾಡುವೋ, ಅವನೇ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಪಿಂಞ ಅವನೇ ಯೋಗಿ. ವೈದಿಕ ಕರ್ಮಕ್ ಬೋಂಡುಚಾಪಂತ ಅಗ್ನಿ ನ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡ್‌ನವನಾಡ್ ಕ್ರಿಯಾರಹಿತನಾಡ್ ಯೋಗಿ ಅಲ್ಲ . ಸನ್ಯಾಸಿ ಅಲ್ಲ.

ಯಂ ಸನ್ಯಾಸಮಿತಿ ಪ್ರಹುರ್ಯೋಗಂ ತಂ ವಿದ್ಧಿ ಪಾಂಡವ ।
ನ ಹ್ಯಸಂಸ್ಯಸ್ತ ಸಂಕಲ್ಪೋ ಯೋಗೀ ಭವತಿ ಕಶ್ಚನ ॥ 2 ॥

2. ಅರ್ಜುನ , ಏದನ್ನ ಸನ್ಯಾಸ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣುವೋ ಅದನ್ನೇ ಯೋಗ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ ಅರ್‌ಂಜ. ಎಂತಂಗ್ ಯ್‌ಣ್‌ಚೆಂಗಿ, ಸಂಕಲ್ಪತ್‌ನ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡತೆ ದಾರೂ ಯೋಗಿ ಆಪಲೆ.

ಆರುರುಕ್ಷೋರ್ಮುನೇರ್ಯೋಗಂ ಕರ್ಮ ಕಾರಣಮುಚ್ಯತೆ ।
ಯೋಗಾರೂಢಸ್ಯ ತಸ್ಯೈವ ಶಮಃ ಕಾರಣಮುಚ್ಯತೇ ॥ 3 ॥

3. ಯೋಗತ್‌ನ ಹೊಂದೊಕ್ ಇಷ್ಟ ಉಳ್ಳಮುನಿಕ್ ಕರ್ಮಯೋಗವೇ ಸಾಧನ. ಯೋಗಾರೂಢನಾನ ಆ ಮುನಿಕ್ ಕರ್ಮಪರಿತ್ಯಾಗ ಸಾಧನ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ಯದಾ ಹಿ ನೇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥೇಷು ನ ಕರ್ಮಸ್ವನುಷಜ್ಜತೇ।
ಸರ್ವಸಂಕಲ್ಪ ಸಂನ್ಯಾಸೀ ಯೋಗಾರೂಢಸ್ತದೋಚ್ಯತೇ ॥ 4 ॥

4. ಯಕ್ಕ ಈ ಯೋಗಿ, ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ರ ವಿಷಯತ್ ಪಿಂಞ ಕರ್ಮತ್ ಆಸಕ್ತ ನಾಪ್‌ಲೆಯೋ ಯಕ್ಕ ಸರ್ವಸಂಕಲ್ಪತ್‌ನ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುಓ, ಅಕ್ಕ ಅವನ ಯೋಗಾರೂಢ- ಯೋಗಸಿದ್ಧಿಪಡಂದಂವ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ಉದ್ಧರೇದಾತ್ಮನಾಽಽತ್ಮಾನಂ ನಾತ್ಮಾನಮವಸಾದಯೇತ್ ।
ಆತ್ಮೈವ ಹ್ಯಾತ್ಮನೋ ಬಂಧುರಾತ್ಮೈವ ರಿಪುರಾತ್ಮನಃ ॥ 5 ॥

5. ತನ್ನಡ ಮನಸ್ಸ್‌ಲಿಂಜೇ,ತಾಂಡ ಉದ್ಧಾರ (ಸಂಸಾರ ಸಾಗರತಿಂಜಿ ಉದ್ಧಾರ) ಮಾಡಿಯವಂಡು, ತನ್ನ ಕುಗ್‌ಚಿಟ್ಟವಕಾಗ. ಎನ್ನಂಗೆಣ್‌ಚೆಂಗಿ ಮನಸೇ ತನ್ನಡ ಬಂಧು, ಮನಸ್ಸೆ ತನ್ನಡ ಶತ್ರು.

ಬಂಧುರಾತ್ಮಾತ್ಮನಸ್ತಸ್ಯ ಯೇನಾತ್ಮೈವಾತ್ಮನಾ ಜಿತಃ ।
ಅನಾತ್ಮನಸ್ತು ಶತ್ರುತ್ವೇ ವರ್ತೇತಾತ್ಮೈವ ಶತ್ರುವತ್ ॥

6. ಏದ್ ಆತ್ಮ ತನ್ನಡ ಮನಸ್ಸ್‌ನ ಗೆದ್ದಿತಿಪ್ಪೋ, ಅಂತ ಆತ್ಮಂಗ್ ಮನಸ್ ಬಂಧು ಆಯಿತಿಪ್ಪ. ಆಚೆಂಗಿ ಗೆಲ್ಲತವಂಡ ಆತ್ಮಕ್ ತನ್ನಡ ಮನಸ್ಸೇ ಶತ್ರು ನನಕೆ ದ್ವೇಷ ಭಾವತ್‌ಲ್ ಇಪ್ಪ.

ಜಿತಾತ್ಮನಃ ಪ್ರಶಾಂತಸ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮಾ ಸಮಾಹಿತಃ ।
ಶೀತೋಷ್ಣ ಸುಖದುಃಖೇಷು ತಥಾ ಮಾನಾಪಮಾನಯೋಃ ॥ 7 ॥

7. ಮನಸ್ಸ್‌ನ ಗೆದ್ದಂವ್ ಪ್ರಶಾಂತನಾಯಿತಿಪ್ಪ, ಅವಂಡ ಕೂಡೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಆತ್ಮ ಭಾವತ್ ನೆಲೆ ಮಾಡಿತಿಪ್ಪ.

ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನತೃಪ್ತಾತ್ಮಾ ಕೂಟಸ್ಥೋ ವಿಜಿತೇಂದ್ರಿಯಃ।

ಯುಕ್ತ ಇತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಯೋಗೀ ಸಮಲೋಷ್ಟಾಶ್ಮ ಕಾಂಚನಃ ॥ 8 ॥

8. ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನ, ಪಿಂಞ ಶಾಸ್ತ್ರತ್‌ನ ಅನುಭವಕ್ ಎಡತಂಡ್‌ಬಪ್ಪಂತ ವಿಜ್ಞಾನ - ಇದನಗೊಂಡ್ ತೃಪ್ತಿ ಆನ ಮನಸುಳ್ಳವನೂ ಏದೊರ್ ದ್ವಂದ್ವತ್‌ನಗೊಂಡ್ ವಿಕಾರ ಆಗತೆ ಸ್ಥಿರವಾಯಿತಿಪ್ಪವನೂ, ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ, ಕಲ್, ಮಣ್ಣ ಪೊನ್ನ್‌ನೆಲ್ಲಾ ಸಮವಾಯ್ತ್ ಕಾಂಬವನೂ, ಆನಯೋಗಿನ-ಯೋಗಾರೂಢ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ಸುಹೃನ್ಮಿತ್ರಾರ್ಯುದಾಸೀನಮಧ್ಯಸ್ಥ ದ್ವೇಷ್ಯಬಂಧುಷು ।

ಸಾಧುಷ್ವಪಿ ಚ ಪಾಪೇಷು ಸಮಬುದ್ಧಿರ್ವಿಶಿಷ್ಯತೇ ॥ 9 ॥

9. ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರತ್‌ನ ಗೇನ ಮಾಡತೆ ಉಪಕಾರಮಾಡುವಂವ್, ಸಮವಯಸ್ಕನಾಯಿತ್ ಹಿತೈಷಿ ಆನಂವ್ , ಅನರ್ಥ ಗೇನ ಮಾಡ್‌ವಂವ್, ಹಿತೈಷಿಯೂ ಅಲ್ಲತೆ, ಕ್‌ಟ್ಟನ್ನೂ ಗೇನ ಮಾಡತೆ ಇಪ್ಪಂತಂವ್, ದಾರ್‌ಕೂ ಹಿತ - ಅಹಿತ ಗೇನ ಮಾಡತಂವ್. ತಾಂಗ್ ಅಪ್ರಿಯ ಆನಂವ್ , ಜನ್ಮತಿಂಜೇ ಹಿತತ್‌ನ ಬಯಸ್‌ವಂವ್-ಇಂತಯಿಂಗಕೂ ಪಾಪಿಯಕೂ ಸಮ ಬುದ್ಧಿ ಉಳ್ಳಂವ್ ಯೋಗರೂಢಂಗಂಡ ಪೈಕಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾನಂವ.

ಯೋಗೀ ಯುಂಜೀತ ಸತತಮಾತ್ಮಾನಂ ರಹಸಿ ಸ್ಥಿತಃ ।

ಏಕಾಕೀ ಯತಚಿತ್ತಾತ್ಮಾ ನಿರಾಶೀರಪರಿಗ್ರಹಃ ॥ 10 ॥

10. ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶತ್‌ಲ್ ಇಂಜಂಡ್, ಏಕಾಕಿ ಆಯಿತ್, ಚಿತ್ತತ್ತ್‌ನೂ, (ಮನಸ್‌ನೂ) ದೇಹತ್‌ನೂ, ನಿಗ್ರಹ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಆಶಾರಹಿತ ,ಅಪರಿಗ್ರಹಿಯೂ ಆಯಿತ್ ಯೋಗಿ ಆನಂವ್ ಯಕ್ಕಾಲೂ (ಪ್ರತಿದಿನತ್ ಯೋಗಕಾಲತ್) **ಮನಸ್ಸ್‌ನ ಯೋಗತ್** ಬೆಕ್ಕಂಡು.

ಶುಚೌ ದೇಶೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯ ಸ್ಥಿರಮಾಸನಮಾತ್ಮನಃ ।
ನಾತ್ಯುಚ್ಛ್ರಿತಂ ನಾತಿನೀಚಂ ಚೈಲಾಜಿನಕುಶೋತ್ತರಮ್ ॥ 11 ॥

11. ಶುಚಿ ಆನ ಜಾಗತ್‌ಲ್ ಬಟ್ಟೆ ,ತೋಲ್ (ಚರ್ಮ) ಕುಶ. (ಕುಶತ್‌ರ ಮೇಲೆ ಚರ್ಮ, ಚರ್ಮತ್‌ರ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆ) ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದಂಡ ಮೇಲೆ ಒಂದನ ಬಿರ್‌ಚಂಡ್, ಸ್ಥಿರ ಆನ; ಪೆರತ್ ಎತ್ತರವೂ ಅಲ್ಲತೆ, ಪೆರ್‌ತ್ ತಾಂದಂಡೂ ಇಲ್ಲತಂತ ಆಸನತ್‌ನ ತಾಂಗಾಯಿತ್ ಮಾಡಿಯಂಡ್.

ತತ್ರೈಕಾಗ್ರಂ ಮನಃ ಕೃತ್ವಾ ಯತಚಿತ್ತೇಂದ್ರಿಯಕ್ರಿಯಃ ।
ಉಪವಿಶ್ಯಾಸನೇ ಯುಂಜ್ಯಾದ್ಯೋಗಮಾತ್ಮವಿಶುದ್ಧಯೇ ॥ 12 ॥

12. ಆ ಆಸನತ್ ಅಳತಿತ್, ಮನಸ್ಸ್‌ನ ಏಕಾಗ್ರ ಮಾಡಿತ್, ಮನಸ್ಸ್‌ರ ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ನ ಮುರ್‌ಕಿ ಪುಡ್‌ಚಿತ್ ಅಂತಃಕರಣ ಶುದ್ಧಿಕಾಯಿತ್ ಯೋಗ ಮಾಡೊಂಡು.

ಸಮಂ ಕಾಯಶಿರೋಗ್ರೀವಂ ಧಾರಯನ್ನಚಲಂ ಸ್ಥಿರಃ।
ಸಂಪ್ರೇಕ್ಷ್ಯ ನಾಸಿಕಾಗ್ರಂ ಸ್ವಂ ದಿಶಶ್ಚಾನವಲೋಕಯನ್ ॥ 13 ॥
ಪ್ರಶಾಂತಾತ್ಮಾ ವಿಗತಭೀರ್ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿವ್ರತೇ ಸ್ಥಿತಃ।
ಮನಃ ಸಂಯಮ್ಯ ಮಚ್ಚಿತ್ತೋ ಯುಕ್ತ ಆಸೀತ ಮತ್ಪರಃ ॥ 14 ॥

13,14. ಶರೀರತ್‌ರ ಮಧ್ಯಭಾಗತ್‌ನ, ಮಂಡೆನ, ಬೋಳನ ಸಮನಾಯ್ತಿ ನೇರೆ ಅಲ್ಲಾಡತನಕೆ ಬೆಚ್ಚಿತ್, ತನ್ನಡ ಮೂಕರ ತುದಿನ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಕಣ್ಣರ ದೃಷ್ಟಿನ ಒಳಕ್ ಬಲ್‌ಚಿತ್ ಅಂತಃಕರಣತ್‌ನ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿತ್ ಪ್ರಶಾಂತನಾಯಿತ್, ನಿರ್ಭಯ ನಾಯಿತ್, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿವ್ರತತ್ ಇಂಜಂಡ್ ಮನಸ್ಸ್‌ನ ಸಂಯಮ ಮಾಡಿಯಂಡ್, ನಾಡಲ್ಲಿಯೇ ಮನಸ್ ಬೆಚ್ಚಿತ್,ನಾನೇ ಪರಮ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಯ್‌ಣ್ಣವ ಭಾವನೆಲ್ ಮುಳುಗಿತಿರಂಡು.

ಯುಂಜನ್ನೇವಂ ಸದಾತ್ಮಾನಂ ಯೋಗೀ ನಿಯತಮಾನಸಃ ।
ಶಾಂತಿಂ ನಿರ್ವಾಣ ಪರಂಆಂ ಮತ್ಸಂಸ್ಥಾಮಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥ 15 ॥

15. ಮನಸ್ಸ್‌ನ ನಿಗ್ರಹ ಮಾಡಿನ ಯೋಗಿ, ತಾನ್ ಇನ್ನನೆ ಯೋಗತ್‌ಲ್ ಇಂಜಂಡ್, ನಿರ್ವಾಣಪರನಾನ ನಾಡಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ಶಾಂತಿನ ಹೊಂದುವ.

ನಾತ್ಯಶ್ನತಸ್ತು ಯೋಗೋಽಸ್ತಿ ನ ಧೈಕಾಂತಮನಶ್ನತಃ ।
ನ ಚಾತಿಸ್ವಪ್ನಶೀಲಸ್ಯ ಜಾಗ್ರತೋ ನೈವ ಚಾರ್ಜುನ ॥ 16 ॥

16. ಅರ್ಜುನ; ಮಿತಿಮೀರಿತ್ ತಿಂಬವಂಗ್ ಯೋಗ ಇಲ್ಲೆ .ಒಂದೂ ತಿಂಗತಂವಂಗೂ ಇಲ್ಲೆ, ಪೆರ್‌ತ್ ವರಗ್‌ವವಂಗೂ ಪಿಂಞ ಎಚ್ಚರತೇ ಇಪ್ಪವಂಗೂ ಇಲ್ಲೆ.

ಯುಕ್ತಾಹಾರವಿಹಾರಸ್ಯ ಯುಕ್ತ ಚೇಷ್ಟಸ್ಯ ಕರ್ಮಸು ।
ಯುಕ್ತ ಸ್ವಪ್ನಾವಬೋಧಸ್ಯ ಯೋಗೋ ಭವತಿ ದುಃಖಹಾ ॥ 17 ॥

17. ಆಹಾರ ವಿಹಾರತ್, ಕರ್ಮತ್,ವರಗುವತ್ಲೂ,ಎಚ್ಚರತ್ ಇಪ್ಪತ್ಲೂ ಮಿತಿಲ್ ಇಪ್ಪವಂಗ್ ಯೋಗ, ದುಃಖ ನಾಶಕ ಆಯಿತಿಪ್ಪ.

ಯದಾ ವಿನಿಯತಂ ಚಿತ್ತಮಾತ್ಮನ್ಯೇವಾವತಿಷ್ಠತೇ ।
ನಿಃಸ್ಪೃಹ ಃ ಸರ್ವಕಾಮೇಭ್ಯೋಯುಕ್ತ ಇತ್ಯುಚ್ಯತೇ ತದಾ ॥ 18 ॥

18. ಯಕ್ಕ ನಿಗ್ರಹಿಚಿಟ್ಟ ಮನಸ್ಸ್ ಆತ್ಮತ್‌ಲೇ ನಿಪ್ಪೋ, ಅಕ್ಕ ಸರ್ವಕಾಮತ್ತ್‌ಲ್ ಆಸೆ ಇಲ್ಲತವನಾಯಿತ್, ಯೋಗಿ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣಚಿಟ್ಟವ.

ಯಥಾ ದೀಪೋ ನಿವಾತಸ್ಥೋ ನೇಂಗತೇ ಸೋಪಮಾಸ್ಮೃತಾ ।
ಯೋಗಿನೋ ಯತಚಿತ್ತಸ್ಯ ಯುಂಜತೋ ಯೋಗಮಾತ್ಮನಃ ॥ 19 ॥

19. ಗಾಳಿ ಬೀಜತ್ ಜಾಗತ್ ಎನ್ನನೆ ಬೊಳ್‌ಚತ್‌ರ ಜ್ವಾಲೆ ಅಲ್ಲಾಡುಲೆಯೋ, ಯ್‌ಣ್ಣವನ್ನ, ಆತ್ಮಯೋಗ ಮಾಡುವ ಯೋಗಿರ ನಿಗ್ರಹ ಮಾಡ್‌ನ ಮನಸ್ಸ್‌ಕ್ ಉದಾಹರಣೆಯಾಯಿತ್ ಯ್‌ಣ್ಣವ.

ಯತ್ರೋಪರಮತೇ ಚಿತ್ತಂ ನಿರುದ್ಧಂ ಯೋಗಸೇವಯಾ ।
ಯತ್ರ ಚೈವಾತ್ಮನಾಽಽತ್ಮಾನಂ ಪಶ್ಯನ್ನಾತ್ಮನಿ ತುಷ್ಯತಿ ॥ 20 ॥
ಸುಖಮಾತ್ಯಂತಿಕಂ ಯತ್ತದ್ಬುದ್ಧಿಗ್ರಾಹ್ಯಮತೀಂದ್ರಿಯಮ್ ।
ವೇತ್ತಿ ಯತ್ರ ನ ಚೈವಾಯಂ ಸ್ಥಿತಶ್ಚಲತಿ ತತ್ತ್ವತಃ ॥ 21 ॥
ಯಂ ಲಬ್ಧ್ವಾ ಚಾಪರಂ ಲಾಭಂ ಮನ್ಯತೇ ನಾಧಿಕಂ ತತಃ ।
ಯಸ್ಮಿಂ ಸ್ಥಿತೋ ನ ದುಃಖೇನ ಗುರುಣಾಽಪಿ ವಿಚಾಲ್ಯತೇ ॥ 22 ॥
ತಂ ವಿದ್ಯಾದ್ದುಃಖಸಂಯೋಗವಿಯೋಗಂ ಯೋಗಸಂಜ್ಞಿತಮ್ ।
ಸ ನಿಶ್ಚಯೇನ ಯೋಕ್ತವ್ಯೋ ಯೋಗೋಽನಿರ್ವಿಣ್ಣ ಚೇತಸಾ ॥ 23 ॥

20-23. ಯಕ್ಕ ಯೋಗತ್ತ್‌ಲ್ ಬೆಚ್ಚ, ಮನಸ್ಸ್, ಶಾಂತ ಆಪ್ಪೋ, ಯಕ್ಕ ಶುದ್ಧ ಆನ ಮನಸ್ಸ್‌ಲಿಂಜಿ ಆತ್ಮತ್‌ನ ನೋಡಿಯಂಡ್ ತನ್ನಡಲ್ಲಿಯೇ, ಸಂತೋಷಪಡವ್ಪೋ, ಪಿಂಞ್ ತನ್ನಡ ಬುದ್ಧಿಲ್, ಇಂದ್ರಿಯಾತೀತ ಆನ ಸುಖತ್‌ನ ಅರಿಯುವ್ಪೋ, ಏದತ್ ಇಂಜಂಡ್, ತತ್ತ್ವತ್‌ಲಿಂಜಿ, ಅಲ್ಲಾಡತೆ ಇಪ್ಪೋ , ಯೇದನ್ನ ಹೊಂದಿತ್, ಆದಂಗಿಂಜಿ ಬಲ್ಲಿಯ ಲಾಭ ಏದೂ ಇಲ್ಲೆ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರಿಯುವ್ಪೋ ಏದತ್ತ್‌ಲ್ ಇಂಜಂಡ್ ಬಾರಿ ಬಲ್ಲಿಯ ದುಃಖತ್‌ಲೂ ಅಲ್ಲಾಡಕೆ ಇಪ್ಪೋ ,ದುಃಖತ್‌ರ ಸಂಬಧತ್‌ನ ದೂರ ಮಾಡುವ ಅದನ ।ಯೋಗ। ಯ್‌ಣ್ಣವ ಪೆದ ಉಳ್ಳದ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರಿಯಂಡು. ಅಂತ ಯೋಗತ್ತ್‌ನ ಒರೇ ಮನಸ್ಸ್‌ಲ್, ಉತ್ಸಾಹತ್‌ರ ಮನಸ್ಸ್‌ಲ್ ಮಾಡೊಂಡು.

ಸಂಕಲ್ಪಪ್ರಭವಾನ್ ಕಾಮಾಂಸ್ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಸರ್ವಾನಶೇಷತಃ ।
ಮನಸೈವೇಂದ್ರಿಯಗ್ರಾಮಂ ವಿನಿಯಮ್ಯ ಸಮಂತತಃ ॥ 24 ॥

ಶನೈಃ ಶನೈರುಪರಮೇದ್ಬುದ್ಧ್ಯಾ ಧೃತಿಗೃಹೀತಯಾ ।
ಆತ್ಮ ಸಂಸ್ಥಂ ಮನಃ ಕೃತ್ವಾ ನ ಕಿಂಚಿದಪಿ ಚಿಂತಯೇತ್ ॥ 25 ॥

24,25.ಸಂಕಲ್ಪತ್‌ಲಿಂಜಿ ಪುಟ್ಟ್‌ನ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಮತ್‌ನ ಪೂರ್ತಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿತ್, ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ರ ಗುಂಪುನ ಎಲ್ಲಾ ಬರಿಲಿಂಜೂ ತನ್ನಡ ಮನಸ್ಸ್‌ಲೇ ಪುಡ್‌ತತ್ ಬೆಚ್ಚಿತ್, ಧೈರ್ಯವಾಯಿತ್, ಮೆಲ್ಲೆ ಮೆಲ್ಲೆ ಆಸೆರ ವಿಷಯತಿಂಜಿ ಬಯ್ಯಕ್ ಪೋಂಡು ಮನಸ್ಸ್‌ನ ಆತ್ಮತ್ ನಿಪ್ಪಿಚಿಟ್ಟಿತ್, ಒಂದನ್ನೂ ಗೇನ ಮಾಡೊಕಾಗ.

ಯತೋ ಯತೋ ನಿಶ್‌ಚರತಿ ಮನಶ್ಚಂಚಲಮಸ್ಥಿರಮ್ ।
ತತಸ್ತತೋ ನಿಯಮ್ಯೈ ತದಾತ್ಮನ್ಯೇವ ವಶಂ ನಯೇತ್ ॥ 26 ॥

26. ಚಂಚಲ, ಅಸ್ಥಿರ ಆನ ಮನಸ್ಸ್, ಏದೇದ್ (ವಿಷಯತ್‌ರ) ಆಸೆಕಾಯಿತ್ ಪೊರಮೆ ಬಪ್ಪೋ, ಅದದೇ (ವಿಷಯತ್‌ರ) ಆಸೆಲಿಂಜಿ, ಮನಸ್ಸ್‌ನ ಪುಡ್‌ತಕ್ ಯಡ್‌ತಂಡ್ ಬಂತ್ ಆತ್ಮಂಡ ಒಳ್‌ಲೇ ಬೆಕ್ಕಂಡು.

ಪ್ರಶಾಂತಮನಸಂ ಹ್ಯೇಣಂ ಯೋಗಿನಂ ಸುಖಮುತ್ತಮಮ್ ।
ಉಪೈತಿ ಶಾಂತರಜಸಂ ಬ್ರಹ್ಮಭೂತಮಕಲ್ಮಷಮ್ ॥ 27 ॥

27. ಪ್ರಶಾಂತ ಆನ ಮನಸ್ ಉಳ್ಳವ, ರಜೋ ಗುಣ ಇಲ್ಲತಂವ, ಕಲ್ಮಷ ಇಲ್ಲತಂವ, ಆನಂತ್ ಯೋಗಿಕ್ ಉತ್ತಮವಾನ ಸುಖ ಕ್‌ಟ್ಟ್‌ವ.

ಯುಂಜನ್ನೇವಂ ಸದಾಽಽತ್ಮಾನಂ ಯೋಗೀ ವಿಗತಕಲ್ಮಷಃ ।
ಸುಖೇನ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಂಸ್ಪರ್ಶಮತ್ಯಂತಂ ಸುಖಮಶ್ನುತೇ ॥ 28 ॥

28. ಇನ್ನನೆ, ಕಲ್ಮಷ ಇಲ್ಲತ ಯೋಗಿ, ಆತ್ಮತ್‌ನ ಯಕ್ಕಾಲೂ ಯೋಗತ್ ಬೆಚ್ಚಂಡ್ ಆಯಾಸ ಇಲ್ಲತೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮಂಡ ಸ್ಪರ್ಶ ಯಣ್ಣ್‌ವಂತ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾನ ಸುಖತ್‌ನ ಹೊಂದುವ.

ಸರ್ವಭೂತಸ್ಥ ಮಾತ್ಮಾನಂ ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಚಾತ್ಮನಿ ।
ಈಕ್ಷತೇ ಯೋಗಯುಕ್ತಾತ್ಮಾ ಸರ್ವತ್ರ ಸಮದರ್ಶನಃ ॥ 29 ॥

29. ಎಲ್ಲಲ್ಲಿಯೂ ಸಮದರ್ಶಿ ಆಯಿತುಳ್ಳ ಯೋಗಯುಕ್ತಾತ್ಮ ಅಂತಃಕರಣತ್‌ನ ಸಮಾಧಾನತ್ ಬೆಚ್ಚಂಡಂವ್, ಆತ್ಮತ್‌ನ ಸರ್ವಭೂತತ್‌ಲೂ, ಸರ್ವಭೂತತ್‌ನ ಆತ್ಮತೂ, ಕಾಂಬ.

ಯೋ ಮಾಂ ಪಶ್ಯತಿ ಸರ್ವತ್ರ ಸರ್ವಂ ಚ ಮಯಿ ಪಶ್ಯತಿ ।
ತಸ್ಯಾಹಂ ನ ಪ್ರಣಶ್ಯಾಮಿ ಸ ಚ ಮೇನ ಪ್ರಣಶ್ಯತಿ ॥ 30 ॥

30. ದಾರ್ ನನ್ನ ಎಲ್ಲಲ್ಲಿಯೂ (ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಲೂ)ಕಾಂಬೋ ಪಿಂಞ ಎಲ್ಲನ್ನೂ ನಾಡಲ್ಲಿ ಕಾಂಬೋ, ಅವಂಗ್ ನಾನ್ ಕಾಂಗತೆ ಪೋಪ್‌ಲೆ, ಪಿಂಞ, ನಾಕ್ ಅವ ಕಾಣತೆ ಆಪ್‌ಲೆ.

ಸರ್ವಭೂತಸ್ಥಿತಂ ಯೋಮಾಂ ಭಜತ್ಯೇಕತ್ವ ಮಾಸ್ಥಿತಃ ।
ಸರ್ವಥಾ ವರ್ತಮಾನೋಽಪಿ ಸ ಯೋಗೀಮಯಿ ವರ್ತತೇ ॥ 31 ॥

31. ಏಕತ್ವತ್ ಉಳ್ಳಂ, (ಎಲ್ಲಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಾತ್‌ಲೂ ಪರಮಾತ್ಮನ್ ಕಂಡಂಡ್) ಪಿಂಞ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಲೂ ಉಳ್ಳ ನನ್ನ ಭಜನೆ ಮಾಡುವ, ಆ ಯೋಗಿ ಪೊರಮೆ ಕಾಂಬಕ್ ಎನ್ನನೆ ಉಂಡೇಂಗೂ, ನೇರಾಯಿತೂ ನಾಡಲ್ಲಿಯೇ ಇಪ್ಪ.

ಆತ್ಮೌಪಮ್ಯೇನ ಸರ್ವತ್ರ ಸಮಂ ಪಶ್ಯತಿ ಯೋಽರ್ಜುನ ।
ಸುಖಂ ವಾ ಯದಿ ವಾ ದುಃಖಂ ಸ ಯೋಗೀ ಪರಮೋ ಮತಃ ॥32 ॥

32. ಅರ್ಜುನ; ದಾರ್ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಯಡ ಸುಖತ್‌ನೊ; ದುಃಖತ್‌ನೋ, ತನ್ನಡ ಸುಖ, ದುಃಖತ್‌ನಸಕೆ ಕಾಂಬೋ, ಆ ಯೋಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನಾಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ಯೋಽಯಂ ಯೋಗಸ್ತ್ವಯಾ ಪ್ರೋಕ್ತಃ ಸಾಮ್ಯೇನ ಮಧುಸೂದನ ।
ಏತಸ್ಯಾಹಂ ನ ಪಶ್ಯಾಮಿ ಚಂಚಲತ್ವಾತ್ ಸ್ಥಿತಿಂ ಸ್ಥಿರಾಮ್ ॥ 33 ॥

ಅರ್ಜುನ ಯ್‌ಣ್ಣ್ವ

33. ಓ ಮಧುಸೂದನ; ಸಮತ್ವರೂಪತ್ತ್‌ರ ಏದ್ ಈ ಯೋಗತ್‌ನ ಯಣಿಯೋ, ಅದಂಗ್ ಮನಸ್ಸ್ ಚಂಚಲ ಆನನಗೊಂಡ್, ಆ ಮನಸ್ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಎನ್ನನೆ ಇಪ್ಪ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನಾಕ್ ಕಾಂಬಲೆ.

ಚಂಚಲಂ ಹಿ ಮನಃ ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಮಾಥಿ ಬಲವದ್ದೃಢಮ್ ।
ತಸ್ಯಾಹಂ ನಿಗ್ರಹಂ ಮನ್ಯೇ ವಾಯೋರಿವ ಸುದುಷ್ಕರಮ್ ॥ 34 ॥

34. ಕೃಷ್ಣ, ಮನಸ್ಸ್ ಚಂಚಲ ಆನದ್, ಕ್ಷೋಭೆ ಉಂಟುಮಾಡ್‌ವಂತದ್, ಬಲ ಆನದ್ ಪಿಂಞ ಅದ್ ದೃಢವಾನದ್ , ಪಿಂಞ ಇದಂಡ ನಿಗ್ರಹ ವಾಯುರ ನಿಗ್ರಹತ್‌ನನಕೆ ಪೆರ್‌ತ್ ಕಷ್ಟ ಆನದ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನಾಕ್ ಕಾಂಬ.

ಶ್ರೀ ಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಅಸಂಶಯಂ ಮಹಾಬಾಹೋ ಮನೋ ದುರ್ನಿಗ್ರಹಂ ಚಲಮ್ ।
ಅಭ್ಯಾಸೇನ ಕೌಂತೇಯ ವೈರಾಗ್ಯೇಣ ಚ ಗೃಹ್ಯತೇ ॥ 35 ॥

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಯ್‌ಣ್‌ಚಿ ;

35. ಮಹಾಬಾಹೂ; ಮನಸ್ಸ್ ನಿಗ್ರಹಿಚಿರೊಕ್ ಕಷ್ಟ ಆನದ್ ಪಿಂಞ ಚಂಚಲ ಆನದ್. ಯಣ್‌ವ ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲೆ. ಆಚೆಂಗಿ, ಅರ್ಜುನ. ಅಭ್ಯಾಸ ತಿಂಜಿ, ಪಿಂಞ ವೈರಾಗ್ಯತಿಂಜಿ, ಇದನ ನಿಗ್ರಹ ಮಾಡೊಲು.

ಅಸಂಶಯತಾತ್ಮನಾ ಯೋಗೋ ದುಷ್ಪ್ರಾಪ ಇತಿ ಮೇ ಮತಿಃ ।
ವಶ್ಯಾತ್ಮನಾ ತು ಯತತಾ ಶಕ್ಯೋ ಽವಾಪ್ತು ಮುಪಾಯತಃ ॥ 36 ॥

36. ಮನಸ್ಸ್‌ನ ನಿಗ್ರಹ ಮಾಡತವಂಗ್, ಯೋಗತ್‌ನ ಹೊಂದೊಕ್ ಅಸಾಧ್ಯ. ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ನಾಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆಚೆಂಗಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯಂಗ್, ಅಕ್ಕಲೆ ಯ್‌ಣ್ಣನ ಉಪಾಯತ್ ಯೋಗತ್‌ನ ಹೊಂದುಲು.

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ಅಯತಿಃ ಶ್ರದ್ಧಯೋಪೇತೋ ಯೋಗಾಚ್ಚಲಿತಮಾನಸಃ ।
ಅಪ್ರಾಪ್ಯ ಯೋಗಸಂಸಿದ್ಧಿಂ ಕಾಂ ಗತಿಂ ಕೃಷ್ಣ ಗಚ್ಛತಿ ॥ 37 ॥

ಅದಂಗ್ ಅರ್ಜುನ ಕೃಷ್ಣನ ಕ್‌ಪ ;

37. ಕೃಷ್ಣ; ಶ್ರದ್ಧೆ ಉಂಡೇಗೂ, ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡತೆ ಇಪ್ಪಂವ್, ಅವಂಡ ಯೋಗತ್‌ರ ಮನಸ್ಸ್‌ರ ಪುಡ್‌ತ ತಪ್ಪಿತ್ ಪೊರಮೆ ಪೊಯಿರುವಂವ್ ಯೋಗ ಸಿದ್ಧಿನ ಪಡೆಯತೆ. ಏದ್ ಗತಿಕಾಂಬ ?

ಕಚ್ಚಿನ್ನೋಭಯವಿಭ್ರಷ್ಟಶ್ಛಿನ್ನಾಭ್ರಮಿವ ನಶ್ಯತಿ ।
ಅಪ್ರತಿಷ್ಠೋ ಮಹಾಬಾಹೋ ವಿಮೂಢೋಬ್ರಹ್ಮಣಃ ಪಥಿ ॥ 38 ॥

38. ಮಹಾಬಾಹು ; ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿರ ಬಟ್ಟೆಲ್ ಮುಗ್ಧನಾಯಿತ್ ಪೊಯಂಡ್, ತನ್ನಡ ಕರ್ಮ ಮಾರ್ಗತ್‌ಲಿಂಜೂ, ಯೋಗ ಮಾರ್ಗತ್‌ಲಿಂಜೂ ಭ್ರಷ್ಟನಾಯಿತ್ ಆಶ್ರಯ ಇಲ್ಲತೆ, (ಯೋಗ ಮಾರ್ಗತ್‌ಲೂ ಆಶ್ರಯ ಇಲ್ಲತೆ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗತ್‌ಲೂ ಆಶ್ರಯ ಇಲ್ಲತೆ)(ತುಂಡಾನ ಮೋಡ , ಇಂಞಿರ್ ಬಲ್ಲಿಯ ಮೋಡಕ್ ಕೂಡತೆ ಮಧ್ಯತೇ ನಾಶ ಆಪನಕೆ)ನಾಶ ಆಪ್‌ಲಿಯಾ ?

ಏತನ್ಮೇ ಸಂಶಯಂ ಕೃಷ್ಣ ಛೇತ್ತುಮರ್ಹಸ್ಯಶೇಷತಃ ।
ತ್ವದನ್ಯಃ ಸಂಶಯಸ್ಯಾಸ್ಯ ಛೇತ್ತಾ ನ ಹ್ಯುಪಪದ್ಯತೇ ॥ 39 ॥

39. ಹೇ ಕೃಷ್ಣ, ನಾಡ ಈ ಸಂಶಯತ್‌ನ ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತ್ ಪೋಪ್ ಚಿರುವಕ್ ನೀನೇ ಸರಿ . ನಿನ್ನ ಬುಟ್ಟತೆಂಗಿ ಈ ಸಂಶಯತ್‌ನ ಪೋಪ್ ಚಿರುವಕ್ ಬೋರೆ ದಾರೂ ಇಲ್ಲೆ.

ಶ್ರೀಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಪಾರ್ಥ ನೈವೇಹ ನಾಮುತ್ರ ವಿನಾಶಸ್ತಸ್ಯ ವಿದ್ಯತೇ ।
ನ ಹಿ ಕಲ್ಯಾಣಕೃತ್ ಕಶ್ಚಿದ್ದುರ್ಗತಿಂ ತಾತ ಗಚ್ಛತಿ ॥ 40 ॥

ಇದಂಗ್ ಕೃಷ್ಣ ಯಣ್ಣ್‌ವ.

40. ಅರ್ಜುನ; ಯೋಗ ಭ್ರಷ್ಟಂಗ್ ಈ ಲೋಕತಾಡ್ ಪರಲೋಕತಾಡ್ ವಿನಾಶ ಇಲ್ಲೆ. ಎನ್ನಂಗ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ, ಶುಭಕಾರ್ಯತ್‌ನ ಮಾಡುವಂಪ್ ದಾರೂ ಅಧೋಗತಿ ಹೊಂದುಲೆ.

ಪ್ರಾಪ್ಯ ಪುಣ್ಯಕೃತಾಂ ಲೋಕಾನುಷಿತ್ವಾ ಶಾಶ್ವತೀಃ ಸಮಾಃ ।
ಶುಚೀನಾಂ ಶ್ರೀಮತಾಂ ಗೇಹೇ ಯೋಗಭ್ರಷ್ಟೋಽಭಿಜಾಯತೇ ॥ 41 ॥

41. ಯೋಗಭ್ರಷ್ಟ್, ಪುಣ್ಯಶಾಲಿಯಡ ಲೋಕತ್‌ನ ಹೊಂದಿತ್ ಅಲ್ಲಿ, ಪೆರತ್ ಕಾಲ ವಾಸ ಇಂಜಿತ್ ಪಿಂಞ ಸದಾಚಾರ ಶೀಲಂಗ, ಶ್ರೀಮಂತಂಗ ಆಯಿತುಳ್ಳಯಿಂಡ ಮನೆಲ್ ಪುಟ್ಟುವ.

ಅಥವಾ ಯೋಗಿನಾಮೇವ ಕುಲೇ ಭವತಿ ಧೀಮತಾಮ್ ।
ಏತದ್ಧಿ ದುರ್ಲಭತರಂ ಲೋಕೇಜನ್ಮ ಯದೀದೃಶಮ್ ॥ 42 ॥

42. ಇಲ್ಲತೆ ಪೋಚೆಂಗಿ, ಅಂತಂಪ್ ಜ್ಞಾನಿಯಳಾನ ಯೋಗಿಯಡ ಕುಲತ್ ಪುಟ್ಟುವ. ಇಂತಹ ಜನ್ಮ ಲೋಕತ್‌ಲ್ ದುರ್ಲಭ ಆನದ್.

ತತ್ರ ತಂ ಬುದ್ಧಿಸಂಯೋಗಂ ಲಭತೇ ಪೌರ್ವದೇಹಿಕಮ್ ।
ಯತತೇ ಚ ತತೋ ಭೂಯಃ ಸಂಸಿದ್ಧೌ ಕುರುನಂದನ ॥ 43 ॥

43. ಏ ಕುರುನಂದನ; ಅಲ್ಲಿ ಪುದಿಯದಾಯತ್ ಆನ ಜನ್ಮತ್, ತನ್ನಡ ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮತ್‌ರ ಬುದ್ಧಿಸಂಯೋಗತ್‌ನ ಹೊಂದಿತ್ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಸಿದ್ಧಿ ಕಾಯಿತ್ ಇಂಜ್ಞೂ ಜಾಸ್ತಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುವ.

ಪೂರ್ವಾಭ್ಯಾಸೇನ ತೇನೈವ ಹ್ರಿಯತೇ ಹ್ಯವಶೋಽಪಿ ಸಃ ।
ಜಿಜ್ಞಾಸುರಪಿ ಯೋಗಸ್ಯ ಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಾತಿವರ್ತತೇ ॥ 44 ॥

44. ಆ ಪೂರ್ವಾಭ್ಯಾಸತಿಂಜಿ, ಅಸ್ವತಂತ್ರನಾಯಿತ್, ಬಲ್‌ಪಿಚಿಟ್ಟಂಡ್, ಆಂವ್ ಪಿಂಞಾ ಯೋಗತ್ತ್‌ರ ಜಿಜ್ಞಾಸು (ಜ್ಞಾನಿ)ಆಯಿತುಂಡೇಂಗೂ, ಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮತ್‌ನ ಮೀರುವ (ಪ್ರಕೃತಿನ ಮೀರ್‌ವ) ಎಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ ಕರ್ಮಫಲತ್‌ನ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವ.

ಪ್ರಯತ್ನಾದ್ಯತಮಾನಸ್ತು ಯೋಗೀ ಸಂಶುದ್ಧ ಕಿಲ್ಬಿಷಃ ।
ಅನೇಕಜನ್ಮ ಸಂಸಿದ್ಧಸ್ತತೋ ಯಾತಿ ಪರಾಂ ಗತಿಮ್ ॥ 45 ॥

45. ಪ್ರಯತ್ನತ್‌ಲಿಂಜಿ, ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಉಳ್ಳವನೂ, ಪಾಪರಹಿತನೂ, ಅನೇಕ ಜನ್ಮತಿಂಜಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿತ್ ಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆಂದಂವ್ ಆನ ಯೋಗಿ ಪರಮಗತಿನ ಹೊಂದುವ.

ತಪಸ್ವಿಭ್ಯೋಽಧಿಕೋ ಯೋಗೀ ಜ್ಞಾನಿಭ್ಯೋಽಪಿ ಮತೋಽಧಿಕಃ ।
ಕರ್ಮಿಭ್ಯಶ್ಚಾಧಿಕೋ ಯೋಗೀ ತಸ್ಮಾದ್ಯೋಗೀ ಭವಾರ್ಜುನ ॥ 46 ॥

46. ತಪಸ್ವಿಕಿಂಜೂ, ಜ್ಞಾನಿಕಿಂಜೂ, ಕರ್ಮಿಯಕಿಂಜೂ, ಯೋಗಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಯಣೆಯಂಡ್ ನಾಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆನಗೊಂಡ್, ಅರ್ಜುನಾ ,ನೀನ್ ಯೋಗಿ ಆಯಿರ್ .

**ಯೋಗಿನಾಮಪಿ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಮದ್ಗತೇನಾಂತರಾತ್ಮನಾ ।
ಶ್ರದ್ಧಾವಾನ್ ಭಜತೇ ಯೋ ಮಾಂ ಸ ಮೇ
ಯುಕ್ತತಮೋಮತಃ ॥ 47 ॥**

47. ದಾರ್ ಶ್ರದ್ಧಾವಂತನೋ, ಪಿಂಞ ನಾಡಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತ ಆನ ಮನಸ್ಸ್ ಉಳ್ಳವನೋ ,ನನ್ನ ಭಜನೆ ಮಾಡುವವನೋ ಅಂವ್ ಎಲ್ಲಾ ಯೋಗಿಯಕಿಂಜಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಯ್‌ಣ್ಣಯಂಡ್ ನಾಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

**ಇತಿ ಧ್ಯಾನಯೋಗೋ ನಾಮ ಷಷ್ಠೋಧ್ಯಾಯಃ
ಇನ್ನನೆ ಧ್ಯಾನಯೋಗ ಎಣ್ಣ್‌ವ ಆರನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ತೀಂದತ್.**

ಯ್‌ೞ್‌ನೆ ಅಧ್ಯಾಯ

ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನ ಯೋಗ

ಶ್ರೀ ಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಮಯ್ಯಾಸಕ್ತಮನಾಃ ಪಾರ್ಥ ಯೋಗಂ ಯುಂಜನ್ ಮದಾಶ್ರಯಃ ।
ಅಸಂಶಯಂ ಸಮಗ್ರಂ ಮಾಂ ಯಥಾ ಜ್ಞಾಸ್ಯಸಿ ತಚ್ಛೃಣು ॥ 1 ॥

ಶ್ರೀ ಭಗವಾನ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ

1. ಅರ್ಜುನ, ನಾಡಲ್ಲಿಯೇ ಆಸಕ್ತವಾನ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಯಿತ್, ನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯ ಮಾಡ್‌ನವನಾಯಿತ್, ಯೋಗತ್‌ನ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಯಂಡ್, ನನ್ನ ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತ್ (ನಾಡ, ವಿಭೂತಿ, ಬಲ ಶಕ್ತಿ, ಐಶ್ವರ್ಯ ಎಲ್ಲತ್‌ಲೂ ಸಂಪನ್ನನಾನ ನನ್ನ) ಚೆನ್ನಂಗೂ ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲತೆ ಎನ್ನನೆ ಅರ್‌ಂಜವಲೂ ಯ್‌ಣ್‌ವನ್ನ ಕ್‌ೞ್.

ಜ್ಞಾನಂ ತೇಽಹಂ ಸವಿಜ್ಞಾನಮಿದಂ ವಕ್ಷ್ಯಾಮ್ಯಶೇಷತಃ ।
ಯಜ್ಜ್ಞಾತ್ವಾ ನೇಹ ಭೂಯೋಽನ್ಯಜ್ಜ್ಞಾತವ್ಯಮವಶಿಷ್ಯತೇ ॥ 2 ॥

2. ಏದನ್ನ ಅರ್‌ಂಜಡ ಪಿಂಞ ಪುನಃ ಅರಿವಕ್ ಒಂದೂ ಇಪ್‌ಲೆಯೋ, ಅಂತ ವಿಜ್ಞಾನ ತುಂಬಿತುಳ್ಳ ಈ ಜ್ಞಾನತ್‌ನ ನೀಕ್ ನಾನ್ ನಿಶ್ಶೇಷವಾಯಿತ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವಿ.

ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಸಹಸ್ರೇಷು ಕಶ್ಚಿದ್ಯತತಿ ಸಿದ್ಧಯೇ ।
ಯತತಾಮಪಿ ಸಿದ್ಧಾನಂ ಕಶ್ಚಿನ್ಮಾಂ ವೇತ್ತಿ ತತ್ತ್ವತಃ ॥ 3 ॥

3. ಆಯಿರ ಮನುಷ್ಯಡಲ್ಲಿ ದಾರೋ ಒಬ್ಬೊ ಸಿದ್ಧಿಕಾಯಿತ್ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುವ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುವ ಆದೆಚ್ಚಕೂ ಸಿದ್ಧಂಗಡ ಪೈಕಿ ಯವನೋ ಒಬ್ಬೊ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಸೇರಿಯಾಯಿತ್ ಅರಿಯುವ.

ಭೂಮಿರಾಪೋಽನಲೋ ವಾಯುಃ ಖಂ ಮನೋ ಬುದ್ಧಿರೇವ ಚ ।
ಅಹಂಕಾರ ಇತೀಯಂ ಮೇ ಭಿನ್ನಾ ಪ್ರಕೃತಿರಷ್ಟದಾ ॥ 4 ॥

4. ಭೂಮಿ, ನೀರ್, ತಿತ್, ವಾಯು, ಆಕಾಶ್, ಅಹಂಕಾರತ್‌ರ ಬುದ್ಧಿ, ಅಹಂಕಾರಕ್ ಕಾರಣ ಆನ ಮಹತ್ತ್ವ ಪಿಂಞ ಅಹಂಕಾರ ಇನ್ನನೆ ನಾಡ ಪ್ರಕೃತಿ ಯ್‌ಟ್ ತರ ಬೋರೆ ಬೋರೆ ಉಂಡ್.

ಅಪರೆಯಮಿತಸ್ತ್ವಂ ನ್ಯಾಂ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿದ್ಧಿಮೇ ಪರಾಮ್ ।
ಜೀವಭೂತಾಂ ಮಹಾಬಾಹೋ ಯಯೇದಂ
ಧಾರ್ಯತೇ ಜಗತ್ ॥ 5 ॥

5. ಇದ್ ನಾಡ ಪ್ರಕೃತಿ (ಜಡ ಸಾಧಾರಣ ಪ್ರಕೃತಿ). ಇದಂಗಿಂಜಿ ಬೋರೆ ಆನ ಜೀವರೂಪ ಆನ ನಾಡ ಪರಾ ಪ್ರಕೃತಿ- ಚಿದ್ರೂಪ ಆನ ಪರಾ ಪ್ರಕೃತಿನೂ ನೀನ್ ಅರ್‌ಂಜ. ಈ ಪರಾಪ್ರಕೃತಿಲ್ ಜಗತ್ ಧಾರಾಣೆ ಆಯಿತ್.

ಏತದ್ಯೋನೀನಿ ಭೂತಾನಿ ಸರ್ವಾಣೀತ್ಯುಪಧಾರಯ ।
ಅಹಂ ಕೃತ್ಸ್ನಸ್ಯ ಜಗತಃ ಪ್ರಭಃ ಪ್ರಲಯಸ್ತಥಾ ॥ 6 ॥

6. ಸರ್ವಭೂತವೂ ನಾಡ ಈ ದಂಡ್ ಪ್ರಕೃತಿಲಿಂಜಿ ಉಂಟಾನದ್. ಆನಗೊಂಡ್ ನಾನ್ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್‌ರ ಸೃಷ್ಟಿ , ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯಕ್ ಕಾರಣನಾಯಿತುಳ್ಳ್.

ಮತ್ತಃ ಪರತರಂ ನಾನ್ಯತ್ ಕಿಂಚಿದಸ್ತಿ ಧನಂಜಯ ।
ಮಯಿ ಸರ್ವಮಿದಂ ಪ್ರೋತಂ ಸೂತ್ರೇ ಮಣಿಗಣಾ ಇವ ॥ 7 ॥

7.ಅರ್ಜುನ , ನಾಕಿಂಜಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆನಂತ ಜಗತ್‌ರ ಸೃಷ್ಟಿ , ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯಕ್ ಕಾರಣ ಆನಂತ ವಸ್ತು ಬೋರೆ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲೆ.

ರಸೋऽಹಮಪ್ಸು ಕೌಂತೇಯ ಪ್ರಭಾऽಸ್ಮಿ ಶಶಿಸೂರ್ಯಯೋಃ ।

ಪ್ರಣವಃ ಸರ್ವವೇದೇಷು ಶಬ್ದಃ ಖೇ ಪೌರುಷಂ ನೃಷು ॥ 8 ॥

8. ಅರ್ಜುನ, ನಾನ್ ನೀರ್‌ಲ್ ಉಳ್ಳ ರಸ, ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಂಗಡಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ಬೊಪ್ಪು, ಸರ್ವವೇದತ್ ಉಳ್ಳ ಓಂಕಾರ,ಆಕಾಶತ್ ಉಳ್ಳ ಸದ್, ಪುರುಷಂಗಡಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ಪೌರುಷ ನಾನ್ ಆಯಿತುಳ್ಳ್.

ಪುಣ್ಯೋ ಗಂಧಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ಚ ತೇಜಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ವಿಭಾವಸೌ ।

ಜೀವಣಮ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ತಪಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ತಪಸ್ವಿಷು ॥ 9 ॥

9. ನಾನ್ ಪೃಥ್ವಿಲ್ ಪರಿಮಳ ಆನ ಗಂಧ, ಅಗ್ನಿಲ್ ಅದಂಡ ತೇಜಸ್ಸ್ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಯಡಲ್ಲಿ ಜೀವ, ತಪಸ್ವಿಯಡ ತಪಸ್ಸ್ ಆಯಿತುಳ್ಳ್.

ಬೀಜಂ ಮಾಂ ಸರ್ವಭೂತಾನಂ ವಿದ್ಧಿ ಪಾರ್ಥ ಸನಾತನಮ್ ।

ಬುದ್ಧಿರ್ಬುದ್ಧಿ ಮತಾಮಸ್ಮಿ ತೇಜಸ್ತೇಜಸ್ವಿನಾಮಹಮ್ ॥ 10 ॥

10. ಪಾರ್ಥ; ಪ್ರಕೃತಿರ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುರ ಉತ್ಪತ್ತಿಕ್, ಸನಾತನ ಆನ ಕಾರಣ ನಾನ್, ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ ಅರ್‌ಂಜ. ಬುದ್ಧಿವಂತಂಗಡ ಬುದ್ಧಿ ತೇಜಸ್ವಿಯಡ ತೇಜಸ್ಸ್ ನಾನೇ ಆಯಿತುಳ್ಳ್.

ಬಲಂ ಬಲವತಾಂ ಚಾಹಂ ಕಾಮರಾಗವಿವರ್ಜಿತಮ್ ।

ಧರ್ಮಾವಿರುದ್ಧೋ ಭೂತೇಷು ಕಾಮೋऽಸ್ಮಿ ಭರತರ್ಷಭ ॥ 11 ॥

11. ಅರ್ಜುನ,ಭರತಶ್ರೇಷ್ಠ, ನಾನ್ ಬಲವಂತಂಗಡ ಕಾಮ ರಾಗ ಇಲ್ಲತಂತ (ಕಾಮ -ದೂರತ್ತ್‌ರ ವಸ್ತುರ ಆಸೆ ,ರಾಗ -ಕ್‌ಟ್ಸ್‌ನ ವಸ್ತುಲ್ ಮನಸ್ಸ್‌ರ ಉಲ್ಲಾಸ) ಬಲ ಪಿಂಞ ಪ್ರಕೃತಿರ ವಸ್ತುಲ್ ಉಳ್ಳ ಧರ್ಮವಿರೋಧ ಅಲ್ಲತಂತ ಕಾಮ ಅಯಿತುಳ್ಳ್.

ಯೇ ಚೈವ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾ ಭಾವಾ ರಾಜಸಾಸ್ತಾಮಸಾಶ್ಚಯೇ ।
ಮತ್ತ ಏವೇತಿ ತಾನ್ ನ ತ್ವಹಂ ತೇಷು ತೇ ಮಯಿ ॥ 12 ॥

12. ಸಾತ್ವಿಕ, ರಾಜಸ, ತಾಮಸಿಕ ಆಯಿತುಳ್ಳ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥವೂ ನನ್ನ ಗೊಂಡೇ ಉತ್ಪನ್ನ ಆನವು. ನಾನ್ ಅದಂಡ ಅಧೀನತ್ ಇಲ್ಲೆ. ಅವುನಾಡ ಅಧೀನತ್ ಉಂಡ್ .

ತ್ರಿಭಿರ್ಗುಣಮಯೈರ್ಭಾವೈರೇಭಿಃ ಸರ್ವಮಿದಂ ಜಗತ್ ।
ಮೋಹಿತಂ ನಾಭಿಜಾನಾತಿ ಮಾಮೇಭ್ಯಃ ಪರಮವ್ಯಯಮ್ ॥ 13 ॥

13. ಗುಣಮಯ ಆನ -ಎಣ್ಣಚೆಂಗಿ, ಗುಣತ್‌ರ ಗೊಂಡ್ ಉಂಟಾಪಂತ ರಾಗ, ದ್ವೇಷ, ಮೋಹ, ಈ ಮೂಂದ್ ಭಾವನೆಲಿಂಜಿ ಮೋಹಿತ ಆಯಿತುಳ್ಳ ಈ ಜಗತ್, ಇದಂಗಿಂಜಿ ಬೋರೆ ಆನ, ಅವ್ಯಯ ಆನಂತ ನನ್ನ ಅರಿಯತೇ ಉಂಡ್.

ದೈವೀ ಹ್ಯೇಷಾ ಗುಣಮಯೀ ಮಮ ಮಾಯಾ ದುರತ್ಯಯಾ ।
ಮಾಮೇವ ಯೇ ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇ ಮಾಯಾಮೇತಾಂ ತರಂತಿ ತೇ ॥ 14 ॥

14. ಈ ಮೂಂದ್ ಭಾವನೆರ ಗುಣತ್‌ರ ನಾಡ ದೈವೀ ಮಾಯನ ದಾಟೊಕ್ ಕಯ್ಯುಲೆ. ಆಚೆಂಗಿ, ನನ್ನ ದಾರ್ ಆಶ್ರಯಿಚಿರುЬ, ಅಯಿಂಗ ಈ ಮಾಯೆನ ದಾಟ್‌ವ.

ನ ಮಾಂದುಷ್ಕೃತಿನೋ ಮೂಢಾಃ ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇ ನರಾಧಮಾಃ ।
ಮಾಯಯಾಽಪಹೃತಜ್ಞಾನಾ ಆಸುರಂ ಭಾವಮಾಶ್ರಿತಾಃ ॥ 15 ॥

15. ಮಾಯೆಲಿಂಜಿ ಅಪಹರಣ ಆಯಿಪೋನ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳಯಿಂಗ ಅಸುರ ಭಾವನೆನ ಆಶ್ರಯಿಚಿಟ್ಟಿಕ್ , ಪಾಪಶೀಲಂಗಳಾನ ಮೂಢಂಗ ಆನ ಮನುಷ್ಯಡತ್ ಅಧಮ ಆನಯಿಂಗ ನನ್ನ ಪಡೆಯುಲೆ.

ಚತುರ್ವಿಧಾ ಭಜಂತೇ ಮಾಂ ಜನಾಃ ಸುಕೃತಿನೋಽರ್ಜುನ ।
ಆರ್ತೋ ಜಿಜ್ಞಾಸುರರ್ಥಾರ್ಥೀ ಜ್ಞಾನೀ ಚ ಭರತರ್ಷಭ ॥ 16 ॥

16. ಭರತಶ್ರೇಷ್ಠನಾನ ಅರ್ಜುನ ಕೇಳ್, ಸಂಕಟಕ್ ಕ್‌ಟ್ಟಿತ್ ದೀನಂಗ ಆನವು, ಭಗವಂತಡ ತತ್ವತ್‌ನ ಅರಿಯೊಕ್ ಆಸೆಪಟ್ಟಂವ್, ಪಣಕ್ ಆಸೆ ಪಟ್ಟಂವ್, ಜ್ಞಾನಿ ಆನಂವ್ (ನನ್ನ ಅರ್‌ಂಜಂವ್), ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನಾಲ್ ತರತ ಪುಣ್ಯಶೀಲಂಗಳಾನ ಜನ ನನ್ನ ಭಜನೆ ಮಾಡುವ.

ತೇಷಾಂ ಜ್ಞಾನೀ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತ ಏಕಭಕ್ತಿರ್ವಿಶಿಷ್ಯತೇ ।
ಪ್ರಿಯೋ ಹಿ ಜ್ಞಾನಿನೋಽತ್ಯರ್ಥಮಹಂ ಸ ಚ ಮಮ ಪ್ರಿಯಃ ॥ 17 ॥

17. ಇಯಂಗಡ ಪೈಕಿ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತ- ಯಕ್ಕಾಲೂ ಭಗವಂತಂಡ ನಿಷ್ಠೆ ಉಳ್ಳಂವ್, ಭಗವಂತಂಡಲ್ಲಿಯೇ ಭಕ್ತಿ ಉಳ್ಳಂವ್ ಆನ ಜ್ಞಾನಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ . ನನ್ನ ಜ್ಞಾನಿಕ್ ಪೇರ್ತ್ ಪ್ರೀತಿ ಪಿಂಞ ಜ್ಞಾನಿನ ನಾಕ್ ಪೇರ್ತ್ ಪ್ರೀತಿ.

ಉದಾರಾಃ ಸರ್ವ ಏವೈತೇ ಜ್ಞಾನೀ ತ್ವಾತ್ಮೈವ ಮೇ ಮತಮ್ ।
ಆಸ್ಥಿತಃ ಸ ಹಿ ಯುಕ್ತಾತ್ಮಾ ಮಾಮೇವಾನುತ್ತಮಾಂ ಗತಿಮ್ ॥ 18 ॥

18. ಇಯಂಗ ಎಲ್ಲರೂ ಉತ್ಕೃಷ್ಟಂಗಳೇ . ಆಚೆಂಗಿ, ಜ್ಞಾನಿ ನಾಡ ಆತ್ಮನೇ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನಾಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಯಂತಂಗ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ, ಅಂವ್, ನಾನೇ ಉತ್ತಮಗತಿ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯ ಮಾಡಿತಿಪ್ಪ.

ಬಹೂನಾಂ ಜನ್ಮನಾಮಂತೇ ಜ್ಞಾನವಾನ್ ಮಾಂ ಪ್ರಪದ್ಯತೇ ।
ವಾಸುದೇವಃ ಸರ್ವಮಿತಿ ಸ ಮಹಾತ್ಮಾ ಸುದುರ್ಲಭಃ ॥ 19 ॥

19. ಪೇರ್ತ್ ಜನ್ಮತ್‌ರ ಕೊನೇಲ್, ಜ್ಞಾನವಂತನಾಯಿತ್, ।ವಾಸುದೇವನೇ ಸರ್ವ । ಎಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನನ್ನ ಕೂಡುವ . ಅಂತ ಮಹಾತ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಲಭ.

ಕಾಮೈಸ್ತೈಸ್ತೈರ್ಹೃತಜ್ಞಾನಾಃ ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇऽನ್ಯದೇವತಾಃ ।
ತಂ ತಂ ನಿಯಮಮಾಸ್ಥಾಯ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ನಿಯತಾಃ ಸ್ವಯಾ ॥ 20 ॥

20. ಮನುಷ್ಯ, ಅವಂಡವಂಡ ಬಯಕೆ(ಕಾಮ)ತ್‌ಲಿಂಜಿ ಅಪಹರಣ ಆಯಿಟ ಜ್ಞಾನ ಉಳ್ಳಂವ, ಅವಂಡವಂಡ ಬಯಕೆನ ಪೂರೈಚಿರೊಕ್ ಬೋಂಡುಚಾನ ನಿಯಮ (ಜಪ,ತಪ,ಉಪವಾಸ)ತ್‌ನೆಲ್ಲಾ ಆಚರಿಚಿಟ್ಟಂಡ್, ತನ್ನಡ ಸ್ವಭಾವತಿಂಜಿ ಬೋರೆ ದೇವತೆಯಳ ಶರಣು ಪೋಪ.

ಯೋ ಯೋ ಯಾಂ ಯಾಂ ತನುಂ ಭಕ್ತಃ ಶ್ರದ್ಧಯಾऽರ್ಚಿತುಮಿಚ್ಛತಿ ।
ತಸ್ಯ ತಸ್ಯಾಚಲಾಂ ಶ್ರದ್ಧಾಂ ತಾಮೇವ ವಿದಧಾಮ್ಯಹಮ್ ॥ 21 ॥

21. ದಾರ್‌ದಾರ್ ಏದೇದ್ ದೇವಳ ಪೂಜೆ ,ಮಾಡೊಂಡು ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಇಷ್ಟಪಡುವೋ ಅವಂಗವಂಗ್ ಅದದೇ ಶ್ರದ್ಧೆನ ನಾನ್ ಕೊಡ್‌ಪಿ.

ಸ ತಯಾ ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಯುಕ್ತಸ್ತಸ್ಯಾರಾಧನಮೀಹತೇ ।
ಲಭತೇ ಚ ತತಃ ಕಾಮಾನ್ ಮಯೈವ ವಿಹಿತಾನ್ ಹಿ ತಾನ್ ॥ 22 ॥

22. ಅಯಿಂಗಯಿಂಗ ಆಯಾ ಶ್ರದ್ಧೆ ಲಿಂಜಿ ಕೊಡ್‌ನಯಿಂಗ ಆಯಿತ್ ಆಯಾ ದೇವತೆಯಳ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡ್‌ವ ಪಿಂಞ ಅದನಗೊಂಡ್ ನಾನೇ ಕೊಡ್‌ಪ ಅಯಿಂಗಡಯಿಂಗಡ ಬಯಕೆನ ಪಡೆಯುವ.

ಅಂತವತ್ತು ಫಲಂ ತೇಷಾಂ ತದ್ಭವತ್ಯಲ್ಪ ಮೇಧಸಾಮ್ ।
ದೇವಾನ್ ದೇವಯಜೋಯಾಂತಿ ಮದ್ಭಕ್ತಾ ಯಾಂತಿ
ಮಾಮಪಿ ॥ 23 ॥

23. ಆಚೆಂಗಿ, ಅಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿ ಉಳ್ಳ ಅಂವ್‌ಂಗ ಆ ಫಲ ನಾಶ ಉಳ್ಳಂತ್‌ದ್.ದೇವತೆಯಳ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್‌ವಂವ್ ದೇವತೆಯಳ ಹೊಂದುವ, ನಾಡ ಭಕ್ತಂಗ ನನ್ನೇ ಹೊಂದುವ.

ಅವ್ಯಕ್ತಂ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಪನ್ನಂ ಮನ್ಯಂತೇ ಮಾಮಬುದ್ಧಯಃ ।
ಪರಂ ಭಾವಮಜಾನಂತೋ ಮಮಾವ್ಯಯಮನುತ್ತಮಮ್ ॥ 24 ॥

24. ಅವ್ಯಯನೂ, ನಿರತಿಶಯನೂ ಆನ ನಾಡ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪತ್‌ನ ಅರಿಯತ ಆ ಅವಿವೇಕಿಯ, ಮಿಂಞಾ ಇಲ್ಲತೆ ಇಂಜಿತ್ ಇಕ್ಕ ಎಲ್ಲಡನಕೆ ಆನಂವ್ /ಪುಟ್‌ನಂವ್/ಕಾಂಬ್ ಚಿಟ್ಟಂಡವ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನನ್ನ ಗೇನ ಮಾಡ್‌ವ.

ನಾಹಂ ಪ್ರಕಾಶಃ ಸರ್ವಸ್ಯ ಯೋಗಮಾಯಾಸಮಾವೃತಃ ।
ಮೂಢೋಽಯಂ ನಾಭಿಜಾನಾತಿ
ಲೋಕೋಮಾಮಜಮವ್ಯಯಮ್ ॥ 25 ॥

25. ಯೋಗ ಮಾಯೆಲ್ ಆವೃತ್ತನಾಯಿತುಳ್ಳ ನಾನ್ ಎಲ್ಲರ್‌ಕೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಲ್ಲ, ಆನಗೊಂಡ್ ಈ ಮೂಢಜನ, ಅಜನೂ, ಅವ್ಯಕ್ತನೂ ಆನ ನನ್ನ ಅರಿಯುಲೆ.

ವೇದಾಹಂ ಸಮತೀತಾನಿ ವರ್ತಮಾನಾನಿ ಚಾರ್ಜುನ ।
ಭವಿಷ್ಯಾಣಿ ಚ ಭೂತಾನಿ ಮಾಂ ತು ವೇದನ ಕಶ್ಚನ ॥ 26 ॥

26. ಅರ್ಜುನ, ಕಯಿಂಜಿಪೋನ, ಇಕ್ಕ ಉಳ್ಳ ಪಿಂಞಾ ಇಂಜ್ನ್ ಮಿಂಜ್ಲಕ್ ಪುಟ್ಟವ ಪ್ರಾಣಿಯಳೆಲ್ಲಾ ನಾಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡ್, ಆಚೆಂಗಿ ನನ್ನ ದಾರ್‌ಕೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ.

ಇಚ್ಛಾದ್ವೇಷ ಸಮುತ್ಥೇನ ದ್ವಂದ್ವಮೋಹೇನ ಭಾರತ ।
ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಸಂಮೋಹಂ ಸರ್ಗೇ ಯಾಂತಿ ಪರಂತಪ ॥ 27 ॥

27. ಅರ್ಜುನ, ಪರಂತಪ ; ಇಷ್ಟದ್ವೇಷ -ಇತ್‌ಲಿಂಜಿ ಪುಟ್ಟ್‌ನ, ಶೀತೋಷ್ಣತಂತ ದ್ವಂದ್ವತ್‌ರ ಮೋಹತ್‌ಲಿಂಜಿ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿಯ ಜನ್ಮತ್‌ಲೇ ಭ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದುವ.

ಯೇಷಾಂ ತ್ವಂತಗತಂ ಪಾಪಂ ಜನಾನಾಮ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಣಾಮ್ ।
ತೇ ದ್ವಂದ್ವ ಮೋಹನಿರ್ಮುಕ್ತಾ ಭಜಂತೇ ಮಾಂ ದೃಢವ್ರತಾಃ ॥ 28 ॥

28. ಆಚೆಂಗಿ; ಪುಣ್ಯಕರ್ಮತ್‌ನೆ ಮಾಡ್‌ವ ಜನಡ ಪಾಪ ಕ್ಷೀಣ ಆಪಕ ಅಂತಯಿಂಗ, ಸುಖ,ದುಃಖತ್‌ರಂತ ದ್ವಂದ್ವತ್‌ರ ಮೋಹತ್‌ಲಿಂಜಿ ಬುಡುಗಡೆ ಆಯಿತ್ ದೃಢವ್ರತಂಗ ಆಯಿತ್ ನನ್ನ ಭಜನೆ ಮಾಡುವ.

ಜರಾಮರಣಮೋಕ್ಷಾಯ ಮಾಮಾಶ್ರತ್ಯ ಯತಂತಿ ಯೇ ।
ತೇ ಬ್ರಹ್ಮ ತದ್ವಿದುಃ ಕೃತ್ಸ್ನ ಮಧ್ಯಾತ್ಮಂ ಕರ್ಮ ಚಾಖಿಲಮ್ ॥ 29 ॥

29. ಮುಪ್ಪು ಚಾವು ಲಿಂಜಿ ಬುಡುಗಡೆ ಹೊಂದೊಕು ದಾರ್ ನನ್ನ ಆಶ್ರಯಿಚಿಟ್ಟಿತ್ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುಓ , ಅಯಿಂಗ ಆ ಬ್ರಹ್ಮತ್‌ನೂ,ಪೂರ್ತಿಯಾನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮತ್‌ನ್ನೂ, ಪಿಂಞ ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮತ್‌ನ್ನೂ, ಅರಿಯುವ.

ಸಾಧಿಭೂತಾಧಿದೈವಂ ಮಾಂ ಸಾಧಿಯಜ್ಞಂ ಚ ಯೇ ವಿದುಃ ।
ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇಽಪಿ ಚ ಮಾಂ ತೇ ವಿದುರ್ಯುಕ್ತಚೇತಸಃ ॥ 30 ॥

30. ಆದಿಭೂತ, ಆದಿದೈವ ಪಿಂಞ ಆದಿಯಜ್ಞ , ಇದ್‌ಲಿಂಜಿ ಕೂಡ್‌ನ ನನ್ನ ದಾರ್ ಅರಿಯುಓ , ಅಂತ ಸಮಾಹಿತ ಚಿತ್ತ ಉಳ್ಳಯಿಂಗ, ಮರಣ ಕಾಲತೂ, ನನ್ನ (ಗೇನ ಮಾಡುವ)ಅರಿಯುವ.

ಇತಿ ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನಯೋಗೋ ನಾಮ ಸಪ್ತಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ
ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನಯೋಗ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಯ್‌ಳನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ತೀಂದತ್ .

ಯ್‌ಟ್ಟನೆ ಅಧ್ಯಾಯ

ಅಕ್ಷರಬ್ರಹ್ಮಯೋಗ (ಮಹಾಪುರುಷಯೋಗ/ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗ)

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ಕಿಂತದ್ಬ್ರಹ್ಮ ಕಿಮಧ್ಯಾತ್ಮಂ ಕಿಂ ಕರ್ಮ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ।
ಅಧಿಭೂತಂ ಚ ಕಿಂ ಪ್ರೋಕ್ತ ಮಧಿದೈವಂ ಕಿಮುಚ್ಯತೇ ॥ 1 ॥

ಅರ್ಜುನ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ,

1. ಹೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮ, ಆ ಬ್ರಹ್ಮ ಏದ್? ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಏದ್ ? ಕರ್ಮ ಏದ್? ಆದಿಭೂತ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಏದಂಗ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ಅಧಿಯಜ್ಞಃ ಕಥಂ ಕೋಽತ್ರ ದೇಹೇಽಸ್ಮಿನ್ ಮಧುಸೂದನ ।
ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇ ಚ ಕಥಂ ಜ್ಞೇಯೋಽಸಿ ನಿಯತಾತ್ಮಭಿಃ ॥ 2 ॥

2. ಈ ದೇಹತ್ ಅಧಿಯಜ್ಞ ದಾರ್ ? ಅಂವ್ ಎನ್ನನೆ ಅಧಿಯಜ್ಞ ? ಚಾವ ಕಾಲತ್, ಯೋಗಿ ನಿನ್ನ ಎನ್ನನೆ ಅರ್‌ಂಜವ.

ಶ್ರೀಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ.

ಅಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಮ ಸ್ವಭಅವೋಽಧ್ಯಾತ್ಮ ಮುಚ್ಯತೇ ।
ಭೂತಭಅವೋದ್ಭವಕರೋ ವಿಸರ್ಗಃ ಕರ್ಮ ಸಂಜ್ಞಿತಃ ॥ 3 ॥

ಭಗವಂತ ಯಣ್ಣ್‌ವ;

3. ಪರಮವಾನ ಅಕ್ಷರವೇ ಬ್ರಹ್ಮ; ಪರಬ್ರಹ್ಮ ದೇಹತ್ ಜೀವರೂಪತ್ ಉಳ್ಳ ಸ್ವಭಾವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಯ್‌ಣ್‌ಚಿಟ್ಟವ. ಪ್ರಾಣಿಯ ಪುಟ್ಟುವಂಗೊ ಜೀವತ್ ಇಪ್ಪಾಂಗೂ, ಕಾರಣ ಆನಂತ ದ್ರವ್ಯತ್‌ನ ಹೋವುಕ್ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡೊದ್ ಕರ್ಮ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿಟ್ಟವ.

ಅಧಿಭೂತಂ ಕ್ಷರೋ ಭಾವಃ ಪುರುಷಶ್ಚಾಧಿದೈವತಮ್ ।
ಅಧಿಯಜ್ಞೋಽಹಮೇವಾತ್ರ ದೇಹೇ ದೇಹಭೃತಾಂ ವರ ॥ 4 ॥

4. ದೇಹಧಾರಿಯಡ ಪೈಕಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾನ ಅರ್ಜುನ; ನಶ್ವರ ವಸ್ತುವೇ ಅಧಿ ಭೂತ. ಪುರುಷ ಅಧಿದೈವ ಈ ದೇಹತ್ ನಾನೇ ಅಧಿಯಜ್ಞ - ಯಜ್ಞಾಭಿಮಾನಿಯಾನ ವಿಷ್ಣು.

ಅಂತಕಾಲೇ ಚ ಮಾಮೇವ ಸ್ಮರನ್ ಮುಕ್ತ್ವಾಕಲೇವರಮ್ ।
ಯಃ ಪ್ರಯಾತಿ ಸ ಮದ್ಭಾವಂ ಯಾತಿ ನಾಸ್ತ್ಯತ್ರ ಸಂಶಯಃ ॥ 5 ॥

5. ಪಿಂಞ ಮರಣಕಾಲತ್ ನನ್ನೇ, ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ದಾರ್ ದೇಹತ್‌ನ ಬುಡುಂಬ, ಅಂವ್ ನಾಡ ಭಾವತ್ತ್‌ನ (ವೈಷ್ಣವತ್ವತ್‌ನ) ಹೊಂದುವ. ಇದತ್‌ಲ್ ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲೆ.

ಯಂ ಯಂ ವಾಪಿ ಸ್ಮರನ್ ಭಾವಂ ತ್ಯಜತ್ಯಂತೇ ಕಲೇವರಮ್ ।
ತಂ ತಮೇವೈತಿ ಕೌಂತೇಯ ಸದಾ ತದ್ಭಾವಭಾವಿತಃ ॥ 6 ॥

6. ಅರ್ಜುನ ಸಾಧಕನಾಸಂವ್, ಚಾವಕ ಏದೇದ್ ಭಾವತ್‌ನ (ದೇವಳ) ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವೋ, ಅಂವ್ ಯಕ್ಕಾಲೂ ಆ ಭಾವತ್‌ನೆ ಹೊಂದುವ.

ತಸ್ಮಾತ್ ಸರ್ವೇಷು ಕಾಲೇಷು ಮಾಮನುಸ್ಮರ ಯುಧ್ಯ ಚ ।
ಮಯ್ಯರ್ಪಿತಮನೋಬುದ್ಧಿ ರ್ಮಾಮೇವೈಷ್ಯಸ್ಯಸಂಶಯಃ ॥ 7 ॥

7. ಆನಗೊಂಡ್ ಯಕ್ಕಾಲೂ, ನನ್ನೇ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿಯಂಡಿರ್ ಪಿಂಞ ಯುದ್ಧಮಾಡ್. ನಾಕ್ ನೀಡ ಮನಸ್ಸ್‌ನ ಬುದ್ಧಿನ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡ್, ನನ್ನೇ ನೀನ್ ಹೊಂದುವಿಯ ಇದತ್‌ಲ್ ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲೆ.

ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗಯುಕ್ತೇನ ಚೇತಸಾ ನಾನ್ಯಗಾಮಿನಾ ।
ಪರಂ ಪುರುಷಂ ದಿವ್ಯಂ ಯಾತಿ ಪಾರ್ಥಾನುಚಿಂತಯನ್ ॥ 8 ॥

8. ಅರ್ಜುನ; ಅಭ್ಯಾಸ ಯೋಗತ್ ಕೂಡ್‌ನ, ಪಿಂಞ ಬೋರೆ ಏದ್ ಬರಿಕೂ ಪೋಗತ. ಮನಸ್ಸ್‌ಲಿಂಜಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವ ಸಾಧಕ, ದಿವ್ಯವಾನ ಪರಮಪುರುಷನ ಹೊಂದುವ.

ಕವಿಂ ಪುರಾಣಮನುಶಾಸಿತಾರ ಮಣೋರಣೀಯಾಂಸಮನುಸ್ಮರೇದ್ಯಃ ।
ಸರ್ವಸ್ಯ ಧಾತಾರಮಚಿಂತ್ಯರೂಪಮಾದಿತ್ಯ ವರ್ಣಂ ತಮಸಃ
ಪರಸ್ತಾತ್ ॥ 9 ॥
ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇ ಮನಸಾಽಚಲೇನ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಯುಕ್ತೋ
ಯೋಗಬಲೇನ ಚೈವ ।
ಭ್ರುವೋರ್ಮಧ್ಯೇ ಪ್ರಾಣಮಾವೇಶ್ಯ ಸಮ್ಯಕ್ ಸ ತಂ ಪರಮ
ಪುರುಷಮುಪೈತಿ ದಿವ್ಯಮ್ ॥ 10 ॥

9,10. ಮರಣಕಾಲತ್ ಭಕ್ತಿಯಿಂಜಿ, ಸ್ಥಿರ ಆನ ಮನಸ್ಸ್‌ಲಿಂಜೂ, ಯೋಗ ಬಲತಿಂಜೂ, ಭ್ರೂಮಧ್ಯತ್ ತನ್ನಡ ಪ್ರಾಣತ್‌ನ ನಿಪ್‌ಚಿಟ್ಟಿತ್ , ಸರ್ವಜ್ಞನೂ, ಪುರಾತನನೂ ವಿಶ್ವತ್‌ರ ನಿಯಾಮಕನೂ, ಅಣುಕಿಂಜಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮನೂ ಎಲ್ಲಾರುಕೂ ಕರ್ಮಫಲತ್‌ನ ಕೊಡ್‌ಪವನೂ, ಅಚಿಂತ್ಯವಾನ ಎಲ್ಲಾಗಿಂಜೂ ಬೋರೆ ರೂಪ ಉಳ್ಳವನೂ, ಆದಿತ್ಯ ವರ್ಣ-(ನಿತ್ಯಚೈತನ್ಯ ವರ್ಣ ಪ್ರಕಾಶ) ಉಳ್ಳವನೂ ತಮಸ್ಸ್‌ನ ದಾಟಿತ್ ಉಳ್ಳವನೂ ಆನಂತ ಪುರುಷನ ದಾರ್ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡ್‌ಓ ಅಂವ ದಿವ್ಯನಾನ ಪರಮ ಪುರುಷನ ಹೊಂದುವ.

ಯದಕ್ಷರಂ ವೇದವಿದೋ ವದಂತಿ ವಿಶಂತಿ ಯದ್ಯತಯೋ ವೀತರಾಗಾಃ ।
ಯದಿಚ್ಛಂತೋ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಂ ಚರಂತಿ ತತ್ತೇ ಪದಂ ಸಂಗ್ರಹೇಣ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯೇ ॥ 11 ॥

11. ವೇದತ್‌ನ ಅರ್‌ಂಜವು ಏದನ ।ಅಕ್ಷರ ।ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯಣ್ಣ್ಓ, ವೈರಾಗಿಯಳಾನ ಯತಿಯ ಏದನ್ನ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುಓ, ಏದನ ಇಷ್ಟ್‌ಪಟ್ಟಂಡ್ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯತ್‌ನ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುಓ, ಆ ।ಅಕ್ಷರ। ಯ್‌ಣ್ಣವನ್ನ ನೀಕ್ ಪೂರ್ತಿಯಾರಿತ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವಿ.

ಸರ್ವದ್ವಾರಾಣಿ ಸಂಯಮ್ಯ ಮನೋ ಹೃದಿ ನಿರುಧ್ಯ ಚ ।
ಮೂರ್ಧ್ನ್ಯಾಧಾಯಾತ್ಮನಃ ಪ್ರಾಣಮಾಸ್ಥಿತೋ ಯೋಗಧಾರಣಮ್ ॥ 12 ॥
ಓಮಿತ್ಯೇಕಾಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ವ್ಯಾಹರನ್ ಮಾಮನುಸ್ಮರನ್ ।
ಯಃ ಪ್ರಯಾತಿ ತ್ಯಜನ್ ದೇಹಂ ಸ ಯಾತಿ ಪರಮಾಂ ಗತಿಮ್ ॥ 13 ॥

12,13.ಎಲ್ಲಾ ಇಂದ್ರಿಯತ್ತ್‌ನ ಅಡಕಿತ್ ಬೆಚ್ಚಿತ್, ಹೃದಯತ್‌ಲ್ ಮನಸ್ಸ್‌ನ ನಿಪ್‌ಚಿಟ್ಟಿತ್, ತನ್ನಡ ಪ್ರಾಣವಾಯುನ ಶಿರಸ್ಸ್‌ಲ್ ನಿಪ್‌ಚಿಟ್ಟಿತ್, ಯೋಗಧಾರಣೆಲ್ ಇಂಜಂಡ್ ।ಓಂ। ಯ್‌ಣ್‌ವ ಏಕಾಕ್ಷರತ್‌ರ ಬ್ರಹ್ಮ ವಾಚಕತ್‌ನ , ಉಚ್ಚರಣೆ ಮಾಡಿಯಂಡ್, ನನ್ನ (ಈಶ್ವರನ) ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿಯಂಡ್, ದಾರ್ ದೇಹತ್‌ನ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಪೋಪೋ, ಅಂವ್ ಪರಮಗತಿನ ಹೊಂದುವ.

ಅನನ್ಯಚೇತಾಃ ಸತತಂ ಯೋ ಮಾಂ ಸ್ಮರತಿ ನಿತ್ಯಶಃ ।
ತಸ್ಯಾಹಂ ಸುಲಭಃ ಪಾರ್ಥ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತಸ್ಯ ಯೋಗಿನಃ ॥ 14 ॥

14. ಅರ್ಜುನ, ಅನನ್ಯಚಿತ್ತನಾಯಿತ್(ಮನಸ್‌ಲ್ ಬೋರೆ ಏದೂ ವಿಷಯ ಇಲ್ಲತವನಾಯಿಕ್)ದಾರ್,ಏದ್ ಜೀವ, ಯಕ್ಕಾಲೂ, ನನ್ನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುಓ, ಆ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತ ನಾನ ಯೋಗಿಕ್ ನಾನು ಸುಲಭ.

ಮಾಮುಪೇತ್ಯ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ದುಃಖಾಲಯಮಶಾಶ್ವತಮ್ ।
ನಾಪ್ನುವಂತಿ ಮಹಾತ್ಮಾನಃ ಸಂಸಿದ್ಧಿ ಪರಮಾಂ ಗತಾಃ ॥ 15 ॥

15. ಪರಮಸಿದ್ಧಿನ ಹೊಂದ್‌ನ ಮಹಾತ್ಮಂಗ, ನನ್ನ ಸೇರಿತ್, ದುಃಖಾಲಯ, ಅಶಾಶ್ವತ ಆನ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ತ್‌ನ ಹೊಂದುಲೆ.

ಆಬ್ರಹ್ಮಭುವನಾಲ್ಲೋಕಾಃ ಪುನರಾವರ್ತಿನೋಽರ್ಜುನ ।
ಮಾಮುಪೇತ್ಯ ತು ಕೌಂತೇಯ ಪುನರ್ಜನ್ಮನ ವಿದ್ಯತೇ ॥ 16 ॥

16. ಅರ್ಜುನ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಕತ್ತನೆ ಉಳ್ಳ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕ, ಪುನಃ ಬಂತ್ ಪೋಪಂತವು. ಆಚೆಂಗಿ, ಏ ಕೌಂತೇಯ, ನನ್ನ ಸೇರ್‌ನ ಪಿಂಞ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಇಲ್ಲೆ.

ಸಹಸ್ರಯುಗಪರ್ಯಂತಮಹರ್ಯದ್ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ವಿದುಃ ।
ರಾತ್ರಿಂ ಯುಗಸಹಸ್ರಾಂತಾಂ ತೇಽಹೋರಾತ್ರವಿದೋ ಜನಾಃ ॥ 17 ॥

17. ಆಯಿರ ಯುಗತ್‌ರ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪಗತನೂ(ಪೋಲ್), ಆಯಿರ ಯುಗತ್‌ರ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಇರ್‌ಳ್‌ನೂ, ಅರ್‌ಂಜಂಪ್ ।ಅಹೋರಾತ್ರಿನ । ಅರ್‌ಂಜಂಪ್ .

ಅವ್ಯಕ್ತಾದ್ ವ್ಯಕ್ತಯಃ ಸರ್ವಾಃ ಪ್ರಭವಂತ್ಯಹರಾಗಮೇ ।
ರಾತ್ರ್ಯಾಗಮೇ ಪ್ರಲೀಯಂತೇ ತತ್ರೈವಾವ್ಯಕ್ತಸಂಜ್ಞಕೇ ॥ 18 ॥

18. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ ಪಗ ಬಪ್ಪಕ, ಅವ್ಯಕ್ತತಿಂಜಿ, ಚರಾಚರ ವಸ್ತುವ ಪುಟ್ಟುವ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ ಇರ್‌ಳ್ ಬಪ್ಪಕ, ಆ ವಸ್ತುವ ಎಲ್ಲಾ, ಚತ್ತಿತ್ ಆ ಅವ್ಯಕ್ತತ್‌ಲೇ ಕೂಡಿಯವ.

ಭೂತಗ್ರಾಮಃ ಸ ಏವಾಯಂ ಭೂತ್ವಾ ಭೂತ್ವಾ ಪ್ರಲೀಯತೇ ।
ರಾತ್ರ್ಯಾಗಮೇ ಽವಶಃ ಪಾರ್ಥ ಪ್ರಭವತ್ಯಹರಾಗಮೇ ॥ 19 ॥

19. ಅರ್ಜುನ. ಅದೇ ವಸ್ತುವ (ಭೂತಸಮುದಾಯವೇ)ಪಗ ಪುಟ್ಟಿತ್ ಪುಟ್ಟಿತ್, ಬಯಿಟಾಪಕ ಚಾವಂಜಿ, ಪುನಃ ಪೊಲವಕ ಸ್ವತಂತ್ರ ಇಲ್ಲತೆ ಪುಟ್ಟುವ.

ಪರಸ್ತಸ್ಮಾತ್ತು ಭಾವೋಽನ್ಯೋಽವ್ಯಕ್ತೋಽವ್ಯಕ್ತಾತ್ ಸನಾತನಃ ।
ಯಃ ಸ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ನಶ್ಯತ್ಸು ನ ವಿನಶ್ಯತಿ ॥ 20 ॥

20. ಆಚೆಂಗಿ, ಆ ಅವಿದ್ಯಾ ಲಕ್ಷಣ ಉಳ್ಳ ಅವ್ಯಕ್ತಕಿಂಜೂ ಬೋರೆಯಾನ ವಿಲಕ್ಷಣವಾನ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಆನ, ಸನಾತನ ಆನ , ಇಂದ್ರಿಯಕ್ ಕಾಣೀತಂತ ಏದ್ ಭಾವ ಉಂಡೋ, ಅದ್ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಯ ನಾಶ ಆಚೆಂಗೂ, ನಾಶ ಆಪ್‌ಲೆ.

ಅವ್ಯಕ್ತೋಽಕ್ಷರ ಇತ್ಯುಕ್ತಸ್ತಮಾಹುಃ ಪರಮಾಂ ಗತಿಮ್ ।
ಯಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ನ ನಿವರ್ತಂತೇ ತದ್ಧಾಮ ಪರಮಂ ಮಮ ॥ 21 ॥

21. ಏದ್ ಅವ್ಯಕ್ತ ಅಕ್ಷರ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವೋ, ಅದೇ ಪರಮಗತಿ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ. ಏದನ ಹೊಂದಿತ್, ಸಂಸಾರಕ್ ಬಯ್ಯಕ್ ಬಪ್‌ಲೆಯೋ ಅದೇ ನಾಡ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾನ ಸ್ಥಾನ.

ಪುರುಷಃ ಸ ಪರಃ ಪಾರ್ಥಭಕ್ತ್ಯಾ ಲಭ್ಯಸ್ತ್ವನನ್ಯಯಾ ।
ಯಸ್ಯಾಂತಸ್ಥಾನಿ ಭೂತಾನಿ ಯೇನ ಸರ್ವಮಿದಂ ತತಮ್ ॥ 22 ॥

22. ಅರ್ಜುನ, ಪ್ರಾಣಿಯ ದಾಡ ಒಳ್‌ಲ್ ಉಂಡೋ ದಾರ್‌ನ ಗೊಂಡ್ ಇದೆಲ್ಲಾ , ತುಂಬಿಪೋಯಿತೋ, ಆ ಪರಮ ಪುರುಷ ,ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿಲಿಂಜಿ ಕ್‌ಟ್ಟ್‌ವ.

ಯತ್ರ ಕಾಲೇ ತ್ವನಾವೃತ್ತಿಮಾವೃತ್ತಿಂ ಚೈವ ಯೋಗಿನಃ ।
ಪ್ರಯಾತಾ ಯಾಂತಿ ತಂ ಕಾಲಂ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಭರತರ್ಷಭ ॥ 23 ॥

23. ಅರ್ಜುನ, ಏದ್ ಕಾಲತ್ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವ (ಚಾವ) ಯೋಗಿ, ಮೋಕ್ಷತ್‌ನ, ಅಥವಾ ಸಂಸಾರತ್‌ನ ಹೊಂದುಓ, ಆ ಕಾಲತ್‌ನ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವಿ ಕ್‌ೕಳ್ ,

ಅಗ್ನಿರ್ಜ್ಯೋತಿರಹಃ ಶುಕ್ಲಃ ಷಣ್ಮಾಸಾ ಉತ್ತರಾಯಣಮ್ ।
ತತ್ರ ಪ್ರಯಾತಾ ಗಚ್ಛಂತಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮವಿದೋ ಜನಾಃ ॥ 24 ॥

24. ಕಾಲಾಭಿಮಾನಿಯಾನ ದೇವತೆಯ (ಅಗ್ನಿ) ಪೋೕಲ್‌ಕ್ ಅಭಿಮಾನಿಯಾನ ದೇವತೆ (ಪಗ) ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷತ್‌ರ ದೇವತೆ,ಉತ್ತರಾಯಣತ್‌ರ ಆರ್ ತಿಂಗತ್‌ರ ಅಭಿಮಾನಿದೇವತೆ, ಈ ಕಾಲತ್ (ಮಾರ್ಗತ್) ಚತ್ತ್ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಳಾನ ಜನ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸೇರುವ.

ಧೂಮೋ ರಾತ್ರಿಸ್ತಥಾ ಕೃಷ್ಣಃ ಷಣ್ಮಾಸಾ ದಕ್ಷಿಣಾಯನಮ್ ।
ತತ್ರಚಾಂದ್ರಮಸಂ ಜ್ಯೋತಿಃ ಯೋಗೀ ಪ್ರಾಪ್ಯನಿವರ್ತತೇ ॥ 25 ॥

25. ಧೂಮರಾತ್ರಿ(ಇರುಳ್)ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ , ದಕ್ಷಿಣಾಯನತ್‌ರ ಆರ್ ತಿಂಗತ್‌ಲ್ ಚತ್ತ್ ಯೋೕಗಿಯ ಚಂದ್ರಂಡ ಜ್ಯೋತಿನ ಕೂಡಿತ್, ಪುನಃ ಬಯ್ಯ್‌ಕ್ ಬಪ್ಪ.

ಶುಕ್ಲ ಕೃಷ್ಣೇ ಗತೀ ಹ್ಯೇತೇ ಜಗತಃ ಶಾಶ್ವತೇ ಮತೇ ।
ಏಕಯಾ ಯಾತ್ಯನಾವೃತ್ತಿಂ ಅನ್ಯಯಾಽಽವರ್ತತೇ ಪುನಃ ॥ 26 ॥

26. ಈ ಜಗತ್‌ಲ್, ಶುಕ್ಲ ಪಿಂಞ ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಈ ದಂಡ್ ಬಟ್ಟೆ (ಪ್ರಯಾಣ).ಶಾಶ್ವತ ಆನದ್, ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ, ಇದಲ್, ಒಂದತ್‌ಲಿಂಜಿ, ಜನ್ಮಕ್ ವಾಪಸ್ ಬಪ್ಪಲೆ, ಇನ್ನೊಂದತ್‌ಲ್ ಸಂಸಾರಕ್ ಪುನಃ ಬಪ್ಪ.

ನೈತೇ ಸೃತೀ ಪಾರ್ಥ ಜಾನನ್ ಯೋಗೀ ಮುಹ್ಯತಿ ಕಶ್ಚನ ।
ತಸ್ಮಾತ್ ಸರ್ವೇಷು ಕಾಲೇಷು ಯೋಗಯುಕ್ತೋ ಭವಾರ್ಜುನ ॥ 27 ॥

27. ಪಾರ್ಥ, ಈ ದಂಡ್ ಮಾರ್ಗತ್‌ನ ಅರ್ಂಜಂಡ್ (ಒಂದತ್ ಮೋಕ್ಷ, ಇನ್ನೊಂದತ್ ಸಂಸಾರಕ್ ವಾಪಾಸ್ ಬಪ್ಪೊ)ಯೋಗಿ ಆನಂವ್ ಮರುಳಾಪ್‌ಲೆ. ಆನಗೊಂಡ್, ಅರ್ಜುನ; ನೀನ್ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲತ್‌ಲೂ ಯೋಗಿ ಆಯಿತಿರ್ .

ವೇದೇಷು ಯಜ್ಞೇಷು ತಪಃಸ್ಸು ಚೈವ ದಾನೇಷು
ಯತ್ಪುಣ್ಯಫಲಂ ಪ್ರದಿಷ್ಟಮ್ ।
ಅತ್ಯೇತಿ ತತ್ಸರ್ವಮಿದಂ ವಿದಿತ್ವಾ ಯೋಗೀ ಪರಂ
ಸ್ಥಾನಮುಪೈತಿ ಚಾದ್ಯಮ್ ॥ 28 ॥

28. ಈ ವಿಚಾರತ್‌ನ (ಈ ಅಧ್ಯಾಯತ್‌ರ ಸುರುಲ್ ಕ್‌ೕಟ ಏಳ್ ಪ್ರಶ್ನಕ್ ಉತ್ತರವಾಯಿತ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ನ ವಿಚಾರತ್‌ನೆಲ್ಲಾ ಪಿಂಞ ಏಳನೇ ಯ್‌ಟ್ಟನೆ ಅಧ್ಯಾಯತ್ ಎಣ್ಣ್‌ವ ಭಗವಂತಂಡ ಮಹಾತ್ಮತ್‌ನ್ನೆಲ್ಲಾ) ಅರ್ಂಜಂಡಂತ ಯೋಗಿ, ಯಜ್ಞ, ತಪಸ್, ದಾನತ್‌ಲೆಲ್ಲಾ ಏದ್ ಪುಣ್ಯಫಲ ಆಪ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಶಾಸ್ತ್ರತ್ ಯ್‌ಣಿತೋ, ಅದೆಲ್ಲಾನ, ಅತಿಕ್ರಮಿಚಿಟ್ಟವ. ಪಿಂಞ ಆದ್ಯವಾನ, ಪರಮಸ್ಥಾನತ್‌ನ ಪಡೆವ.

ಇತಿ ಅಕ್ಷರಬ್ರಹ್ಮಯೋಗೋ ನಾಮಾಷ್ಟಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ।
ಇನ್ನನೆ ಅಕ್ಷರಬ್ರಹ್ಮಯೋಗ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಯ್‌ಟ್ಟನೆ ಅಧ್ಯಾಯ ಪೂರ್ತಿ ಆಚಿ.

ಒಯಿಂಬದನೆ ಅಧ್ಯಾಯ

ರಾಜವಿದ್ಯಾ - ರಾಜಗುಹ್ಯಯೋಗ

ಶ್ರೀಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಇದಂ ತು ತೇ ಗುಹ್ಯತಮಂ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮ್ಯನಸೂಯವೇ ।
ಜ್ಞಾನಂ ವಿಜ್ಞಾನಸಹಿತಂ ಯಜ್ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಮೋಕ್ಷ್ಯಸೇಽಶುಭಾತ್ ॥ 1 ॥

ಭಗವಂತ್ ಯ್ಣ್ಣ್ಣಿ.

1. ಏದನ್ನ ಅರ್ಂಜಂಡ್ ಅಶುಭ ಆನತ್ಲಿಂಜಿ (ಸಂಸಾರತಿಂಜಿ) ಮುಕ್ತನಾಪಿಯೋ, ಅಂತ ಗುಹ್ಯತಮ ಆನ ವಿಜ್ಞಾನ, ಅನುಭವತಿಂಜಿ ಕೂಡ್ನ ಈ ಜ್ಞಾನತ್ನ ಅಸೂಯೆ ಇಲ್ಲತ ನೀಕ್ ಯ್ಣ್ಣ್ಣಿ.

ರಾಜವಿದ್ಯಾ ರಾಜಗುಹ್ಯಂ ಪವಿತ್ರಮಿದಮುತ್ತಮಮ್ ।
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾವಗಮಂ ಧರ್ಮ್ಯಂ ಸುಸುಖಂ ಕರ್ತುಮವ್ಯಯಮ್ ॥ 2 ॥

2. ಇದ್ ರಾಜವಿದ್ಯೆ (ವಿದ್ಯೆಕೆಲ್ಲಾ ರಾಜ), ರಹಸ್ಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ರಾಜ, ಉತ್ತಮವಾನ ಪವಿತ್ರ ಆನದ್ -ಆಯಿರಾರ್ ಜನ್ಮತ್ಲ್ ಕೂಡ್ನ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ಯ್ಣ್ಣ್ಣವ ಕರ್ಮತ್ತ್ನ ಒರ್ ಕ್ಷಣತ್ ನಾಶಮಾಡ್ವಂತದ್, ಸುಖ ದುಃಖತ್ನನಕೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ತಾಯಿತ್ ಗೊತ್ತಾಪಂತದ್, ಧರ್ಮವಾನದ್, ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡೊಕ್ ಸುಲಭ ಆನದ್, ಪಿಂಞ ಅವ್ಯಯ ಆನದ್.

ಅಶ್ರದ್ದಧಾನಾಃ ಪುರುಷಾ ಧರ್ಮಸ್ಯಾಸ್ಯ ಪರಂತಪ ।
ಅಪ್ರಾಪ್ಯ ಮಾಂ ನಿವರ್ತಂತೇ ಮೃತ್ಯುಸಂಸಾರವರ್ತ್ಮನಿ ॥ 3 ॥

3. ಪರಂತಪಾ ; ಈ ಧರ್ಮತ್ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಲ್ಲತಯಿಂಗ ನನ್ನ ಸೇರತೆ, ಮೃತ್ಯು ಉಳ್ಳಂತ ಸಂಸಾರಕ್ -ನರಕ , ಪ್ರಾಣಿ ಜನ್ಮ ಇಂತನ ಪಡೆವ ಮಾರ್ಗಕ್ ಪುನಃ ಬಪ್ಪ.

ಮಯಾ ತತಮಿದಂ ಸರ್ವಂ ಜಗದವ್ಯಕ್ತಮೂರ್ತಿನಾ ।
ಮತ್ಸ್ಥಾನಿ ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ನ ಚಾಹಂ ತೇಷ್ವವಸ್ಥಿತಃ ॥ 4 ॥

4. ಅವ್ಯಕ್ತಮೂರ್ತಿಯಾನ (ಇಂದ್ರಿಯಕ್ ಕಾಣತ ಸ್ವಭಾವತ್‌ರ) ನಾಡಗೊಂಡ್ ಈ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿ ಚಿಟ್ಟಿತ್ . ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಯ ನಾಡಲ್ಲಿ ಉಂಡ್ - ಪ್ರಾಣಿಯಕ್ ಬೋಂಡುಚುಳ್ಳ ಆತ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ನಾಡಲ್ಲಿ ಅಡಂಗಿತ್. ನಾನ್ ಆ ಆತ್ಮಂಗಡಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲೆ.

ನ ಚ ಮತ್ಸ್ಥಾನಿ ಭೂತಾನಿ ಪಶ್ಯ ಮೇ ಯೋಗಮೈಶ್ವರಮ್ ।
ಭೂತಭೃನ್ನ ಚ ಭೂತಸ್ಥೋ ಮಮಾತ್ಮಾ ಭೂತಭಾವನಃ ॥ 5 ॥

5. ಪಿಂಞ ಪ್ರಾಣಿಯ ನಾಡಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲೆ . ನಾಡ ಈಶ್ವರ ಸಂಬಂಧತ್‌ರ ಯೋಗತ್‌ನ ನೋಟ್. ನಾಡ ಆತ್ಮ ಪ್ರಾಣಿಯಳ ಉಂಟುಮಾಡುವ. ಆಚೆಂಗಿ, ಅದಲ್ ಇಲ್ಲೆ .

ಯಥಾಕಾಶಸ್ಥಿತೋ ನಿತ್ಯಂ ವಾಯುಃ ಸರ್ವತ್ರಗೋ ಮಹಾನ್ ।
ತಥಾ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ಮತ್ಸ್ಥಾನೀತ್ಯುಪಧಾರಯ ॥ 6 ॥

6. ಎನ್ನನೆ ಯಕ್ಕಾಲೂ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವ ವಾಯು ಆಕಾಶತ್ ಸ್ಥಿರ ಆಯಿತ್ ಇಪ್ಪೋ, ಅನ್ನನೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಯ ನಾಡಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರ್‌ಂಜ.

ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಕೌಂತೇಯ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಯಾಂತಿ ಮಾಮಿಕಾಮ್ ।
ಕಲ್ಪಕ್ಷಯೇ ಪುನಸ್ತಾನಿ ಕಲ್ಪದೌ ವಿಸೃಜಾಮ್ಯಹಮ್ ॥ 7 ॥

7. ಅರ್ಜುನ, ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಯ ಪ್ರಳಯಕಾಲತ್ (ಚಾವಕ) ನಾಡ ಪ್ರಕೃತಿನ ಕೂಡುವ ಪುನಃ ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾಲತ್ ಅಯಿನ, ನಾನ್ ಪುನಃ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವಿ .

ಪ್ರಕೃತಿಂ ಸ್ವಾಮವಷ್ಟಭ್ಯ ವಿಸೃಜಾಮಿ ಪುನಃ ಪುನಃ ।
ಭೂತಗ್ರಾಮಮಿಮಂ ಕೃತ್ಸ್ನಮವಶಂ ಪ್ರಕೃತೇರ್ವಶಾತ್ ॥ 8 ॥

8. ನಾಡ ಪ್ರಕೃತಿನ ಅಧಿಷ್ಠಾನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ , ಪ್ರಕೃತಿಲಿಂಜಿ (ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ಮತಿಂಜಿ ಉಂಟ್‌ನ ಸ್ವಭಾವತಿಂಜಿ), ಅಸ್ವತಂತ್ರವಾನ ಈ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗತ್‌ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪುನಃ ಪುನಃ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡ್‌ವಿ.

ನ ಚ ಮಾಂತಾನಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ನಿಬಧ್ನಂತಿ ಧನಂಜಯ ।
ಉದಾಸೀನವದಾಸೀನಮಸಕ್ತಂ ತೇಷು ಕರ್ಮಸು ॥ 9 ॥

9. ಅರ್ಜುನ, ಆ ಕರ್ಮತ್‌ಲ್ ಆಸಕ್ತನಾನ ಪಿಂಞ ಉದಾಸೀನನವಕೆ ಉಳ್ಳ ನನ್ನ ಈ ಕರ್ಮ ಬಂದ್‌ಚಿರುಲೆ.

ಮಯಾಧ್ಯಕ್ಷೇಣ ಪ್ರಕೃತಿಃ ಸೂಯತೇ ಸಚರಾಚರಮ್ ।
ಹೇತುನಾನೇನ ಕೌಂತೇಯ ಜಗದ್ವಿಪರಿವರ್ತತೇ ॥ 10 ॥

10. ಅರ್ಜುನ, ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಯಿತುಳ್ಳ ನಾಡಗೊಂಡ್, ಪ್ರಕೃತಿ ಚರಾಚರಾತ್ಮಕವಾನ ಜಗತ್‌ನ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿಯಂಡಿಪ್ಪ. ಇದನಗೊಂಡೇ ಜಗತ್ ಸುತ್ತಿಯಂಡೇ ಇಪ್ಪ.

ಅವಜಾನಂತಿ ಮಾಂ ಮೂಢಾ ಮಾನುಷೀಂ ತನುಮಾಶ್ರಿತಮ್ ।
ಪರಂ ಭಾವಮಜಾಂತೊ ಮಮ ಭೂತ ಮಹೇಶ್ವರಮ್ ॥ 11 ॥

11. ಸರ್ವಭೂತಕೂ ಮಹೇಶ್ವರನಾನ ನಾಡ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪತ್‌ನ ಅರಿಯತ ಮೂಢಂಗ , ಮನುಷ್ಯ ದೇಹತ್ತ್‌ನ ಹೊಂದಿತುಳ್ಳ ನನ್ನ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವ.

ಮೋಘಾಶಾಮೋಘಕರ್ಮಾಣೋಮೋಘಜ್ಞಾನಾ ವಿಚೇತಸಃ ।
ರಾಕ್ಷಸೀಮಾಸುರೀಂ ಚೈವ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಮೋಹಿನೀಮ ಶ್ರಿತಾಃ ॥ 12 ॥

12. ವ್ಯರ್ಥವಾನ ಆಸೆ ಉಳ್ಳ, ನಿಷ್ಫಲವಾನ ಕರ್ಮವುಳ್ಳ,ನಿರರ್ಥಕವಾನ ಜ್ಞಾನ ಉಳ್ಳ, ಅವಿವೇಕಿಯ, ಮೋಹಾಕಾರಿಯಾನ (ದೇಹವೇ ಆತ್ಮ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಭ್ರಮೆ) ರಾಕ್ಷಸಿ ಸ್ವಭಾವ (ತಾಮಸಿ)ತ್‌ನೂ, ಆಸುರೀ ಸ್ವಭಾವ (ರಾಜಸೀ ಸ್ವಭಾವ)ತ್‌ನೂ, ಆಶ್ರಯಿಚಿರುವ.

ಮಹಾತ್ಮಾನಸ್ತು ಪಾರ್ಥ ದೈವೀಂ ಪ್ರಕೃತಿಮಾಶ್ರಿತಾಃ ।
ಭಜಂತ್ಯನನ್ಯ ಮನಸೋ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಭೂತಾದಿಮವ್ಯಯಮ್ ॥ 13 ॥

13. ಅರ್ಜುನ, ದೈವೀಸ್ವಭಾವತ್‌ನ ಆಶ್ರಯಿಚಿಟ್ಟ ಮಹಾತ್ಮಂಗ ಸರ್ವಭೂತಕೂ ಕಾರಣನಾನ, ಅವ್ಯಯನೂ ಆನ , ನನ್ನ ಅರ್‌ಂಜಂಡ್ ಅನನ್ಯ ಮನಸ್‌ಲ್ ಭಜನೆ ಮಾಡ್‌ವ.

ಸತತಂ ಕೀರ್ತಯಂತೋ ಮಾಂ ಯತಂತಶ್ಚ ದೃಢವ್ರತಾಃ ।
ನಮಸ್ಯಂತಶ್ಚ ಮಾಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತಾ ಉಪಾಸತೇ ॥ 14 ॥

14. ಯಕ್ಕಾಲೂ ನಾಡ ಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡ್‌ವ, ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವ (ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ನ ನಿಗ್ರಹಿಂಚಿಟ್ಟಿಕ್, ಶಮ, ದಮ, ದಯೆ, ಅಹಿಂಸೆನೆಲ್ಲಾ ಆಚರಿಚಿಟ್ಟಂಡ್, ತತ್ವಜ್ಞಾನಕ್ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡ್‌ವ), ಭಕ್ತಿಲ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್‌ವ ದೃಢವ್ರತಂಗ, ಮಹಾತ್ಮಂಗ ನಾಡ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡ್‌ವ.

ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞೇನ ಚಾಪ್ಯನ್ಯೇ ಯಜಂತೋ ಮಾಮುಪಾಸತೇ ।
ಏಕತ್ವೇನ ಪೃಥಕ್ತ್ವೇನ ಬಹುಧಾ ವಿಶ್ವತೋಮುಖಮ್ ॥ 15 ॥

15. ಪಿಂಞ ಕೆಲವು ಜನ, ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞ (ಜ್ಞಾನವೇ ಭಗವಂತಡ ವಿಷಯತ್ತ್‌ರ ಯಜ್ಞ) ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಪೂಜೆಮಾಡ್‌ವ.ಎನ್ನನೆ ಯ್‌ಣ್ಣಚೆಂಗಿ,ಚೆಸ್ನ ಜನ ಏಕತ್ವತಿಂಜಿ -ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ, ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಒಂದೇ

ಯ್'ಣ್ಣೆಯಂಡ್ , ಬೋರೆ ಚೆನ್ನಂಗ್ ಜನ, ಪ್ರತಕ್ಕ್ಯತಿಂಜಿ ಯ್'ಣ್ಣ್ಚೆಂಗಿ, ಸೂರ್ಯ,ಚಂದ್ರ ಇನ್ನನೆ ಬೋರೆ ಬೋರೆ ಉಳ್ಳತ್'ಲೆಲ್ಲಾ ಭಗವಂತ ವಿಷ್ಣುವೇ ಉಂಡ್ ಯ್'ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಪಿಂಞ ಚೆನ್ನಂಗ್ ಜನ ಬಹುಪ್ರಕಾರ ಉಳ್ಳದೆಲ್ಲಾ ಭಗವಂತಂಡ ವಿಶ್ವರೂಪ ಯ್'ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡ್'ವ.

ಅಹಂ ಕ್ರತುರಹಂ ಯಜ್ಞಃ ಸ್ವಧಾऽಹಮಹಮೌಷಧಮ್ ।
ಮಂತ್ರೋऽಹಮಹಮೇವಾಜ್ಯಮಹಮಗ್ನಿ ರಹಂ ಹುತಮ್ ॥ 16 ॥

16. ಕ್ರತು (ಅಗ್ನಿಷ್ಟೋಮಾದಿ ಶ್ರೌತಕರ್ಮ) ಯಜ್ಞ (ಸ್ಮಾರ್ತಕರ್ಮ) ಸ್ವಧಾ(ಪಿತೃವಕ್ ಅರ್ಪಿಚಿರುವ) ಹವಿಸ್ಸ್ ಔಷಧ (ಭತ್ತ ಇತ್ಯಾದಿ ಆಹಾರ)ಮಂತ್ರ ಆಜ್ಯ (ಹವಿಸ್ಸ್)ಅಗ್ನಿ ಹವಿಸ್'ನ ಹೋಮ ಮಾಡುವ ತಿತ್, ಹುತ (ಹೋಮ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮ)ಇದೆಲ್ಲಾ ನಾನೆ.

ಪಿತಾಮಹಸ್ಯ ಜಗತೋ ಮಾತಾ ಧಾತಾ ಪಿತಮಹಃ ।
ವೇದ್ಯಂ ಪವಿತ್ರಮೋಂಕಾರ ಋಕ್ಸಾಮ ಯಜುರೇವ ಚ ॥ 17 ॥

17. ನಾನ್ ಈ ಜಗತ್'ಕ್ ಅಪ್ಪ , ಅವ್ವ, ಕರ್ಮಫಲತ್'ನ ಕೊಡ್'ಪ ಧಾತೃ, ಪಿತಾಮಹ, ಅರಿಯೊಕ್ ಯೋಗ್ಯನಾನಂತ ವಸ್ತು ಪವಿತ್ರ ಓಂಕಾರ, ಋಕ್, ಸಾಮ ಪಿಂಞ ಯಜಸ್ಸ್ .

ಗತಿರ್ಭರ್ತಾ ಪ್ರಭುಃ ಸಾಕ್ಷೀ ನಿವಾಸಃ ಶರಣಂ ಸುಹೃತ್ ।
ಪ್ರಭವಃ ಪ್ರಲಯಃ ಸ್ಥಾನಂ ನಿಧಾನಂ ಬೀಜಮವ್ಯಯಮ್ ॥ 18 ॥

18. ಗತಃ ಕರ್ಮಫಲ, ಭರ್ತೃ; ಪೋಷಕ, ಸಾಕ್ಷಿ , ಶಾಸನಕರ್ತೃ (ಸ್ವಾಮಿ), ನಿವಾಸ, ರಕ್ಷಕ, ಸುಹೃತ್ (ಹಿತೈಷಿ), ಪ್ರಭವ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಾನ, ಪ್ರಳಯ, ಸ್ಥಾನ ನಿಧಾನ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಚತ್ತಪಿಂಜ್ಞೆ ಉಪಯೋಗಿಚಿರೊಕ್ ಉಳ್ಳ ಕರ್ಮಫಲ, ಜಗತ್'ರ ಅಕ್ಷಯ ಬೀಜ ಎಲ್ಲಾ [illegible]

ತಪಾಮ್ಯಹಮಹಂ ವರ್ಷಂ ನಿಗೃಹ್ಣಾಮ್ಯುತ್ಸೃಜಾಮಿ ಚ ।
ಅಮೃತಂ ಚೈವ ಮೃತ್ಯುಶ್ಚ ಸದಸಚ್ಚಾಹಮರ್ಜುನ ॥ 19 ॥

19. ನಾನ್ ಸೂರ್ಯಂಡ ರೂಪತ್ ಚುಡುವಿ -ಒಣಕ್‌ವಿ. ನಾನ್ ಮಳೆನ ಬಲ್‌ಚವಿ, ಪಿಂಞ ಬುಡ್‌ವಿ, ನಾನೇ ಅಮೃತ ಪಿಂಞ ಮೃತ್ಯು,ಸತ್ ಪಿಂಞ ಅಸತ್(ಇಕ್ಕ ಇಪ್ಪಂತದೊ ಸತ್, ಇಂಜಿತ್ ಮಿಂಜಕ್ ಬಪ್ಪದೊ) ನಾನೇ .

ತ್ರೈವಿದ್ಯಾ ಮಾಂ ಸೋಮಪಾಃ ಪೂತಪಾಪಾ
ಯಜ್ಞೈರಿಷ್ಟ್ವಾ ಸ್ವರ್ಗತಿಂ ಪ್ರಾರ್ಥಯಂತೇ ।
ತೇ ಪುಣ್ಯಮಾಸಾದ್ಯ ಸುರೇಂದ್ರಲೋಕ
ಮಶ್ನಂತಿ ದಿವ್ಯಾನ್ ದಿವಿ ದೇವ ಭೋಗಾನ್ ॥ 20 ॥

20. ಮೂಂದ್ ವೇದತ್‌ನೂ ಅರ್‌ಂಜಂಯಿಂಗ, ನನ್ನ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿತ್, ಸೋಮಪಾನ ಮಾಡಿವಯಿಂಗ ಆಯಿತ್, ಪಾಪತ್‌ನ ಕಳಂದಂಡ್, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕತ್‌ರ ಬಟ್ಟೆಕ್ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡ್‌ವ.ಅಯಿಂಗ ಪುಣ್ಯವಾನ, ಸುರೇಂದ್ರಲೋಕತ್‌ನ ಹೊಂದಿತ್ ಸ್ವರ್ಗತ್ ದಿವ್ಯವಾನ ದೇವ ಭೋಗತ್‌ನ ಅನುಭವಿಚಿರುವ.

ತೇ ತಂ ಭುಕ್ತ್ವಾ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಂ ವಿಶಾಲಂ
ಕ್ಷೀಣೇ ಪುಣ್ಯೇ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಂ ವಿಶಂತಿ ।
ಏವಂ ತ್ರಯೀಧರ್ಮಮನುಪ್ರಪನ್ನಾ
ಗತಾಗತಂ ಕಾಮಕಾಮಾ ಲಂಭತೇ ॥ 21 ॥

21. ಅಯಿಂಗ ವಿಶಾಲ ಆನ ಆ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕತ್‌ನ ಅನುಭವಿಚಿಟ್ಟಿತ್, ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೀಣ ಆಪಕ ಈ ಮನುಷ್ಯ ಲೋಕತ್‌ನ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡ್‌ವ. ಇನ್ನನೆ ತ್ರಯಿಧರ್ಮ (ವೈದಿಕ ಕರ್ಮ)ತ್‌ನ ಆಚರಿಚಿರುವಂತ ಕಾಮತ್‌ನೆ ಆಸೆ

ಪಟ್ಟಂಪ್, ಮನುಷ್ಯಲೋಕತಿಂಜಿ ಸ್ವರ್ಗಕೂ, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕತಿಂಜಿ ಮನುಷ್ಯಲೋಕಕೂ, ಪೋಪೊದೂ ಬಪ್ಪದೂ ಇಂತಾ ಸ್ಥಿತಿನ ಹೊಂದುವ.

ಅನನ್ಯಾಶ್ಚಿಂತಯಂತೋ ಮಾಂ ಯೇ ಜನಾಃ ಪರ್ಯುಪಾಸತೇ ।
ತೇಷಾಂ ನಿತ್ಯಾಭಿಯುಕ್ತಾನಾಂ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಂ
ವಹಾಮ್ಯಹಮ್ ॥ 22 ॥

22. ಅನನ್ಯವಾಯಿತ್ ನನ್ನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡ್‌ವಂತ ನಾಡ ಉಪಾಸಕಂಗ -ಪರಮಾತ್ಮಂಡ ಸಾನಿಧ್ಯ ಬೋಂಡು ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಇಷ್ಟಪಡುವ ಭಕ್ತಂಗಡ ಯೋಗಕ್ಷೇಮತ್‌ನ (ಈಶ್ವರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಪ ಯೋಗತ್‌ನೂ, ಅದನ್ನ ಉಳಿಚಿರುವಕೂ, ಸಂಸಾರಕ್ ಪುನಃ ಬಾರತಿಪ್ಪ ಕ್ರಮತ್‌ನೂ)ನಾನು ವಹಿಸಿಯವಿ.

ಯೇಽಪ್ಯನ್ಯದೇವತಾಭಕ್ತಾ ಯಜಂತೇ ಶ್ರದ್ಧಯಾಽನ್ವಿತಾಃ ।
ತೇಽಪಿ ಮಾಮೇವ ಕೌಂತೇಯ ಯಜಂತ್ಯ ವಿಧಿಪೂರ್ವಕಮ್ ॥ 23 ॥

23. ಅರ್ಜುನ, ಬೋರೆ ದೇವಡ ಭಕ್ತಂಗ ಆಯಾ ದೇವಳ ಶ್ರದ್ಧೆಲ್ ಪೂಜೆ ಮಾಡೊಂಜಿ ಅಯಿಂಗ ಅ ವಿಧಿ ಪೂರ್ವಕವಾಯಿತ್ ನನ್ನೇ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್‌ವೊ.

ಅಹಂ ಹಿ ಸರ್ವಯಜ್ಞಾನಾಂ ಭೋಕ್ತಾ ಚ ಪ್ರಭುರೇವ ಚ ।
ನ ತು ಮಾಮಭಿಜಾನಂತಿ ತತ್ತ್ವೇನಾತಶ್ಚ್ಯವಂತಿ ತೇ ॥ 24 ॥

24. ಎಲ್ಲಾ ಯಜ್ಞತ್‌ರ, ಭೋಕ್ತ, ಪ್ರಭು ನಾನೇ. ಆಚೆಂಗಿ ಅಯಿಂಗಕ್ ನನ್ನ ನೇರಾಯ್ತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ. ಅನ್ನನಾಯಿತ್, ಅಯಿಂಗ ಅವಿಧಿ ಪೂರ್ವಕ ಆಯಿತ್ ಯಾಗ ಮಾಡುವಂಜಿ ಜಾರಿ ಬೂವ.

ಯಾಂತಿ ದೇವವ್ರತಾ ದೇವಾನ್ ಪಿತ್ರಾನ್ ಯಾಂತಿ ಪಿತೃವ್ರತಾಃ ।
ಭೂತಾನಿ ಯಾಂತಿ ಭೂತೇಜ್ಯಾ ಯಾಂತಿ
ಮದ್ಯಾಜಿನೋಽಪಿಮಾಮ್ ॥ 25 ॥

25. ದೇವತೆಯಡ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿ ಉಳಂವ್ , ದೇವತೆಯಳ ಕೊಡ್ವ, ಪಿತೃಭಕ್ತಂಗ ಪಿತೃವಳ ಕೂಡ್ವ. ಭೂತಗಣತ್ನ(ವಿನಾಯಕ,ಮಾತೃಗಣ - ಇಂತಸ) ಪೂಜೆಮಾಡ್ವವು ಭೂತ್‌ತ್ನ ಕೂಡ್ವ. ನನ್ನ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ವವು ನನ್ನೇ ಕೂಡ್ವ.

ಪತ್ರಂ ಪುಷ್ಪಂ ಫಲಂತೋಯಂಯೋ ಮೇ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ ।
ತದಹಂ ಭಕ್ತ್ಯುಪಹೃತಮಶ್ನಾಮಿ ಪ್ರಯತಾತ್ಮನಃ ॥ 26 ॥

26. ದಾರ್ ನಾಕ್, ಎಲೆನಾಡ್, ಪೂನಾಡ್, ಪಣ್ಣ್‌ನಾಡ್, ನೀರ್‌ನಾಡ್, ಭಕ್ತಿಲ್ ತಪ್ಪೋ ಅಂತಹ ಶುದ್ಧವಾನ ಮನಸ್ಸ್ ಉಳ್ಳಂವ್ ಭಕ್ತಿಲ್ ಸಮರ್ಪಿಚಿಟ್ಟನ್ನ, ನಾನ್ ಸ್ವೀಕಾರ್ ಮಾಡ್ವಿ.

ಯತ್ಕರೋಷಿ ಯದಶ್ನಾಸಿ ಯಜ್ಜುಹೋಷಿ ದದಾಸಿ ಯತ್ ।
ಯತ್ತಪಸ್ಯಸಿ ಕೌಂತೇಯ ತತ್ಕುರುಷ್ವ ಮದರ್ಪಣಮ್ ॥ 27 ॥

27. ಅರ್ಜುನ, ಏದನ್ನ ಮಾಡುವಿಯೋ, ಏದನ್ನ ತಿಂಬಿಯೋ, ಏದನ್ನ ಹೋಮ ಮಾಡುವಿಯೋ, ಏದನ್ನ ದಾನ ಮಾಡುವಿಯೋ, ಏದ್ ತಪಸ್ ಮಾಡುವಿಯೋ, ಅದೆಲ್ಲಾನ ನಾಕ್ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡ್.

ಶುಭಾಶುಭಫಲೈರೇವಂ ಮೋಕ್ಷ್ಯಸೇ ಕರ್ಮಬಂಧನೈಃ ।
ಸಂನ್ಯಾಸಯೋಗಯುಕ್ತಾತ್ಮಾ ವಿಮುಕ್ತೋ ಮಾಮುಪೈಷ್ಯಸಿ ॥ 28 ॥

28. ಇನ್ನನೆ ಶುಭಾಶುಭಫಲ ಉಳ್ಳ ಕರ್ಮತ್ರ ಬಂಧನತಿಂಜಿ ಬುಡುಗಡೆ ಆಪಿಯ. ಎಲ್ಲಾನ ನಾಕ್ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡೊಂಜಿ ಸಂನ್ಯಾಸ ಪಿಂಞ ಯೋಗತಿಂಜಿ ಕೂಡ್ನ ಅಂತಃಕರಣವುಳ್ಳವನಾಯಿತ್, ಮುಕ್ತನಾಯಿತ್, ನನ್ನ ಸೇರುವಿಯ.

ಸಮೋಽಹಂ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ನ ಮೇ ದ್ವೇಷ್ಯೋಽಸ್ತಿ ನ ಪ್ರಿಯಃ ।
ಯೇ ಭಜಂತಿ ತು ಮಾಂ ಭಕ್ತ್ಯಾಮಯಿ ತೇ ತೇಷು
ಚಾಪ್ಯಹಮ್ ॥ 29 ॥

29. ನಾನ್ ಸಮಸ್ತ ಭೂತಕ್ ಸಮನಾಯಿತಿಪ್ಪ. (ಎನ್ನನೆ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ, ಉತ್ತಮಗೂ, ನಿಕೃಷ್ಟಂಗೂ ಸಮಾನನಾಯಿತಿಪ್ಪ) ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಯಿತ್ ದಾರ್ ನನ್ನ ಭಜನೆ ಮಾಡುಓ, ಅಯಿಂಗ ನಾಡಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪ, ಪಿಂಞ ನಾನ್ ಆಯಿಂಗಡಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪಿ

ಅಪಿ ಚೇತ್ಸುದುರಾಚಾರೋ ಭಜತೇ ಮಾಮನನ್ಯಭಾಕ್ ।
ಸಾಧುರೇವ ಸ ಮಂತವ್ಯಃ ಸಮ್ಯಗ್ವ್ಯವಸಿತೋ ಹಿ ಸಃ ॥ 30 ॥

30. ಪೇರ್‌ತ್ ದುರಾಚಾರಿ ಆಚೆಂಗೂ, ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿ ಇಂಜಿ, ನನ್ನ ದಾರ್ ಭಜನೆ ಮಾಡುಓ ಅಯಿಂಗಳ ಸಾಧು ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡೇ ಅರಿಯಂಡು. ಎನ್ನಂಗ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್ ಚೆಂಗಿ ಅಯಿಂಗ ಸರಿಯಾನ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಶಿಪ್ಪ.

ಕ್ಷಿಪ್ರಂ ಭವತಿ ಧರ್ಮಾತ್ಮಾ ಶಶ್ವಚ್ಛಾಂತಿಂ ನಿಗಚ್ಛತಿ ।
ಕೌಂತೇಯ ಪ್ರತಿಜಾನೀಹಿ ನ ಮೇ ಭಕ್ತಃ ಪ್ರಣಶ್ಯತಿ ॥ 31 ॥

31 ಅರ್ಜುನ, ಆಯಿಂಗ ಬೆರಿಯ ಧರ್ಮಾತ್ಮಂಗ ಆಪ. ಪಿಂಞ ಶಾಶ್ವತ ಆನ ಶಾಂತಿನ ಹೊಂದುವ. ನಾಡ ಭಕ್ತಂಗ ನಾಶ ಆಪ್‌ಲೆ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರ್‌ಂಜ.

ಮಾಂ ಹಿ ಪಾರ್ಥ ವ್ಯಪಾಶ್ರಿತ್ಯ ಯೇಽಪಿ ಸ್ಯುಃ ಪಾಪಯೋನಯಃ ।
ಸ್ತ್ರಿಯೋ ವೈಶ್ಯಾಸ್ತಥಾ ಶೂದ್ರಾಸ್ತೇಽಪಿ ಯಾಂತಿ ಪರಾಂ ಗತಿಮ್ ॥ 32 ॥

32. ಅರ್ಜುನ, ಪಾಪಯೋನಿಜಂಗ(ಅಂತ್ಯಜಂಗ), ಸ್ತ್ರೀಯ, ವೈಶ್ಯಯ, ಶೂದ್ರಂಗ ಸಹಾ ನನ್ನ ಆಶ್ರಯಿಚಿಟ್ಟಿತ್, ಪರಮ ಗತಿನ ಹೊಂದುವ.

ಕಿಂಪುನರ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಃ ಪುಣ್ಯಾ ಭಕ್ತಾ ರಾಜರ್ಷಯಸ್ತಥಾ ।
ಅನಿತ್ಯ ಮಸುಖಂ ಲೋಕಮಿಮಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಭಜಸ್ವ ಮಾಮ್ ॥ 33 ॥

33. ಇನ್ನನೆ ಇಪ್ಪಕ ಪುಣ್ಯಯೋನಿಜಂಗ, ಭಕ್ತ್ಂಗ ಆನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂಗ , ಪಿಂಞ ರಾಜರ್ಷಿಯ ಪರಮಂಗತಿನ ಹೊಂದುವ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣವಕ್ ಎಂಥ ಉಳ್ಳ್ ! ಅನಿತ್ಯ, ಅಸುಖ ಆನಂತನ ಈ ಲೋಕತ್‌ನ - ಈ ದುರ್ಬಲ ಮನುಷ್ಯತ್ವತ್‌ನ ಹೊಂದ್‌ನ ನೀನ್ ನನ್ನ ಭಜನೆ ಮಾಡ್.

ಮನ್ಮನಾ ಭವ ಮದ್ಭಕ್ತೋ ಮದ್ಯಾಜೀ ಮಾಂ ನಮಸ್ಕರು ।
ಮಾಮೇವೈಷ್ಯಸಿ ಯುಕ್ತ್ವೈವಮಾತ್ಮಾನಂ ಮತ್ಪರಾಯಣಂ ॥ 34 ॥

34. ನಾಡಲ್ಲಿಯೇ ಮನಸ್ ಬೆಚ್ಚಿತ್, ನಾಡ ಭಕ್ತನಾಯಿತ್ ನನ್ನ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್‌ವವನಾಯಿತ್, ನನ್ನ ನಮಸ್ಕರಿಚಿಟ್ಟಿತ್, ಇನ್ನನೇ ನಾನೇ ಪರಮಗತಿ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್, ಅರ್‌ಂಜಂಡ್ ನಾಡಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸ್ ನಿಪ್‌ಚಿಟ್ಟಿತ್, ನನ್ನೇ ಹೊಂದುವಿಯ.

ಇತಿ ರಾಜವಿದ್ಯಾ ರಾಜಗುಹ್ಯಯೋಗೋ ನಾಮ ನವಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ।
ಇನ್ನನೇ ರಾಜವಿದ್ಯಾ ರಾಜಗುಹ್ಯಯೋಗ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಒಯಿಂಬದನೆ ಅಧ್ಯಾಯ ತೀಂದತ್ ।

ಪತ್ತನೆ ಅಧ್ಯಾಯ

ವಿಭೂತಿ ಯೋಗ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಉವಾಚ

ಭೂಯ ಏವ ಮಹಾಬಾಹೋ ಶೃಣು ಮೇ ಪರಮಂ ವಚಃ ।
ಯತ್ತೇಽಹಂ ಪ್ರೀಯಮಾಣಾಯ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಹಿತಕಾಮ್ಯಯಾ ॥ 1 ॥

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಯಣ್ಣ್‌ಚಿ

1. ಅರ್ಜುನ, ನೀನ್ ಪುನಃ ನಾಡ ಪರಮ ವಚನತ್‌ನ (ಆತ್ಮವಸ್ತುನ ಅರಿಚಿರುವ ತಕ್ಕ್‌ನ) ಕ್‌ೇಳ್. ಇದನ, ನಾಡ ಪ್ರೀತಿನ ಹೊಂದ್‌ನ ನೀಕ್ ಹಿತಕಾಮನೆಯಿಂಜಿ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವಿ.

ನ ಮೇ ವಿದುಃ ಸುರಗಣಾಃ ಪ್ರಭವಂ ನ ಮಹರ್ಷಯಃ ।
ಅಹಮಾದಿರ್ಹಿ ದೇವನಾಂ ಮಹರ್ಷೀಣಾಂ ಚ ಸರ್ವಶಃ ॥ 2 ॥

2. ದೇವಗಣ ಆಡ್, ಮಹರ್ಷಿಯಳಾಡ್, ನಾಡ ಉತ್ಪತ್ತಿನ ಅರಿಂಜಿತಿಲ್ಲೆ, ಎಂತಂಗ್ ಎಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ, ನಾನ್ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಯಡಾ ಪಿಂಞ ಮಹರ್ಷಿಯಡಾ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾರತ್ತ್‌ರ ಕಾರಣನಾಯಿತುಳ್ಳ್.

ಯೋ ಮಾಮಜಮನಾದಿಂ ಚ ವೇತ್ತಿ ಲೋಕಮಹೇಶ್ವರಮ್ ।
ಅಸಂಮೂಢಃ ಸ ಮರ್ತ್ಯೇಷು ಸರ್ವಪಾಪೈಃ ಪ್ರಮುಚ್ಯತೇ ॥ 3 ॥

3. ದಾರ್ ನನ್ನ ಜನ್ಮರಹಿತ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡೂ, ಆದಿ ಇಲ್ಲಂತವ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡೂ, ಸರ್ವಲೋಕ ಮಹೇಶ್ವರ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡೂ,

ಅರಿಯುಓ, ಅಂಪ್ ಮನುಷ್ಯಂಗಡಲ್ಲಿ ಮೋಹ ಇಲ್ಲತಂಪ್‌ನಾಯಿತ್, ಸರ್ವಪಾಪತ್‌ಲಿಂಜೂ ಬುಡುಗಡೆ ಆಪ.

ಬುದ್ಧಿರ್ಜ್ಞಾನಮಸಂಮೋಹಃ ಕ್ಷಮಾ ಸತ್ಯಂ ದಮಃ ಶಮಃ ।
ಸುಖಂದುಃಖಂ ಭವೋಽಭಾವೋ ಭಯಂ ಚಾಭಯಮೇವಚ ॥ 4 ॥
ಅಹಿಂಸಾ ಸಮತಾ ತುಷ್ಟಿಸ್ತಪೋ ದಾನಂ ಯಶೋಽಯಶಃ ।
ಭವಂತಿ ಭಾವಾ ಭೂತಾನಾಂ ಮತ್ತ ಏವ ಪೃಥಗ್ವಿಧಾಃ ॥ 5 ॥

4,5. ಬುದ್ಧಿ(ಸೂಕ್ಷ್ಮವಸ್ತುನ ಅರಿಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ) ಜ್ಞಾನ (ಆತ್ಮಪಿಂಞ ಇಂತ ವಿಚಾರತ್ ಅರಿವು), ಅಸಂಮೋಹ (ಅರಿಯುವಕುಳ್ಳ ವಿಚಾರತ್ ವಿವೇಕಿಯಾಯಿತ್ ವರ್ತ್‌ಚಿರೊದ್), ಕ್ಷಮೆ (ಮನೋವಿಕಾರಕ್ ಕಾರಣ ಉಂಡೇಗೂ, ಮನೋವಿಕಾರ ಆಗತೆ ಇಪ್ಪೋ), ಸತ್ಯ ಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ, ಅಂತರೀಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹ, ಪಿಂಞ, ಸುಖ ದುಃಖ, ವಿನಾಶ, ಪೋಡಿ, ಧೈರ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆ, ಪಿಂಞ ಪ್ರಾಣಿಯಳೆಲ್ಲಾ ಸಮನಾಯಿತ್ ಕಾಂಬೋ ತಪಸ್ಸ್, ದಾನ, ಯಶಸ್ಸು, ಅಪಯಶಸ್ಸು, ಈ ನಾನಾ ಭಾವನೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಯಕ್ ನಾಡ ಗೊಂಡೇ ಆಪೋ.

ಮಹರ್ಷಯಃ ಸಪ್ತ ಪೂರ್ವೇ ಚತ್ವಾರೋ ಮನವಸ್ತಥಾ ।
ಮದ್ಭಾವಾ ಮಾನಸಾ ಜಾತಾ ಯೇಷಾಂ ಲೋಕ ಇಮಾಃ ಪ್ರಜಾಃ ॥ 6 ॥

6. ಪೂರ್ವಕಾಲತ್, ಸಪ್ತ ಮಹರ್ಷಿಯ, ಪಿಂಞ ನಾಲ್ ಜನ ಮನುವ ನಾಡ ಭಾವವುಳ್ಳಯಿಂಗ ಆಯಿತ್, ನಾಡ ಸಂಕಲ್ಪ ತಿಂಜೇ ಪುಟ್ಟ್‌ಚಿ. ಈ ಲೋಕತ್ ಈ ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಅಯಿನಗೊಂಡೇ ಪುಟ್‌ನಯಿಂಗ.

ಏತಾಂ ವಿಭೂತಿಂ ಯೋಗಂ ಚ ಮಮ ಯೋ ವೇತ್ತಿ ತತ್ತ್ವತಃ ।
ಸೋಽವಿಕಂಪೇನ ಯೋಗೇನ ಯುಜ್ಯತೇ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ॥ 7 ॥

7. ದಾರ್ನಾಡ ಈ ವಿಭೂತಿ - ಸಪ್ತರ್ಷಿಯಡ ವಿಸ್ತಾರತ್ನ ಪಿಂಞ ಯೋಗತ್ನ ಯಥಾರ್ಥ ಆಯಿತ್ ಅರ್ಂಜವೋ, ಅಯಿಂಗ, ಅಚಲವಾನ ಯೋಗತ್‌ಲಿಂಜಿ , ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವತ್ತ್‌ನ ದುಂಬಿಯವ. ಇದತ್ ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲೆ.

ಅಹಂ ಸರ್ವಸ್ಯ ಪ್ರಭವೋ ಮತ್ತಃ ಸರ್ವಂ ಪ್ರವರ್ತತೇ ।

ಇತಿ ಮತ್ವಾ ಭಜಂತೇ ಮಾಂ ಬುಧಾ ಭಾವಸಮನ್ವಿತಾಃ ॥ 8 ॥

8. ನಾನ್ ಸಮಸ್ತ ಜಗತ್‌ಕ್ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನ, ನನ್ನಗೊಂಡೇ, ಎಲ್ಲಾ - ಸ್ಥಿತಿ ನಾಶ, ಕ್ರಿಯೆ ಕರ್ಮಫಲ ಎಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿಯಂಡ್ ಇಪ್ಪ. ಇನ್ನನೆ ವಿಷಯತ್‌ನ ಅರ್ಂಜಂಡ್ ಜ್ಞಾನಿಯ ಭಾವತ್‌ಲ್ ಪರಮಾರ್ಥ ತತ್ವತ್‌ರ ಅಭಿಮಾನ ಭಾವತ್‌ಲ್ ಇಂಜಂಡ್, ನನ್ನ ಭಜನೆ ಮಾಡ್‌ವ.

ಮಚ್ಚಿತ್ತಾ ಮದ್ಗತಪ್ರಾಣಾ ಬೋಧಯಂತಃ ಪರಸ್ಪರಮ್ ।

ಕಥಯಂತಶ್ಚ ಮಾಂ ನಿತ್ಯಂ ತುಷ್ಯಂತಿ ಚ ರಮಂತಿ ಚ ॥ 9 ॥

9. ನಾಡಲ್ಲಿಯೆ ನೆಲೆಮಾಡ್‌ನ ಮನಸ್ಸ್ ಉಳ್ಳಯಿಂಗಳಾಯಿತ್, ನಾಡಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಣ ಉಳ್ಳಯಿಂಗ, ನಾಡ ವಿಷಯತ್‌ನೆ ಬೋಧನೆ ಮಾಡಿಯಂಡ್, ಯಕ್ಕಾಲೂ ನಾಡ ಕಥೆನೇ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್, ಸಂತೋಷ ಪಡ್‌ವ ಪಿಂಞ ಆನಂದ ಪಡ್‌ವ.

ತೇಷಾಂ ಸತತಯುಕ್ತಾನಾಂ ಭಜತಾಂ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕಮ್ ।

ದದಾಮಿ ಬುದ್ಧಿಯೋಗಂ ತಂ ಯೇನ ಮಾಮುಪಯಾಂತಿ ತೇ ॥ 10 ॥

10. ನಿತ್ಯಯುಕ್ತಂಗ ಆಯಿತ್, ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕ ಆಯಿತ್ ಭಜನೆ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಉಳ್ಳಯಿಂಗಳೂ ಆನ ಅಯಿಂಗಕ್ ಆ ಬುದ್ಧಿಯೋಗತ್‌ನೇ ಕೊಡ್‌ಪಿ. ಆನಗೊಂಡ್ ಅಯಿಂಗ ನನ್ನೇ ಹೊಂದುವ.

ತೇಷಾಮೇವಾನುಕಂಪಾರ್ಥಮಹಜ್ಞಾನಜಂ ತಮಃ ।

ನಾಶಯಾಮ್ಯಾತ್ಮಭಾವಸ್ಥೋ ಜ್ಞಾನದೀಪೇನ ಭಾಸ್ವತಾ ॥ 11 ॥

11. ಅಯಿಂಗಕ್ ಕರುಣೆಕಾಟೊಕ್, ನಾನ್ ಅಯಿಂಗಡ ಬುದ್ಧಿಲ್ ನಿಂದಿತ್, ಪ್ರಕಾಶ ಉಳ್ಳ ಜ್ಞಾನದೀಪತಿಂಜಿ(ಜ್ಞಾನತ್‌ರ ಬೊಳುಚ), ಅಜ್ಞಾನತಿಂಜಿ ಪುಟ್‌ನ ತಮಸ್ನ(ಮೋಹತ್)ನ ನಾಶ ಮಾಡ್‌ವಿ.

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ಪರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಂ ಧಾಮ ಪವಿತ್ರಂ ಪರಮಂ ಭವಾನ್ ।
ಪುರುಷಂ ಶಾಶ್ವತಂ ದಿವ್ಯಮಾದಿದೇವಮಜಂ ವಿಭುಮ್ ॥ 12 ॥
ಆಹುಸ್ತ್ವಾಮೃಷಯಃ ಸರ್ವೇ ದೇವರ್ಷಿರ್ನಾರದಸ್ತಥಾ ।
ಅಸಿತೋ ದೇವಲೋ ವ್ಯಾಸಃ ಸ್ವಯಂ ಚೈವ ಬ್ರವೀಷಿ ಮೇ ॥ 13 ॥

ಅರ್ಜುನ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ ;

12,13.ನೀನ್ ಪರಬ್ರಹ್ಮ (ಪರಮಾತ್ಮ) ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಪಿಂಞ ಪವಿತ್ರ. ಎಲ್ಲಾ ಋಷಿಯ, ದೇವರ್ಷಿಯಾನ ನಾರದ, ಅಸಿತದೇವಲ ವ್ಯಾಸ, ಇಯಂಗಳೂ, ಇಯಂಗಳಂತಯಿಂಗಳೂ, ನಿನ್ನ ಶಾಶ್ವತನಾನ ಪುರುಷ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡೂ, ದಿವ್ಯ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡೂ, ಆದಿದೇವ ಯಣ್ಣೆಯಂಡೂ, ಅಜ ಯಣ್ಣೆಯಂಡೂ , ವಿಭು ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡೂ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ. ನೀನೂ ಸಹಾ, ಅನ್ನನೇ , ನಾಕ್ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಉಳ್ಳಿಯ.

ಸರ್ವಮೇತದೃತಂ ಮನ್ಯೇ ಯನ್ಮಾಂ ವದಸಿ ಕೇಶವ ।
ನ ಹಿ ತೇ ಭಗವನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಂ ವಿದುರ್ದೇವಾ ನ ದಾನವಾಃ ॥ 14 ॥

14. ಓ ಕೇಶವ, ನೀನ್ ಏದನ ನಾಕ್ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಉಳ್ಳಿಯೋ, ಅದೆಲ್ಲಾನ ಸತ್ಯ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ನಾನ್ ಅರ್‌ಂಜಂಡಿಯೆ (ನಂಬಿಯೆ) ಓ ಭಗವಂತ, ದೇವತೆಯಳೂ, ದಾನವಂಗಳೂ ನೀಡ ವ್ಯಕ್ತಿನೂ, ಉತ್ಪತ್ತಿನೂ ಅರಿಯುಲೆ.

ಸ್ವಯಮೇವಾತ್ಮನಾಽಽತ್ಮಾನಂ ವೇತ್ಥ ತ್ವಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ।
ಭೂತಭಾವನ ಭೂತೇಶ ದೇವದೇವ ಜಗತ್ಪತೇ ॥ 15 ॥

15.ಏ ಪುರುಷೋತ್ತಮ, ಭೂತೋತ್ಪಾದಕ, ಭೂತೇಶ, ದೇವದೇವ ನೀನ್ ನೀನೇ ನೀಡ ಸ್ವರೂಪತ್‌ನ, ನೀಡ ಜ್ಞಾನತಿಂಜೇ ಅರ್‌ಂಜಂಡ್ ಉಳ್ಳಿಯ .

ವಕ್ತುಮರ್ಹಸ್ಯಶೇಷೇಣ ದಿವ್ಯಾ ಹ್ಯಾತ್ಮ ವಿಭೂತಯಃ ।
ಯಾಭಿರ್ವಿಭೂತಿರ್ಲೋಕಾನಿಮಾಂಸ್ತ್ವಂ ವ್ಯಾಪ್ಯ ತಿಷ್ಠಸಿ ॥ 16 ॥

16. ಏದೇದ್ ವಿಭೂತಿ (ಮಹಾತ್ಮ) ರೂಪತಿಂಜಿ ನೀನು ಈ ಲೋಕತ್‌ನ ವ್ಯಾಪಿಚಿಟ್ಟಿತುಳ್ಳಿಯೋ ಆ ದಿವ್ಯವಾನ ನೀಡ ರೂಪತ್‌ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೂ ಬುಡತೆ ನಾಕ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್.

ಕಥಂ ವಿದ್ಯಾಮಹಂ ಯೋಗಿಂಸ್ತ್ವಾಂ ಸದಾ ಪರಿಚಿಂತಯನ್ ।
ಕೇಷು ಕೇಷು ಚ ಭಾವೇಷು ಚಿಂತ್ಯೋಽಸಿ ಭಗವನ್ಮಯಾ ॥ 17 ॥

17. ಏ ಯೋಗೀಶ್ವರ, ನಿನ್ನ ಯಕ್ಕಾಲೂ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ನಾನ್ ನಿನ್ನ ಎನ್ನನೆ ಅರಿಯಡ್ ? ನಿನ್ನ ಏದೇದ್ ಭಾವತ್ತ್‌ಲ್ ಅರ್‌ಂಜಂಡ್ ನಾನ್ ನಿನ್ನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಡ್

ವಿಸ್ತರೇಣಾತ್ಮನೋ ಯೋಗಂ ವಿಭೂತಿಂ ಚ ಜನಾರ್ದನ ।
ಭೂಯಃ ಕಥಯ ತೃಪ್ತಿರ್ಹಿ ಶೃಣ್ವತೋ ನಾಸ್ತಿ ಮೇಽಮೃತಮ್ ॥ 18 ॥

18. ಏ ಜನಾರ್ದನ, ನೀಡ ಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯತ್‌ನ, ನೀಡ ವಿಭೂತಿರ(ಧ್ಯಾನ ವಸ್ತುನ) ವಿಸ್ತಾರತ್‌ನ, ವಿಸ್ತಾರವಾಯಿತ್, ಪುನಃ ಯಣ್ಣ್.ಎನ್ನಂಗ್ ಯಣ್‌ಚೆಂಗಿ, ನೀಡ ಉಪದೇಶತ್‌ರ ಅಮೃತತ್ತ್‌ನ, ಕ್‌ೕಪ ನಾಕ್ ತೃಪ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲೆ.

ಶ್ರೀಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಹಂತ ತೇ ಕಥಯಿಷ್ಯಾಮಿ ದಿವ್ಯಾ ಹ್ಯಾತ್ಮ ವಿಭೂತಯಃ ।

ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತಃ ಕುರುಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾಸ್ತ್ಯಂತೋ ವಿಸ್ತರಸ್ಯ ಮೇ ॥ 19 ॥

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ

19. ಏ ಕುರುಶ್ರೇಷ್ಠ , ನಾಡ ದಿವ್ಯ ಆನ ವಿಭೂತಿಲ್ ಪ್ರಧಾನ ಆಯಿತುಳ್ಳಂತನ್ನ ನೀಕ್ ಯಣ್ಣ್‌ವಿ . ಎನ್ನಂಗೆಣ್‌ಚೆಂಗಿ, ನಾಡ ವಿಭೂತಿರ ವಿಸ್ತಾರಕ್ ಕೊನೆಯೇ ಇಲ್ಲೆ.

ಅಹಮಾತ್ಮಾ ಗುಡಾಕೇಶ ಸರ್ವಭೂತಾಶಯಸ್ಥಿತಃ ।

ಅಹಮಾದಿಶ್ಚ ಮಧ್ಯಂ ಚ ಭೂತನಮಂತ ಏವ ಚ ॥ 20 ॥

20. ಏ ಗುಡಾಕೇಶ, ನಾನ್ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿಯಡ ಹೃದಯತ್ ಉಳ್ಳ ಆತ್ಮ . ಎಲ್ಲಾ ಭೂತತ್‌ರ ಆದಿ ,ಮಧ್ಯ, ಪಿಂಞ ಕೊನೆಯೂ ನಾನೇ .

ಆದಿತ್ಯಾನಾಮಹಂ ವಿಷ್ಣು ಜ್ಯೋತಿಷಾಂ ರವಿರಂಶುಮಾನ್ ।

ಮರೀಚಿರ್ಮರುತಾಮಸ್ಮಿ ನಕ್ಷತ್ರಾಣಾಮಹಂ ಶಶೀ ॥ 21 ॥

21. ಆದಿತ್ಯಂಡಲ್ಲಿ ನಾನ್ ವಿಷ್ಣು , ಜ್ಯೋತಿಯಡ ಪೈಕಿ, ರಶ್ಮಿ ಉಳ್ಳ ಸೂರ್ಯ ನಾನ್ , ಮರುದ್ಗಣತ್‌ರ ಪೈಕಿ ನಾನ್ ಮರೀಚ, ನಕ್ಷತ್ರತ್‌ಡ ಪೈಕಿ ಆಯಂಡ ಒಡೆಯನಾನ ಚಂದ್ರ.

ವೇದಾನಾಂ ಸಾಮವೇದೋಽಸ್ಮಿ ದೇವಾನಾಮಸ್ಮಿ ವಾಸವಃ ।

ಇಂದ್ರಿಯಾಣಾಂ ಮನಶ್‌ಚಾಸ್ಮಿ ಭೂತಾನಾಮಸ್ಮಿ ಚೇತನಾ ॥ 22 ॥

22. ವೇದತ್‌ರ ಪೈಕಿ ನಾನ್ ಸಾಮವೇದ, ದೇವತೆಯಡ ಪೈಕಿ ಇಂದ್ರ, ಇಂದ್ರಿಯಡ ಪೈಕಿ ಮನಸ್ಸ್.ಭೂತತ್‌ರ ಪೈಕಿ ಚೈತನ್ಯ ನಾನ್.

ರುದ್ರಾಣಾಂ ಶಂಕರಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ವಿತ್ತೇಶೋ ಯಕ್ಷರಸಾಮ್ ।
ವಸೂನಾಂ ಪಾವಕಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ಮೇರುಃ ಶಿಖರಿಣಾಮಹಮ್ ॥ 23 ॥

23. ನಾನ್ ಏಕದಶ ರುದ್ರಂಗಡಲ್ಲಿ ಶಂಕರ, ಯಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸಂಗಡಲ್ಲಿ ಕುಬೇರ್, ಅಷ್ಟವಸುವಡಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ, ಶಿಖರ ಉಳ್ಳ ಪರ್ವತತ್‌ಲ್ ಮೇರು ಪರ್ವತ.

ಪುರೋಧಸಾಂ ಚ ಮುಖ್ಯಂ ಮಾಂ ವಿದ್ಧಿ ಪಾರ್ಥ ಬೃಹಸ್ಪತಿಮ್ ।
ಸೇನಾನೀನಾಮಹಂ ಸ್ಕಂದಃ ಸರಸಾಮಸ್ಮಿ ಸಾಗರಃ ॥ 24 ॥

24. ಪಾರ್ಥ, ರಾಜಪುರೋಹಿತಂಗಡ ಪೈಕಿ ಮುಖ್ಯನಾನ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ನಾನ್, ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಅರ್‌ಂಜ . ಸೇನಾಪತಿಯಡಲ್ಲಿ ಸ್ಕಂದ, ಸರಸ್ಸು -ಸರೋವರತ್‌ಲ್ ಸಾಗರ ನಾನ್.

ಮಹರ್ಷೀಣಾಂ ಭೃಗುರಹಂ ಗಿರಾಮಸ್ಮ್ಯೇಕಮಕ್ಷರಮ್ ।
ಯಜ್ಞಾನಾಂ ಜಪಯಜ್ಞೋಽಸ್ಮಿ ಸ್ಥಾವರಾಣಾಂ ಹಿಮಾಲಯಃ ॥ 25 ॥

25. ನಾನ್ ಮಹರ್ಷಿಯಡಲ್ಲಿ ಭೃಗು, ತಕ್ಕಲ್ -(ಅರ್ಥ ಯಣ್ಣವತ್) ಏಕಾಕ್ಷರ ಆನ ಪ್ರಣವ(ಓಂಕಾರ), ಯಜ್ಞತ್ ಜಪಯಜ್ಞ, ಸ್ಥಾವರತ್‌ಲ್ ಹಿಮಾಲಯ.

ಅಶ್ವತ್ಥಃ ಸರ್ವವೃಕ್ಷಾಣಾಂ ದೇವರ್ಷೀಣಾಂ ಚ ನಾರದಃ ।
ಗಂಧರ್ವಾಣಾಂ ಚಿತ್ರರಥಃ ಸಿದ್ಧಾನಾಂ ಕಪಿಲೋ ಮುನಿಃ ॥ 26 ॥

26. ನಾನ್ ಸಮಸ್ತ ವೃಕ್ಷತ್‌ಲ್ ಅಶ್ವತ್ಥ, ದೇವರ್ಷಿಯಡಲ್ಲಿ ನಾರದ, ಗಂಧರ್ವಡಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರರಥ, ಸಿದ್ಧಂಗಡ ಪೈಕಿ ಕಪಿಲಮುನಿ.

ಉಚ್ಚೈಶ್ರವಸಮಶ್ವಾನಾಂ ವಿದ್ಧಿ ಮಾಮಮೃತೋದ್ಭವಮ್ ।
ಐರಾವತಂ ಗಜೇಂದ್ರಾಣಾಂ ನರಾಣಾಂ ಚ ನರಾಧಿಪಮ್ ॥ 27 ॥

27. ಕುದುರೆಯಡ ಪೈಕಿ ಅಮೃತಕಾಯಿತ್ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರತ್‌ನ ಕಡೆಯೊಕ ಪುಟ್ಟ್‌ನ ಉಚ್ಚೈಶ್ರವಸ್ಸು ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಕುದುರೆ, ಉತ್ತಮವಾನ ಆನೆಯಡ ಪೈಕಿ ಐರಾವತ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್, ಮನುಷ್ಯಂಗಡ ಪೈಕಿ ರಾಜ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನನ್ನ ಅರ್‌ಂಜ .

ಆಯುಧಾನಾಮಹಂ ವಜ್ರಂ ಧೇನೂನಾಮಸ್ಮಿ ಕಾಮಧುಕ್ ।
ಪ್ರಜನಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ಕಂದರ್ಪಃ ಸರ್ಪಾಣಾಮಸ್ಮಿ ವಾಸುಕಿಃ ॥ 28 ॥

28. ನಾನ್ ಆಯುಧತ್‌ಲ್ ವಜ್ರಾಯುಧ, ಗೋವುವಡಲ್ಲಿ ಕಾಮಧೇನು ನಾನ್. ಪ್ರಜೋತ್ಪತ್ತಿಕ್ ಕಾರಣನಾನ ಮನ್ಮಥ, ಸರ್ಪತ್‌ರ ಪೈಕಿ ವಾಸುಕಿ ನಾನ್.

ಅನಂತಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ನಾಗಾನಾಂ ವರುಣೋಯಾದಸಾಮಹಮ್ ।
ಪಿತೄಣಾಮರ್ಯಮಾ ಚಾಸ್ಮಿ ಯಮಃ ಸಂಯಮತಾಮಹಮ್ ॥ 29 ॥

29. ನಾನ್,ನಾಗಂಗಡ ಪೈಕಿ ಅನಂತ, ಜಲವಾಸಿಯಡ ಪೈಕಿ ವರುಣ. ಪಿತೃವಡ ಪೈಕಿ ಆರ್ಯಮ. ಪಿಂಞ ದಂಡನೆ ಮಾಡುವಯಿಂಗಡ ಪೈಕಿ ಯಮ.

ಪ್ರಹ್ಲಾದಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ದೈತ್ಯಾನಾಂ ಕಾಲಃ ಕಲಯತಾಮಹಮ್ ।
ಮೃಗಣಾಂ ಚ ಮೃಗೇಂದ್ರೋऽಹಂ ವೈನತೇಯಶ್ಚ ಪಕ್ಷಿಣಾಮ್ ॥ 30 ॥

30. ನಾನ್ ದೈತ್ಯಂಗಡ ಪೈಕಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದ, ಗಣನೆ ಮಾಡುವವಯಿಂಗಡ ಪೈಕಿ ನಾನ್ ಕಾಲ (ಅನರ್ಥ ಮಾಡುವಯಿಂಗಡ ಮಧ್ಯತ್ ಮೃತ್ಯುದೇವತೇ ನಾನ್-ರಾಮಾನುಜ) ಮೃಗತ್‌ರ ಪೈಕಿ ಸಿಂಹ ,ಪಕ್ಷಿಯಡ ಪೈಕಿ ಗರುಡ ನಾನ್.

ಪವನಃ ಪವತಾಮಸ್ಮಿ ರಾಮಃ ಶಸ್ತ್ರಭೃತಾಮಹಮ್ ।
ಝಷಾಣಾಂ ಮಕರಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ಸ್ರೋತಸಾಮಸ್ಮಿ ಜಾಹ್ನವೀ ॥ 31 ॥

31. ಪಾವನ ಮಾಡ್‌ವಯಿಂಗಡ ಮಧ್ಯತ್ ನಾನು ವಾಯು, ಶಸ್ತ್ರಧಾರಿಯಡ ಮಧ್ಯತ್ ಶ್ರೀರಾಮ. ಜಲಜಂತುವಡ ಮಧ್ಯತ್ ಮೊಸಳೆ ಪಿಂಞ ಪೊಳೆರ ಪೈಕಿ ಗಂಗೆ ನಾನ್ .

ಸರ್ಗಾಣಾಮಾದಿರಂತಶ್ಚ ಮಧ್ಯಂ ಚೈವಾಹಮರ್ಜುನ ।
ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ ವಿದ್ಯಾನಾಂ ವಾದಃ ಪ್ರವದತಾಮಹಮ್ ॥ 32 ॥

32. ಅರ್ಜುನ; ಸೃಷ್ಟಿರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯ ನಾನೇ, ವಿದ್ಯೆಲ್, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿದ್ಯೆ ನಾನ್, ಚರ್ಚೆ ಮಾಡ್‌ವಯಿಂಡಲ್ಲಿ - ವಾದವೇ ನಾನ್ .

ಅಕ್ಷರಾಣಾಮಕಾರೋಽಸ್ಮಿ ದ್ವಂದ್ವಃ ಸಾಮಾಸಿಕಸ್ಯಚ ।
ಅಹಮೇವಾಕ್ಷಯಃ ಕಾಲೋ ಧಾತಾಽಹಂ ವಿಶ್ವತೋಮುಖಃ ॥ 33 ॥

33. ನಾನ್ ಅಕ್ಷರತ್‌ಲ್ ।ಅ।ಕಾರ. ಸಮಾಸತ್‌ಲ್ ದ್ವಂದ್ವ ಸಮಾಸ , ನಾನ್ ಅಕ್ಷಯ ಆಯಿತುಳ್ಳ ಕಾಲ(ಕ್ಷಣ) ಸರ್ವತೋಮುಖನಾನ ಧಾತೃ - ಕರ್ಮಫಲತ್‌ನ ಕೊಡಪಂವ್ ನಾನೇ.

ಮೃತ್ಯುಃ ಸರ್ವಹರಶ್ಚಾಹಮುದ್ಭವಶ್ಚ ಭವಿಷ್ಯತಾಮ್ ।
ಕೀರ್ತಿಃ ಶ್ರೀರ್ವಾಕ್ಚ ನಾರೀಣಾಂ ಸ್ಮೃತಿರ್ಮೇಧಾ ಧೃತಿಃ ಕ್ಷಮಾ ॥ 34 ॥

34. ನಾನ್ ಸರ್ವಹರನಾನ ಮೃತ್ಯು, ಪಿಂಞ ಮಿಂಞಕ್ ಬಪ್ಪ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಪಿಂಞ ಪೊಣ್ಣಾಳ್‌ಕ್ ಉಳ್ಳ ಕೀರ್ತಿ, ಶ್ರೀವಕ್, ಗ್ರಂಥಾಧಾರಣ ಶಕ್ತಿ , ಧೃತಿ (ಧೈರ್ಯ)ಪಿಂಞ ಕ್ಷಮೆ ನಾನ್.

ಬೃಹತ್ಸಾಮ ತಥಾ ಸಾಮ್ನಾಂ ಗಾಯತ್ರೀ ಛಂದಸಾಮಹಮ್ ।
ಮಾಸಾನಾಂ ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷೋಽಹಮೃತೂನಾಂ
ಕುಸುಮಾಕರಃ ॥ 35 ॥

35. ನಾನ್ ಸಾಮತ್‌ರ ಮಧ್ಯತ್ ಬೃಹತ್ಸಾಮ, ಛಂದಸ್‌ಡ ಪೈಕಿ ಗಾಯತ್ರಿ, ಮಾಸಾತ್‌ರ ಪೈಕಿ ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷ ಪಿಂಞ ಋತುವಡ ಪೈಕಿ ವಸಂತ ಋತು.

ದ್ಯೂತಂ ಛಲಯತಾಮಸ್ಮಿ ತೇಜಸ್ತೇಜಸ್ವಿನಾಮಹಮ್ ।
ಜಯೋऽಸ್ಮಿ ವ್ಯವಸಾಯೋऽಸ್ಮಿ ಸತ್ತ್ವಂಸತ್ತ್ವವತಾಮಹಮ್ ॥ 36 ॥

36. ಮೋಸ ಮಾಡುವಯಿಂಗಡ ಪೈಕಿ ದ್ಯೂತ(ಜೂಜ್) ತೇಜಸ್ವಿಯಡ ತೇಜಸ್ಸ್ ನಾನೇ ಆಯಿತುಳ್ಳ್ . ನಾನ್ ಜಯಶಾಲಿಯಡ ಜಯ, ವ್ಯವಸಾಯಿಡಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯವೇ ನಾನ್, ಸಾತ್ವಿಕಡಲ್ಲಿ ಸತ್ತ್ವನಾನ್.

ವೃಷ್ಣೀನಾಂ ವಾಸುದೇವೋऽಸ್ಮಿ ಪಾಂಡವಾನಾಂ ಧನಂಜಯಃ ।
ಮುನೀನಾಮಪ್ಯಹಂ ವ್ಯಾಸಃ ಕವೀನಾಮುಶನಾ ಕವಿಃ ॥ 37 ॥

37. ಯಾದವಡಲ್ಲಿ ವಾಸುದೇವ ನಾನ್, ಪಾಂಡವಡಲ್ಲಿ ಧನಂಜಯ, ಮುನಿಯಡಲ್ಲಿ ವೇದವ್ಯಾಸ , ಕವಿಯಡಲ್ಲಿ ಉಶನ ಕವಿ ನಾನ್.

ದಂಡೋ ದಮಯತಾಮಸ್ಮಿ ನೀತಿರಸ್ಮಿ ಜಿಗೀಷತಾಮ್ ।
ಮೌನಂ ಚೈವಾಸ್ಮಿ ಗುಹ್ಯಾನಾಂ ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞಾನವತಾಮಹಮ್ ॥ 38 ॥

38. ದಂಡನೆ ಮಾಡುವಯಿಂಗಡಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆ , ಜಯಭಿಲಾಷೆಯಡಲ್ಲಿ ನೀತಿ, ರಹಸ್ಯತ್ರ ಪೈಕಿ ಮೌನ ಶಿಂಞಾ ಜ್ಞಾನಿಯಡ ಜ್ಞಾನ ನಾನ್.

ಯಚ್ಚಾಪಿ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಬೀಜಂ ತದಹಮರ್ಜುನ ।
ನ ತದಸ್ತಿ ವಿನಾ ಯತ್ ಸ್ಯಾನ್ಮಯಾ ಭೂತಂ ಚರಾಚರಮ್ ॥ 39 ॥

39. ಅರ್ಜುನ; ಸರ್ವಭೂತಕ್ ಕಾರಣ ಏದೋ, ಅದೂ ನಾನೇ . ನಾನ್ ಇಲ್ಲತಂತ ಏದೊರ್ ಚರಾಚರ ಭೂತವೂ ಇಲ್ಲೆ.

ನಾಂತೋऽಸ್ತಿ ಮಮ ದಿವ್ಯಾನಾಂ ವಿಭೂತೀನಾಂ ಪರಂತಪ ।
ಏಷ ತೂದ್ದೇಶತಃ ಪ್ರೋಕ್ತೋ ವಿಭೂತೇರ್ವಿಸ್ತರೋ ಮಯಾ ॥ 40 ॥

40. ಅರ್ಜುನ, ನಾಡ ದಿವ್ಯ ವಿಭೂತಿಕ್ ಕೊನೆ ಇಲ್ಲೆ. ನಾಡ ವಿಭೂತಿರ ವಿಸ್ತಾರತ್ತ್‌ನ ನಾನ್ ಸಂಕ್ಷೇಪ ಆಯಿತ್ ಯ್‌ಣ್ಯ್ .

ಯದ್ಯದ್ವಿಭೂತಿಮತ್ ಸತ್ತ್ವಂ ಶ್ರೀಮದೂರ್ಜಿತಮೇವ ವಾ ।
ತತ್ತದೇವಾವಗಚ್ಛ ತ್ವಂ ಮಮ ತೇಜೋಽಂಶಸಂಭವಮಧ ॥ 41 ॥

41. ಏದೇದ್ ವಸ್ತು ವಿಭೂತಿ ಉಳ್ಳದೋ, ಶ್ರೀಯುಕ್ತ ಆನದೋ, ಅಥವಾ ಉತ್ಸಾಹ ಉಳ್ಳಂತದೋ, ಅದೆಲ್ಲಾ ನಾಡ ತೇಜಸ್ಸ್‌ರ ಒರ್ ಅಂಶತಿಂಜಿ ಆನಂತದ್ ಯ್'ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರ್'ಂಜ.

ಅಥವಾ ಬಹುನೈತೇನ ಕಿಂ ಜ್ಞಾತೇನ ತವಾರ್ಜುನ ।
ವಿಷ್ಟಭ್ಯಾಹಮಿದಂ ಕೃತ್ಸ್ನಮೇಕಾಂಶೇನ ಸ್ಥಿತೋ ಜಗತ್ ॥ 42 ॥

42. ಅರ್ಜುನ, ಈ ವಿಭೂತಿನ ಅನೇಕ ವಿಧತ್ ಅರ್'ಂಜಂಡ್ ನೀಕೆನ್ ಪ್ರಯೋಜನ ಆಪ ? ನಾನ್ ಈ ಜಗತ್ತ್‌ನ ನಾಡ ಒರೇ ಅಂಶತ್ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಯಂಡಿಯ್.

ಇತಿ ವಿಭೂತಿಯೋಗೋ ನಾಮ ದಶಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ।
ವಿಭೂತಿಯೋಗ ಎಣ್ಣ್‌ವ ಪತ್ತನೆ ಅಧ್ಯಾಯ ತೀಂದತ್ ।

ಪನ್ನಂದನೆ ಅಧ್ಯಾಯ

ವಿಶ್ವರೂಪದರ್ಶನಯೋಗ

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ಮದನುಗ್ರಹಾಯ ಪರಮಂ ಗುಹ್ಯಮಧ್ಯಾತ್ಮಸಂಜ್ಞಿತಮ್ ।
ಯತ್ತ್ವಯೋಕ್ತಂ ವಚಸ್ತೇನ ಮೋಹೋಽಯಮ
ವಿಗತೋ ಮಮ ॥ 1 ॥

ಅರ್ಜುನ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ

1. ನಾಡ ಅನುಗ್ರಹಕಾಯಿತ್, ಪರಮರಹಸ್ಯವಾನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಯಣ್ಣವ (ಆತ್ಮಾ ಅನಾತ್ಮತ್‌ನ ವಿಂಗಡಚಿರುವ)ಪೆದ ಉಳ್ಳ ಏದ್ ವಿಚಾರತ್‌ನ ಯಣ್‌ಯೋ, ಅದನ ಗೊಂಡ್ ನಾಡ ಮೋಹ (ಅವಿವೇಕ)ನಾಶ ಆಚಿ.

ಭವಾಪ್ಯಯೌ ಹಿ ಭೂತಾನಾಂ ಶ್ರುತೌ ವಿಸ್ತರಶೋ ಮಯಾ ।
ತ್ವತ್ತಃ ಕಮಲಪತ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಮಪಿ ಚಾವ್ಯಯಮ್ ॥ 2 ॥

2. ಏ ಕಮಲದಳತ್‌ರಂತ ಕಣ್ಣ್ ಉಳ್ಳವನೇ, ಪ್ರಾಣಿಯಡ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಲಯ ಪಿಂಞ ನೀಡ ಅವ್ಯಯವಾನ ಮಹಾತ್ಮ್ಯತ್‌ನೂ ಕೂಡಾ ವಿಸ್ತಾರವಾಯಿತ್, ಕೇಟ್.

ಏವಮೇತದ್ಯಥಾಽಽತ್ಥ ತ್ವಮಾತ್ಮಾನಂ ಪರಮೇಶ್ವರ ।
ದ್ರಷ್ಟುಮಿಚ್ಛಾಮಿ ತೇ ರೂಪಮೈಶ್ವರಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ॥ 3 ॥

3. ಏ ಪರಮೇಶ್ವರ, ನೀನ್ ನಿನ್ನ ಏದ್ ಪ್ರಕಾರ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಯೋ ಅದ್ ಅನ್ನನೇ ಸರಿ. ಏ ಪುರುಷೋತ್ತಮ , ನೀಡ ಐಶ್ವರ್ಯರೂಪತ್‌ನ ನೋಟೊಕ್ ಇಷ್ಟಪಡ್‌ವಿ.

ಮನ್ಯಸೇ ಯದಿ ತಚ್ಛಕ್ಯಂ ಮಯಾ ದ್ರಷ್ಟುಮಿತಿ ಪ್ರಭೋ ।
ಯೋಗೇಶ್ವರ ತತೋ ಮೇ ತ್ವಂ ದರ್ಶಯಾತ್ಮಾನಮವ್ಯಯಮ್ ॥ 4 ॥

4. ಹೇ ಪ್ರಭು, ಅದನ ನಾಕ್ ನೋಡೋಕ್ ಕಯ್ಯುವ ಯಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಆಚೆಂಗಿ, ಅಕ್ಷಯ ಆನಂತ ನೀಡ ಆ ರೂಪತ್‌ನ ನಾಕ್ ಕಾಟ್ .

ಶ್ರೀ ಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಪಶ್ಯ ಮೇ ಪಾರ್ಥ ರೂಪಾಣಿ ಶತಶೋಽಥ ಸಹಸ್ರಶಃ ।
ನಾನಾವಿಧಾನಿ ದಿವ್ಯಾನಿ ನಾನಾವರ್ಣಾಕೃತೀನಿ ಚ ॥ 5 ॥

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಯಣ್‌ವ,

5. ಅರ್ಜುನ, ನಾನಾ ತರತ್ತ್‌ರ ದಿವ್ಯವಾನ, ಅನೇಕ ರಂಗ್ ಉಳ್ಳಂತ , ಪಿಂಞ ಅನೇಕ ಆಕೃತಿ ಉಳ್ಳ(ತರತರತ್‌ರ ರಂಗ್ ಉಳ್ಳಂತ ತರತರ ಆಕಾರ ಉಳ್ಳಂತ) ನಾಡ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ರೂಪತ್‌ನ ನೋಡ್.

ಪಶ್ಯಾದಿತ್ಯಾನ್ ವಸೂನ್ ರುದ್ರಾನಶ್ವಿನೌ ಮರುತಸ್ತಥಾ ।
ಬಹೂನ್ಯದೃಷ್ಟಪೂರ್ವಾಣಿ ಪಶ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಾಣಿ ಭಾರತ ॥ 6 ॥

6. ಅರ್ಜುನ, ಆದಿತ್ಯಂಗಳ, ರುದ್ರಂಗಳ, ಅಶ್ವಿನಿ ದೇವತೆಯಳ, ಮರುದ್ಗಣತ್‌ನ, ಪಿಂಞ ಮಿಂಜ್ಞ ಒಮ್ಮಲೂ ಕಾಣತಂತ ಅನೇಕ ಆಶ್ಚರ್ಯತ್‌ನ ನೋಟ್.

ಇಹೈಕಸ್ಥಂ ಜಗತ್ಕೃತ್ಸ್ನಂ ಪಶ್ಯಾದ್ಯ ಸಚರಾಚರಮ್ ।
ಮಮ ದೇಹೇ ಗುಡಾಕೇಶ ಯಚ್ಚಾನ್ಯದ್ದ್ರಷ್ಟುಮಿಚ್ಛಸಿ ॥ 7 ॥

7. ಅರ್ಜುನ, ಇಲ್ಲಿ ನಾಡ ದೇಹತ್‌ಲ್ ಒರೇ ಬರಿಲ್ ಚರಾಚರ ಆನ ಇಡೀ ಜಗತ್‌ನ ನೋಟ್ . ಪಿಂಞ ಬೋರೆ ಎಂತನ (ಯುದ್ಧತ್ ಗೆಲ್ಲುವ

ವಿಚಾರ -ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ)ನೋಟೊಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನೀನ್ ಇಷ್ಟ ಪಡುವೆಯೋ, ಅದನ್ನೂ ನೋಟ್.

ನ ತು ಮಾಂ ಶಕ್ಯಸೇ ದ್ರಷ್ಟುಮನೇನೈವ ಸ್ವ ಚಕ್ಷುಷಾ ।
ದಿವ್ಯಂ ದದಾಮಿ ತೇ ಚಕ್ಷುಃ ಪಶ್ಯ ಮೇ ಯೋಗಮೈಶ್ವರಮ್ ॥ 8 ॥

8. ಆಚೆಂಗಿ, ನೀಡ ಕಣ್ಣ್‌ಲಿಂಜೇ ನನ್ನ ನೋಟೊಕ್ ಕಯ್ಯುಲೆ , ನೀಕ್ ದಿವ್ಯವಾನ ದೃಷ್ಟಿ ತಪ್ಪಿ. ನಾಡ ಐಶ್ವರ್ಯ ಯೋಗತ್ತ್‌ನ ನೋಡ್.

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ.

ಏವಮುಕ್ತ್ವಾ ತತೋ ರಾಜನ್ ಮಹಾಯೋಗೇಶ್ವರೋ ಹರಿಃ ।
ದರ್ಶಯಾಮಾಸ ಪಾರ್ಥಾಯ ಪರಮಂ ರೂಪಮೈಶ್ವರಮ್ ॥ 9 ॥

ಸಂಜಯ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ

9. ಏ ರಾಜಾ, ಮಹಾಯೋಗೇಶ್ವರನಾನ , ಶ್ರೀಹರಿ ಇನ್ನನೆ ಯಣ್ಣ್‌ತ್ ಪಿಂಞ , ಅರ್ಜುನಂಗ್, ಈಶ್ವರೀಯ ಆನ ತನ್ನಡ ವಿಶ್ವರೂಪತ್‌ನ ಕಾಟ್‌ಚಿ.

ಅನೇಕವಕ್ತ್ರನಯನಮನೇಕಾದ್ಭುತದರ್ಶನಮ್ ।
ಅನೇಕ ದಿವ್ಯಾಭರಣಂ ದಿವ್ಯಾನೇಕೋದ್ಯತಾಯುಧಮ್ ॥ 10 ॥

10. ಸುಮಾರ್ ಮೂಡ್, ಕಣ್ಣ್ ಉಳ್ಳ , ಸುಮಾರ್ ಅದ್ಭುತ ದೃಶ್ಯ ಉಳ್ಳಂತ, ದಿವ್ಯಾ ಆನ ಆಭರಣತ್‌ಲಿಂಜಿ ಅಲಂಕೃತ ಆನ ಪಿಂಞ ಯಡ್‌ತ್ ಪುಡ್‌ಚಿತುಳ್ಳ ಪೇರ್‌ತ್ ದಿವ್ಯಾಯುಧತ್‌ಲಿಂಜಿ ಕೂಡ್‌ನ ರೂಪತ್‌ನ ಕಾಟ್‌ಚಿ.

ದಿವ್ಯಮಾಲ್ಯಾಂಬರಧರಂ ದಿವ್ಯಗಂಧಾನುಲೇಪನಮ್ ।
ಸರ್ವಾಶ್ಚರ್ಯಮಯಂ ದೇವಮನಂತಂ ವಿಶ್ವತೋಮುಖಮ್ ॥ 11 ॥

11. ದಿವ್ಯ ಆನ ಮಾಲೆನೂ , ವಸ್ತ್ರತ್‌ನೂ ಇಟ್ಟಿತುಳ್ಳ, ದಿವ್ಯ ಗಂಧತ್‌ನ ಮೆತ್ತಿಯಂಡ ಆಶ್ಚರ್ಯಮಯನೂ, ಅನಂತನೂ, ವಿಶ್ವತೋಮುಖನೂ, (ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಯಕೂ ಆತ್ಮ ಆನನಗೊಂಡ್, ಸರ್ವತೋಮುಖ - ಎಲ್ಲಲ್ಲಿಯೂ ಮೂಡ್ ಉಳ್ಳವ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಶಂಕರಚಾರ್ಯಂಡ ಅರ್ಥ) ಆನ ದೇವನ ಅರ್ಜುನ ನೋಡ್‌ಚಿ.

ದಿವಿ ಸೂರ್ಯಸಹಸ್ರಸ್ಯ ಭವೇದ್ಯುಗಪದುತ್ಥಿತಾ ।
ಯದಿ ಭಾಃ ಸದೃಶೀ ಸಾ ಸ್ಯಾದ್ಭಾಸಸ್ತಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ ॥ 12 ॥

12. ಸಹಸ್ರ ಸೂರ್ಯಂಗಡ ಪ್ರಭೆ ಒಮ್ಮಕೇ ಆಕಾಶತ್ ಆಚೆಂಗಿ ಅದ್, ಆ ಮಹಾತ್ಮಂಡ ಪ್ರಭೆಕ್ ಸಮ ಆಕು.

ತತ್ರೈಕಸ್ಥಂ ಜಗತ್ಕೃತ್ಸ್ನಂ ಪ್ರವಿಭಕ್ತ ಮನೇಕಧಾ ।
ಅಪಶ್ಯದ್ದೇವದೇವಸ್ಯ ಶರೀರೇ ಪಾಂಡವಸ್ತದಾ ॥ 13 ॥

13. ಅಕ್ಕ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರ ಆಯಿತ್ ವಿಭಾಗ ಆಯಿತುಳ್ಳ ಜಗ್‌ತ್ತ್‌ನೆಲ್ಲಾ ದೇವದೇವಂಡ ಆ ಶರೀರತ್ತ್‌ರ ಒರ್ ಭಾಗತ್ ಉಳ್ಳನ್ನ ಅರ್ಜುನ ನೋಟ್‌ಚಿ.

ತತಃ ಸ ವಿಸ್ಮಯಾವಿಷ್ಟೋ ಹೃಷ್ಟ ರೋಮಾ ಧನಂಜಯಃ ।
ಪ್ರಣಮ್ಯ ಶಿರಸಾ ದೇವಂ ಕೃತಾಂಜಲಿರಭಾಷತ ॥ 14 ॥

14. ಅಲ್ಲಿಂಜಿ , ಆಶ್ಚರ್ಯ ತುಂಬ್‌ನವನೂ, ಸಂತೋಷತ್ ರೋಮಾಂಚನ ಆಯಿತುಳ್ಳವನೂ ಆನ ಅರ್ಜುನ, ದೇವನಾನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂಗ್ , ಶಿರಬಾಗಿತ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿತ್ ಕೈಜೋಡ್ ಚಿಟ್ಟಂಡ್ ಇನ್ನನೆ ಯ್‌ಣ್ಣಚಿ.

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ಪಶ್ಯಾಮಿ ದೇವಾಂಸ್ತವ ದೇವ ದೇಹೇ
ಸರ್ವಾಂಸ್ತಥಾ ಭೂತವಿಶೇಷಸಂಘಾನ್ ।
ಬ್ರಹ್ಮಾಣಮೀಶಂ ಕಮಲಾಸನಸ್ಥಂ
ಋಷೀಂಶ್ಚ ಸರ್ವಾನುರಗಾಂಶ್ಚ ದಿವ್ಯಾನ್ ॥ 15 ॥

ಅರ್ಜುನ ಯ್ಣ್ಣ್ವ.

15. ಏ ದೇವ, ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಯಳ, ವಿಶೇಷಾಕಾರ ಉಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಯಡ ಗುಂಪುನ, ಕಮಲಾಸನನೂ ಈಶ್ವರನೂ ಆನ ಬ್ರಹ್ಮನ (ಪ್ರಜೆಕ್ ಒಡೆಯನಾನ ಬ್ರಹ್ಮ) ಎಲ್ಲಾ ಋಷಿಯಳ, ದಿವ್ಯ ಆನ ಉರಗತ್‌ನ(ವಾಸುಕಿ ಮುಂತಾನಯಿಂಗ)ನೀಡ ದೇಹತ್ ನೋಡಿಯಂಡ್ ಉಳ್ಳ್.

ಅನೇಕಬಾಹೂದರವಕ್ತ್ರನೇತ್ರಂ
ಪಶ್ಯಾಮಿ ತ್ವಾ ಸರ್ವತೋಽನಂತರೂಪಮ್ ।
ನಾಂತಂ ನ ಮಧ್ಯಂ ನ ಪುನಸ್ತವಾದಿಂ
ಪಶ್ಯಾಮಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ವಿಶ್ವರೂಪ ॥ 16 ॥

16. ಏ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ, ಸುಮಾರ್ ಕೈ(ಬಾಹು)ಕೆಲ, ಮೂಡ್, ಕಣ್, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಳ್ಳಂತ, ಅನಂತ ರೂಪ ಉಳ್ಳಂತವ ಆನ ನಿನ್ನ ಎಲ್ಲಲ್ಲಿಯೂ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಉಳ್ಳ್. ವಿಶ್ವರೂಪನೇ, ನೀಡ ಆದಿ, ಮಧ್ಯಾಂತತ್‌ನ ಕಂಡಂಡಿಲ್ಲೆ.

ಕಿರೀಟನಂ ಗದಿನಂ ಚಕ್ರಿಣಂ ಚ
ತೇಜೋರಾಶಿಂ ಸರ್ವತೋದೀಪ್ತಿ ಮಂತಮ್ ।
ಪಶ್ಯಾಮಿ ತ್ವಾಂ ದುರ್ನಿರೀಕ್ಷ್ಯಂ ಸಮಂತಾ
ದ್ದೀಪ್ತಾನಲಾರ್ಕದ್ಯುತಿಮಪ್ರಮೇಯಮ್ ॥ 17 ॥

17. ಕಿರೀಟ ಗದೆ ಚಕ್ರ -ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿತುಳ್ಳವನೂ, ತೇಜೋರಾಶಿಯೂ, ಎಲ್ಲಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಕಾಶ ಉಳ್ಳವನೂ , ಯೇದ್ ಬರಿಲಿಂಜೂ ನೋಡಿತ್ ತೀಪಕ್ ಕಯ್ಯತನಕೆ ಉಳ್ಳವನೂ, ಪ್ರಕಾಶ ಉಳ್ಳಂತ ಅಗ್ನಿ ಸೂರ್ಯಂಡನಕೆ ಪ್ರಭೆ ಉಳ್ಳವನೂ, ಅಪ್ರಮೇಯನೂ (ಏದ್ ಮಾಪನತಿಂಜೂ ಅಳತೆ ಮಾಡೊಕ್ ಕಯ್ಯತ್‌ಂತವನೂ)ಆನ ನಿನ್ನ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಉಳ್ಳ್.

ತ್ವಮಕ್ಷರಂ ಪರಮಂ ವೇದಿತವ್ಯಂ
ತ್ವಮಸ್ಯ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಪರಂ ನಿಧಾನಮ್ ।
ತ್ವಮವ್ಯಯಃ ಶಾಶ್ವತಧರ್ಮಗೋಪ್ತಾ
ಸನಾತನಸ್ತ್ವಂ ಪುರುಷೋ ಮತೋ ಮೇ ॥ 18 ॥

18. ನೀನ್ ಅರಿಯೊಂಡುಚಾನ ಬಲ್ಲಿಯ ಮೂಲಶಕ್ತಿ (ಪರಬ್ರಹ್ಮ) ಈ ವಿಶ್ವಕ್ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾನ ಆಧಾರ ನೀನ್. ನೀನ್ ಅವ್ಯಯ, ಪಿಂಞ ಶಾಶ್ವತ ಧರ್ಮತ್‌ನ ಕಾಪಾಡುವಂವ್ .

ಅನಾದಿಮಧ್ಯಾಂತಮನಂತವೀರ್ಯ
ಮನಂತಬಾಹುಂ ಶಶಿಸೂರ್ಯನೇತ್ರಮ್ ।
ಪಶ್ಯಾಮಿ ತ್ವಾಂ ದೀಪ್ತ ಹುತಾಶವಕ್ತ್ರಂ
ಸ್ವತೇಜಸಾ ವಿಶ್ವಮಿದಂ ತಪಂತಮ್ ॥ 19 ॥

19. ಆದಿ,ಮಧ್ಯ ,ಅಂತ್ಯ ಇಲ್ಲತಂವ್ ನೀನ್, ಅನಂತವೀರ್ಯನೂ ನೀನ್. ಅನಂತಬಾಹು ಉಳ್ಳವನೂ, ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಂಗಳೆ ಕಣ್ಣಾಯಿತ್ ಉಳ್ಳಂವ್ ನೀನ್, ಪ್ರದೀಪ್ತ ಆನ ತಿತ್‌ನನಕೆ ಬಾಯಿ ಉಳ್ಳಂವ್, (ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿನನಕೆ ಬಾಯಿ ಉಳ್ಳಂವ್) ತನ್ನಡ ತೇಜಸ್‌ಲಿಂಜಿ, ಈ ವಿಶ್ವತ್‌ನ ಚುಡುವಂವ್ ಆನ ನಿನ್ನ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಉಳ್ಳ್.

ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೋರಿದಮಂತರಂ ಹಿ
ವ್ಯಾಪ್ತಂ ತ್ವಯೈಕೇನ ದಿಶಶ್ಚ ಸರ್ವಾಃ ।
ದೃಷ್ಟ್ವಾऽದ್ಭುತಂ ರೂಪಮುಗ್ರಂ ತವೇದಂ
ಲೋಕತ್ರಯಂ ಪ್ರವ್ಯಥಿತಂ ಮಹಾತ್ಮನ್ ॥ 20 ॥

20. ದ್ಯುಲೋಕ -ಭೂಲೋಕತ್ತ್‌ರ ಮಧ್ಯಭಾಗವೂ, ಪಿಂಞ ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕೂ ನೀಡೊಬ್ಬನಗೊಂಡ್ ವ್ಯಾಪ್ತ ಆಯಿತ್. ಏ ಮಹಾತ್ಮ, ಅದ್ಭುತವೂ, ಉಗ್ರವೂ ಆನ ನೀಡ ಈ ರೂಪತ್ತ್‌ನ ನೋಡಿತ್, ಮೂಂದ್ ಲೋಕವೂ ಬೊತ್ತಿಪ್ಪೋಯಿತ್.

ಅಮೀ ಹಿ ತ್ವಾಂ ಸುರಸಂಘಾ ವಿಶಂತಿ
ಕೇಚಿದ್ಭೀತಾಃ ಪ್ರಾಂಜಲಯೋ ಗೃಣಂತಿ ।
ಸ್ವಸ್ತೀತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಮಹರ್ಷಿಸಿದ್ಧಸಂಘಾಃ
ಸ್ತುವಂತಿ ತ್ವಾಂ ಸ್ತುತಿಭಿಃ ಪುಷ್ಕಲಾಭಿಃ ॥ 21 ॥

21. ಈ ದೇವತೆಯಡ ಸಂಘ(ಮನುಷ್ಯಡ ರೂಪತ್ ಅವತಾರ ಮಾಡ್‌ನ ವಸುವ) ನೀಡ ಪಕ್ಕಬಂತ್ ನಿನ್ನ ಕೂಡಿಯಂಡ್ ಉಂಡ್. ಚೆನ್ನಂಗಾಳ್ ಬೊತ್ತಿತ್ ಕೈಜೋಡ್‌ಚಿಟ್ಟಂಡ್, ಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಉಂಡ್, ಮಹರ್ಷಿಯ ಸಿದ್ಧ ಸಂಘ, 'ಸ್ವಸ್ತಿ' ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್,ನಿನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣವಾನ ಸ್ತುತಿಲಿಂಜಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುವ ಕೂಡಿತ್.

ರುದ್ರಾದಿತ್ಯಾ ವಸವೋ ಯೇ ಚ ಸಾಧ್ಯಾ
ವಿಶ್ವೇऽಶ್ವಿನೌ ಮರುತಶ್ಚೋಷ್ಮಪಾಶ್ಚ ।
ಗಂಧರ್ವಯಕ್ಷಾಸುರಸಿದ್ಧ ಸಂಘಾ
ವೀಕ್ಷಂತೇ ತ್ವಾಂ ವಿಸ್ಮಿತಾಶ್ಚೈವ ಸರ್ವೇ ॥ 22 ॥

22. ರುದ್ರಂಗ, ಆದಿತ್ಯಂಗ, ವಸುವ, ಸಾಧ್ಯಂಗ, ವಿಶ್ವದೇವತೆಯ, ಅಶ್ವಿನೀ ದೇವತೆಯ, ಮರುದ್ಗಣಂಗ, ಗಂಧರ್ವ ಯಕ್ಷಸಿದ್ಧ ಸಂಘ, ಇಯಂಗ ಎಲ್ಲಾರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯತ್‌ಲ್ ನಿನ್ನೇ ನೋಟೊಕೂಡಿತ್.

ರೂಪಂ ಮಹತ್ತೇ ಬಹುವಕ್ತ್ರನೇತ್ರಂ
ಮಹಾಬಾಹೋ ಬಹುಬಾಹೂರುಪಾದಮ್ ।
ಬಹೂದರಂ ಬಹುದಂಷ್ಟ್ರಾಕರಾಲಂ
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಲೋಕಾಃ ಪ್ರವ್ಯಥಿತಾಸ್ತಥಾಽಹಮ್ ॥ 23 ॥

23. ಓ ಮಹಾಬಾಹುವೇ,ಅನೇಕ ಮೂಡ್, ಅನೇಕ ಕಣ್ಣ್, ಅನೇಕ ಬಾಹು,ತೊಡೆ,ಪಾದ, ಉದರ ಉಳ್ಳ ಪಿಂಞ ಅನೇಕ ಕೋರೆದಾಡೆ ಲಿಂಜಿ ಕರಾಳವಾನ ನೀಡ ಮಹಾದ್ರೂಪತ್‌ನ ನೋಟಿತ್, ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕ ಪಿಂಞ ನಾನೂ ಬೊತ್ತಿಯಂಡಿತ್.

ನಭಃಸ್ಪೃಶಂ ದೀಪ್ತಮನೇಕವರ್ಣಂ
ವ್ಯಾತ್ತಾನನಂ ದೀಪ್ತ ವಿಶಾಲನೇತ್ರಮ್ ।
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಹಿ ತ್ವಾಂ ಪ್ರವ್ಯಥಿತಾಂತರಾತ್ಮಾ
ಧೃತಿಂ ನ ವಿಂದಾಮಿ ಶಮಂ ಚ ವಿಷ್ಣೋ ॥ 24 ॥

24. ಹೇ ವಿಷ್ಣು ಅಂತರಿಕ್ಷತ್‌ನ ಮುಟ್ಟಿತುಳ್ಳವನೂ, ತೇಜೋಮಯ ಆನವನೂ, ಅನೇಕ ವರ್ಣ ಉಳ್ಳವನೂ, ತೊರಂದ ಬಾಯಿ ಉಳ್ಳವನೂ, ಉಜ್ವಲವಾನ ವಿಶಾಲವಾನ ಕಣ್ಣ್ ಉಳ್ಳವನೂ, ಆನ ನಿನ್ನ ನೋಟಿತ್ ನಾಡ ಮನಸ್ಸ್ ಬೊತ್ತಿಪ್ಪೊಯಿತ್. ಧೈರ್ಯ, ಪಿಂಞ ಶಾಂತಿ ಹೊಂದೊಕ್ ಕಯ್ಯತನಕೆ ಉಳ್ಳ್.

ದಂಷ್ಟ್ರಾಕರಾಲಾನಿ ಚ ತೇ ಮುಖಾನಿ
ದೃಷ್ಟ್ವೈವ ಕಾಲಾನಲಸನ್ನಿಭಾನಿ ।

ದಿಶೋ ನ ಜಾನೇ ನ ಲಭೇ ಚ ಶರ್ಮ
ಪ್ರಸೀದ ದೇವೇಶ ಜಗನ್ನಿವಾಸ ॥ 25 ॥

25. ಎಲ್ಲೆ ದೇವೇಶ, ಕೋರೆದಾಡೆಲಿಂಜಿ ಕರಾಳ ಆಯಿತುಳ್ಳ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿನನಕೆ ಉಳ್ಳ ನೀಡ ಮೂಡ್‌ನ ನೋಟಿತ್ ದಿಕ್ ಕಾಣತೆ ಆಯಿತುಳ್ಳ್, ಸುಖತ್‌ನ ಹೊಂದತೆ ಉಳ್ಳ್. ಓ ಜಗನ್ನಿವಾಸ; ನೀನ್ ಪ್ರಸನ್ನನಾಯಿರ್.

ಅಮೀ ಚ ತ್ವಾಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸ್ಯ ಪುತ್ರಾಃ
ಸರ್ವೇ ಸಹೈವಾವನಿಪಾಲಸಂಘೈಃ ।
ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣಃ ಸೂತಪುತ್ರಸ್ತಥಾಽಸೌ
ಸಹಾಸ್ಮದೀಯೈರಪಿ ಯೋಧಮುಖ್ಯೈಃ ॥ 26 ॥
ವಕ್ತ್ರಾಣಿ ತೇ ತ್ವರಮಾಣಾ ವಿಶಂತಿ
ದಂಷ್ಟ್ರಾಕರಾಲಾನಿ ಭಯಾನಕಾನಿ ।
ಕೇಚಿದ್ವಿಲಗ್ನಾ ದಶನಾಂತರೇಷು
ಸಂದೃಶ್ಯಂತೇ ಚೂರ್ಣಿತೈರುತ್ತಮಾಂಗೈಃ ॥ 27 ॥

26,27. ರಾಜ ಸಮೂಹತ್‌ಲ್ ಕೂಡ್‌ನ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಡ ಈ ಸಮಸ್ತ ಪುತ್ರಂಗ, ಪಿಂಞ ಭೀಷ್ಮ,ದ್ರೋಣ, ಕರ್ಣ - ಇಯಂಗ ಎಲ್ಲಾರೂ, ನಂಗಡ ಮುಖ್ಯ ಯೋಧಂಗಡ ಕೂಡೆ ,ಕೋರೆದಾಡೆ ಉಳ್ಳ ಭಯಂಕರ ಆನ ನೀಡ ಮೂಡ್‌ಕ್ ಜೋರಾಯಿತ್, ನುಗ್ಗುವ ಕೂಡಿತ್, ಅದಲ್ ಚೆನ್ನಂಗಾಳ್, ನೀಡ ಪಲ್ಲ್‌ರ ಸಿರೆಲ್ ಚಿಕ್ಕ್‌ಯಂಡ್, ಪೊಡಿಪೊಡಿ ಆನ ಮಂಡೆ ಆಯಿತ್ ನಾಕ್ ಕಾಂಬ ಕೂಡಿತ್.(ಇಂಜ್ನೋ ಕೌರವಂಗ ಚತ್ತಿತ್ತಿಲ್ಲತೆ ಪೋಚೆಂಗೊ, ಭಗವಂತಂಡ' ಕೃಪೆಲಿಂಜಿ , ಮಿಂಞಕ್ ಯುದ್ಧತ್ ಕೌರವಂಗಡ ಸಂಹಾರತ್‌ನ ಅರ್ಜುನ ಕಾಂಬ.)

ಯಥಾನದೀನಾಂ ಬಹವೋಽಂಬುವೇಗಾಃ
ಸಮುದ್ರಮೇವಾಭಿಮುಖಾ ದ್ರವಂತಿ ।
ತಥಾ ತವಾಮಿ ನರಲೋಕವೀರಾ
ವಿಶಂತಿ ವಕ್ತ್ರಾಣ್ಯಭಿವಿಜ್ವಲಂತಿ ॥ 28 ॥

28. ಎನ್ನನೆ, ಪೊಳೆರ ವಿಫುಲ ಆನ ಜಲಪ್ರವಾಹ, ಸವುದ್ರಕ್ ಪರಿಯುವೊ, ಅನ್ನನೆ, ಈ ನರಲೋಕ ವೀರಂಗ, ಕತ್ತಿಯಂಡುಳ್ಳ ನೀಡ ಬಾಯಿಕ್ ನುಗ್ಗುವ.

ಯಥಾ ಪ್ರದೀಪ್ತಂ ಜ್ವಲನಂ ಪತಂಗಾ
ವಿಶಂತಿ ನಾಶಾಯ ಸಮೃದ್ಧವೇಗಾಃ ।
ತಥೈವ ನಾಶಾಯ ವಿಶಂತಿ ಲೋಕಾ
ಸ್ತವಾಪಿ ವಕ್ತ್ರಾಣಿ ಸಮೃದ್ಧವೇಗಾಃ ॥ 29 ॥

29. ಎನ್ನನೆ ಪತಂಗ ಪುಳ್ಳುವ ಪೇರ್‌ತ್ ಜೋರಾಯಿತ್ ಪಾರಿಯಂಡ್ ಕತ್ತಿಯಂಡುಳ್ಳ ಜ್ವಾಲೆರ ಒಳಕ್ ತನ್ನಡ ನಾಶಕಾಯಿತ್ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುಓ, ಅನ್ನನೆ ಈ ಜನಳೂ ಪೆರ್‌ತ್ ವೇಗ ಉಳ್ಳಯಿಂಗ ಆಯಿತ್ ತನ್ನಡ ನಾಶಕಾಯಿತ್ ನೀಡ ಮೂಡ್‌ಕ್ ನುಗ್ಗುವ ಕೂಡಿತ್.

ಲೇಲಿಹ್ಯಸೇ ಗ್ರಸಮಾನಃ ಸಮಂತಾ
ಲ್ಲೋಕಾನ್ ಸಮಗ್ರಾನ್ ವದನೈರ್ಜ್ವಲದ್ಭಿಃ ।
ತೇಜೋಭಿರಾಪೂರ್ಯ ಜಗತ್ಸಮಗ್ರಂ
ಭಾಸಸ್ತವೋಗ್ರಾಃ ಪ್ರತಪಂತಿ ವಿಷ್ಣೋ ॥ 30 ॥

30. ಹೇ ವಿಷ್ಣು, ಕತ್ತಿಯಂಡುಳ ಜ್ವಾಲೆ ಉಳ್ಳ ನೀಡ ,ಮೂಡ್‌ಲಿಂಜಿ, ಎಲ್ಲಾ ಬರಿಲೂ ನುಂಗಿಯಂಡ್ ಚಪ್ಪಿಯಂಡ್ ಲೊಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟಂಡುಳ್ಳಿಯ . ನೀಡ ಉಗ್ರವಾನ ಕಾಂತಿ ಜಗತ್‌ನೆಲ್ಲಾ ಚುಡುವ ಕೂಡಿತ್

ಆಖ್ಯಾಹಿ ಮೇ ಕೋ ಭವಾನುಗ್ರರೂಪೋ
ನಮೋಽಸ್ತು ತೇ ದೇವವರ ಪ್ರಸೀದ ।
ವಿಜ್ಞಾತುಮಿಚ್ಛಾಮಿ ಭವಂತಮಾದ್ಯಂ
ನ ಹಿ ಪ್ರಜಾನಾಮಿ ತವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಮ್ ॥ 31 ॥

31. ಉಗ್ರರೂಪನಾನ ನೀನ್ ದಾರ್ ? ನಾಕ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್.ಹೇ ದೇವ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ನೀಕ್ ನಮಸ್ಕಾರ. ಪ್ರಸನ್ನನಾಯಿರ್. ಆದಿಪುರುಷನಾನ ನಿನ್ನ ಅರಿವಕ್ ಇಷ್ಟಪಡುವಿ. ಎನ್ನಂಗ್ ಎಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ, ನೀಡ ಪ್ರವೃತ್ತಿನ (ನೀನ್ ಉದ್ದೇಶಿಚಿಟ್ಟತುಳ್ಳಕಾರ್ಯ ಎಂತ್ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್) ನಾಕ್ ಗೊತ್ತಾಪ್‌ಲೆ.

ಶ್ರೀಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ
ಕಾಲೋಽಸ್ಮಿ ಲೋಕಕ್ಷಯಕೃತ್ಪ್ರವೃದ್ಧೋ
ಲೋಕಾನ್ ಸಮಾಹರ್ತುಮಿಹ ಪ್ರವೃತ್ತಃ ।
ಋತೇಽಪಿ ತ್ವಾ ನ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಸರ್ವೇ
ಯೇಽವಸ್ಥಿತಾಃ ಪ್ರತ್ಯನೀಕೇಷು ಯೋಧಾಃ ॥ 32 ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ,

32. ಲೋಕಕ್ಷಯಕಾರಿ ಆನವನೂ, ತೀವತಂತಸ್ತುತಿ (ಯಣ್ಣಚೆಂಗಿ ವೃದ್ಧಿ)ಪಡೆದಂತ ಕಾಲ ನಾನ್, ಲೋಕತ್‌ನ ಸಂಹಾರ ಮಾಡೊಕ್‌ನಾನ್ ಇಕ್ಕ ಪೊರಟಿಯ್. ಶತ್ರು ಸೈನ್ಯತ್ ಏದ್ ಯೋಧಂಗ ಉಂಡೋ, ಆಯಿಂಗ ಎಲ್ಲಾರೂ, ನೀನಿಲ್ಲತ ಪೋಚೆಂಗೂ, ನೀನ್ ಯುದ್ಧಮಾಡತ ಪೋಚೆಂಗೂ, ಬದುಕುಲೆ -ಜೀವಂತ ಆಯಿತ್ ಇಪ್‌ಲೆ.

ತಸ್ಮಾತ್ ತ್ವಮುತ್ತಿಷ್ಠ ಯಶೋ ಲಭಸ್ವ
ಜಿತ್ವಾ ಶತ್ರೂನ್ ಭುಂಕ್ಷ್ವ ರಾಜ್ಯಂಸಮೃದ್ಧಮ್ ।

ಮಯ್ಯೈವೈತೇ ನಿಹತಾಃ ಪೂರ್ವಮೇವ
ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರಂ ಭವ ಸವ್ಯಸಾಚಿನ್ ॥ 33 ॥

33. ಆನಗೊಂಡ್ ನೀನ್ ಯ್‌ೇಳ್. ಯಶ್‌ಸ್ ಹೊಂದ್. ಶತ್ರುವಳ ಗೆಲ್ಲ್, ಸವ್ಮೃದ್ಧವಾನ ರಾಜ್ಯತ್‌ನ ಅನುಭವಿಚಿರ್. ಇಯಂಗ ಎಲ್ಲಾ ಮಿಂಞಲೇ ನನ್ನಗೊಂಡ್, ಚತ್ತಿತ್. ಏ ಸವ್ಯಸಾಚಿ(ದಂಡ್‌ಕೈಯಿಂಜೂ ಬಾಣಬುಡುವಂತ ಅರ್ಜುನ) ನೀನ್ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರ ಇರ್.

ದ್ರೋಣಂ ಚ ಭೀಷ್ಮಂ ಚ ಜಯದ್ರಥಂ ಚ
ಕರ್ಣಂ ತಥಾऽನ್ಯಾನಪಿ ಯೋಧವೀರಾನ್ ।
ಮಯಾಹತಾಂಸ್ತ್ವಂ ಜಹಿ ಮಾ ವ್ಯಥಿಷ್ಠಾ
ಯುದ್ಧ್ಯಸ್ವ ಜೇತಾಸಿ ರಣೇ ಸಪತ್ನಾನ್ ॥ 34 ॥

34. ನನ್ನಗೊಂಡ್ ಚತ್ತಿತುಳ್ಳ ದ್ರೋಣ, ಭೀಷ್ಮ ,ಜಯದ್ರಥ, ಕರ್ಣ-ಇಯಂಗಳೆಲ್ಲಾ , ಪಿಂಞ ಬೋರೆ ವೀರಂಗಳೋ , ನೀನ್ ಕೊಲ್ಲ್. ಬೇಜಾರ ಪಡೊಂಡುಂಚಿಲ್ಲೆ. ಯುದ್ಧತ್‌ಲ್ ಶತ್ರುವಳ ಗೆಲ್ಲುವಿಯ. ಯುದ್ಧಮಾಡ್.

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ

ಏತಚ್ಛ್ರುತ್ವಾ ವಚನಂ ಕೇಶವಸ್ಯ
ಕೃತಾಂಜಲಿರ್ವೇಪಮಾನಃ ಕಿರೀಟೀ ।
ನಮಸ್ಕೃತ್ವಾ ಭೂಯ ಏವಾಹ ಕೃಷ್ಣಂ
ಸಗದ್ಗದಂ ಭೀತಭೀತಃ ಪ್ರಣಮ್ಯ ॥ 35 ॥

ಸಂಜಯ ಎಣ್ಣ್‌ಚಿ,

35. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂಡ ಈ ತರ್ಕನ ಕೇಟಿತ್, ಅರ್ಜುನ ಕೈಜೋಡ್‌ಚಿಟ್ಟಿತ್, ಬೊರ್‌ತಂಡ್, ಪುನಃ ಪುನಃ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಯಂಡ್, ವಿಪರೀತ ಬೊತ್ತಿಯಂಡ್, ಮಂಡೆ ಬಗ್ಗ್ ಚಿಟ್ಟಂಡ್ ಕೃಷ್ಣಂಗ್ ಗದ್ಗದ ಧ್ವನಿಲ್ ಇನ್ನನೆ ಯಣ್ಣ್‌ಚಿ ;

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ಸ್ಥಾನೇಹೃಷೀಕೇಶ ತವ ಪ್ರಕೀರ್ತ್ಯಾ
ಜಗತ್ ಪ್ರಹೃಷ್ಯತ್ಯನುರಜ್ಯತೇ ಚ ।
ರಕ್ಷಾಂಸಿ ಭೀತಾನಿ ದಿಶೋ ದ್ರವಂತಿ
ಸರ್ವೇ ನಮಸ್ಯಮತಿ ಚ ಸಿದ್ಧ ಸಂಘಾಃ ॥ 36 ॥

ಅರ್ಜುನ ಯಣ್ಣಚಿ

36. ಹೃಷೀಕೇಶ, ನೀಡ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯತ್‌ರ ಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡಿಯಂಡ್ , ಜಗತ್ ಸಂತೋಷ ಪಡುವ ಕೂಡಿತ್, ಪಿಂಞ ವೈಮರೆವ ಕೂಡಿತ್. ರಾಕ್ಷಸಂಗ ಬೊತ್ತಿತ್ ದಿಕ್ಕ್‌ದಿಕ್ಕ್‌ಕ್ ಓಡುವ ಕೂಡಿತ್. ಸಿದ್ಧಂಗಡ ಸಂಘ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವ ಕೂಡಿತ್, ಇದೆಲ್ಲಾಸರಿಯೆ.

ಕಸ್ಮಾಚ್ಚ ತೇ ನ ನಮೇರನ್ ಮಹಾತ್ಮನ್
ಗರಿಯಸೇ ಬ್ರಹ್ಮಣೋಽಪ್ಯಾದಿಕರ್ತ್ರೇ ।
ಅನಂತ ದೇವೇಶ ಜಗನ್ನಿವಾಸ
ತ್ವಮಕ್ಷರಂ ಸದಸತ್ತತ್ಪರಂ ಯತ್ ॥ 37 ॥

37. ಹೇ ಮಹಾತ್ಮ, ಬ್ರಹ್ಮಂಗೂ ಆದಿಕಾರಣನಾನ, ಎಲ್ಲಾರ್‌ಕೂ ಉತ್ಕೃಷ್ಟನಾನ ನೀಕ್ ಅಯಿಂಗ ಎನ್ನನೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡತೆ ಇಪ್ಪ? ಹೇ ಅನಂತ, ದೇವೇಶ, ಜಗನ್ನಿವಾಸ, ನೀನೇ ಅಕ್ಷರ, ಸತ್, ಅಸತ್ ಪಿಂಞ ಪರ ಆನದ್ (ನೀನೇ ಉಳ್ಳದೂ,ಇಲ್ಲಕದೂ)

ತ್ವಮಾದಿದೇವಃ ಪುರುಷಃ ಪುರಾಣ
ಸ್ತ್ವಮಸ್ಯ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಪರಂ ನಿಧಾನಮ್ ।
ವೇತ್ತಾಽಸಿ ವೇದ್ಯಂ ಚ ಪರಂ ಚ ಧಾಮ
ತ್ವಯಾ ತತಂ ವಿಶ್ವಮನಂತರೂಪ ॥ 38 ॥

38. ನೀನ್ ಆದಿದೇವ್, ಪುರಾಣಪುರುಷ . ಈ ವಿಶ್ವಕ್ ಪರಮವಾನ ಆಶ್ರಯ ನೀನ್. ನೀನ್ ಸರ್ವಜ್ಞ, ಅರಿಯಂಡುಚಾನ ವಸ್ತು ನೀನ್ (ಅರ್ಂಜವನೂ, ಅರಿಯಂಡುಚಾನ ವಸ್ತುವೂ ನೀನ್) ಪರಮಧಾಮ ನೀನ್. ನಿನ್ನಗೊಂಡೇ ಈ ವಿಶ್ವ ತುಂಬಿಪೋಯಿತ್.

ವಾಯುರ್ಯಮೋಽಗ್ನಿರ್ವರುಣಃ ಶಶಾಂಕಃ
ಪ್ರಜಾಪತಿಸ್ತ್ವಂ ಪ್ರಪಿತಾಮಹಶ್ಚ ಚ ।
ನಮೋ ನಮಸ್ತೇಽಸ್ತು ಸಹಸ್ರ ಕೃತ್ವಃ
ಪುನಶ್ಚ ಭೂಯೋಽಪಿ ನಮೋ ನಮಸ್ತೇ ॥ 39 ॥

39. ವಾಯು, ಯಮ, ಅಗ್ನಿ, ವರುಣ, ಚಂದ್ರ ಪ್ರಜಾಪತಿ ಪಿಂಞ ಪ್ರಪಿತಾಮಹ (ಅಜ್ಜಂಡ ಅಪ್ಪ - ಬ್ರಹ್ಮಂಡ ಅಪ್ಪನೂ)ನೂ ಇಯಂಗ ಎಲ್ಲಾರೂ ನೀನೆ. ನೀಕ್ ಆಯಿರ ಕುರಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಇಕ್ಕಡ್ -ಪುನಃ ನಮಸ್ಕಾರ ಪಿಂಞಒಮ್ಮ ನಮಸ್ಕಾರ -

ನಮೋನಮಃ.
ನಮಃ ಪುರಸ್ತಾದಥ ಪೃಷ್ಠತಸ್ತೇ
ನಮೋಸ್ತು ತೇ ಸರ್ವತ್ರ ಏವ ಸರ್ವ ।
ಅನಂತವೀರ್ಯಾಮಿತವಿಕ್ರಮಸ್ತ್ವಂ
ಸರ್ವಂ ಸಮಾಪ್ನೋಷಿ ತತೋಽಸಿ ಸರ್ವಃ ॥ 40 ॥

40. ಏ ಸರ್ವಾತ್ಮನೇ, ನೀಕ್ ಬಯತ್,ಮಿಂಜ್ಲತ್, ಪಿಂಞ ಎಲ್ಲಾ ಬರಿಲಿಂಜೂ ನಮಸ್ಕಾರ ಇಕ್ಕಡ್, ಹೇ ಅನಂತವೀರ್ಯನೇ, ನೀನ್ ಅಮಿತ

ಪರಾಕ್ರಮಿ, ನೀನ್ ಎಲ್ಲನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಿ ಚಿಟ್ಟಂಡ್ ಉಳ್ಳಾನ್‌ಗೊಂಡ್ ಸರ್ವಸ್ವರೂಪನಾಯಿತುಳ್ಳಿಯ (ಎಲ್ಲಾ ತರತ್‌ರ ರೂಪ ಉಳ್ಳವನಾಯಿತುಳ್ಳಿಯ)

ಸಖೇತಿ ಮತ್ವಾ ಪ್ರಸಭಂ ಯದುಕ್ತಂ
ಹೇ ಕೃಷ್ಣ ಹೇ ಯಾದವ ಹೇ ಸಖೇತಿ ।
ಅಜಾನತಾ ಮಹಿಮಾನಂ ತವೇದಂ
ಮಯಾ ಪ್ರಮಾದಾತ್ ಪ್ರಣಯೇನ ವ್ಯಾಪಿ ॥ 41 ॥
ಯಚ್ಚಾವಹಾಸಾರ್ಥಮಸತ್ಕೃತೋಽಸಿ
ವಿಹಾರಶಯ್ಯಾಸನಭೋಜನೇಷು ।
ಏಕೋಽಥವಾಪ್ಯಚ್ಯುತ ತತ್ಸಮಕ್ಷಂ
ತತ್ಕ್ಷಮಯೇ ತ್ವಾಮಹಮಪ್ರಮೇಯಮ್ ॥ 42 ॥

41,42. ಹೇ ಅಚ್ಯುತ, ನೀಡ ಮಹಿಮೆನ ಪಿಂಜ್ಞ ಈ ವಿಶ್ವರೂಪತ್‌ನ ಅರಿಯತೆ ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಪ್ರಮಾದತ್‌ಲೋ, ಪ್ರಣಯತ್‌ಲೋ, ।ಏ ಯಾದವ, ಏ ಸಖ । ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಎನ್ನನೆ ಧೈರ್ಯತ್ ಯಣ್‌ನನೋ, ಪಿಂಞ ವಿಹಾರ ,ಶಯನ, ಆಳೆತಿತಿಪ್ಪಕ, ಉಂಬಕ ತಿಂಬಕ,-ನೀನ್ ಒಬ್ಬನೇ ಇಪ್ಪಕಲೂ, ಅಥವಾ ಬೋರೆಯಯಿಂಡ ಎದಿಕೆ, ಎನ್ನನೆ, ನೀಕ್ ಅವಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡ್‌ನನೋ, ಅದೆಲ್ಲಾನ್ನ ಕ್ಷಮಿಚಿರೊಂಡು ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್, ಅಪ್ರಮೇಯನಾನ (ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣತ್ ಕ್‌ಟ್ಟತಂತವನಾನ) ನಿನ್ನ ಬೋಡಿಯವಿ.

ಪಿತಾಽಸಿ ಲೋಕಸ್ಯ ಚರಾಚರಸ್ಯ
ತ್ವಮಸ್ಯ ಪೂಜ್ಯಶ್ಚ ಗುರುರ್ಗರೀಯಾನ್ ।

ನ ತ್ವತ್ಸಮೋಽಸ್ತ್ಯಭ್ಯಧಿಕಃ ಕುತೋಽನ್ಯೋ
ಲೋಕತ್ರಯೇಽಪ್ಯಪ್ರತಿಮಪ್ರಭಾವ ॥ 43 ॥

43. ಹೇ ಅಪ್ರತಿಮನಾನ ಪ್ರಭೆಯುಳ್ಳವನೇ, ಈ ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮಾತ್ಮಕ ಆನ ಲೋಕಕ್ ಅಪ್ಪನೂ, ಗುರುವೂ , ಶ್ರೇಷ್ಠ ನೂ ಆನಂವ್ ನೀನೇ. ಲೋಕತ್ರಯತ್ ನೀಕ್ ಸಮ ನಾನಂವ್ ದಾರೂ ಇಲ್ಲೆ, ಇನ್ನನೆ ಇಪ್ಪಕ ನೀಕಂಜಿ ಬಲ್ಲಿಯಂವನಾನಂವ್ ಎಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪೊ ?

ತಸ್ಮಾತ್ ಪ್ರಣಮ್ಯ ಪ್ರಣಿಧಾಯ ಕಾಯಂ
ಪ್ರಸಾದಯೇ ತ್ವಾಮಹಮೀಶಮೀಡ್ಯಮ್ ।
ಪಿತೇವ ಪುತ್ರಸ್ಯ ಸಖೇವ ಸಖ್ಯುಃ
ಪ್ರಿಯಃ ಪ್ರಿಯಾಯಾರ್ಹಸಿ ದೇವ ಸೋಢುಮ್ ॥ 44 ॥

44. ಹೇ ದೇವ, ಆನಗೊಂಡ್,ನಾಡ ಈ ತಡಿನ, ದೊಣ್ಣೆ ನನಕೆ ಅಡಿಕ್ ಬೂಕಿತ್, ನೀಕ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿತ್, ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹನೂ, ಈಶ್ವರನೂ, ಆನ ನಿನ್ನ ಪ್ರಸನ್ನ ನಾಂಡು ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವಿ, ಅಪ್ಪೊ ಮೋವಂಡ, ಸ್ನೇಹಿತ ಸ್ನೇಹಿತಂಡ, ಪ್ರಿಯ ಪ್ರಿಯೆಡ, ತಪ್ಪುನ ಸಹಿಸಿಯವನಕೆ, ನಾಡ ತಪ್ಪುನ ನೀನ್ ಸಹಿಸಿಯವಕ್ ಅರ್ಹ.

ಅದೃಷ್ಟಪೂರ್ವಂ ಹೃಷಿತೋಽಸ್ಮಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ
ಭಯೇನ ಚ ಪ್ರವಯಥಿತಂ ಮನೋ ಮೇ ।
ತದೇವ ಮೇ ದರ್ಶಯ ದೇವ ರೂಪಂ
ಪ್ರಸೀದ ದೇವೇಶ ಜಗನ್ನಿವಾಸ ॥ 45 ॥

45. ಹೇ ದೇವ, ಮಿಂಞ ಎಂದು ನೋಟತೆ ಇಂಜ ವಿಶ್ವರೂಪತ್‌ನ ನೋಟೊಂಜಿ, ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟ್ ಪಿಂಞ ಪೋಡಿಲ್ ನಾಡ ಮನಸ್ ಸರಂಟಕ್ ನಡ್‌ಗುವ. ದೇವೇಶ ನೀಡ ಯಕ್ಕಾಲತರ ರೂಪತ್‌ನೆ ನಾಕ್ ಕಾಟ್ .ಏ ಜಗನ್ನಿವಾಸ, ಪ್ರಸನ್ನನಾಯಿರ್ .

ಕಿರೀಟಿನಂ ಗದಿನಂ ಚಕ್ರಹಸ್ತ -
ಮಿಚ್ಛಾಮಿ ತ್ವಾಂ ದ್ರಷ್ಟುಮಹಂ ತಥೈವ ।
ತೇನೈವ ರೂಪೇಣ ಚತುರ್ಭುಜೇನ
ಸಹಸ್ರಬಾಹೋ ಭವ ವಿಶ್ವಮೂರ್ತೇ ॥ 46 ॥

46. ಏ ಸಹಸ್ರಬಾಹುವೇ, ಮಿಂಜತನಕೆ, ಕಿರೀಟ ದಾರಿ ಆಯಿತು, ಗದಾಧರನಾಯಿತೂ, ಚಕ್ರಪಾಣಿಯಾಯಿತೂ, ಇಪ್ಪ ನಿನ್ನ ನೋಟೋಕ್ ಇಷ್ಟಪಡುವಿ. ಏ ವಿಶ್ವಮೂರ್ತಿ ನೀಡ ನಾಲ್ ಕೈಯುಳ್ಳ ಅದೇ (ವಸುದೇವ ಪುತ್ರಂಡ ರೂಪ)ರೂಪ್ತ್‌ನೇ ಕಾಟ್.

ಶ್ರೀಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ
ಮಯಾ ಪ್ರಸನ್ನೇನ ತವಾರ್ಜುನೇದಂ
ರೂಪಂ ಪರಂ ದರ್ಶಿತಮಾತ್ಮಯೋಗಾತ್ ।
ತೇಜೋಮಯಂ ವಿಶ್ವಮನಂತಮಾದ್ಯಂ
ಯನ್ಮೇ ತ್ವದನ್ಯೇನ ನ ದೃಷ್ಟಪೂರ್ವಮ್ ॥ 47 ॥

ಶ್ರೀ ಭಗವಂತ ಯಣ್ಣ್‌ಚಿ.

47. ಅರ್ಜುನ; ಪ್ರಸನ್ನನಾಯಿತುಳ್ಳನಾನ್, ತೇಜಸ್‌ಲ್ ತುಂಬ್‌ನ, ಅನಂತವಾಯಿತುಳ್ಳ, ಆದಿಲಿಂಜೂ ಉಳ್ಳಂತ ಆನ ಈ ವಿಶ್ವರೂಪತ್‌ನ ನಾಡ ಯೋಗತ್‌ರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯತ್ ಕಾಟಿಯೆ. ನಿನ್ನಲ್ಲತೆ ಬೋರೆ ದಾರೂ ಇದನ ಮಿಂಞ ನೋಟಿತಿಂಜತಿಲ್ಲೆ.

ನ ವೇದಯಜ್ಞಾಧ್ಯಯನೈರ್ನ ದಾನೈ -
ರ್ನ ಚ ಕ್ರಿಯಾಭಿರ್ನ ತಪೋಭಿರುಗ್ರೈಃ ।
ಏವಂರೂಪಃ ಶಕ್ಯ ಅಹಂ ನೃಲೋಕೇ
ದ್ರಷ್ಟುಂ ತ್ವದನ್ಯೇನ ಕುರುಪ್ರವೀರ ॥ 48 ॥

48. ಕುರುವೀರನೆ; ವೇದಾಧ್ಯಯನ - ಯಜ್ಞ ಜ್ಞಾನ - ದಾನ, ಶ್ರೌತಕರ್ಮ ಪಿಂಞ ಉಗ್ರವಾನ ತಪಸ್ - ಇದ್ ಏದತ್ ಲಿಂಜೂ, ಈ ವಿಶ್ವರೂಪ ಉಳ್ಳ ನನ್ನ ಮನುಷ್ಯಲೋಕತ್ ನೋಟೊಕು ನೀನಲ್ಲತೆ ಬೋರೆ ದಾರ್‌ಕೂ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ.

ಮಾತೇ ವ್ಯಥಾ ಮಾ ಚ ವಿಮೂಢಭಾವೋ
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ರುಪಂ ಘೋರಮೀದೃ ಮೇದಮ್ ।
ವ್ಯಪೇತಭೀಃ ಪ್ರೀತಮನಾಃ ಪುನಸ್ತ್ವಂ
ತದೇವ ಮೇ ರೂಪಮಿದಂ ಪ್ರಪಶ್ಯ ॥ 49 ॥

49. ಇಂತಹ ಘೋರವಾನ ರೂಪುನ ನೋಡೊಂಜಿ, ನೀಕ್ ಪೋಡಿಯೂ, ಭ್ರಾಂತಿಯೂ, ಆಕತೆ ಇರಡ್, ನೀನ್ ಪೋಡಿನ ಬುಟ್ಟಿತ್, ಪ್ರಸನ್ನನಾಯಿತ್, ಪುನಃ ನಾಡ ಅದೇ ರೂಪ (ನಾಲ್ ಕೈ , ಶಂಖ ಚಕ್ರಧಾರಣೆ ಮಾಡಿತುಳ್ಳ ಅರ್ಜುನಂಡ ಪ್ರಿಯವಾನ ದೃಶ್ಯ-ಶಂಕರ)ತ್ನ ನೋಟ್.

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ

ಇತ್ಯರ್ಜುನಂ ವಾಸುದೇವಸ್ತ ಥೋಕ್ತ್ವಾ
ಸ್ವಕಂ ರೂಪಂ ದರ್ಶಯಾಮಾಸ ಭೂಯಃ ।
ಆಶ್ವಾಸಯಾಮಾಸ ಚ ಭೀತ ಮೇನಂ
ಭೂತ್ವಾ ಪುನಃ ಸೌಮ್ಯವಪುರ್ಮಹಾತ್ಮಾ ॥ 50 ॥

ಸಂಜಯ ಯಣ್ಣ್‌ಚಿ

50. ಇನ್ನನೆ ಅರ್ಜುನಂಗ್ ಕೃಷ್ಣ ಯಣ್ಣ್‌ತ್, ಪುನಃ ತನ್ನಡ ರೂಪತ್ನ ಕಾಟ್‌ಚಿ. ಮಹಾತ್ಮನಾನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸೌಮ್ಯಶರೀರವುಳ್ಳವ

ನಾಯಿತ್, ಬೊತ್ತಿಯಂಡ್ ಇಂಜ ಅರ್ಜುನನ ಪುನಃ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡ್‌ಚಿ.

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ದೃಷ್ಟ್ವೇದಂ ಮಾನುಷಂ ರೂಪಂ ತವ ಸೌಮ್ಯಂ ಜನಾರ್ದನ ।
ದಾನೀಮಸ್ಮಿ ಸಂವೃತ್ತಃ ಸಚೇತಾಃ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಗತಃ ॥ 51 ॥

ಅರ್ಜುನ ಯಣ್ಣ್‌ಚಿ

51. ಹೇ ಜನಾರ್ದನ, ನೀಡ ಸೌಮ್ಯವಾನ ಈ ಮನುಷ್ಯ ರೂಪ ನೋಟೊಂಜಿ, ಇಕ್ಕ ನಾನ್ ಪ್ರಸನ್ನವಾನ ಮನಸ್ಸ್ ಉಳ್ಳವ ನಾಯಿತುಳ್ಳ್. ಸ್ವಸ್ಥನಾಯಿತುಳ್ಳ್.

ಶ್ರೀ ಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಸುದುರ್ದರ್ಶಮಿದಂ ರೂಪಂ ದೃಷ್ಟವಾನಸಿ ಯನ್ಮಮ ।
ದೇವಾ ಅಪ್ಯಸ್ಯ ರೂಪಸ್ಯ ನಿತ್ಯಂ ದರ್ಶನಕಾಂಕ್ಷಿಣಃ ॥ 52 ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನ್ ಯಣ್ಣ್‌ಚಿ.

52. ನೋಟೊಕ್ ಕಷ್ಟವಾನ ಈ ನಾಡ ಏದ್ ರೂಪತ್ತ್‌ನ ನೋಟಿಯೋ, ಈ ವಿಶ್ವರೂಪತ್ತ್‌ನ ನೋಟೊಕ್ ಯಕ್ಕಾಲೂ ದೇವತೆಯ ಸಹಾ ಆಸೆಪಡುವ.

ನಾಹಂ ವೇದೈರ್ನ ತಪಸಾ ನ ದಾನೇನ ಚೇಜ್ಯಯಾ ।
ಶಕ್ಯ ಏವಂ ವಿಧೋ ದ್ರಷ್ಟುಂ ದೃಷ್ಟವಾನಸಿ ಮಾಂ ಯಥಾ ॥53.

53. ನೀನ್ ಏದ್ ಪ್ರಕಾರತ್ ನೋಟಿಯೋ, ಈ ರೂಪವುಳ್ಳ ನಾನ್, ವೇದಾಧ್ಯಯನತಿಂಜೂ, ತಪಸ್ಸಲಿಂಜೂ, ದಾನತಿಂಜೂ, ಯಜ್ಞತಿಂಜೂ ನೋಟೊಕ್ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ.

ಭಕ್ತ್ಯಾತ್ವನನ್ಯಯಾ ಶಕ್ಯ ಅಹಮೇವಂವಿಧೋऽರ್ಜುನ ।
ಜ್ಞಾತುಂ ದ್ರಷ್ಟುಂ ಚ ತತ್ತ್ವೇನ ಪ್ರವೇಷ್ಟುಂ ಚ ಪರಂತಪ ॥ 54 ॥

54. ಏ ಪರಂತಪ; ಅರ್ಜುನ, ಅಚೆಂಗಿ , ಅನನ್ಯವಾನ ಭಕ್ತಿಲಿಂಜಿ, ಈ ತರತ್‌ರ ನನ್ನ ಯಥಾರ್ಥವಾಯಿತ್, ಅರಿಯೊಕ್, ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡೊಕು ಪಿಂಞ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡೊಕ್ ಸಾಧ್ಯ ಆಪ.-(ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದೊಕ್‌ಸಾಧ್ಯ ಆಪ.)

ಮತ್ಕರ್ಮಕೃನ್ಮತ್ಪರಮೋ ಮದ್ಭಕ್ತಃ ಸಂಗವರ್ಜಿತ ಃ ।
ನಿರ್ವೈರಃ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ಯಃ ಸ ಮಾಮೇತಿ ಪಾಂಡವ ॥

55. ಅರ್ಜುನ, ದಾರ್ ನಾಕಾಯಿತ್ ಕರ್ಮ ಮಾಡುಓ, ನನ್ನೇ ಪರಮಗತಿ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರಿಯುಓ, ನಾಡ ಭಕ್ತನೋ, ಸಂಗರಹಿತನೋ, ಸಮಸ್ತ ಭೂತ(ಆಕಾರ-ಜೀವಿಯಡಲ್ಲಿ)ತ್‌ಲ್ ವೈರ ಇಲ್ಲೆಯೋ, ಅಂವ್ ನನ್ನೇ ಸೇರುವ.(ಎಲ್ಲಾತರತೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನಸ್‌ಲ್ ಭಗವಂತನ ಭಜನೆ ಮಾಡುವಂವ್-ಪಣ ,ಪೊಣ್ಣ್ ,ಮಣ್ಣ್ ಇದಂಡ್ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲತೆ ಭಗವಂತನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುಓ ಅಂವ್ ನನ್ನೆ ಸೇರುವ)

ಇತಿ ವಿಶ್ವರೂಪದರ್ಶನಯೋಗೋ ನಾಮ ಏಕಾದಶೋऽಧ್ಯಾಯಃ ।
ಇನ್ನನೆ ವಿಶ್ವರೂಪದರ್ಶನಯೋಗ ಯಣ್ಣ್‌ವ ಪನ್ನಂದನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ತೀಂದತ್ ।

ಪನ್ನೆರೆಂಡ್‌ನೆ ಅಧ್ಯಾಯ

ಭಕ್ತಿಯೋಗ

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ಏವಂ ಸತತಯುಕ್ತಾಯೇ ಭಕ್ತಾಸ್ತ್ವಾಂ ಪರ್ಯುಪಾಸತೇ ।
ಯೇ ಚಾಪ್ಯಕ್ಷರಮವ್ಯಕ್ತಂ ತೇಷಾಂ ಕೇ ಯೋಗವಿತ್ತಮಾಃ ॥ 1 ॥

ಅರ್ಜುನ ಕ್‌ೇಪ ;

1. ಇನ್ನನೆ -ನೀಕಾಯ್ತ ಕರ್ಮತ್‌ನ ನಿರಂತರವಾಯಿತ್ ಮಾಡ್‌ವಂವ್, ಪಿಂಞ ನೀಡ ವಿಶ್ವರೂಪತ್‌ನ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವಂವ್ ಪಿಂಞ ಅವ್ಯಕ್ತ ಆನ ಇಂದ್ರಿಯತ್ ಗೋಚರ ಆಗತಂತ ಬ್ರಹ್ಮನ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವಂವ್, ಇಯಂಗಡ ಪೈಕಿ ಯೋಗತ್‌ನ ಜಾಸ್ತಿ ಆಯಿತ್ ಅರ್‌ಂಜಂಡಂಯಿಂಗ ದಾರ್ ?

ಶ್ರೀಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಮಯ್ಯಾವೇಶ್ಯ ಮನೋ ಯೇಮಾಂ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತಾ ಉಪಾಸತೇ ।
ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಪರಯೋಪೇತಾಸ್ತೇ ಮೇ ಯುಕ್ತತಮಾ ಮತಾಃ ॥ 2 ॥

ಶ್ರೀ ಭಗವಾನ್ ಯಣ್ಣ್‌ವ :

2. ದಾರ್ ವಿಶ್ವರೂಪಿಯಾನ ನಾಡಲ್ಲಿ ಮನಸ್‌ನ ನಿಪ್ಪಿಚಿಟ್ಟಿತ್ ನಿತ್ಯ ಯುಕ್ತಂಗ ಆಯಿತ್ ಪರಮ ಶ್ರದ್ಧೆಲ್ ನನ್ನ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುಓ ಅಂವ್ ಯುಕ್ತತಮ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನಾಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಯೇತ್ವಕ್ಷರಮನಿರ್ದೇಶ್ಯಮವ್ಯಕ್ತಂ ಪರ್ಯುಪಾಸತೇ ।
ಸರ್ವತ್ರಗಮಚಿಂತ್ಯಂ ಚ ಕೂಟಸ್ಥಮಚಲಂ ಧ್ರುವಮ್ ॥ 3 ॥
ಸಂನಿಯಮ್ಯೇಂದ್ರಿಯಗ್ರಾಮಂ ಸರ್ವತ್ರ ಸಮಬುದ್ಧಯಃ ।
ತೇ ಪ್ರಾಪ್ನುವಂತಿ ಮಾಮೇವ ಸರ್ವಭೂತಹಿತೇ ರತಾಃ ॥ 4 ॥

3,4. ಆಚೆಂಗಿ, ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ನ ಎಲ್ಲಾ ಪುಡ್‌ತತ್‌ಬೆಚ್ಚಂಡ್, ಯಕ್ಕಾಲೂ, ಸಮಬುದ್ಧಿಲ್ -ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟ ಬಪ್ಪಕ ಸಮಾನವಾನ ಬುದ್ಧಿ ಉಳ್ಳಂವ್, ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಯಡ ಹಿತತ್‌ಲೇ ಯಕ್ಕಾಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್‌ವಂವ್ ಆನಂತಯಿಂಗ ನಾಡಲ್ಲಿಯೇ ಕೂಡುವ .

ಕ್ಲೇಶೋऽಧಿಕತರಸ್ತೇಷಾಮವ್ಯಕ್ತಾಸಕ್ತ ಚೇತಸಾಮ್ ।
ಅವ್ಯಕ್ತಾ ಹಿ ಗತಿರ್ದುಃಖಂ ದೇಹವದ್ಭಿರವಾಪ್ಯತೇ ॥ 5 ॥

5. ಅವ್ಯಕ್ತತ್ ಆಸಕ್ತ ಆಯಿತುಳ್ಳ ಅಕ್ಷರೋಪಾಸಕಂಗಕ್ ,ಕ್ಲೇಶ ಜಾಸ್ತಿ ಆಯಿತ್ ಕಾಂಬ. ಎನ್ನಂಗ್ ಯ್‌ಣ್ಣಚೆಂಗಿ, ದೇಹಾಭಿಮಾನಿಯಕ್ , ಅವ್ಯಕ್ತ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣವ ಸ್ಥಿತಿ ದುರ್ಲಭ ಆನದ್.

ಯೇ ತು ಸರ್ವಾಣಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ಮಯಿ ಸಂನಸ್ಯ ಮತ್ಪರಾಃ ।
ಅನನದಯೇನ್ಯೈವ ಯೋಗೇನ ಮಾಂ ಧ್ಯಾಯಂತ ಉಪಾಸತೇ ॥ 6 ॥
ತೇಷಾಮಹಂ ಸಮುದ್ಧರ್ತಾ ಮೃತ್ಯುಸಂಸಾರಸಾಗರತ್ ।
ಭವಾಮಿ ನ ಚಿರಾತ್ ಪಾರ್ಥ ಮಯ್ಯಾವೇಶಿತಚೇತಸಾಮ್ ॥ 7 ॥

6,7. ಅರ್ಜುನ: ಆಚೆಂಗಿ ದಾರ್ ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮತ್‌ನ, ನಾಕ್ ಅರ್ಪಿಚಿಟ್ಟಿತ್ ಭಗವಂತನೇ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅನನ್ಯವಾನ ಯೋಗತಿಂಜಿ, ನನ್ನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವೋ, ಅನ್ನನೆ ನಾಡಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ, ಅಂತಯಿಂಗಳ ನಾನ್, ಮೃತ್ಯು ಉಳ್ಳಂತ ಸಂಸಾರತ್‌ಲಿಂಜಿ ಬೆರಿಯ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವಿ.

ಮಯ್ಯೇವ ಮನ ಆಧತ್ಸ್ವ ಮಯಿ ಬುದ್ಧಿಂ ನಿವೇಶಯ ।
ನಿವಸಿಷ್ಯಸಿ ಮಯ್ಯೇವ ಅತ ಊರ್ಧ್ವಂ ನ ಸಂಶಯಃ ॥ 8 ॥

8. ನಾಡಲ್ಲಿಯೇ (ವಿಶ್ವರೂಪನಾನ ಈಶ್ವರಂಡಲ್ಲಿ -ಶಂಕರ)ಮನಸ್ಸ್‌ನ ಬೆಯಿ, ನಾಡಲ್ಲಿಯೇ ಬುದ್ಧಿನ ನಿಪ್ಪ್‌ಚಿರ್, ಅಕ್ಕ ಶರೀರ ಪಾತ ಆನ ಪಿಂಞ ನಾಡಲ್ಲಿಯೇ ಇಪ್ಪಿಯ - ಇದತ್‌ಲ್ ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲೆ.

ಅಥ ಚಿತ್ತಂ ಸಮಾಧಾತುಂ ನ ಶಕ್ನೋಷಿ ಮಯಿ ಸ್ಥಿರಮ್ ।
ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗೇನ ತತೋ ಮಾಮಿಚ್ಛಾಪ್ತುಂ ಧನಂಜಯ ॥ 9 ॥

9. ಅರ್ಜುನ, ಒರ್ ಸಮಯ, ನಾಡಲ್ಲಿ ನೀಡ ಮನಸ್ಸ್‌ನ ಸ್ಥಿರ ಆಯಿತ್ ನಿಪ್‌ಚಿರೊಕ್ ಕಯ್ಯುಲೆ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಆಚೆಂಗಿ, ಅಭ್ಯಾಸ ಯೋಗತ್‌ಲ್ ನನ್ನ ಹೊಂದೊಕ್ ನೋಟ್ .

ಅಭ್ಯಾಸೇऽಪ್ಯಸಮರ್ಥೋऽಸಿ ಮತ್ಕರ್ಮಪರಮೋ ಭವ ।
ಮದರ್ಥಮಪಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ಕುರ್ವನ್ ಸಿದ್ಧಿಮವಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ॥ 10 ॥

10. ಅಭ್ಯಾಸತಿಂಜೂ, ನೀನ್ ಸಮರ್ಥನಾಗತ ಪೋಚೆಂಗಿ ನಾಕಾಯಿತ್ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವತ್ ನಿರತನಾಯಿರ್ (ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಪ್‌ವ, ಬೊಳ್‌ಚಕತ್‌ಚಿರುವ, ದೇವಸ್ಥಾನ ಒಡ್‌ಕುವ್, ಮೊಕ್ಕುವ್-ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜ, ಏಕಾದಶಿ ಉಪವಾಸ ವ್ರತ ಆಚರಣೆ, ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನೆ ಇಂತದ್ -ಶ್ರೀಧರ) ಇನ್ನನೆ ನಾಕಾಯಿತ್ ಕರ್ಮಮಾಡಿಯಂಡ್ ಇಪ್ಪಾನಗೊಂಡೂ, ಸಿದ್ಧಿನ ಹೊಂದುಲು.

ಅಥೈತದಪ್ಯಶಕ್ತೋऽಸಿ ಕರ್ತುಂ ಮದ್ಯೋಗಮಾಶ್ರಿತಃ ।
ಸರ್ವಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗಂ ತತಃ ಕುರು ಯತಾತ್ಮವಾನ್ ॥ 11 ॥

11. ಇದನೂ ಮಾಡೊಕ್ ಕಯ್ಯತೆ ಪೋಚೆಂಗಿ, ಯತಾತ್ಮನಾಯಿತ್, ಮನಸ್ಸ್‌ನ ನಿಗ್ರಹಿಚಿಟ್ಟಿತ್, ನಾಡ ಯೋಗತ್‌ನ ಆಶ್ರಯಿಚಿಟ್ಟಿತ್:-

ಸರ್ವಕರ್ಮತ್ತ್‌ನ ನಾಕ್ ಅರ್ಪಣೆ ,ಮಾಡುವಂತ ಯೋಗತ್‌ಲ್ - ಕರ್ಮಫಲ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡ್.

ಶ್ರೇಯೋ ಹಿ ಜ್ಞಾನಮಭ್ಯಾಸಾಜ್ಞಾನಾದ್ಧ್ಯಾನಂ ವಿಶಿಷ್ಯತೇ ।
ಧ್ಯಾನಾತ್ ಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗಸ್ತ್ಯಾಗಾಚ್ಛಾಂತಿರನಂತರಮ್ ॥ 12 ॥

ಎನ್ನಂಗ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ, ಅಭ್ಯಾಸಕಿಂಜೂ ಜ್ಞಾನ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ ಆನದ್, ಜ್ಞಾನಕಿಂಜಿ ಧ್ಯಾನ ಉತ್ತಮ, ಧ್ಯಾನಕಿಂಜಿ ಕರ್ಮಫಲ ತ್ಯಾಗ ಉತ್ತಮ, ತ್ಯಾಗತಿಂಜಿ ಶಾಂತಿ ಉಂಟಾಪ.

ಅದ್ವೇಷ್ಟಾ ಸರ್ವಭೂತಾನಂ ಮೈತ್ರಃ ಕರುಣ ಏವ ಚ ।
ನಿರ್ಮಮೋ ನಿರಹಂಕಾರಃ ಸಮದುಃಖಸುಖಃ ಕ್ಷಮೀ ॥ 13 ॥
ಸಂತುಷ್ಟಃ ಸತತಂ ಯೋಗೀ ಯತಾತ್ಮ ದೃಢನಿಶ್ಚಯಃ ।
ಮಯ್ಯರ್ಪಿತಮನೋಬುದ್ಧಿರ್ಯೋ ಮದ್ಭಕ್ತಃ ಸಮೇ ಪ್ರಿಯಃ ॥ 14 ॥

13,14. ದಾರ್ ಏದೊರ್ ಪ್ರಾಣಿನೂ ದ್ವೇಷ ಮಾಡುಲೆಯೋ, ಮಿತ್ರ ಭಾವತ್ತ್ ಇಪ್ಪನೋ, ಕರುಣೆ ಉಳ್ಳವನೋ , ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರ ಇಲ್ಲತಂವನೋ, ಸುಖ ದುಃಖತ್‌ಲ್ ಸಮ ಆಯಿತಿಪ್ಪನೋ, ಕ್ಷಮಾಶೀಲನಾಯಿತಿಪ್ಪನೋ, ಯಕ್ಕಾಲೂ ಸಂತುಷ್ಟನಾಯಿತಿಪ್ಪನೋ, ಯೋಗಿಯೋ, ಯತಾತ್ಮನೋ, ಆತ್ಮತತ್ತ್ವತ್‌ರ ವಿಚಾರತ್ ದೃಢವಾನ ನಿಶ್ಚಯಭಾವ ಉಳ್ಳವನೋ, ನಾಡಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾನೂ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡ್‌ನ ಬುದ್ಧಿ ಉಳ್ಳವನೋ, ನಾಡ ಭಕ್ತನೋ ಅಂವ್ ನಾಕ್ ಪ್ರಿಯ್.

ಯಸ್ಮಾನ್ನೋದ್ವಿಜತೇ ಲೋಕೋ ಲೋಕಾನ್ನೋದ್ವಿಜತೇ ಚ ಯಃ ।
ಹರ್ಷಾಮರ್ಷಭಯೋದ್ವೇಗೈರ್ಮುಕ್ತೋ ಯಃ
ಸ ಚ ಮೇ ಪ್ರಿಯಃ ॥ 15 ॥

15. ದಾರ್‌ನ ಗೊಂಡ್ ಜನ ಉದ್ವೇಗ ಆಪ್‌ಲೆಯೋ, ದಾರ್ ಜನಡಗೊಂಡ್ ಉದ್ವೇಗ ಹೊಂದುಲೆಯೋ, ಪಿಂಞ ದಾರಕ್, ಹರ್ಷ, ಅಸಹನೆ, ಪೋಡಿ,ಉದ್ವೇಗ -ಇಲ್ಲೆಯೋ ,ಅಂವ್ ನಾಕ್ ಪ್ರಿಯ್.

ಅನಪೇಕ್ಷಃ ಶುಚಿರ್ದಕ್ಷ ಉದಾಸೀನೋ ಗತವ್ಯಥಃ ।
ಸರ್ವಾರಂಭಪರಿತ್ಯಾಗೀ ಯೋ ಮದ್ಭಕ್ತಃ ಸ ಮೇ ಪ್ರಿಯಃ ॥ 16 ॥

16. ನಾಡ ಏದ್ ಭಕ್ತ ಅಪೇಕ್ಷಾ ಶೂನ್ಯನೋ, (ದೇಹ, ಇಂದ್ರಿಯವಿಷಯತ್ ಆಸೆ ಇಲ್ಲತಂವ್) ಸಮರ್ಥನೋ; ಶಾಸ್ತ್ರ ರೀತಿರ ಸಂಪಾದನೆಲ್ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದ್‌ನಂವ್ , ಉದಾಸೀನನಾಯಿತಿಪ್ಪಂವ್ (ಮಿತ್ರಾರಿ ಪಕ್ಷತ್‌ಲ್ ಕೂಡತಂವ್)ವ್ಯಥೆ ಇಲ್ಲತಂವ್ , ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕರ್ಮತ್‌ರ ಅನುಷ್ಠಾನತ್‌ಲ್ ಆಪ ಕಷ್ಟಕ್ ವ್ಯಥೆ ಇಲ್ಲತಂವ್, ಸರ್ವ ಕರ್ಮಪರಿತ್ಯಾಗಿಯೋ,ಶಾಸ್ತ್ರತ್‌ರ ರೀತಿಕ್ ವಿರೋಧ ಆನ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಬುಟ್ಟಂವನೋ ಅಂವ್ ನಾಕ್ ಪ್ರಿಯ್.

ಯೋ ನ ಹೃಷ್ಯತಿ ನ ದ್ವೇಷ್ಟಿ ನ ಶೋಚತಿ ನ ಕಾಂಕ್ಷತಿ ।
ಶುಭಾಶುಭಪರಿತ್ಯಾಗೀ ಭಕ್ತಿಮಾನ್ ಯಃ ಸ ಮೇ ಪ್ರಿಯಃ ॥ 17 ॥

17. ದಾರ್ ಇಷ್ಟ ಆನದ್ ಬಪ್ಪಕ ಹಿಗ್ಗುವುಲೆಯೋ, ಅಪ್ರಿಯ ಆನದ ಬಪ್ಪಕ ದ್ವೇಷ ಮಾಡುಲೆಯೋ,ಪ್ರಿಯ ಆನದ್ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಪೋಪಕ ಶೋಕಪಡುಲೆಯೋ,ಅಪ್ರಾಪ್ತ ಆನಂಗ್ ಆಸೆ ಪಡುಲೆಯೋ, ಅಂವ್ ನಾಕ್ ಪ್ರಿಯ್.

ಸಮಃ ಶತ್ರೌ ಚ ಮಿತ್ರೇ ಚ ತಥಾ ಮಾನಾಪಮಾನಯೋಃ ।
ಶಿತೋಷ್ಣ ಸುಖದುಃಖೇಷು ಸಮಃ ಸಂಗವಿವರ್ಜಿತಃ ॥ 18 ॥
ತುಲ್ಯನಿಂದಾಸ್ತುತಿರ್ಮೌನೀ ಸಂತುಷ್ಟೋ ಯೇನ ಕೇನಚಿತ್ ।
ಅನಿಕೇತಃ ಸ್ಥಿರಮತಿರ್ಭಕ್ತಿಮಾನ್ ಮೇ ಪ್ರಿಯೋ ನರಃ ॥ 19 ॥

18. ಶತ್ರುವ ಪಿಂಞ ಮಿತ್ರಂಗಡಲ್ಲಿ ಸವ ಬುದ್ಧಿ ಉಳ್ಳವನೂ, ಮಾನಾಪಮಾನತ್‌ಲ್, ಶೀತ ಉಷ್ಣತ್, ಸುಖ ದುಃಖತ್, ಸಮಾನ ಆಯಿತಿಪ್ಪಂವ್, ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲತಂವನೂ, ಸ್ತುತಿ ನಿಂದನೆಲೆಲ್ಲಾ ಸಮಭಾವನೆ ಉಳ್ಳವನೂ, ಸ್ಥಿರ ಬುದ್ಧಿ ಉಳ್ಳವನೂ, ಭಕ್ತಿವಂತನೂ ಆನ ಮನುಷ್ಯ ನಾಕ್ ಪ್ರಿಯ.

ಯೇ ತು ಧರ್ಮ್ಯಾಮೃತಮಿದಂ ಯಥೋಕ್ತಂ ಪರ್ಯುಪಾಸತೇ ।
ಶ್ರದ್ದಧಾನಾ ಮತ್ಸರಮಾ ಭಕ್ತಾಸ್ತೇऽತೀವ ಮೇ ಪ್ರಿಯಾಃ ॥ 20 ॥

20. ಏದ್ ಭಕ್ತ ಶ್ರದ್ಧೆಲ್ ಕೊಡಿಲ್ ಯ್‌ಣ್ಣನಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಯಳ ಮಿತ್ರಭಾವತ್ ನೋಟಿಯಂಡ್, ಕರುಣೆಲ್, ಅಹಂಕಾರ ಇಲ್ಲತೆ , ಸುಖದುಃಖತ್‌ಲ್ ಸಮ ಆಯಿತ್ ಇಂಜಂಡ್ ಸಂತುಷ್ಟನಾಯಿತ್ ನಾಡಲ್ಲಿ ಯಕ್ಕಾಲೂ ಭಕ್ತಿರ ಮನಸ್ಸ್ ಉಳ್ಳವನಾಯಿತ್, ಅಮೃತತ್ತ್ವಕ್ ಕಾರಣ ಆನಂತ ಧರ್ಮತ್‌ನ ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡುವೋ ಅಂವ್ ನಾಕ್ ಪ್ರಿಯ.

ಇನ್ನನೆ ಭಕ್ತಿಯೋಗ ಯ್‌ಣ್ಣವ ಪನ್ನೆರಂಡನೆ ಅಧ್ಯಾಯ ತೀಂದತ್.

ಇತಿಭಕ್ತಿಯೋಗೋನಾಮ ದ್ವಾದಶೋಧ್ಯಾಯಃ

ಪದಿಮೂಂದನೆ ಅಧ್ಯಾಯ

ಕ್ಷೇತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ಯೋಗ

ಶ್ರೀಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಇದಂ ಶರೀರ ಕೌಂತೇಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಿತ್ಯಭಿಧೀಯತೇ ।
ಏತದ್ಯೋ ವೇತ್ತಿ ತಂ ಪ್ರಾಹುಃ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ಇತಿ ತದ್ವಿದಃ ॥ 1 ॥

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ;

1. ಅರ್ಜುನ; ಈ ಶರೀರಕ್ ಕ್ಷೇತ್ರ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ (ತ್ರಿಗುಣ ಆನ ಪ್ರಕೃತಿರ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಂತ್‌ರ ತರತ್‌ರ ವಿಷಯತ್‌ರ ಪರಿಣಾಮತ್‌ಲಿಂಜಿ, ಭೋಗ ಪರ್ವತ್‌ನ ಉಂಟು ಮಾಡೊಕ್ ದೇಹ ಆಯಿತ್ ಒಟ್ಟುಕೂಡಿತ್ ಆನದೇ ಈ ಶರೀರ -ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ) ಇದನ ದಾರ್ ಅರ್‌ಂಜವನೋ , ಅಂವ್ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಂಡ ಸ್ವರೂಪತ್‌ನ ಅರ್‌ಂಜವು ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಂ ಚಾಪಿ ಮಾಂ ವಿದ್ಧಿ ಸರ್ವಕ್ಷೇತ್ರೇಷು ಭಾರತ ।
ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ಯೋರ್ಜ್ಞಾನಂ ಯತ್ತಜ್ಞ್ಞಾನಂ ಮತಂ ಮಮ ॥2

2. ಅರ್ಜುನ; ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರತ್‌ಲೂ, ಉಳ್ಳ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ನಾನ್, ಎಣೆಯಂಡ್ ಅರ್‌ಂಜ. ಕ್ಷೇತ್ರ -ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಂಡ ಜ್ಞಾನವೇ ಜ್ಞಾನ ಎಣೆಯಂಡ್ ನಾಡ ತತ್ವ.

ತತ್ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಯಚ್ಚ ಯಾದೃಕ್ಚ ಯದ್ವಿಕಾರಿ ಯತಶ್ಚ ಯತ್ ।
ಸ ಚ ಯೋ ಯತ್ಪ್ರಭಾವಶ್ಚ ತತ್ಸಮಾಸೇನ ಮೇ ಶೃಣು ॥ 3 ॥

3. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಏದ್, ಪಿಂಞ ಎನ್ನನೆ ಉಂಡ್ , ಏದ್ ವಿಕಾರ ಉಂಡ್, ಏದತ್‌ಲಿಂಜಿ ಏದ್ ಆಪ ಪಿಂಞ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ದಾರ್ ಎಂಥ ಪ್ರಭಾವ ಉಳ್ಳಂವ್, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾನೂ ಸಂಕ್ಷೇಪ ಆಯಿತ್ ನನ್ನಗೊಂಡು ಕ್‌ೇಳ್.

ಋಷಿಭಿರ್ಬಹುಧಾ ಗೀತಂ ಛಂದೋಭಿರ್ವಿವಿಧೈಃ ಪೃಥಕ್ ।
ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಪದೈಶ್ಚೈವ ಹೇತುಮದ್ಭಿರ್ವಿನಿಶ್ಚಿತೈಃ ॥ 4 ॥

4. ಕ್ಷೇತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಂಗಡ ಸ್ವರೂಪತ್‌ನ ವಸಿಷ್ಠ , ಪರಾಶರ ಪಿಂಞ ಬೋರೆ ಋಷಿಯಳೂ ಸುಮಾರ್ ತರತ್ ಪಾಡಿತ್.ಬೋರೆ ಬೋರೆ ಛಂದಸ್ಸ್‌ಲ್(ಋಗ್ವೇದ ಪಿಂಞ ಬೋರೆ ವೇದ)ಬೋರೆ ಬೋರೆ ತರಕ್ ಪಾಡಿತ್. ನಿಶ್ಚಯ ರೂಪತ್‌ರ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರಪದ - ಬ್ರಹ್ಮನ ವಿವರ್‌ಚಿರುವ ಪದ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ತ್.

ಮಹಾಭೂತಾನ್ಯಹಂಕಾರೋ ಬುದ್ಧಿರವ್ಯಕ್ತಮೇವ ಚ ।
ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ದಶೈಕಂ ಚ ಪಂಚ ಚೇಂದ್ರಿಯಗೋಚರಾಃ ॥ 5 ॥
ಇಚ್ಛಾ ದ್ವೇಷಃ ಸುಖಂ ದುಃಖಂ ಸಂಘಾತಶ್ಚೇತನಾ ಧೃತಿಃ ।
ಏತತ್ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಸಮಾಸೇನ ಸವಿಕಾರಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ 6 ॥

5,6. ಪಂಚ ಮಹಾಭೂತ,ಅಹಂಕಾರ (ನಾನ್ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಜ್ಞಾನಕ್ ಕಾಂಬದ್) ಬುದ್ಧಿ (ಅಹಂಕಾರಕ್ ಕಾರಣ ಆನ ಬುದ್ಧಿ)ಪತ್ ಇಂದ್ರಿಯ; ಅಂಜಿ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ, ಅಂಜಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯ ಪಿಂಞ ಮನಸ್ಸ್ ಪಿಂಞ ಅಂಜಿ ಇಂದ್ರಿಯ ವಿಷಯ (ಶಬ್ದಾದಿ ವಿಷಯ), ಇಷ್ಟ , ಆಸೆ ,ದ್ವೇಷ ,ಸುಖ ,ಸಂಘಾತ (ದೇಹೇಂದ್ರಿಯತ್ತ್‌ರ ಗುಂಪು), ಚೇತನ (ಕಾಂಜ ಇರುಂಬುಲ್ ಅಗ್ನಿ ಕಾಂಬನಕೆ ಆತ್ಮ ಚೈತನ್ಯ), ಧೃತಿ (ಶಿಥಿಲ ಆನ

ದೇಹೇಂದ್ರಿಯತ್‌ನ ಎಡ್‌ತ್ ಪುಡಿಪದ್ ಆಧಾರ) ಕ್ಷೇತ್ರ ವಿಚಾರತ್ತ್‌ಲ್ ಕೂಡ್‌ನ ಈ ಧೃತಿ -ಕ್ಷೇತ್ರ ನನ್ನಗೊಂಡ್ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಯಿತ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ತ್ ಆಚಿ.

ಅಮಾನಿತ್ವ ಮದಂಭಿತ್ವ ಮಹಿಂಸಾ ಕ್ಷಾಂತಿರಾರ್ಜವಮ್ ।
ಆಚಾರ್ಯೋಪಾಸನಂ ಶೌಚಂ ಸ್ಥೈರ್ಯಮಾತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹಃ ॥ 7 ॥

7. ಆಮಾನಿತ್ವ(ಆತ್ಮ ಶ್ಲಾಘನೆ ಮಾಡತೆ ಇಪ್ಪೊ, ಬಲ್ಲಿಯಯಿಂಗಳ ಅವಮರ್ಯಾದೆಲ್ ಕಾಣತೆ ಇಪ್ಪೊ),ಅದಂಭಿತ್ವ(ಸ್ವಧರ್ಮತ್‌ನ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡತೆ ಇಪ್ಪೊ),ಅಹಿಂಸೆ ,ಕ್ಷಾಂತಿ(ಬೊರೆಯಯಿಂಗ ಅಪರಾಧ ಮಾಡೊಕ ಮನೋವಿಕಾರ ಮಾಡಿಯವತೆ ಇಪ್ಪದ್),ಆರ್ಜವ(ತಕ್, ಗೇನ , ಕಾರ್ಯತ್‌ಲ್ ಎಲ್ಲಾರ್‌ಕೂ ಒರೇ ತರ ಇಪ್ಪೊ) ಗುರುವಡ ಶುಶ್ರೂಷೆ ,ಶೌಚ ,ಶರೀರ ಪಿಂಞ ಮನಸ್ಸ್‌ರ ಶುದ್ಧತೆ, ಸ್ಥೈರ್ಯ,ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗತ್ ಸ್ಥಿರ ಆಯಿತಿಪ್ಪೊ , ಆತ್ಮನಿಗ್ರಹ(ಇಂದ್ರಿಯ ಮನಸ್ಸ್‌ರ ನಿಗ್ರಹ).

ಇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥೇಷು ವೈರಾಗ್ಯ ಮನಹಂಕಾರ ಏವ ಚ ।
ಜನ್ಮ ಮೃತ್ಯುಜರವ್ಯಾಧಿದುಃಖದೋಷಾನುದರ್ಶನಮ್ ॥ 8 ॥

8. ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ರ ವಿಷಯತ್ ವೈರಾಗ್ಯ, ಅಹಂಕಾರ ಇಲ್ಲತೆ ಇಪ್ಪೊ ಪಿಂಞ ಜನ್ಮ , ಮುಪ್ಪು, ವ್ಯಾಧಿ ,ದುಃಖ ,ಇದತ್‌ಲ್ ದೋಷ ಕಾಣತೆ ಇಪ್ಪೊ.

ಆಸಕ್ತಿರನಭಿಷ್ವಂಗಃ ಪುತ್ರದಾರಗೃಹಾದಿಷು ।
ನಿತ್ಯಂ ಚ ಸಮುಚಿತತ್ತ್ವಮಿಷ್ಟಾನಿಷ್ಟೋಪಪತ್ತಿಷು ॥ 9 ॥

9. ಪೊಣ್ಣ್, ಮನೆ, ಮಕ್ಕ ಇದತ್‌ಲೆಲ್ಲಾ ಆಸಕ್ತಿ ,ತನ್ಮಯತೆ ಇಲ್ಲತೆ ಇಪ್ಪೊ, ಇಷ್ಟ ಆನಿಷ್ಟ ಬಪ್ಪಕ ಸಮಭಾವನೆಲ್ ಇಪ್ಪೊ.

ಮಯಿ ಚಾನನ್ಯಯೋಗೇನ ಭಕ್ತಿರವ್ಯಭಿಚಾರಿಣೀ ।
ವಿವಿಕ್ತ ದೇಶಸೇವಿತ್ವಮರತಿರ್ಜನಸಂಸದಿ ॥ 10 ॥

10. ಪಿಂಞ ನಾಡಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿ(ಏಕಾಂತ ಸಮಾಧಿಲ್)ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶತ್‌ಲ್ ಇಪ್ಪೊ ಜನಡ ಮಧ್ಯತ್ ಇಪ್ಪಕ್ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲತೆ ಇಪ್ಪೊ.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಜ್ಞಾನನಿತ್ಯತ್ವಂ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಾರ್ಥದರ್ಶನಮ್ ।
ಏತಜ್ಜ್ಞಾನಮಿತಿ ಪ್ರೋಕ್ತಮಜ್ಞಾನಂ ಯದತೋಽನ್ಯಥಾ ॥ 11 ॥

11. (ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಜ್ಞಾನ)ಆತ್ಮ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾನತ್ ನಿಷ್ಠೆ, ತತ್ವಜ್ಞಾನಾರ್ಥತ್ ಆಲೋಚನೆ ಇದಂಗ್ ಜ್ಞಾನ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ,-ಇದಲ್ಲತೆ ಬೋರೆ ಆನದ್ ಅಜ್ಞಾನ.(ತಾತ್ಪರ್ಯ.-ಅಮಾನಿತ್ವ,ದಂಭಿತ್ವ, ಹಿಂಸೆ ,ಅನಾರ್ಜ ಇದೆಲ್ಲಾ ಅಜ್ಞಾನ ಪಿಂಞ ಸಂಸಾರ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಆನನಗೊಂಡ್ ಇದನ ಬುಡೊಂಡು)

ಜ್ಞೇಯಂ ಯತ್ತತ್ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಯಜ್ಜ್ಞಾತ್ವಾಽಮೃತಮಶ್ನುತೇ ।
ಅನಾದಿಮತ್ಪರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ನ ಸತ್ತನ್ನಾಸದುಚ್ಯತೇ ॥ 12 ॥

12. ಏದನ ಅರಿಯಂಡುವ್ವೋ, ಏದನ ಅರ್‌ಜಿಂತ್ ಅಮೃತತ್ವತ್‌ನ ಪಡೆಯುವ್ವೋ, ಅದನ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವಿ. ಅದ್ ಅನಾದಿ ಆನದ್, ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಆನದ್. ಅದ್ ಸತ್ ಅಲ್ಲ, ಅಸತ್ತೂ ಅಲ್ಲ . ಉಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡೂ ಅಲ್ಲ, ಇಲ್ಲೆ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡೂ ಅಲ್ಲ.ಇದನ ಶಬ್ದಪ್ರಮಾಣ ವೇದತಿಂಜಿ ಮಾತ್ರ ಅರಿಯಂಡು.

ಸರ್ವತಃಪಾಣಿಪಾದಂ ತತ್ಸರ್ವತೋಽಕ್ಷಿಶಿರೋಮುಖಮ್ ।
ಸರ್ವತಶ್ಶ್ರುತಿಮಲ್ಲೋಕೇ ಸರ್ವಮಾವೃತ್ಯ ತಿಷ್ಠತಿ ॥ 13 ॥

13. ಅದ್ ಎಲ್ಲಲ್ಲಿಯೂ ಕೈಕಾಲ್ ಉಳ್ಳದ್, ಎಲ್ಲಲ್ಲಿಯೂ ಕಣ್ ಮಂಡೆ ಬಾಯಿ ಉಳ್ಳದ್, ಎಲ್ಲಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಮಿ ಉಳ್ಳದ್. ಲೋಕತ್‌ಲ್ ಎಲ್ಲಾನ್ನೋ ಅದ್ ಆವರಿಚಿಟ್ಟಿತ್ ಉಂಡ್.

ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗುಣಾಭಾಸಂ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯ ವಿವರ್ಜಿತಮ್ ।
ಅಸಕ್ತಂ ಸರ್ವಭೃಚ್ಚೈವ ನಿರ್ಗುಣಂ ಗುಣಭೋಕ್ತೃ ಚ ॥ 14 ॥

14. ಆ ಜ್ಞೇಯ ವಸ್ತು, ಎಲ್ಲಾ ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ರ ಗುಣತ್‌ಲಿಂಜಿ ಮಿನುಗುವ . ಅದ್ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯರಹಿತ ಆನದ್ . ಅದ್ ಅಸತ್ ಆನದ್ . ಎನ್ನಂಗೇಣ್‌ಚೆಂಗಿ ಅದಂಗ್ ಏದ್ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲೆ . ಎಲ್ಲಾಂಗೂ ಆಸ್ಪದ ಉಳ್ಳಂತದ್. ಸತ್ವ ರಜಸ್ತಮೋಗುಣ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲತಂತದ್ . ಆಲ್ಲತೆ ಸತ್ವರಜಸ್ತಮೋಗುಣತ್‌ನ ಭೋಗ್ ಚಿರುವದ್.

ಬಹಿರಂತಶ್ಚ ಭೂತಾನಾಮಚರಂ ಚರಮೇವ ಚ ।
ಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ವಾತ್ತದವಿಜ್ಞೇಯಂ ದೂರಸ್ಥಂ ಚಾಂತಿಕೇ ಚ ತತ್ ॥ 15 ॥

15. ಅದ್ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಯಡ ಒಳ್‌ಲೂ ಪೊರಮೆಲೂ ಉಂಡ್, ಚರಾಚರ ಸ್ವರೂಪ ಉಳ್ಳದ್. ಅದ್ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೂಪತ್‌ರದ್ ಆನಗೊಂಡ್ ಆದನ ಅರಿವದ್ ಸಾಧ್ಯ ಆಪ್ ಲೆ. ಅದ್ ಅಜ್ಞಾನಿಯಕ್ ದೂರತ್ ಉಳ್ಳಂತದ್, ಜ್ಞಾನಿಯಕ್ ಪಕ್ಕತ್ ಉಳ್ಳಂತದ್.

ಅವಿಭಕ್ತಂ ಚ ಭೂತೇಷು ವಿಭಕ್ತಮಿವ ಚ ಸ್ಥಿತಮ್ ।
ಭೂತಭರ್ತೃ ಚ ತಜ್ಜ್ಞೇಯಂ ಗ್ರಸಿಷ್ಣು ಪ್ರಭವಿಷ್ಣು ಚ ॥ 16 ॥

16. ಅದ್ ವಿಭಾಗ ಇಲ್ಲತಂತದ್ ಪ್ರಾಣಿಯಡಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗ ಆನನಕೆ ಕಾಂಬಂತದ್,ಆ ಜ್ಞೇಯ ಆನದ್ ,ಎಲ್ಲಾ ಭೂತತ್‌ರ ಸ್ಥಿತಿಕಾಲತ್‌ರ ಪಾಲಕ . ಪ್ರತಿ ಒಂದಂಡ ಪ್ರಳಯತ್ ಸಂಹಾರಕರ್ತ ಪಿಂಞ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಾಲತ್‌ಲ್ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ.

ಜ್ಯೋತಿಷಾಮಪಿ ತಜ್ಜ್ಯೋತಿಸ್ತಮಸಃ ಪರಮುಚ್ಯತೇ ।
ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞೇಯಂ ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯಂ ಹೃದಿ ಸರ್ವಸ್ಯ ವಿಷ್ಠಿತಮ್ ॥ 17 ॥

17. ಅದ್ ಜೋತಿಕ್ ಜೋತಿ (ಜೋತಿಕ್ ಆದಂಡ ಆತ್ಮ ಚೈತನ್ಯ) ತಮಸ್ಸ್‌ರ (ಅಜ್ಞಾನತ್‌ರ) ಅಪ್ಪರ ಉಳ್ಳಂತದ್. ಅದ್ ಜ್ಞಾನ ,ಜ್ಞೇಯ(ಅನಾದಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮ),ಅದ್ ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯ(ಜ್ಞೇಯತ್‌ನ ಅರ್‌ಂಜವಕ ಜ್ಞಾನ ಆಪನಗೊಂಡ್, ಅದಂಗ್ ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣವ -ಶಂಕರ)

ಇತಿ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ತಥಾ ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞೇಯಂ ಚೋಕ್ತಂ ಸಮಾಸತಃ ।
ಮದ್ಭಕ್ತ ಏತದ್ವಿಜ್ಞಾಯ ಮದ್ಭಾವಾಯೋಪಪದ್ಯತೇ ॥ 18 ॥

18. ಇನ್ನನೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ,ಜ್ಞಾನ ಪಿಂಞ ಜ್ಞೇಯ -ಇದನೆಲ್ಲಾ ಸಂಕ್ಷೇಪ ಆಯಿತ್ ಯಣಿತ್ ಆಚಿ. ನಾಡ ಭಕ್ತ ಇದನ ಅರ್‌ಂಜಂಡ್ ನಾಡ ಭಾವತ್‌ನ (ಮೋಕ್ಷತ್‌ನ) ಹೊಂದೊಕ್ ಅರ್ಹನಾಪ.

ಪ್ರಕೃತಿಂ ಪುರುಷಂ ಚೈವ ವಿದ್ಧ್ಯನಾದೀ ಉಭಾವಪಿ ।
ವಿಕಾರಾಂಶ್ಚ ಗುಣಾಂಶ್ಚೈವ ವಿದ್ಧಿ ಪ್ರಕೃತಿಸಂಭವಾನ್ ॥ 19 ॥

19. ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷ ಈ ದಂಡೂ ಅನಾದಿ ಆನದ್ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಅರ್‌ಂಜ(ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷಂಡ ಮೂಲಕ ಈಶ್ವರತ್ವ ಆಚಿ.ಈಶ್ವರ ನಿತ್ಯ ನಾನನಗೊಂಡ್,ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಪುರುಷನೂ ನಿತ್ಯನಾನಂತವು) ವಿಕಾರ -ಎಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ:- ಪುರುಷಂಡ ಬುದ್ಧಿಲಿಂಜಿ ಎಲ್ಲಾ ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ಲ್ ಆಪ ವಿಕಾರ. ಪಿಂಞ ಗುಣ -ಎಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ :ಸತ್ವಾದಿ ಗುಣ -ಇದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಕೃತಿಲಿಂಜಿ-ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕಾ ಮಾಯಲಿಂಜಿ ಪುಟ್‌ನಂತವು ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಅರ್‌ಂಜ.

ಕಾರ್ಯಕರಣಕರ್ತೃತ್ವೇ ಹೇತುಃ ಪ್ರಕೃತಿರುಚ್ಯತೇ ।
ಪುರುಷಃ ಸುಖದುಃಖಾನಾಂ ಭೋಕ್ತೃತ್ವೇ ಹೇತುರುಚ್ಯತೇ ॥ 20 ॥

20. ಪ್ರಕೃತಿ : ಕಾರ್ಯ,ಕರಣ -ಶರೀರ ಪಿಂಞ ಪತ್ತ್ ಇಂದ್ರಿಯತ್ತ್‌ರ ಉತ್ಪತ್ತಿಕ್ ಕಾರಣ. ಪುರುಷ :-ಸುಖ ದುಃಖತ್‌ರ ಅನುಭವಕ್‌ರ ಕಾರಣ.

ಪುರುಷಃ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥೋ ಹಿ ಭುಂಕ್ತೇ ಪ್ರಕೃತಿಜಾನ್ ಗುಣಾನ್ ।
ಕಾರಣಂ ಗುಣಸಂಗೋಽಸ್ಯ ಸದಸದ್ಯೋನಿಜನ್ಮಸು ॥ 21 ॥

21. ಪುರುಷ ಪ್ರಕೃತಿಲ್ ಇಂಜಂಡೇ ಪ್ರಕೃತಿಲ್ ಪುಟ್ಟುವ ಸುಖದುಃಖ ಮೋಹಾದಿ ಗುಣತ್‌ನ ಅನುಭವ್‌ಚಿರುವ. ಇಂವ್ ನಲ್ಲ ಅಥವಾ ಪಾಳ್ ಯೋನಿಲ್ ಪುಟ್ಟುವಕ್ ಗುಣಸಂಗ (ಸುಖ,ದುಃಖ, ಮೋಹತ್‌ರ ಸಂಗ ಪಿಂಞ ಆತ್ಮಭಾವ - ನಾನೇ ಅವು ಯ್‌ಣ್ಣುವ ಭಾವ)ಜನ್ಮಕ್‌ಕಾರಣ.

ಉಪದ್ರಷ್ಟಾನುಮಂತಾ ಚ ಭರ್ತಾ ಭೋಕ್ತಾ ಮಹೇಶ್ವರಃ ।
ಪರಮಾತ್ಮೇತಿ ಚಾಪ್ಯುಕ್ತೋ ದೇಹೇಽಸ್ಮಿನ್ ಪುರುಷಃ ಪರಃ ॥ 22 ॥

22. ಈ ದೇಹತ್ ಉಳ್ಳ ಪರಮಪುರುಷ ಸಾಕ್ಷಿ ; ಎಣ್ಣೆಚೆಂಗಿ ದೇಹೇಂದ್ರಿಯತ್‌ರ ವ್ಯವಹಾರತ್ ತಾನ್ ಕೂಡತೆ, ನೋಟಿಯುಂಡ್ ಇಪ್ಪಂವ. ಆ ವ್ಯವಹಾರತ್‌ನ ಅನುಮೋದ್‌ಚಿರುವಂವ್ ಭರ್ತೃ (ದೇಹೇಂದ್ರಿಯ ಸ್ವರೂಪ ಧಾರಣೆರ ಚೈತನ್ಯ), ಭೋಕ್ತೃ (ಸುಖ ದುಃಖ ಮೋಹತ್‌ರ ಅರಿವುರ ಆತ್ಮ) ಮಹೇಶ್ವರ (ಸರ್ವಾತ್ಮನೂ ಸ್ವತಂತ್ರನೂ ಆನ ಸ್ವರೂಪ)ಪಿಂಞ ಪರಮಾತ್ಮ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯುಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿಚಿಟ್ಟಂಡಿತ್.

ಯ ಏವಂ ವೇತ್ತಿ ಪುರುಷಂ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಚ ಗುಣೈಃ ಸಹ ।
ಸರ್ವಥಾ ವರ್ತಮಾನೋಽಪಿ ನ ಸ ಭೂಯೋಽಭಿಜಾಯತೇ ॥ 23 ॥

23. ಇನ್ನನೆ ದಾರ್ ಪುರುಷನ (ಗುಣತ್‌ರ ಜೊತೆಲ್ ಪ್ರಕೃತಿನ) ಅರ್‌ಂಜಡ್, ಅಂವ್ ಎನ್ನನೆ ಉಂಡೇಗೂ(ಎಂಥ ಪಾಳ್ ತರತ್ ಉಂಡೇಗೂ) ಪುನಃ ಪುಟ್ಟುಲೆ.

ಧ್ಯಾನೇನಾತ್ಮನಿ ಪಶ್ಯಂತಿ ಕೇಚಿದಾತ್ಮಾನಮಾತ್ಮನಾ ।
ಅನ್ಯೇ ಸಾಂಖ್ಯೇನ ಯೋಗೇನ ಕರ್ಮಯೋಗೇನ ಚಾಪರೇ ॥ 24 ॥

24. ಚೆನ್ನಂಗ್‌ಯೋಗಾ ನಿಷ್ಠಂಗ ಧ್ಯಾನತ್‌ರ ಮೂಲಕ ಬುದ್ಧಿಲ್ ಆತ್ಮತ್‌ನ ನೋಟುವ, ಪಿಂಞ ಚೆನ್ನಂಗಾಳ್ ಜ್ಞಾನ ಯೋಗತಿಂಜೂ , ಪಿಂಞ ಚೆನ್ನಂಗಾಳ್ ಕರ್ಮಯೋಗತ್‌ಲಿಂಜೂ ಆತ್ಮನ ನೋಟುವ.

ಅನ್ಯೇ ತ್ವೇವಮಜಾನಂತಃ ಶ್ರುತ್ವಾನ್ಯೇಭ್ಯ ಉಪಾಸತೇ ।
ತೇಽಪಿ ಚಾತಿತರಂತ್ಯೇವ ಮೃತ್ಯುಂ ಶ್ರುತಿಪರಾಯಣಾಃ ॥ 25 ॥

25. ಆಚೆಂಗಿ ಇಂಜ್ಞ ಚೆನ್ನಂಗಾಳ್ ಈ ತರತ್ ಅರಿಯುತೆ, ಬೋರೆಯಯಿಂಗಳಗೊಂಡ್ (ಆಚಾರ್ಯಂಗಳ ಗೊಂಡ್)ಕ್‌ಟಿತ್, ಉಪಾಸನೆ ಮಾಡ್‌ವ. ಅಂತ ಶ್ರುತಿ ಪರಾಯಣಂಗಳೂ, ಮೃತ್ಯು ಉಳ್ಳ ಸಂಸಾರತಿಂಜಿ ಖಂಡಿತಾ ದಾಟ್‌ವ.

ಯಾವತ್ ಸಂಜಾಯತೇ ಕಿಂಚಿತ್ ಸತ್ತ್ವಂ ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಮ್ ।
ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ಸಂಯೋಗಾತ್ ತದ್ವಿದ್ಧಿ ಭರತರ್ಷಭ ॥ 26 ॥

26. ಅರ್ಜುನ; ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮ ರೂಪತ್‌ರ ಏದೇದ್ ವಸ್ತು ಉತ್ಪನ್ನ ಆಪೋ, ಅದ್ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞತ್‌ರ ಸಂಯೋಗತ್‌ಲಿಂಜಿ ಆಪ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರ್‌ಂಜ.

ಸಮಂ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ತಿಷ್ಠಂತಂ ಪರಮೇಶ್ವರಮ್ ।
ವಿನಶ್ಯತ್ಸ್ವವಿನಶ್ಯಂತಂ ಯಃ ಪಶ್ಯತಿ ಸ ಪಶ್ಯತಿ ॥ 27 ॥

27. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಯಡಲ್ಲೂ ಸಮನಾಯಿತುಳ್ಳಂಪ್ ನಶ್ವರ ವಸ್ತುಲ್ ಅವಿನಾಶಿಯಾನಂಪ್ ಆನ ಪರಮೇಶ್ವರನ ದಾರ್ ನೋಟುಓ ಅವನೇ ನೇರಾಯಿತೂ ನೋಟಿಯಂಡ್ ಉಳ್ಳಂಪ್.

ಸಮಂ ಪಶ್ಯನ್ ಹಿ ಸರ್ವತ್ರ ಸಮವಸ್ಥಿತಮೀಶ್ವರಮ್ ।
ನ ಹಿನಸ್ತ್ಯಾ ತ್ಮನಾऽऽತ್ಮಾನಂ ತತೋ ಯಾತಿ ಪರಾಂ ಗತಿಮ್ ॥ 28 ॥

28. ಯನ್ನಂಗ್ ಎಣ್ಣಚೆಂಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಬರಿಲೂ, ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಲೂ ಸಮನಾಯಿತುಳ್ಳ ಈಶ್ವರನ ಸಮನಾಯಿತ್ ನೋಟ್‌ವಂವ್, ತನ್ನಡಗೊಂಡ್ ತನ್ನೇ ನಾಶ ಮಾಡಿಯವುಲೆ. ಆನಗೊಂಡ್ ಅಂವ್ ಪರಮಗತಿನ ಹೊಂದುವ.

ಪ್ರಕೃತ್ಯೈವ ಚ ಕರ್ಮಾಣಿ ಕ್ರಿಯಾಮಾಣಾನಿ ಸರ್ವಶಃ ।
ಯಃ ಪಶ್ಯತಿ ತಥಾऽऽತ್ಮಾನಮಕರ್ತಾರಂ ಸ ಪಶ್ಯತಿ ॥ 29 ॥

29. ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಲೂ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಭಗವಂತಂಡ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕ ಮಾಯೆ ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮತ್‌ನೂ ಮಾಡ್‌ವ ತಾನ್ ಅಕರ್ತೃ (ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ-ಏದಂಗೂ ಅಂಟತಂವ್) ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ದಾರ್ ಕಾಂಭೋ, ಅವನೇ ನೇರಾಯಿತೂ ನೋಟಿಯಂಡ್‌ಳ್ಳಂವ್.

ಯದಾ ಭೂತಪೃಥಗ್ಭಾವಮೇಕಸ್ಥಮನುಪಶ್ಯತಿ ।
ತತ ಏವ ಚ ವಿಸ್ತಾರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಂಪದ್ಯತೇ ತದಾ ॥ 30 ॥

30. ಪ್ರಾಣಿಯಡ ಪೃಥಗ್ಭಾವ ಒರೇ ಆತ್ಮತ್ ಇಪ್ಪ, ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರ್‌ಂಜಿಶ್ ಪಿಂಞ ಅದಲಿಂಜೇ ಎಲ್ಲಾ ವಿಕಾಸ ಹೊಂದಿತ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ದಾರ್ ಯಕ್ಕ ಅರಿಯುಓ ಅಕ್ಕ ಬ್ರಹ್ಮನ ಹೊಂದುವ.

ಅನಾದಿತ್ವಾನ್ನಿರ್ಗುಣತ್ವಾತ್ಪರಮಾತ್ಮಾऽಯಮವ್ಯಯಃ ।
ಶರೀರಸ್ಥೋऽಪಿ ಕೌಂತೇಯ ನ ಕರೋತಿ ನ ಲಿಪ್ಯತೇ ॥ 31 ॥

31. ಅರ್ಜುನ ; ಈ ಅವ್ಯಯನಾನ ಪರಮಾತ್ಮ ಅನಾದಿ ಆನನಗೊಂಡೂ, ನಿರ್ಗುಣನಾನನಗೊಂಡೂ, ಶರೀರತ್ ಉಂಡೇಂಗೂ, ಏದ್ ಕರ್ಮತ್‌ನೂ ಮಾಡುಲೆ, ಕರ್ಮಫಲಕ್ ಅಂಟುದೂ ಇಲ್ಲೆ.

ಯಥಾ ಸರ್ವಗತಂ ಸೌಕ್ಷ್ಮ್ಯಾದಾಕಾಶಂ ನೋಪಲಿಪ್ಯತೇ ।
ಸರ್ವತ್ರಾವಸ್ಥಿತೋ ದೇಹೇ ತಥಾಽಽತ್ಮಾ ನೋಪಲಿಪ್ಯತೇ ॥ 32 ॥

32. ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾನ ಆಕಾಶ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಯಿತುಳ್ಳ ಕಾರಣ, ಎನ್ನನೆ ಅಂಟುಲೆಯೋ, ಸಂಭಂಧ ಹೊಂದುಲೆಯೋ ಅನ್ನನೆ ಎಲ್ಲಾ ದೇಹತ್ ಉಳ್ಳ ಆತ್ಮ ಲಿಪ್ತ ಆಪ್‌ಲೆ.

ಯಥಾ ಪ್ರಕಾಶಯತ್ಯೇಕಃ ಕೃತ್ಸ್ನಂ ಲೋಕಮಿಮಂ ರವಿಃ ।
ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಕ್ಷೇತ್ರೀ ತಥಾ ಕೃತ್ಸ್ನಂ ಪ್ರಕಾಶಯತಿ ಭಾರತ ॥ 33 ॥

33. ಅರ್ಜುನ; ಎನ್ನನೆ ಒರೇ ಸೂರ್ಯ ಈ ಲೋಕತ್‌ನ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾಶ ಮಾಡುಟ, ಅನ್ನನೆ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ (ಪರಮಾತ್ಮ) ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರತ್ತ್‌ನೂ, (ಮಹಾಭೂತತ್‌ಲಿಂಜೂ ಧೃತಿಕ್‌ತ್ತನೆ ಉಳ್ಳಾನ ಎಲ್ಲಾ)ಪ್ರಕಾಶ ಪಡುಚಿರುವ.

ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಯೋರೇವಮಂತರಂ ಜ್ಞಾನಚಕ್ಷುಷಾ ।
ಭೂತ ಪ್ರಕೃತಿಮೋಕ್ಷಂ ಚ ಯೇ ವಿದುರ್ಯಾಂತಿ ತೇ ಪರಮ್ ॥ 34 ॥

34. ಇನ್ನನೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಂಡ ಭೇದತ್‌ನ ಪಿಂಞ ಭೂತತ್‌ರ ,ಪ್ರಕೃತಿರ ಅವಿದ್ಯಾ ಲಕ್ಷಣತ್‌ರ ಮೋಕ್ಷ ತ್‌ನ (ಬುಡುಗಡೆ), ದಾರ್ ಜ್ಞಾನ ಚಕ್ಷುಲಿಂಜಿ (ಶಾಸ್ತ್ರಾಚಾರ್ಯಂಗಡ ಉಪದೇಶತ್‌ಲಿಂಜಿ ತಾಂಗ್ ಬಪ್ಪ ಅನುಭವತಿಂಜಿ) ಅರ್‌ಂಜಟ , ಆಯಿಂಗ ಬ್ರಹ್ಮತ್‌ನ ಹೊಂದ್‌ವ.

ಇತಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಯೋಗೋ ನಾಮ ತ್ರಯೋದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ।
ಕ್ಷೇತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ಯೋಗ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಪದಿಮೂಂದನೆ ಅಧ್ಯಾಯ ತೀಂದತ್ ।
ಇದಂಗ್ ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷ ವಿವೇಕಯೋಗ ಯಣ್ಣಿಯಂಡೂ ಎಣ್ಣ್‌ವ.

ಪದಿನಾಲನೆ ಅಧ್ಯಾಯ

ಗುಣತ್ರಯವಿಭಾಗಯೋಗ

ಶ್ರೀ ಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಪರಂಭೂಯಃ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಜ್ಞಾನಾನಾಂ ಜ್ಞಾನಮುತ್ತಮಮ್ ।
ಯಜ್ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಮುನಯಃ ಸರ್ವೇ ಪರಾಂ ಸಿದ್ಧಿಮಿತೋ ಗತಾಃ ॥ 1 ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ ;

1. ಏದನ್ನ ಅರ್‌ಂಜಂಡ್ ಮುನಿಯ ಎಲ್ಲಾರೂ ಇಲ್ಲಿಂಜಿ(ದೇಹ ಬಂಧನತಿಂಜಿ) ಪರಮ ಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದ್‌ಚೋ , ಅಂತ ಜ್ಞಾನತ್‌ಲ್ ಉತ್ತಮವೂ , ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ ಆನಂತ ಪರಮ ವಿಚಾರತ್‌ರ ಜ್ಞಾನ - ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷಂಡಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ಸತ್ವಾದಿ ಗುಣ ವಿಷಯತ್‌ರ ಜ್ಞಾನತ್‌ನ ಪುನಃ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಪಿ.

ಇದಂ ಜ್ಞಾನಮುಪಾಶ್ರಿತ್ಯ ಮಮ ಸಾಧರ್ಮ್ಯಮಾಗತಾಃ ।
ಸರ್ಗೇಽಪಿ ನೋಪಜಾಯಂತೇ ಪ್ರಲಯೇ ನ ವ್ಯಥಂತಿ ಚ ॥ 2 ॥

2. ಈ ಜ್ಞಾನತ್‌ನ ಅವಲಂಬಿಚಿಟ್ಟಿತ್, ನಾಡ ಸಾಧರ್ಮ್ಯತ್‌ನ (ಪರಮೇಶ್ವರ ಸ್ವರೂಪತ್‌ನ) ಹೊಂದ್‌ನಯಿಂಗ, ಸೃಷ್ಟಿ ಕಾಲತ್ ಪುಟ್ಟುಲೆ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲತ್ ದುಃಖ ಪಡುಲೆ.

ಮಮ ಯೋನಿರ್ಮಹದ್ಬ್ರಹ್ಮ ತಸ್ಮಿನ್ ಗರ್ಭಂ ದಧಾಮ್ಯಹಮ್ ।
ಸಂಭವಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ತತೋ ಭವತಿ ಭಾರತ ॥ 3 ॥

3. ಅರ್ಜುನ; ಮಹತ್ ಆನ ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ನಾಡ ಯೋನಿ , ಅದಲ್ ನಾನ್ ಗರ್ಭತ್‍ನ ಯ್‌ಡ್‌ವಿ. (ಕ್ಷೇತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ ಕೂಟ್‌ವಿ) ಅದಲಿಂಜಿ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಯಡ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಪ.

ಸರ್ವಯೋನಿಷು ಕೌಂತೇಯ ಮೂರ್ತಯಃ ಸಂಭವಂತಿ ಯಾಃ ।
ತಾಸಾಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಮಹದ್ಯೋನಿರಹಂ ಬೀಜಪ್ರದಃ ಪಿತಾ ॥ 4 ॥

4. ಅರ್ಜುನ; ಸರ್ವಯೋನಿಲ್ ಏದ್ ಶರೀರ ಪುಟ್ಟಿಯಂಡಿಪ್ಪೊ , ಅದಂಗೆಲ್ಲಾ ಮಹತ್ ಪ್ರಕೃತಿ ಯೋನಿ, ನಾನ್ ಬಿತ್‍ನ ಕೊಡ್‌ಪ ಅಪ್ಪ .

ಸತ್ತ್ವಂ ರಜಸ್ತಮ ಇತಿ ಗುಣಾಃ ಪ್ರಕೃತಿಸಂಭವಾಃ ।
ನಿಬಧ್ನಂತಿ ಮಹಾಬಾಹೋ ದೇಹೇ ದೇಹಿನಮವ್ಯಯಮ್ ॥ 5 ॥

5. ಏ ಮಹಾಬಾಹು ; ಸತ್ವ,ರಜಸ್ಸು ಪಿಂಞ ತಮಸ್ಸು ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಪ್ರಕೃತಿಲಿಂಜಿ ಪುಟ್ಟುನ ಗುಣ ಅವ್ಯಯನಾನ ಆತ್ಮನ ದೇಹತ್‌ಲ್ ಕಟ್ಟಿಬೆಪ್ಪ.

ತತ್ರ ಸತ್ತ್ವಂ ನಿರ್ಮಲತ್ವಾತ್ ಪ್ರಕಾಶಕಮನಾಮಯಮ್ ।
ಸುಖಸಂಗೇನ ಬಧ್ನಾತಿ ಜ್ಞಾನಸಂಗೇನ ಚಾನಘ ॥ 6 ॥

6. ಏ ಪಾಪರಹಿತನಾನ ಅರ್ಜುನ ; ಆ ಗುಣತ್‌ಲ್ ಸತ್ವ ಗುಣ ನಿರ್ಮಲ ಆನನಗೊಂಡ್, ಅದ್ ಪ್ರಕಾಶವೂ, ನಿರುಪದ್ರವೂ ಆಯಿತ್ . ಅದ್ ಸುಖ ಸಂಘತಿಂಜೂ, ಜ್ಞಾನ ಸಂಘತಿಂಜೂ ಆತ್ಮನ ಬಂಧಿಚಿರುವ.

ರಜೋ ರಾಗಾತ್ಮಕಂ ವಿದ್ಧಿ ತೃಷ್ಣಾಸಂಗಸಮುದ್ಭವಮ್ ।
ತನ್ನಿ ಬಧ್ನಾತಿ ಕೌಂತೇಯ ಕರ್ಮ ಸಂಗೇನ ದೇಹಿನಮ್ ॥ 7 ॥

7. ಅರ್ಜುನ; ರಜೋಗುಣ ರಾಗಾತ್ಮಕ ಯ್‌ಣ್ಣಿಚೆಂಗಿ, ವಿಷಯತ್ ಆಸಕ್ತಿನ ಉಂಟ್ ಮಾಡ್‌ವಂತದ್,ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರ್‌ಂಜ . ಇದ್ ತೃಷ್ಣೆ (ಕ್‌ಟ್ಟತಂತ ವಸ್ತುಲ್ ಆಸೆನ ಉಂಟುಮಾಡ್‌ವ) ಪಿಂಞ ಸಂಗ (ಪ್ರೀತಿ ರೂಪತ್‌ರ ವಿಚಾರ :- ಪುತ್ರ ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಉಂಟು ಮಾಡ್‌ವ) /

ತಮಸ್ತ್ವಜ್ಞಾನಜಂ ವಿದ್ಧಿ ಮೋಹನಂ ಸರ್ವದೇಹಿನಾಮ್ ।
ಪ್ರಮಾದಾಲಸ್ಯನಿದ್ರಾಭಿಸ್ತನ್ನಿಬಧ್ನಾತಿ ಭಾರತ ॥ 8 ॥

8. ಅರ್ಜುನ; ತಮೋಗುಣ ಅಜ್ಞಾನತಿಂಜಿ ಪುಟ್ಟ್‌ನದ್ ಯಣ್ಣಿಯಂಡ್, ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿಯಳ ಮೋಹ ಪಡ್‌ಚಿರುವ (ಅವಿವೇಕತ್‌ನ ಉಂಟು ಮಾಡ್‌ವ)ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರಿ. ಇದ್ ಪ್ರಮಾದ, ಆಲಸ್ಯ ಪಿಂಞ ವರಕ್‌ನ ಗೊಂಡ್ ಆತ್ಮತ್‌ನ ಬಂಧ್‌ಚಿರುವ

ಸತ್ತ್ವಂ ಸುಖೇ ಸಂಜಯತಿ ರಜಃ ಕರ್ಮಣಿ ಭಾರತ ।
ಜ್ಞಾನಮಾವೃತ್ಯ ತು ತಮಃ ಪ್ರಮಾದೇ ಸಂಜಯತ್ಯುತ ॥ 9 ॥

9. ಅರ್ಜುನ; ಸತ್ವಗುಣ ಸುಖತ್ ಸಂಗತ್‌ನ ಉಂಟುಮಾಡುವ . ರಜೋಗುಣ ಕರ್ಮತ್ ಸಂಗತ್‌ನ ಉಂಟು ಮಾಡುವ.ತಮೋಗುಣ ಜ್ಞಾನತ್‌ನ ಆವರಿಚಿಟ್ಟಿತ್ ಪ್ರಮಾದತ್ (ಮಾಡೊಂಡು ಚಾನ ಕಾರ್ಯತ್‌ನ ಮಾಡತೆ ಇಪ್ಪೊ)ಸಂಗತ್‌ನ ಉಂಟು ಮಾಡುವ.

ರಜಸ್ತಮಶ್ಚಾಭಿಭೂಯ ಸತ್ತ್ವಂ ಭವತಿ ಭಾರತ ।
ರಜಃ ಸತ್ತ್ವಂ ತಮಶ್ಚೈವ ತಮಃ ಸತ್ತ್ವಂ ರಜಸ್ತಥಾ ॥ 10 ॥

10. ಅರ್ಜುನ ;ರಜೋಗುಣತ್‌ನೋ ತಮೋಗುಣತ್‌ನೋ ಚೋಪ್ ಚಿಟ್ಟಿತ್, ಸತ್ವಗುಣ ಪ್ರಬಲ ಆಪ. ಸತ್ವಗುಣತ್‌ನೋ, ತಮೋಗುಣತ್‌ನೋ ಚೋಪ್‌ಚಿಟ್ಟಿತ್ ರಜೋಗುಣ ಪ್ರಬಲ ಆಪ. ಅನ್ನನೆ ರಜೋಗುಣತ್‌ನೋ,ಸತ್ವಗುಣತ್‌ನೋ ಚೋಪ್ ಚಿಟ್ಟಿತ್ ತಮೋಗುಣ ಪ್ರಬಲ ಆಪ. (ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ಮತಿಂಜಿ ದೇಹಕ್ ಹಿತ ಆಪಂತ ಆಹಾರತ್‌ರ ವೈಷಮ್ಯತ್‌ಲಿಂಜಿ ಇನ್ನನೆ ಗುಣ ಒಂದನ್ನ ಇನ್ನೊಂದ್ ಚೋಪ್ ಚಿಡ್‌ಪಂತ ರೂಪತ್ ಕಾಂಬ -ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯ.)

ಸರ್ವದ್ವಾರೇಷು ದೇಹೇಽಸ್ಮಿನ್ ಪ್ರಕಾಶ ಉಪಜಾಯತೇ ।
ಜ್ಞಾನಂ ಯದಾ ತದಾ ವಿದ್ಯಾದ್ವಿವೃದ್ಧಂ ಸತ್ತ್ವಮಿತ್ಯುತ ॥ 11 ॥

11. ಈ ದೇಹತ್‌ರ ಎಲ್ಲಾ ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ಲಿಂಜೂ ಜ್ಞಾನ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಪ್ರಕಾಶ ಉಂಟಾಪಕ ಸತ್ತ್ವ ಗುಣ ವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರಿಯಂಡು.

ಲೋಭಃ ಪ್ರವೃತ್ತಿರಾರಂಭಃ ಕರ್ಮಣಾಮಶಮಃ ಸ್ಪೃಹಾ ।

ರಜಸ್ಯೇತಾನೆ ಜಾಯಂತೇ ವಿವೃದ್ಧೇ ಭರತರ್ಷಭ ॥ 12 ॥

12. ಏ ಭರತಶ್ರೇಷ್ಠ ನೇ ; ರಜೋಗುಣ ಬೊಳೆವಕ ಲೋಭ (ಪರದ್ರವ್ಯತ್‌ರ ಆಸೆ , ತನ್ನಡ ದ್ರವ್ಯತ್‌ಸ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡತೆ ಇಪ್ಪ ಸ್ವಭಾವ)ನಿರರ್ಥಕವಾನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತ ಕರ್ಮತ್‌ರ ಪ್ರಾರಂಭ , ಅಶಾಂತಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯತ್‌ಲ್ ತೃಷ್ಣೆ ಇಂತದೆಲ್ಲಾ ಆಪ.

ಅಪ್ರಕಾಶೋऽಪ್ರವೃತ್ತಿಶ್ಚ ಪ್ರಮಾದೋ ಮೋಹ ಏವ ಚ ।

ತಮಸ್ಯೇತಾನಿ ಜಾಯಂತೇ ವಿವೃದ್ಧೇ ಕುರುನಂದನ ॥ 13 ॥

13. ಏ ಕುರುನಂದನ ; ತಮೋ ಗುಣ ಬೊಳೆವಕ, ಅವಿವೇಕ , ಪ್ರವೃತ್ತಿರ ಅಭಾವ, ಪ್ರಮಾದ , ಅನಿಷ್ಟ ಫಲತ್‌ರ ಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲತೆ ಅಕಾರ್ಯ ಪಿಂಞ ಮೋಹ ಇಂತದೆಲ್ಲಾ ಆಪ.

ಯದಾ ಸತ್ತ್ವೇ ಪ್ರವೃದ್ಧೇತು ಪ್ರಲಯಂ ಯಾತಿ ದೇಹಭೃತ್ ।

ತದೋತ್ತಮಮಿದಾಂ ಲೋಕಾನಮಲಾನ್ ಪ್ರತಿಪದ್ಯತೇ ॥ 14 ॥

14. ಸತ್ವಗುಣ ಬೊಳೆಂದಿತಿಪ್ಪಕ ಮನುಷ್ಯ ಚತ್ತೆಂಗಿ, ಅಂವ್ ಉತ್ತಮ ಜ್ಞಾನಿಯಡ ಅಮಲವಾನ ಲೋಕತ್‌ನ ಪಡೆವ.

ರಜಸಿ ಪ್ರಲಯಂ ಗತ್ವಾ ಕರ್ಮಸಂಗೀಷು ಜಾಯತೇ ।

ತಥಾ ಪ್ರಲೀನಸ್ತಮಸಿ ಮೂಢಯೋನಿಷು ಜಾಯತೇ ॥ 15 ॥

15. ರಜೋ ಗುಣ ವೃದ್ಧಿ ಆಯಿತಿಪ್ಪಕ ಮರಣ ಹೊಂದ್ ಜೆಂಗಿ, ಕರ್ಮಾಸಕ್ತಿ ಉಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯಂಡಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ್‌ವ . ತಮೋಗುಣ ವೃದ್ಧಿ ಆಪಕ ಚತ್ತ್‌ತೆಂಗಿ, ಪಶ್ವಾದಿ ಯೋನಿಲ್ ಪುಟ್ಟ್‌ವ .

ಕರ್ಮಣಃ ಸುಕೃತಸ್ಯಾಹುಃ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಂ ನಿರ್ಮಲಂ ಫಲಮ್ ।
ರಜಸಸ್ತು ಫಲಂ ದುಃಖಮಜ್ಞಾನಂ ತಮಸಃ ಫಲಮ್ ॥ 16 ॥

16. ಸಾತ್ವಿಕ ಆನ ಕರ್ಮತ್ ನಿರ್ಮಲವೂ ಸಾತ್ವಿಕವೂ ಆನ ಫಲ ಆಪ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ . ರಜಸ್ನ್‌ರ ಫಲ ದುಃಖ . ತಮಸ್ನ್‌ರ ಫಲ ಅಜ್ಞಾನ.

ಸತ್ತ್ವಾತ್ ಸಂಜಾಯತೇ ಜ್ಞಾನಂ ರಜಸೋ ಲೋಭ ಏವ ಚ ।
ಪ್ರಮಾದಮೋಹೌ ತಮಸೋ ಭವತೋऽಜ್ಞಾನಮೇವ ಚ ॥ 17 ॥

17. ಸತ್ವಗುಣ ತಿಂಜಿ ಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾವ .ರಜೋ ಗುಣ ತಿಂಜಿ ಲೋಭ ಉಂಟಾವ. ತಮೋ ಗುಣತಿಂಜಿ ಪ್ರಮಾದ, ಮೋಹ ,ಅಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾವ.

ಊರ್ಧ್ವಂ ಗಚ್ಛಂತಿ ಸತ್ತ್ವಸ್ಥಾ ಮಧ್ಯೇ ತಿಷ್ಠಂತಿ ರಾಜಸಾಃ ।
ಜಘನ್ಯಗುಣವೃತ್ತಸ್ಥಾ ಅಧೋ ಗಚ್ಛಂತಿ ತಾಮಸಾಃ ॥ 18 ॥

18. ಸತ್ವತ್‌ಲ್ ಉಳ್ಳವು ಕೊಡಿಕ್ (ದೇವಲೋಕಕ್) ಪೋಪ . ರಜೋಗುಣತ್ ಉಳ್ಳವು ಮಧ್ಯತ್‌ಲೇ (ಮನುಷ್ಯಂಗಡೊಳಲೇ) ಪುಟ್ಟಿಯಂಡ್ ಇಪ್ಪ. ಪಿಂಞ ವರಕ್ ಆಲಸ್ಯತ್‌ರ ನಿಕೃಷ್ಟ ಗುಣತ್‌ರ ವೃತ್ತುಳ್ಳ ತಾಮಸಿಕಂಗ ಅಡಿಕ್ ಪೋಪ. ಆಯಿಂಗ ಪಶ್ವಾದಿ ಯೋನಿಲ್ ಪುಟ್ಟ್‌ವ.

ನಾನ್ಯಂ ಗುಣೇಭ್ಯಃ ಕರ್ತಾರಂ ಯದಾ ದ್ರಷ್ಟಾऽನುಪಶ್ಯತಿ ।
ಗುಣೇಭ್ಯಶ್ಚ ಪರಂ ವೇತ್ತಿ ಮದ್ಭಾವಂ ಸೋऽಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥ 19 ॥

19. ಯಕ್ಕ ಗುಣ ಅಲ್ಲತೆ ಬೋರೆ ಕರ್ತೃ ಇಲ್ಲೆ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಅರಿಯುವ್ರೋ (ಎಣ್‌ಚೆಂಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಣಾಮತ್‌ನ ಹೊಂದುವ ಗುಣವೇ ಎಲ್ಲಾ ಅವಸ್ಥೆನ ಹೊಂದಿತ್ ಸರ್ವ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಮಾಡುವ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಅರ್‌ಂಜವಂಡು) ಪಿಂಞ ಗುಣಕ್ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಆನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾನ ಆತ್ಮನ ಅರಿಯುವ್ರೋ , ಅಕ್ಕ ಅಂವ್ ನಾಡ ಭಾವತ್ತ್‌ನ ಹೊಂದುವ.

ಗುಣಾನೇತಾನತೀತ್ಯ ತ್ರೀನ್ ದೇಹೀ ದೇಹಸಮುದ್ಭವಾನ್ ।
ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಜರಾದುಃಖೈರ್ವಿಮುಕ್ತೋಽಮೃತಮಶ್ನುತೇ ॥ 20 ॥

20. ದೇಹ ಉಳ್ಳಂವ ದೇಹೋತ್ಪತ್ತಿಕ್ ಕಾರಣನಾನ (ಪ್ರಕೃತಿ) ಈ ಮೂಂದ್ ಗುಣತ್‌ನ ದಾಟಿತ್ ಜನ್ಮ ಮೃತ್ಯು, ಮುಪ್ಪು ಇದಂಡ ದುಃಖತ್ತಿಲಿಂಜಿ ಬುಟ್ಟವನಾಯಿತ್, ಅಮೃತತ್ತ್ವತ್‌ನ ಹೊಂದ್‌ವ.

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ಕೈರ್ಲಿಂಗೈಸ್ತ್ರೀನ್ ಗುಣಾನೇತಾನತೀತೋ ಭವತಿ ಪ್ರಭೋ ।
ಕಿಮಾಚಾರಃ ಕಥಂ ಚೈತಾಂ ಸ್ತ್ರೀನ್ ಗುಣಾನತಿವರ್ತತೇ ॥ 21 ॥

ಅರ್ಜುನ ಕ್‌ಇಪ ;

ಹೇ ಪ್ರಭು , ಈ ಮೂಂದ್ ಗುಣತ್‌ನ ದಾಟ್‌ನವ ಏದ್ ಚಿನ್ನೆಲಿಂಜಿ ಕೂಡಿಯಂಡಿಪ್ಪ? ಅವಂಡ ಆಚಾರ ಎಂತದ್ ? ಪಿಂಞ ಅಂವ್ ಈ ಮೂಂದ್ ಗುಣತ್‌ನ ಎನ್ನನೆ ಅತಿಕ್ರಮಿಚಿಟ್ಟಿತಿಪ್ಪ (ಗೆದ್ದಿತಿಪ್ಪ)

ಪ್ರಕಾಶಂ ಚ ಪ್ರವೃತ್ತಿಂ ಚ ಮೋಹಮೇವ ಚ ಪಾಂಡವ ।
ನ ದ್ವೇಷ್ಟಿ ಸಂಪ್ರವೃತ್ತಾನಿ ನ ನಿವೃತ್ತಾನಿ ಕಾಂಕ್ಷತಿ ॥ 22 ॥

22. **ಭಗವಾನ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ**

ಅರ್ಜುನ ; ದಾರ್ ಪ್ರಕಾಶ (ಸತ್ತ್ವತ್ತ್‌ರ ಕಾರ್ಯ), ಪ್ರವೃತ್ತಿ (ರಜಸ್‌ರ ಕಾರ್ಯ) ಪಿಂಞ ಮೋಹ (ತಮಸ್ಸ್‌ರ ಕಾರ್ಯ) ಇವು ಬಾತೆಂಗೂ ದ್ವೇಷ ಪಡುಲೆ ಪೋಚೆಂಗೂ, ಬೋಂಡು ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಆಸೆ ಪಡೆಲೆಯೋ ,

ವುದಾಸೀವದಾಸೀನೋ ಗುಣ್ಯೆರ್ಯೋನ ವಿಚಾಲ್ಯತೇ ।
ಗುಣಾವರ್ತಂತ ಇತ್ಯೇವ ಯೋಽವತಿಷ್ಠತಿ ನೇಂಗತೇ ॥ 23 ॥

23. ದಾರ್ ಉದಾಸೀನನಾಯಿತ್ (ತ್ರಿಗುಣಕ್ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಯಿತ್ ಆತ್ಮಾವಲೋಕನತ್‌ರ ತೃಪ್ತಿಲ್ ಇಪ್ಪೊ) ಇಂಜಂಡ್ , ಗುಣತ್‌ಲಿಂಜಿ ವಿಚಲಿತನಾಗತೆ ಇಪ್ಪೋ, ತ್ರಿಗುಣ ಅದಂಡದಂಡ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಉಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಅರ್‌ಂಜಂಡ್ ತನ್ನಡ ಸ್ವರೂಪತಿಂಜಿ ಅಲ್ಲಾಡತೆ ಇಪ್ಪೊ ,

ಸಮದುಃಖಸುಖಃ ಸ್ವಸ್ಥಃ ಸಮಲೋಷ್ಟಾಶ್ಮಕಾಂಚನಃ ।
ತುಲ್ಯಪ್ರಿಯಾಪ್ರಿಯೋ ಧೀರಸ್ತುಲ್ಯನಿಂದಾತ್ಮ ಸಂಸ್ತುತಿ ॥ 24 ॥

24. ದಾರ್ ಸುಖ ದುಃಖತ್‌ಲ್ ಸಮನಾಯಿತಿಪ್ಪೊ, ಸ್ವಸ್ಥನಾಯಿತಿಪ್ಪೊ , (ತನ್ನಡ ಆತ್ಮತ್‌ಲೆ ನೆಲೆ ನಿಂದಿತ್ ಪ್ರಸನ್ನನಾಯಿತಿಪ್ಪೊ)ಮಣ್ಣ ಕಲ್ಲ್ , ಪೊನ್‌ನೆಲ್ಲಾ ಸಮನಾಯಿತ್ ನೋಟ್‌ಪೋ, ಪ್ರಿಯ ಅಪ್ರಿಯತ್‌ಲ್ ಸಮನಾಯಿತ್ ಇಪ್ಪೋ, ಧೀರನಾಯಿತಿಪ್ಪವನೋ, ಹೊಗಳಿಕೆಕೂ, ದೂಷಣೆಕೂ ಸಮನಾಯಿತಿಪ್ಪವನೋ ,

ಮಾನಾಪಮಾನಯೋಸ್ತುಲ್ಯಸ್ತುಲ್ಯೋ ಮಿತ್ರಾರಿಪಕ್ಷಯೋಃ ।
ಸರ್ವಾರಂಭಪರಿತ್ಯಾಗೀ ಗುಣಾತೀತಃ ಸ ಉಚ್ಯತೇ ॥ 25 ॥

25. ದಾರ್ ಮಾನಾಪಮಾನತ್‌ಲ್ ಸಮಬುದ್ಧಿ ಉಳ್ಳವನಾಯಿತ್ ಇಪ್ಪೋ, ಶತ್ರು ಮಿತ್ರ ಪಕ್ಷತ್ ಸಮಚಿತ್ತನಾಯಿತಿಪ್ಪೋ ,ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮತ್‌ನ

(ಇಹಲೋಕ ಪರಲೋಕತ್‌ರ ಫಲಕಾಯಿತ್ ಕರ್ಮ) ಬುಟ್ಟಿತಿಪ್ಪೋ ,ಅವಂಗ್ ಗುಣಾತೀತ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ಮಾಂಚ ಯೋಽವ್ಯಭಿಚಾರೇಣ ಭಕ್ತಿಯೋಗೇನ ಸೇವತೇ ।
ಸ ಗುಣಾನ್ಸಮತೀತ್ಯೈತಾನ್ ಬ್ರಹ್ಮಭೂಯಾಯ ಕಲ್ಪತೇ ॥ 26 ॥

26 . ಪಿಂಞ ದಾರ್ ನನ್ನ ಪರಮಪ್ರೇಮ ಲಕ್ಷಣವಾನ ಭಕ್ತಿಯೋಗತ್ ಭಜನೆ ಮಾಡುಓ, ಅಂವ್ ಗುಣತ್‌ನೆಲ್ಲಾ ದಾಟಿತ್ ಬ್ರಹ್ಮ ಭಾವತ್ತ್‌ನ ಹೊಂದೊಕ್ ಸಮರ್ಥನಾಪ.

ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ಹಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಽಹಮಮೃತಸ್ಯಾವ್ಯಯಸ್ಯ ಚ ।
ಶಾಶ್ವತಸ್ಯ ಚ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಸುಖಸ್ಯೈಕಾಂತಿಕಸ್ಯ ಚ ॥ 27 ॥

27. ಎನ್ನಂಗ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ ನಾನ್ ಅವ್ಯಯ ವಾಯಿತೂ, ಅಮೃತವಾಯಿತೂ ಉಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮಕೂ, ಶಾಶ್ವತವಾನ ಧರ್ಮಕೂ ಐಕಾಂತಿಕ ಸುಖಕ್ಕೂ ಆಧಾರನಾಯಿತುಳ್ಳ್.

ಇತಿ ಗುಣತ್ರಯವಿಭಾಗಯೋಗೋ ನಾಮ ಚತುರ್ದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ।
ಗುಣತ್ರಯವಿಭಾಗ ಯೋಗ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಪದಿನಾಲನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ಆಚಿ.

ಪದಿನಂಜನೆ ಅಧ್ಯಾಯ

ಪುರುಷೋತ್ತಮಯೋಗ

ಶ್ರೀಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಊರ್ಧ್ವಮೂಲಮಧಶ್ಶಾಖಮಶ್ವತ್ಥಂ ಪ್ರಾಹುರವ್ಯಯಮ್ ।
ಛಂದಾಸಿ ಯಸ್ಯ ಪರ್ಣಾನಿ ಯಸ್ತಂ ವೇದ ಸ ವೇದವಿತ್ ॥ 1 ॥

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ ;

1. ಕೊಡಿಲ್ ಬುಡ ಇಂಜಂಡ್ ಅಡಿಲ್ ಶಾಖೆ ಉಳ್ಳ (ಮಹತ್, ಅಹಂಕಾರ, ತನ್ಮಾತ್ರ ಇದೆಲ್ಲಾ ಅಡಿಲ್ ಉಳ್ಳ ಶಾಖೆ) ಅನಂತ ಅಶ್ವತ್ಥ ಮರ ಅನಾದಿಲಿಂಜೂ ಅವ್ಯಯ ಆಯಿತುಂಡ್. ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಶಾಸ್ತ್ರ ಯ್‌ಣ್‌ವ , ಅದಂಡ ಎಲೆಯೇ ಛಂದಸ್ಸ್ ವೇದಪದ, ಇದನ ದಾರ್ ಅರಿಯುವೋ, ಅಂವ್ ವೇದತ್‌ನ ಅರ್‌ಂಜಂವ್.

ಅಧಶ್ಚೋರ್ಧ್ವಂ ಪ್ರಸೃತಾಸ್ತಸ್ಯ ಶಾಖಾ
ಗುಣಪ್ರವೃದ್ಧಾ ವಿಷಯಪ್ರವಾಲಾಃ ।
ಅಧಶ್ಚ ಮೂಲಾನ್ಯನುಸಂತತಾನಿ
ಕರ್ಮಾನುಬಂಧೀನಿ ಮನುಷ್ಯಲೋಕೇ ॥ 2 ॥

2. ಮೂಂದ್ ಗುಣತ್‌ಲಿಂಜಿ ಬೊಳಂದಿತುಳ್ಳ ವಿಷಯ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಚಿಗ್‌ರ್ ಉಳ್ಳ ಅದಂಡ ಶಾಖೆ ಕೊಡಿಕೂ (ಸ್ಥಾವರಕೂ) ,ಅಡಿಕೂ (ಬ್ರಹ್ಮಕೂ) ಹರಡಿಯಂಡಿತ್ .ಮನುಷ್ಯ ಲೋಕತ್ ಕರ್ಮತ್‌ರ ಸಂಬಂಧ

ಉಳ್ಳ ಬೇರ್ (ಕರ್ಮಫಲತ್‌ಲಿಂಜಿ ಆಪ ರಾಗ ದ್ವೇಷ) ನನಕೆ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮತ್ ಕೂಡಿತ್ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಉಂಟು ಮಾಡ್‌ವ.

ನ ರೂಪಮಸ್ಯೇಹ ತಥೋಪಲಭ್ಯತೇ
ನೋತೋ ನ ಚಾದುರ್ಬ ಚ ಸಂಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ।
ಅಶ್ವತ್ಥ ಮೇನಂ ಸುವಿರೂಢಮೂಲ
ಮಸಂಗಶಸ್ತ್ರೇಣ ದೃಢೇನ ಛಿತ್ವಾ ॥ 3 ॥
ತತಃ ಪದಂ ತತ್ಪರಿಮಾರ್ಗಿತವ್ಯಂ
ಯಸ್ಮಿನ್ ಗತಾ ನ ನಿವರ್ತಂತಿ ಭೂಯಃ ।
ತಮೇವ ಚಾದ್ಯಂ ಪುರುಷಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ
ಯತಃ ಪ್ರವೃತಿಃ ಪ್ರಸೃತಾ ಪುರಾಣೀ ॥ 4 ॥

3,4. ಈ ಸಂಸಾರತ್ ಇದಂಡ ರೂಪ ಕೊಡಿಲ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್ ನನಕೆ ಕಾಂಬಲೆ . ಇದಂಡ ಆದಿ, ಮಧ್ಯ, ಅಂತ್ಯ ಒಂದೂ ಕಾಂಬ್‌ಲೆ . ಚಾಯಿತೆ ಬೇರ್ ಬೊಳಂದಿತುಳ್ಳ ಈ ಅಶ್ವತ್ಥ ಮರತ್ತ್‌ನ ಅಸಂಗ (ಪಣ,ಪೊಣ್,ಮಕ್ಕ, ಸ್ವರ್ಗತ್‌ರ ಆಸೆ ಎಲ್ಲಾನೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡೊಂಜಿ)ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಗಟ್ಟಿಯಾನ ಕತ್ತಿಲಿಂಜಿ ಕೆತ್ತಿತ್ ಪಿಂಞ ಏದನ ಸೇರಿತ್ ಪುನಃ ಬಯ್ಯಕ್ ಬಪ್‌ಲೆಯೋ, ಆ ಸ್ಥಳತ್‌ನ ತ್‌ೕಡೊಂಡು. ದಾರ್‌ನ ಗೊಂಡ್ ಈ ಪುರಾತನ ವಾನ ಈ ಸಂಸಾರ ಪುಟ್ಟ್‌ಚೋ, ಆ ಆದ್ಯ ಪುರುಷನೇ ಶರಣು ಪೋಪಿ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ತ್‌ೕಡೋಂಡು.

ನಿರ್ಮಾನಮೋಹಾ ಜಿತಸಂಗದೋಷಾ
ಅಧ್ಯಾತ್ಮನಿತ್ಯಾ ವಿನಿವೃತ್ತಕಾಮಾಃ ।
ದ್ವಂದ್ವೈರ್ವಿಮುಕ್ತಾಃ ಸುಖದುಃಖಸಂಜ್ಞೈ
ರ್ಗಚ್ಛಂತ್ಯಮೂಢಾಃ ಪದಮವ್ಯಯಂ ತತ್ ॥ 5 ॥

5. ಅಹಂಕಾರ ಮೋಹ ಇಲ್ಲಾತಯಿಂಗ ಆಸಕ್ತಿ ಯ್‌ಣ್‌ವ ದೋಷತ್‌ನ ಗೆದ್ದ ಯಿಂಗ , ಅಧ್ಯಾತ್ಮಂಗ (ಪರಮಾತ್ಮ ಜ್ಞಾನತ್ ನಿಷ್ಠೆ ಉಳ್ಳಯಿಂಗ) ಸಮಸ್ತ ಕಾಮತ್‌ನ ಬುಟ್ಟಯಿಂಗ , ಸುಖ ದುಃಖ ಯ್‌ಣ್‌ವ ದ್ವಂದ್ವತಿಂಜಿ ಬುಡುಗಡೆ ಆನಯಿಂಗ , ಮೋಹ ಇಲ್ಲತಯಿಂಗ ಆ ಅವ್ಯಯ ಆನ ಪದತ್‌ನ(ಸ್ಥಳತ್‌ಸ)ಹೊಂದುವ.

ನ ತದ್ಭಾಸಯತೇ ಸೂರ್ಯೋ ನ ಶಶಾಂಕೋ ನ ಪಾವಕಃ ।
ಯದ್ಗತ್ವಾ ನ ನಿವರ್ತಂತೇ ತದ್ಧಾಮ ಪರಮಂ ಮಮ ॥ 6 ॥

6. ಆದನ ಸೂರ್ಯ ಬೆಳಗುಲೆ , ಚಂದ್ರನೂ , ಅಗ್ನಿಯೂ ಬೊಳಿಮಾಡುಲೆ . ಏದನ ಹೊಂದಿತ್ ಬಯ್ಯಕ್ ಬಪ್‌ಲೆಯೋ, ಅದೇ ನಾಡ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾನ ಸ್ಥಾನ.

ಮಮೈವಾಂಶೋ ಜೀವಲೋಕೇ ಜೀವಭೂತಃ ಸನಾತನಃ ।
ಮನಃಷಷ್ಠಾನೀಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥಾನಿ ಕರ್ಷತಿ ॥ 7 ॥

7. ಸನಾತನ ಆನ ನಾಡ (ಪರಮಾತ್ಮನಾನ ನಾರಾಯಣಂಡ)ಅಂಶವೇ ಸಂಸಾರತ್ ಜೀವ ನಾಯಿತುಳ್ಳ ಪ್ರಕೃತಿಲ್ ಉಳ್ಳ ಮನಸ್‌ನ ಆರನೆಯದಾಯಿತ್ (ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಕಯಿಂಜಿತ್ ಆರನೆ)ಹೊಂದಿತುಳ್ಳ ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ನ ಬಲ್‌ಚವ.

ಶರೀರಂ ಯದವಾಪ್ನೋತಿ ಯಚ್ಚಾಪ್ಯುತ್ಕ್ರಾಮತೀಶ್ವರಃ ।
ಗೃಹೀತ್ವೈತಾನಿ ಸಂಯಾತಿ ವಾಯುರ್ಗಂಧಾನಿವಾಶಯಾತ್ ॥ 8 ॥

8. ಜೀವ ಶರೀರತ್‌ನ ಯಕ್ಕ ಹೊಂದುಓ , ಪಿಂಞ ಯಕ್ಕ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಪೋಪೋ, ಅಕ್ಕ ಗಾಳಿ, ಗಂಧ(ವಾಸನೆನ)ಅಯಿಂಗಡ ಜಾಗತಿಂಜಿ ಯಡ್‌ತಂಡ್ ಪೋಪನಕೆ ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ನ ಯಡ್‌ತಂಡ್ ಪೋಪ.

ಶ್ರೋತ್ರಂ ಚಕ್ಷುಃ ಸ್ಪರ್ಶನಂ ಚ ರಸನಂ ಘ್ರಾಣಮೇವ ಚ ।
ಅಧಿಷ್ಠಾಯ ಮನಶ್ಚಾಯಂ ವಿಷಯಾನುಪಸೇವತೇ ॥ 9 ॥

9. ಈ ಜೀವ ಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯ, ಚಕ್ಷುರಿಂದ್ರಿಯ , ತ್ವಗೀಂದ್ರಿಯ, ರಸನೇಂದ್ರಿಯ, ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯ ಪಿಂಞ ಮನಸ್ಸ್, ಇಯಂಡ ಮೂಲಕ ವಿಷಯತ್‌ನ ಅನುಭವಿಚಿರುವ

ಉತ್ಕ್ರಾಮಂತಂ ಸ್ಥಿತಂ ವ್ಯಾಪಿ ಭುಂಜಾನಂ ವಾಗುಣಾನ್ವಿತಮ್
ವಿಮೂಢಾ ನಾನುಪಶ್ಯಂತಿ ಪಶ್ಯಂತಿ ಜ್ಞಾನಚಕ್ಷುಷಃ ॥ 10 ॥

10. ಶರೀರತ್‌ನ ಬುಡುವಕಲೂ, ಶರೀರತೇ ಇಪ್ಪಕಲೂ ಅಥವಾ ವಿಷಯತ್‌ನ ಅನುಭವಿಚಿಟ್ಟಂಡಿಪ್ಪಕಲೂ, ಅಥವಾ ತ್ರಿಗುಣತ್‌ಲಿಂಜಿ ಕೂಡಿಯಂಡ್ ಇಪ್ಪಕಲೂ, ಈ ಜೀವತ್‌ನ ಮೂಢಂಗ ಕಾಂಬ್‌ಲೆ, ಜ್ಞಾನಿಯ ಕಾಂಬ .

ಯತಂತೋ ಯೋಗಿನಶ್ಚೈನಂ ಪಶ್ಯಂತ್ಯಾತ್ಮನ್ಯವಸ್ಥಿತಮ್ ।
ಯತಂತೋಽಪ್ಯಕೃತಾತ್ಮಾನೋ ನೈನಂ ಪಶ್ಯಂತ್ಯ ಚೇತಸಃ ॥ 11 ॥

11. ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವ ಯೋಗಿಯ , ಈ ಆತ್ಮ ತನ್ನಡಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳನ ಕಾಂಬ ಅಕೃತಾತ್ಮಂಗ ಆನ ಅವಿವೇಕಿಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟತೆಂಗೂ ಇವನ ಕಾಂಬ್‌ಲೆ.

ಯದಾದಿತ್ಯಗತಂ ತೇಜೋ ಜಗದ್ಭಾಸಯತೇಽಖಿಲಮ್ ।
ಯಚ್ಚಂದ್ರಮಸಿ ಯಚ್ಚಾಗ್ನೌ ತತ್ತೇಜೋ ವಿದ್ಧಿ ಮಾಮಕಮ್ ॥ 12 ॥

12. ಸೂರ್ಯಣಂಡಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ಏದ್ ತೇಜಸ್ , ಜಗತ್‌ನೆಲ್ಲಾ ಬೊಳಿಮಾಡುಓ , ಏದ್ ತೇಜಸ್, ಚಂದ್ರಂಡಲ್ಲಿ ಉಂಡೋ, ಏದ್ ತೇಜಸ್ ಅಗ್ನಿಲ್ ಉಂಡೋ, ಆ ತೇಜಸ್ ನಾಡ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರಿ.

ಗಾಮಾವಿಶ್ಯ ಚ ಭೂತಾನಿ ಧಾರಯಾಮ್ಯಹಮೋಜಸಾ ।
ಪುಷ್ಣಾಮಿ ಚೌಷಧೀಃ ಸರ್ವಾಃ ಸೋಮೋ ಭೂತ್ವಾ
ರಸಾತ್ಮಕಾಃ ॥ 13 ॥

13. ನಾನ್ ಭೂಮಿನ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿತ್, ಪ್ರಾಣಿಯಳ ಓಜಸ್‌ಲಿಂಜಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಯೆ . ಪಿಂಞ ರಸ ಸ್ವರೂಪನಾನ ಚಂದ್ರನಾಯಿತಿ ಎಲ್ಲಾ ವನಸ್ಪತಿ (ಬೊಳೆನ) ಚಾಕ್‌ವಿ .

ಅಹಂ ವೈಶ್ವಾನರೋ ಭೂತ್ವಾ ಪ್ರಾಣಿನಾಂ ದೇಹಮಾಶ್ರಿತಃ ।
ಪ್ರಣಾಪಾನಸಮಾಯುಕ್ತಃ ಪಚಾಮ್ಯನ್ನಂ ಚತುರ್ವಿಧಮ್ ॥ 14 ॥

14. ನಾನ್ ಜಠರಾಗ್ನಿ ರೂಪತಿಂಜಿ , ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಯಡ ಶರೀರತ್‌ನ ಸೇರಿತ್, ಪ್ರಾಣಪಾನತಿಂಜಿ , ನಾಲ್ಕು ತರತ (ಭೋಜ್ಯ - ಉಂಬನ್ನ , ಭಕ್ಷ್ಯ -ತಿಂಬನ್ನ , ಚೋಷ್ಯ- ಊತಿಯವಂತ್‌ನ್, ಲೇಹ್ಯ -ನಕ್ಕುವಂತನ್ನ) ಆಹಾರತ್ತ್‌ನ ಜೀರ್ಣ ಆಪನಕೆ ಮಾಡ್‌ವಿ.

ಸರ್ವಸ್ಯ ಚಾಹಂ ಹೃದಿ ಸಂನಿವಿಷ್ಟೋ
ಮತ್ತಃ ಸ್ಮೃತಿರ್ಜ್ಞಾನಮಪೋಹನಂ ಚ ।
ವೇದೈಶ್ಚ ಸರ್ವೈರಹಮೇವ ವೇದ್ಯೋ
ವೇದಾಂತಕೃದ್ವೇದವಿದೇವ ಚಾಹಮ್ ॥ 15 ॥

15. ನಾನ್ ಎಲ್ಲಾರ್‌ಡ ಹೃದಯತ್ (ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಯಿತ್) ಉಳ್ಳ್. ಸ್ಮೃತಿ, ಜ್ಞಾನ ಪಿಂಞ ಅವು ಇಲ್ಲತೆ ಆಪದ್ ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನಗೊಂಡೇ ಆಪೊ . ಎಲ್ಲಾ ವೇದತ್‌ಲಿಂಜಿ ಅರಿವಕುಳ್ಳದೂ ನಾನೇ ,ವೇದಾಂತಕ್‌ರ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮಾಡ್‌ನಂವ್ - ವೇದತ್‌ಲ್ ಉಳ್ಳ ಕರ್ಮ, ಕರ್ಮಫಲ ಎಲ್ಲಾನೂ ಮಾಡ್‌ನಂವ್ ನಾನೇ, ವೇದತ್‌ನ ಅರ್‌ಂಜವನೂ ನಾನೇ .

ದ್ವಾವಿಮೌ ಪುರುಷೌ ಲೋಕೇ ಕ್ಷರಶ್ಚಾಕ್ಷರ ಏವ ಚ ।
ಕ್ಷರಃ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ಕೂಟಸ್ಥೋಽಕ್ಷರ ಉಚ್ಯತೇ ॥ 16 ॥

16. ಈ ಲೋಕತ್ ಕ್ಷರ ಪಿಂಞ ಅಕ್ಷರ ಯ್'ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ದಂಡ್ ಪುರುಷಂಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧಂಗ. ಕ್ಷರ ಯಣ್'ಚೆಂಗಿ ವಿನಾಶ ಸ್ವಭಾವತ್'ರ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿ. ಅಕ್ಷರ ಯಣ್'ಚೆಂಗಿ ಸಂಸಾರಕ್ ಆಶ್ರಯ ಆನ ಕಾಮಾಕಾಮತ್'ರ ಭಗವಂತಂಡ ಮಾಯಾಶಕ್ತಿ ಯ್'ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್'ಣ್ಣ್'ವ.

ಉತ್ತಮಃ ಪುರುಷಸ್ತ್ವನ್ಯಃ ಪರಮಾತ್ಮೇತ್ಯುದಾಹೃತಃ ।
ಯೋ ಲೋಕತ್ರಯಮಾವಿಶ್ಯ ಬಿಭರ್ತ್ಯವ್ಯಯ ಈಶ್ವರಃ ॥ 17 ॥

17. ಆಚೆಂಗಿ , ಕ್ಷರ ಅಕ್ಷರಕಿಂಜಿ ಬೋರೆಆನ ವಿಲಕ್ಷಣನಾನ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಪರಮಾತ್ಮ ಯಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್'ಣ್ಣ್'ವ . ಈ ಅವ್ಯಯನಾನ ಈಶ್ವರ , ಮೂಂದ್ ಲೋಕತ್'ನೂ ಪ್ರವೇಶಿಚಿಟ್ಟಿತ್, ಧರಿಸಿಯಂಡಿತ್,

ಯಸ್ಮಾತ್ ಕ್ಷರಮತೀತೋಽಹಮಕ್ಷರಾದಪಿ ಚೋತ್ತಮಃ ।
ಅತೋಽಸ್ಮಿ ಲೋಕೇ ವೇದೇ ಚ ಪ್ರಥಿತಃ ಪುರುಷೋತ್ತಮಃ ॥ 18 ॥

18. ನಾನ್ ಕ್ಷರತ್'ನ , ಮೀರ್'ನಂಪ್, ಅಕ್ಷರ ಕಿಂಜಿ ಉತ್ತಮ ನಾನಂಪ್ ಯ್'ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಯಿತುಳ್ಳ್ .

ಯೋ ಮಾಮೇವಮ ಸಂಮೂಢೋ ಜಾನಾತಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮಮ್ ।
ಸ ಸರ್ವವಿದ್ಭಜತಿ ಮಾಂ ಸರ್ವಭಾವೇನ ಭಾರತ ॥ 19 ॥

19. ಅರ್ಜುನ ; ದಾರ್ ಸಂಮೂಢನಾಗತೆ - ಸಂಮೋಹ ಇಲ್ಲತೆ , ಇನ್ನನೆ, ನನ್ನ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಯ್'ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರಿಯುವೊ , ಆ ಸರ್ವಜ್ಞ ನನ್ನ ಸರ್ವಭಾವತಿಂಜಿ ಭಜನೆ ಮಾಡುವ .

ಇತಿ ಗುಹ್ಯತಮಂ ಶಾಸ್ತ್ರಮಿದಮುಕ್ತಂ ಮಯಾನಘ ।
ಏತದ್ಬುದ್ಧ್ವಾ ಬುದ್ಧಿಮಾನ್ ಸ್ಯಾತ್ ಕೃತಕೃತ್ಯಶ್ಚ ಭಾರತ ॥ 20 ॥

20. ಪಾಪರಹಿತನಾನ ಅರ್ಜುನನೇ , ಇನ್ನನೇ ಅತ್ಯಂತ ಗುಟ್ರ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರ್‌ನ ನನ್ನಗೊಂಡ್ ಯ್‌ಣಿತಾಚಿ. ಇದನ್ನ ಅರ್‌ಂಜಂಡ್, ಮನುಷ್ಯ ಬುದ್ಧಿವಂತನೂ, ಕೃತಾಕೃತ್ಯನೂ ಆಪ.

ಇತಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮಯೋಗೋ ನಾಮ ಪಂಚದಶೋಧ್ಯಾಯಃ ।
ಇನ್ನನೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮಯೋಗ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಪದಿನಂಜನೆ ಅಧ್ಯಾಯ ತೀಂದತ್ ।

ಪದಿನಾರಸೆ ಅಧ್ಯಾಯ

ದೈವಾಸುರಸಂಪದ್ವಿಭಾಗಯೋಗ

ಶ್ರೀಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಅಭಯಂ ಸತ್ತ್ವಸಂಶುದ್ಧಿ ರ್ಜ್ಞಾನಯೋಗವ್ಯವಸ್ಥಿತಿಃ ।
ದಾನಂ ದಮಶ್ಚ ಯಜ್ಞಶ್ಚ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಸ್ತಪ ಆರ್ಜವಮ್ ॥ 1 ॥
ಅಹಿಂಸಾ ಸತ್ಯಮಕ್ರೋಧಸ್ತ್ಯಾಗಃ ಶಾಂತಿರಪೈಶುನಮ್ ।
ದಯಾ ಭೂತೇಷ್ವ ಲೋಲುಪ್ತ್ವಂ ಮಾರ್ದವಂ
ಹ್ರೀರಚಾಪಲಮ್ ॥ 2 ॥
ತೇಜಃ ಕ್ಷಮಾ ಧೃತಿಃ ಶೌಚಮದ್ರೋಹೋ ನಾತಿಮಾನಿತಾ ।
ಭವಂತಿ ಸಂಪದಂ ದೈವೀಮಭಿಜಾತಸ್ಯ ಭಾರತ ॥ 3 ॥

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಎಣ್ಣ್‌ಚಿ.

1-3. ಅರ್ಜುನ ; ಅಭಯ, ಅಂತಃಕರಣ ಶುದ್ಧಿ , ಜ್ಞಾನಯೋಗವ್ಯವಸ್ಥಿತಿ ದಾನ, ಧಮ -ಮನಸ್ಸ್‌ರ ನಿಗ್ರಹ, ಯಜ್ಞ, ವೇದ ಪಠಣ , ತಪಸ್ಸ್, ಸರಳತೆ ಮನೋವಾಕ್ಕಾಯತ್‌ಲ್ ಇಪ್ಪೊ ಅಹಿಂಸೆ, ಸತ್ಯ , ಅಕ್ರೋಧ, ತ್ಯಾಗ , ಶಾಂತಿ, ಚಾಡಿಯ್‌ಣ್ಣತೆ ಇಪ್ಪೋ, ಭೂತದಯೆ , ಅಲೋಲುಪತ್ವ (ವಿಷಯಲಂಪಟತೆ ಇಲ್ಲತಿಪ್ಪೊ), ಮೃದುಸ್ವಭಾವ ,ಜ್ಞಾನ , ಅಚಾಪಲ, ತೇಜಸುಃ , ದುರ್ಜನಡಗೊಂಡ್ ಚೋಕತೆ ಇಪ್ಪೊ , ಕ್ಷಮೆ ,ಧೈರ್ಯಶೌಚ (ಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯ ಪಿಂಞ ಮನಸ್ಸ್‌ರ ನಿರ್ಮಲತೆ)

ಅದ್ರೋಹ , ಅನಭಿಮಾನ , ಈ ಗುಣ ಎಲ್ಲಾ ದೈವೀ ಸಂಪತ್‌ಲ್ ಪುಟ್ಟ್‌ನವಂಗ್ ಆಪ.

ದಂಭೋ ದರ್ಪೋಽತಮಾನಶ್ಚ ಕ್ರೋಧಃ ಪಾರುಷ್ಯಮೇವ ಚ ।
ಅಜ್ಞಾನಂ ಚಾಭಿಜಾತಸ್ಯ ಪಾರ್ಥ ಸಂಪದಮಾಸುರೀಮ್ ॥ 4 ॥

4. ಅರ್ಜುನ : ದಂಭ (ಧಾರ್ಮಿಕನನಕೆ ಕಾಟಿಯವ), ದರ್ಪ (ವಿದ್ಯಾ, ಪಣ, ಸ್ವಜನತ್‌ಲಿಂಜಿ ಆಪ ಚೊಕ್ಕ್ - ಶಂಕರ) ಅಹಂಕಾರ, ಕ್ರೋಧ , ಕಠಿಣ ಆನ ತಕ್ಕ್ ಪಿಂಞ ಅಜ್ಞಾನ (ಕೃತ್ಯ , ಅಕೃತ್ಯತ್‌ಲ್ ಅವಿವೇಕ) ಇದೆಲ್ಲಾ ಆಸುರಿ ಸಂಪತ್‌ಲ್ ಪುಟ್ಟನವಂಗ್ ಆಪ .

ದೈವೀಸಂಪದ್ವಿಮೋಕ್ಷಾಯ ನಿಬಂಧಾಯಾಸುರೀ ಮತಾ ।
ಮಾ ಶುಚಃಸಂಪದಂ ದೈವೀಮಭಿಜಾತೋಽಸಿ ಪಾಂಡವ ॥ 5 ॥

5. ದೈವೀಸಂಪತ್ ಮೋಕ್ಷತ್‌ನೂ , ಆಸುರೀ ಸಂಪತ್ ಬಂದನತ್ತ್‌ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನಾಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯ . ಅರ್ಜುನ ಬೇಜಾರ ಪಡಕೆ ನೀನ್ ದೈವೀಸಂಪತ್ತ್‌ನ ಪಡೆಯೊಕ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡೇ ಪುಟ್ಟಿತುಳ್ಳಿಯ .

ದ್ವೌ ಭೂತಸರ್ಗೌ ಲೋಕೇಽಸ್ಮಿನ್ ದೈವ ಅಸುರ ಏವ ಚ ।
ದೈವೋ ವಿಸ್ತರಶಃ ಪ್ರೋಕ್ತ ಆಸುರಂ ಪಾರ್ಥ ಮೇ ಶೃಣು ॥ 6 ॥

6. ಅರ್ಜುನ: ಈ ಲೋಕತ್ ದೈವ , ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡೂ , ಅಸುರು ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡೂ, ದಂಡ್ ತರತ ಮನುಷ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಉಂಡ್ . ದೈವ ಸೃಷ್ಟಿನ ವಿಸ್ತಾರ ಆಯಿತ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ತ್ ಆಚಿ. ಇಕ್ಕ ಆಸುರೀ ಸೃಷ್ಟಿನ ನನ್ನಗೊಂಡ್ ಕ್‌ೇಳ್.

ಪ್ರವೃತಿಂ ಚ ನಿವೃತ್ತಿಂ ಚ ಜನಾ ನ ವಿದುರಾಸುರಾಃ ।
ನ ಶೌಚಂ ನಾಪಿ ಚಾಚಾರೋ ನ ಸತ್ಯಂ ತೇಷು ವಿದ್ಯತೇ ॥ 7 ॥

7. ಆಸುರೀ ಸ್ವಭಾತ್‌ರ ಜನ ಪ್ರವೃತಿನ (ಅಭ್ಯುದಯ ಸಾಧನ ಆನ ವೈದಿಕ ಧರ್ಮತ್‌ನೂ) , ನಿವೃತ್ತಿನ (ಮಾಡೊಕಾಗತಂತ ಅನರ್ಥಫಲಕಾರಿ ಕರ್ಮತ್‌ನೂ) ಅರಿಯುಲೆ . ಅಯಂಗಡಲ್ಲಿ ಶೌಚ (ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಿದ್ಧ ಆನ ವೈದಿಕ ಕರ್ಮಕ್ ಸ್ವಚ್ಛತೆ) ಇಲ್ಲೆ .ಆಚಾರವೂ(ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿ ಲಿಂಜಿ ಉಂಟಾಪ ಬಾಹ್ಯಾಂತರ ಶುದ್ಧಿ) ಇಲ್ಲೆ. ಸತ್ಯವೂ ಇಪ್ಪಲೆ .

ಅಸತ್ಯಮಪ್ರತಿಷ್ಠಂ ತೇ ಜಗದಾಹುರನೀಶ್ವರಮ್ ।
ಅಪರಸ್ಪರಸಂಭೂತಂ ಕಿಮನ್ಯತ್ ಕಾಮಹೈತುಕಮ್ ॥ 8 ॥

8. ಅಯಿಂಗ ಎಣ್ಣ್‌ವ ; ।ಈ ಜಗತ್ ಅಸತ್ಯ ಆನದ್ , ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ (ಧರ್ಮಾಧರ್ಮತ್‌ರ ಆಧಾರ ಇಲ್ಲತಂತದ್) ಈಶ್ವರ ಇಲ್ಲೆ, ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಂಗಡ ಸಂಯೋಗ ತಿಂಜಿ ಆನ ಜಗತ್ ಇದ್, ಕಾಮವೇ ಸೃಷ್ಟಿಕ್ ಕಾರಣ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ಏತಾಂ ದೃಷ್ಟಿ ಮವಷ್ಟಭ್ಯ ನಷ್ಟಾತ್ಮಾನೋಽಲ್ಪಬುದ್ಧಯಃ ।
ಪ್ರಭವಂತ್ಯುಗ್ರಕರ್ಮಾಣಃ ಕ್ಷಯಾಯ ಜಗತೋಽಹಿತಾಃ ॥ 9 ॥

9. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದ್‌ನ ನಷ್ಟಾತ್ಮಂಗ (ಪರಲೋಕ ಸಾಧನೆಲಿಂಜಿ ಭ್ರಷ್ಟ ಆನಯಿಂಗ , ತನ್ನಡ ತಡಿಯಲ್ಲತೆ ಅದಲ್ ಬೋರೆ ಆತ್ಮನೊಂದು ಇಲ್ಲೆ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವಯಿಂಗ), ಅಲ್ಪಬುದ್ಧಿ ರಯಿಂಗ, ಕ್ರೂರಕರ್ಮಿಯ ಲೋಕ ಶತ್ರುವಳೂ ಆನ ಈ ಆಸುರೀ ಸ್ವಭಾವತ್‌ರ ಜನ ಜಗತ್ತ್‌ರ ನಾಶಕ್ ಕಾರಣ ಆಪ.

ಕಾಮಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ದುಷ್ಪೂರಂ ದಂಭಮಾನಮದಾನ್ವಿತಾಃ ।
ಮೋಹಾದ್ಗೃಹೀತ್ವಾಸದ್ಗ್ರಾಹಾನ್
ಪ್ರವರ್ತಂತೇಽಶುಚಿವ್ರತಾಃ ॥ 10 ॥

10. ತೃಪ್ತಿ ಆಗತಂತ ಕಾಮತ್‌ನ ಪುಡ್‌ಚಿತ್ , ದಂಭ - ಮಾನಮದತ್‌ಲಿಂಜಿ ಕೂಡಿತ್, ಮೋಹತ್ ಅಶುಭ ನಿಶ್ಚಯತ್‌ನ ಪುಡುಚಿತ್, ಅನ್ಯಾಯತ್‌ರ ಸಂಪಾದನೆಲ್ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟಂಡ್, ಅಶುಚಿ ಆನ ನಿಯಮ ಉಳ್ಳಯಿಂಗ ಆಯಿತ್ ಇಪ್ಪ.

ಚಿಂತಾಮಪರಿಮೇಯಾಂ ಚ ಪ್ರಲಯಾಂತಾಮುಪಾಶ್ರಿತಾಃ ।
ಕಾಮೋಪಭೋಗಪರಮಾ ಏತಾವದಿತಿ ನಿಶ್ಚಿತಾಃ ॥ 11 ॥
ಆಶಾಪಾಶಶತೈರ್ಬದ್ಧಾಃ ಕಾಮಕ್ರೋಧಪರಾಯಣಾಃ ।
ಈಹಂತೇ ಕಾಮಭೋಗಾರ್ಥಮನ್ಯಾಯೇನಾರ್ಥಸಂಚಯಾನ್ ॥ 12 ॥

11, 12 . ಅನಂತವೂ , ಪ್ರಳಯಾಂತವೂ ಆನ (ಚಾವುರ ಕೂಡೇ ತೀವಂತದ್) ಕಾಮೋಪ ಭೋಗ ಪರಾಯಣಂಗ ಆಯಿತ್, ಕಾಮೋಪಭೋಗವೇ ಪರಮ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್‌ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ , ಆಶೆ ಯ್‌ಣ್ಣ್ವ ನೂರಾರ್ ಕೇರ್‌ಲ್ ಕಟ್‌ಚಿಟ್ಟಂಡ್ ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಪರಾಯಣಂಗ ಆಯಿತ್, ಕಾಮತ್‌ರ ಭೋಗಕಾಯಿತ್, ಅನ್ಯಾಯತಿಂಜಿ ಪಣ ಸಂಪಾದನೆಕ್ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುವ

ಇದಮದ್ಯ ಮಯಾ ಲಬ್ಧಮಿದಂ ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯೇ ಮನೋರಥಮ್ ।
ಇದಮಸ್ತೀದಮಪಿ ಮೇ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಪುನರ್ಧನಮ್ ॥ 13 ॥

13. ಇಂದ್ ಇದ್ ನಾಕ್ ಕ್‌ಟ್ಟಿಚಿ, ನಾಡ ಮನಸ್ಸ್‌ರ ಈ ಆಸೆನ ನಾನ್ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವಿ . ಈ ಪಣವೂ ನಾಕ್ ಉಂಡ್, ನಾಕ್ ಆ ಪಣವೂ ಕ್‌ಟ್ಟ್ವ .

ಅಸೌ ಮಯಾ ಹತಃ ಶತ್ರುರ್ಹನಿಷ್ಯೇ ಚಾಪರಾನಪಿ ।
ಈಶ್ವರೋಽಹಮಹಂ ಭೋಗೀ ಸಿದ್ಧೋಽಹಂ ಬಲವಾನ್ಸುಖೀ ॥ 14 ॥

14. ನಾಡಗೊಂಡ್ ಈ ಶತ್ರು ಕೊಲ್ಲ್‌ಚಿಟ್ಟಂಡತ್,ಬೋರೆ ಶತ್ರುವಳೂ ನಾನ್ ಕೊಲ್ಲುವಿ, ನಾನ್ ಈಶ್ವರ , ಭೋಗಿ , ಸಿದ್ಧ ,ಬಲವಂತ ಪಿಂಞ ಸುಖಿ .

ಆಢ್ಯೋಽಭಿಜನವಾನಸ್ಮಿ ಕೋಽನ್ಯೋಽಸ್ತಿ ಸದೃಶೋ ಮಯಾ ।
ಯಕ್ಷ್ಯೇ ದಾಸ್ಯಾಮಿ ಮೋದಿಷ್ಯ ಇತ್ಯಜ್ಞಾನವಿಮೋಹಿತಾಃ ॥ 15 ॥
ಅನೇಕಚಿತ್ತ ವಿಭ್ರಾಂತಾ ಮೋಹಜಾಲಸಮಾವೃತಾಃ ।
ಪ್ರಸಕ್ತಾಃ ಕಾಮಭೋಗೇಷು ಪತಂತಿ ನರಕೇಽಶುಚೌ ॥ 16 ॥

15,16. ನಾನ್ ಪಣಕಾರ್ ಪಿಂಞ ನಲ್ಲ ಕುಲತ್‌ರಂವ್ . ನಾಕ್ ಸಮ ದಾರು ಉಂಡ್?. ನಾನ್ ಯಾಗ ಮಾಡ್‌ವಿ, ದಾನ ಮಾಡ್‌ವಿ ,ಮೋದ ಪಡುವಿ, ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅಜ್ಞಾನತ್‌ಲ್ ಮೋಹಿತಂಗ ಆಯಿತ್, ಅನೇಕ ಚಿಂತೆಲ್ ಭ್ರಾಂತಂಗ ಆಯಿತ್, ಮೋಹಾಜಾಲತ್ ಕುಡ್‌ಂಗಿತ್ ಕಾಮಭೋಗತ್ ಆಸಕ್ತ್ಂಗ ಆಯಿತ್,ಅಶುಚಿ ಆನ ನರಕತ್ ಬೂವ.

ಆತ್ಮಸಂಭಾವಿತಾಃ ಸ್ತಬ್ಧಾ ಧನಮಾನಮದಾನ್ವಿತಾಃ ।
ಯಜಂತೇ ನಾಮಯಜ್ಞೈಸ್ತೇ ದಂಭೇನಾವಿಧಿಪೂರ್ವಕಮ್ ॥ 17 ॥

17. ಆತ್ಮಸಂಭಾವಿತಂಗ (ತನ್ನ ತಾನೇ ಹೊಗಳುವಂವ್) ಸ್ತಬ್ದಂಗ (ತಾನ್ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಆನಂವ ಯಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಒಂದೂ ಮಾಡತಂವ್) ಧನ, ಮಾನ ,ಮದತಿಂಜಿ ದುಂಬುನಂವ್ ಆನ ಅಯಿಂಗ ವಿಧಿನ (ಶಾಸ್ತ್ರ ಕ್ರಮತ್ತ್‌ನ) ಅನುಸರಿಚಿರತೆ ಪೆದಕಾಯಿತ್ ಯಜ್ಞ ಮಾಡ್‌ವ.

ಅಹಂಕಾರಂ ಬಲಂ ದರ್ಪಂ ಕಾಮಂ ಕ್ರೋಧಂ ಚ ಸಂಶ್ರಿತಾಃ ।
ಮಾಮಾತ್ಮ ಪರದೇಹೇಷು ಪ್ರದ್ವಿಷಂತೋಽಭ್ಯಸೂಯಕಾಃ ॥ 18 ॥

18. ಅಹಂಕಾರ, ಬಲ, ದರ್ಪ,ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಶ್ರಯಚಿಟ್ಟಿತ್ , ತನ್ನಡ ಪಿಂಞ ಬೋರೆಯಯಿಂಗಡ ದೇಹತ್ ಉಳ್ಳ ನನ್ನ ದ್ವೇಷ ಮಾಡಿಯಂಡ್, ಸನ್ಮಾರ್ಗಿಯಡ ಮೇಲೆ ಅಸೂಯೇಲ್ ಇಪ್ಪ.

ತಾನಹಂ ದ್ವಿಷತಃ ಕ್ರೂರಾನ್ ಸಂಸಾರೇಷು ನರಾಧಮಾನ್ ।
ಕ್ಷಿಪಾಮ್ಯಜಸ್ರಮಶುಭಾನಾಸುರೀಷ್ವೇವ ಯೋನಿಷು ॥ 19 ॥

19. ಇನ್ನನೆ ದ್ವೇಷ ಮಾಡುವ - ಕ್ರೂರಂಗಳೂ ಪಾಪ ಕರ್ಮಮಾಡುವಯಿಂಗಳೂ ಆನ ಆ ನರಾಧಮಂಗಳ ನಾನ್ ಸಂಸಾರತ್ಲೇ ಅದಲೂ, ಆಸುರೀ ಯೋನಿಲೇ ಯಕ್ಕಾಲೂ ಯ್‌ಡ್‌ವಿ.

ಆಸುರೀಂ ಯೋನಿಮಾಪನ್ನಾ ಮೂಢಾ ಜನ್ಮನಿ ಜನ್ಮನಿ ।
ಮಾಮಪ್ರಾಪ್ಯೈವಕೌಂತೇಯ ತತೋ ಯಾಂತ್ಯಧಮಾಂ
ಗತಿಮ್ ॥ 20 ॥

20. ಅರ್ಜುನ ; ಪ್ರತಿ ಜನ್ಮತ್ ಆಸುರೀ ಯೋನಿಲ್ ಪುಟ್ಟ್‌ವ ಆ ಮೂಢ ಜನ ನನ್ನ ಹೊಂದತೆ ಅದಂಗಿಂಜಿ ಅಧಮ ಗತಿಕೇ ಪೋಪ.

ತ್ರಿವಿಧಂ ನರಕಸ್ಯೇದಂ ದ್ವಾರಂ ನಾಶನಮಾತ್ಮನಃ ।
ಕಾಮಃ ಕ್ರೋಧಸ್ತಥಾ ಲೋಭಸ್ತ ಸ್ಮಾದೇತತ್ತ್ರಯಂ ತ್ಯಜೇತ್ ॥ 21 ॥

21. ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಪಿಂಞ ಲೋಭ - ಈ ಮೂಂದ್ ವಿಧವಾನ ನರಕತ್‌ರ ಬಟ್ಟೆ ಆತ್ಮ ನಾಶಕ್ ಕಾರಣ . ಆನಗೊಂಡ್ ಈ ಮೂಂದನ್ನೂ ಬುಡೊಂಡು.

ಏತೈರ್ವಿಮುಕ್ತಃ ಕೌಂತೇಯ ತಮೋದ್ವಾರೈಸ್ತ್ರಿಭಿರ್ನರಃ ।
ಆಚರತ್ಯಾತ್ಮನಃ ಶ್ರೇಯಸ್ತತೋ ಯಾತಿ ಪರಾಂ ಗತಿಮ್ ॥ 22 ॥

22. ಅರ್ಜುನ ; ಈ ಮೂಂದ್‌ತ ತಮೋದ್ವಾರತ್ತಿಲಿಂಜಿ ಬುಡುಗಡೆ ಆನ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಡ ಶ್ರೇಯಸ್ಸ್ ಮಾಡಿಯುವ. ಅದನಗೊಂಡ್ ಪರಮ ಗತಿ ಹೊಂದುವ .

ಯಃ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಮುತ್ಸೃಜ್ಯ ವರ್ತತೇ ಕಾಮಕಾರತಃ ।
ನ ಸ ಸಿದ್ಧಿ ಮವಾಪ್ನೋತಿ ನ ಸುಖಂ ನ ಪರಾಂ ಗತಿಮ್ ॥ 23 ॥

23. ದಾರ್ ವೇದವಿಧಿ (ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಧಿ)ನ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಯಿತ್ ನಡಪ್ಪೋ, ಆಂವ್ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಯೋಗ್ಯತೆನ ಹೊಂದುಲೆ . ಸುಖತ್‌ನೂ ಹೊಂದುಲೆ .ಪರಮಗತಿನೂ ಹೊಂದುಲೆ.

ತಸ್ಮಾಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಂ ಪ್ರಮಾಣಂ ತೇ ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯವ್ಯವಸ್ಥಿತೌ ।
ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಾನೋಕ್ತಂ ಕರ್ಮ ಕರ್ತುಮಿಹಾರ್ಹಸಿ ॥ 24 ॥

24. ಆನಗೊಂಡ್ ಕಾರ್ಯ,ಅಕಾರ್ಯತ್‌ರ ನಿರ್ಧಾರಣೆಲ್ ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ನೀಕ್ ಪ್ರಮಾಣ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಧಿಲ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ನನ್ನ ಅರ್‌ಂಜಂಡ್ ಇಲ್ಲಿ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಮಾಡೊಂಡು .

ಇತಿ ದೈವಾಸುರಸಂಪದ್ವಿಭಾಗಯೋಗೋ ನಾಮ ಷೋಡಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ।
ಇನ್ನನೆ ದೈವಾಸುರುಸಂಪದ್ವಿಭಾಗಯೋಗ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಪದಿನಾರನೆ ಅಧ್ಯಾಯ ತೀಂದತ್ ॥

ಪದಿನೇಳನೆ ಅಧ್ಯಾಯ

ಶ್ರದ್ಧಾತ್ರಯವಿಭಾಗಯೋಗ

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ಯೇ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಮುತ್ಸೃಜ್ಯ ಯಜಂತೇ ಶ್ರದ್ಧಯಾऽನ್ವಿತಾಃ ।
ತೇಷಾಂ ನಿಷ್ಠಾ ತು ಕಾ ಕೃಷ್ಣ ಸತ್ತ್ವಮಾಹೋ ರಜಸ್ತಮಃ ॥ 1 ॥

ಅರ್ಜುನ ಕ್ ೕಟತ್ ;

1. ಕೃಷ್ಣ ; ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿನ ಬುಟ್ಟ್ ತ್ ,ಆಚೆಂಗಿ ಶ್ರದ್ಧಾಪೂರ್ವಕ ಆಯಿತ್ ದೇವಳ ಪೂಜೆ ಮಾಡವಯಿಂಗಡ ನಿಷ್ಠೆ ಎಂತದ್ ? ಅದ್ ಸಾತ್ವಿಕವಾ , ರಾಜಸಿಕವಾ ಅಥವಾ ತಾಮಸಿಕವಾ ?

ಶ್ರೀಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ತ್ರಿವಿಧಾ ಭವತಿ ಶ್ರದ್ಧಾ ದೇಹಿನಾಮ ಸಾ ಸ್ವಭಾವಜಾ ।
ಸಾತ್ತ್ವಿಕೀ ರಾಜಸೀ ಚೈವ ತಾಮಸೀ ಚೇತಿ ತಾಂ ಶೃಣು ॥ 2 ॥

ಕೃಷ್ಣ ಯ್ ಣ್ ಣಿ ;

2. ಸ್ವಭಾವತ್ಲಿಂಜಿ (ಪೂರ್ವಜನ್ಮ ಸಂಸ್ಕಾರತಿಂಜಿ) ಪುಟ್ಟಿನ ಮನುಷ್ಯಂಡ ಈ ಶ್ರದ್ಧೆ , ಸಾತ್ವಿಕ , ರಾಜಸ ಪಿಂಞ ತಾಮಸಿಕ ಯ್ ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಮೂಂದ್ ತರತೇ ಉಂಡ್. ಅದನ ಕೇಳ್.

ಸತ್ತ್ವಾನುರೂಪಾ ಸರ್ವಸ್ಯ ಶ್ರದ್ಧಾ ಭವತಿ ಭಾರತ ।
ಶ್ರದ್ಧಾಮಯೋಽಯಂ ಪುರುಷೋಯೋಯಚ್ಛ್ರದ್ಧಃ ಸ ಏವ ಸಃ ॥ 3 ॥

3. ಅರ್ಜುನ ; ಎಲ್ಲಾರ್‌ಡ ಶ್ರದ್ಧೆ ಅಯಿಂಗ ಅಯಿಂಗಡ ಅಂತಃ ಕರಣಕ್ ಸೇರಿಯಾಯಿತೇ ಇಪ್ಪ . ಈ ಪುರುಷ ಶ್ರದ್ಧಾಮಯನಾಯಿತ್ ದಾರ್ ಏದ್ ಶ್ರದ್ಧೆ ಉಳ್ಳವನೋ , ಆಯಾಯ ಶ್ರದ್ಧೆಕ್ ಸರಿಯಾಯಿತೇ ಇಪ್ಪ.

ಯಜಂತೇ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾ ದೇವಾನ್ ಯಕ್ಷರಕ್ಷಾಂಸಿ ರಾಜಸಾಃ ।
ಪ್ರೇತಾನ್ ಭೂತಗಣಾಂಶ್ಚಾನ್ಯೇ ಯಜಂತೇ ತಾಮಸಾ ಜನಾಃ ॥ 4 ॥

4. ಸಾತ್ವಿಕಂಗ ದೇವತೆಯಳ, ರಾಜಸಿಕಂಗ ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸಂಗಳ ,ತಾಮಸಿಕಂಗ ಪಿಂಞ ಬೋೀರೆ ಜನಳೂ , ಪ್ರೇತತ್‌ನ ಪಿಂಞ ಭೂತಂಗಳ (ಸಪ್ತ ಮಾತೃಕೆಯಂಗಳ -ಶಂಕರ)ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ.

ಅಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಹಿತಂ ಘೋರಂ ತಪ್ಯಂತೇಯೇ ತಪೋ ಜಾನಃ ।
ದಂಭಾಹಂಕಾರಸಂಯುಕ್ತಾಃ ಕಾಮರಾಗಬಲಾನ್ವಿತಾಃ ॥ 5 ॥
ಕರ್ಶಯಂತಃ ಶರೀರಸ್ಥಂ ಭೂತಗ್ರಾಮಮಚೇತಸಃ ।
ಮಾಂ ಚೈವಾಂತಶ್ಶರೀರಸ್ಥಂ ತಾನ್ ವಿದ್ಧ್ಯಾ ಸುರನಿಶ್ಚಯಾನ್ ॥ 6 ॥

5,6. ದಾರ್ ದಂಭಾಹಂಕಾರ ತಿಂಜೂ , ಕಾಮರಾಗ ಬಲತಿಂಜೂ , ಅವಿವೇಕಿಯಳಾಯಿತ್ , ಶರೀರತ್ ಉಳ್ಳ ಇಂದ್ರಿಯತ್‌ನೆಲ್ಲಾನೂ ಪಿಂಞ ನಾಡ ಅಂಶ ಆನ ಜೀವತ್‌ನೂ, ಕ್ಲೇಷ ಮಾಡುಓ ಪಿಂಞ ಶಾಸ್ತ್ರತ್ ಯ್‌ಣ್ಣತಂತ ಘೋರವಾನ ತಪಸ್‌ನ ಮಾಡುಓ , ಅಂತಯಿಂಗಳ ಆಸುರೀ ಬುದ್ಧಿ ಉಳ್ಳಯಿಂಗ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಅರ್‌ಂಜ .

ಆಹಾರಸ್ತ್ವಪಿ ಸರ್ವಸ್ಯ ತ್ರಿವಿಧೋ ಭವತಿ ಪ್ರಿಯಃ ।
ಯಜ್ಞಸ್ತಪಸ್ತಥಾ ದಾನಂ ತೇಷಾಂ ಭೇಧಮಿಮಂ ಶೃಣು ॥ 7 ॥

7. ಆಹಾರ ಸಹಾ ಎಲ್ಲಾರಕೂ ಸತ್ತ್ವಾದಿ ಗುಣಭೇದತ್‌ಲಿಂಜಿ ಮೂಂದ್ ತರತ್ ಪ್ರಿಯ ಆಯಿತಿಪ್ಪ. ಅನ್ನನೆ ,ಯಜ್ಞ, ದಾನ ತಪಸ್ ಸಹಾ ಮೂಂದ್ ತರ. ಅದಂಡೆಲ್ಲಾ ಭೇದತ್‌ನ ಕೇಳ್.

ಆಯುಸ್ಸತ್ತ್ವ ಬಲಾರೋಗ್ಯ ಸುಖಪ್ರೀತಿವಿವರ್ಧನಾಃ ।
ರಸ್ಯಾಃ ಸ್ನಿಗ್ಧಾಃ ಸ್ಥಿರಾ ಹೃದ್ಯಾ ಆಹಾರಃ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಪ್ರಿಯಾಃ ॥ 8 ॥

8. ಆಯುಸ್ ,ಸತ್ವ (ಜ್ಞಾನ)ಬಲ, ಆರೋಗ್ಯ , ಸುಖ ,ಪ್ರೀತಿ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೊಳತ್‌ವಂತ ರಸವಾನ, ಜಿಡ್ಡುಳ್ಳ (ನೈ ಉಳ್ಳ) ಸ್ಥಿರ ಆನ (ಶರೀರತ್ ತುಂಬಾ ಸಮಯ ಇಪ್ಪಂತದ) ಆಹಾರ ಸಾತ್ವಿಕಂಗ್ ಪ್ರಿಯ ಆನದ್.

ಕಟ್ವಮ್ಲಲವಣಾತ್ಯುಷ್ಣ ತೀಕ್ಷ್ಣ ರೂಕ್ಷವಿದಾಹಿನಃ ।
ಆಹಾರ ರಾಜಸಸ್ಯೇಷ್ಟಾ ದುಃಖಶೋಕಾಮಯಪ್ರದಾಃ ॥ 9 ॥

9. ಪೇರ್ತ್ ಕಹಿ, ಪುಳಿ, ಉಪ್ಪು ,ಉಷ್ಣ ,ಖಾರ , ಒಣಕ್, ದಾಹ ಉಂಟುಮಾಡುವಂತ ಪಿಂಞ ದುಃಖ, ಶೋಕತ್ತ್‌ನೆಲ್ಲಾ ಉಂಟು ಮಾಡುವಂತ ಆಹಾರ ರಾಜಸಿಕ ಮನುಷ್ಯಂಗ್ ಇಷ್ಟ ಆನದ್.

ಯಾತಯಾಮಂ ಗತರಸಂ ಪೂತಿ ಪರ್ಯುಷಿತಂ ಚ ಯತ್ ।
ಉಚ್ಛಿಷ್ಟಮಪಿ ಚಾಮೇಧ್ಯಂ ಭೋಜನಂ ತಾಮಸಿಪ್ರಿಯಮ್ ॥ 10 ॥

10. ಯಾತಯಾಮ ಆನದ್ (ಪೆರತ್ ಸಮಯ ಬೆಚ್ಚಂತದ್)ರಸಹೀನ ಆನದ್ , ದುರ್ಗಂಧಮಯ ಆನದ್, ನಾರಿಪೋನದ್, ಉಚ್ಚಿಷ್ಟ ಆನದ್ ಯಜ್ಞಕ್ ಅನರ್ಹ ಆನದ್ - ಇಂತ ಆಹಾರ ತಾಮಸಿಕಂಗ್ ಪ್ರಿಯ.

ಅಫಲಾಕಾಂಕ್ಷಿಭಿರ್ಯಜ್ಞೋ ವಿಧಿದೃಷ್ಟೋ ಯ ಇಜ್ಯತೇ ।
ಯಷ್ಟವ್ಯಮೇವೇತಿ ಮನಃ ಸಮಾಧಾಯ ಸ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ॥ 11 ॥

11. ಫಲತ್‌ರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲತೆ , ಯಜ್ಞತ್‌ನ ಮಾಡೊಂಡು ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಮನಸ್ಸ್‌ನ ಸ್ಥಿರಮಾಡಿತ್, ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತ ಆಯಿತ್ ಮಾಡುವಂತ ಯಜ್ಞ ಸಾತ್ವಿಕ ಆನದ್ .

ಅಭಿಸಂಧಾಯ ತು ಫಲಂ ದಂಭಾರ್ಥಮಪಿ ಚೈವ ಯಃ ।

ಇಜ್ಯತೇ ಭರತಶ್ರೇಷ್ಠ ತಂ ಯಜ್ಞಂ ವಿದ್ಧಿ ರಾಜಸಮ್ ॥ 12 ॥

12. ಆಚೆಂಗಿ ; ಅರ್ಜುನ; ಫಲತ್‌ರ ಆಸೆಲಿಂಜಿ, ದಂಭಕಾಯಿತ್ ಏದ್ ಯಜ್ಞತ್‌ನ ಮಾಡುವೋ ಅದ್ ರಾಜಸ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಅರ್‌ಂಜ .

ವಿಧಿಹೀನಮಸೃಷ್ಟಾನ್ನಂ ಮಂತ್ರ ಹೀನಮದಕ್ಷಿಣಮ್ ।

ಶ್ರದ್ಧಾ ವಿರಹಿತಂ ಯಜ್ಞಂ ತಾಮಸಂ ಪರಿಚಕ್ಷತೇ ॥ 13 ॥

13. ವಿಧಿಶೂನ್ಯವಾಯಿತೂ, ಅನ್ನದಾನ ಇಲ್ಲತೆಯೂ, ಮಂತ್ರ ಇಲ್ಲತೆಯೂ, ದಕ್ಷಿಣೆ ಇಲ್ಲತೆಯೂ ,ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಲ್ಲತೆಯೂ ಆನ ಯಜ್ಞ ತಾಮಸ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ದೇವದ್ವಿಜಗುರುಪ್ರಾಜ್ಞ ಪೂಜನಂ ಶೌಚಮಾರ್ಜವಮ್ ।

ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಮಹಿಂಸಾ ಚ ಶಾರೀರಂ ತಪ ಉಚ್ಯತೇ ॥ 14 ॥

14. ದೇವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಗುರು ಜ್ಞಾನಿಯಡ ಪೂಜೆ, ಶೌಚ, ಸರಳತೆ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಪಿಂಞ ಅಹಿಂಸೆ ಇದಂಗ್ ಕಾಯಿಕ ತಪಸ್ಸ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ಅನುದ್ವೇಗಕರಂ ವಾಕ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ಪ್ರಿಯಹಿತ ಚ ಯತ್ ।

ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಾಭ್ಯಸನಂ ಚೈವ ವಾಙ್ಮಯಂ ತಪ ಉಚ್ಯತೇ ॥ 15 ॥

15. ಉದ್ವೇಗಕರ ಅಲ್ಲತ , ಸತ್ಯವೂ ,ಪ್ರಿಯವೂ, ಹಿತವೂ ಆನ ಪಿಂಞ ಸ್ವಂತ ಆಚಾರಾತ್‌ರ ಅಧ್ಯಯನ ವಾಚಿಕ ತಪಸ್ಸ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ .

ಮನಃಪ್ರಸಾದಃ ಸೌಮ್ಯತ್ವಂ ಮೌನಮಾತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹಃ ।

ಭಾವಸಂಶುದ್ಧಿ ರಿತ್ಯೇತತ್ತಪೋ ಮಾನಸಮುಚ್ಯತೇ ॥ 16 ॥

16. ಮನಸ್ಸ್‌ರ ಪ್ರಸನ್ನತೆ ಸೌಮ್ಯಭಾವ , ಮೌನ (ತಕ್ಕ್‌ರ ಸಂಯಮ) ಮನೋನಿರೋಧ , ಭಾವಸಂಶುದ್ಧಿ (ಬೋರೆಯಯಿಂಗಡ ಕೂಡೆ , ಕಪಟ ಇಲ್ಲತೆ ತಕ್ಕ್ ಬಾಕ್‌ಮಾಡ್‌ವ) ಇದೆಲ್ಲಾ ಮಾನಸಿಕ ತಪಸ್ಸ್ .

ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಪರಯಾ ತಪ್ತಂ ತಪಸ್ತತ್ತ್ರಿವಿಧಂ ನರೈಃ ।
ಅಫಲಾಕಾಂಕ್ಷಿಭಿರ್ಯುಕ್ತೈಃ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಂ ಪರಿಚಕ್ಷತೇ ॥ 17 ॥

17. ಫಲಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲತೆ, ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತತ್, ಮನುಷ್ಯಂಗ ಪರಮಶ್ರದ್ಧಿಯಿಂಜಿ ಆಚರಣೆ ಮಾಡುವ ಆ ಮೂಂದ್ ತರತ್‌ರ ತಪಸ್ಸ್‌ನ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ಸತ್ಕಾರಮಾನಪೂಜಾರ್ಥಂ ತಪೋ ದಂಭೇನ ಚೈವ ಯತ್ ।
ಕ್ರಿಯತೇ ತದಿಹ ಪ್ರೋಕ್ತಂ ರಾಜಸಂ ಚಲಮಧ್ರುವಮ್ ॥ 18 ॥

18. ಸತ್ಕಾರಗೌರವಪೂಜೆಕಾಯಿತ್, ಏದ್ ತಪಸ್ಸ್‌ನ ದಂಬತಿಂಜಿ ಮಾಡುಓ , ಚಂಚಲವೂ , ಅನಿತ್ಯವೂ ಆನ ಅದನ ಇಲ್ಲಿ ರಾಜಸ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ಮೂಢಗ್ರಾಹೇಣಾತ್ಮನೋ ಯತ್ಪೀಡಯಾ ಕ್ರಿಯತೇ ತಪಃ ।
ಪರಸ್ಯೋತ್ಸಾದನಾರ್ಥಂ ವಾ ತತ್ತಾಮಸಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ 19 ॥

19. ಮೂಢಬುದ್ಧಿಲಿಂಜಿ , ತಾಂಗೇ ಪೀಡೆ ಆಪಂತಂಡ ಮೂಲಕ (ತನ್ನಡ ಶಕ್ತಿನ ಮಿಂಞಲೇ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಯವತೆ) ಅಥವಾ ಬೋರೆ ಉಳ್ಳಯಿಂಗಡ ನಾಶಕಾಯಿತ್ ಏದ್ ತಪಸ್ಸ್ ಮಾಡುಓ , ಅದಂಗ ತಾಮಸ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ದಾತವ್ಯಮಿತಿ ಯದ್ದಾನಂ ದೀಯತೇಽನುಪಕಾರಿಣೇ ।
ದೇಶೇ ಕಾಲೇ ಚ ಪಾತ್ರೇ ಚ ತದ್ದಾನಂ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಂಸ್ಮೃತಮ್ ॥ 20 ॥

20. ದಾನ ಮಾಡೊದ್ ಕರ್ತವ್ಯ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಭಾವಿಚಿಟ್ಟಿತ್ , ಅನುಪಕಾರಿ ಆನವಂಗ್ (ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡೊಕ್ ಕಯ್ಯತಂತವಂಗ್ ಕಯ್ಯುವಂತವನಾಚೆಂಗೂ ಆವನಗೊಂಡ್ ಒಂದೂ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡತೆ) ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರತಂತ ಪುಣ್ಯ ದೇಶ , ಸಂಕ್ರಾಂತಿರಂತ ನಲ್ಲ ಕಾಲತ್ , ವೇದ ಪಾರಂಗತ ಪಾತ್ರತ್, ಕೊಡ್‌ಪೋ, ಆ ದಾನ ಸಾತ್ವಿಕ ಆನದ್ .

ಯತ್ತು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಾರ್ಥಂ ಫಲಮುದ್ದಿಶ್ಯ ವಾ ಪುನಃ ।
ದೀಯತೇ ಚ ಪರಿಕ್ಲಿಷ್ಟಂ ತದ್ರಾಜಸಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ 21 ॥

21. ಆಚೆಂಗಿ, ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಕಾಯಿತ್, ಅಥವಾ ಪುನಃ ಫಲ ಬರಂಡು ಯ್‌ಣ್‌ವ ಉದ್ದಿಶ್ಯತ್, ಪರಿಕ್ಲೇಶತಿಂಜಿ ಕೊಡಪ ದಾನಕ್ ರಾಜಸ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ಅದೇಶಕಾಲೇ ಯದ್ದಾನಮಪಾತ್ರೇಭ್ಯಶ್ಚ ದೀಯತೇ ।
ಅಸತ್ಕೃತಮವಜ್ಞಾತಂ ತತ್ತಾಮಸಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ 22 ॥

22. ಏದ್ ದಾನತ್‌ನ, ದೇಶ ಕಾಲತ್‌ರ ಗಣನೆ ಇಲ್ಲತೆ ಅಪಾತ್ರಂಗ್(ಮೂರ್ಖಂಗ , ಕಳ್ಳಂಗಕ್)ಸತ್ಕಾರ ಇಲ್ಲತೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ಆಯಿತ್ ಕೊಡ್‌ಪೋ ಅದಂಗ್ ತಾಮಸ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ಓಂ ತತ್ಸದಿತಿ ನಿರ್ದೇಶೋ ಬ್ರಹ್ಮಣಸ್ತ್ರಿವಿಧಃ ಸ್ಮೃತ ।
ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಸ್ತೇನ ವೇದಾಶ್ಚ ಯಜ್ಞಾಶ್ಚ ವಿಹಿತಾಃ ಪುರಾ ॥ 23 ॥

23. ಓಂ ತತ್ ಸತ್ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ , ಮೂಂದ್ ತರತ ಪೆದ (ಕಾಕುವ ಪೆದ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್) ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ತ್ . ಅದಂಡ ಮೂಲಕ ಪಂಡ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂಗಳೂ, ಯಜ್ಞವೂ, ವೇದತೂ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ತ್.

ತಸ್ಮದೋಮಿತ್ಯುದಾಹೃತ್ಯ ಯಜ್ಞದಾನತಪಃಕ್ರಿಯಾಃ ।
ಪ್ರವರ್ತಂತೇ ವಿಧಾನೋಕ್ತಾಃ ಸತತಂ ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನಾಮ್ ॥ 24 ॥

24. ಆನಗೊಂಡ್ ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿಯ , 'ಓಂ' ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡಿತ್ ಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತ ಆನ ಯಜ್ಞ,ದಾನ , ತಪಃ ಕ್ರಿಯೆನ ಯಕ್ಕಾಲೂ ಶುರುಮಾಡುವ.

ತದಿತ್ಯನಭಿಸಂಧಾಯ ಫಲಂ ಯಜ್ಞ ತಪಃಕ್ರಿಯಾ ಃ ।
ದಾನಕ್ರಿಯಾಶ್ಚ ವಿವಿಧಾಃ ಕ್ರಿಯಂತೇ ಮೋಕ್ಷಕಾಂಕ್ಷಿಭಿಃ ॥ 25 ॥

25. ಮೋಕ್ಷಾಕಾಂಕ್ಷಿಯ ,'ತತ್' ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡಿತ್, ಫಲತ್‌ನ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡತೆ, ವಿವಿಧ ಯಜ್ಞಕ್ರಿಯೆನ , ತಪಃ ಕ್ರಿಯೆನ ಪಿಂಞ ದಾನಕ್ರಿಯೆನ ಮಾಡ್‌ವ.

ಸದ್ಭಾವೇ ಸಾಧುಭಾವೇ ಚ ಸದಿತ್ಯೇತತ್ಪ್ರಯುಜ್ಯತೇ ।
ಪ್ರಶಸ್ತೇ ಕರ್ಮಣಿ ತಥಾ ಸಚ್ಛಬ್ದಃ ಪಾರ್ಥ ಯುಜ್ಯತೇ ॥ 26 ॥

26. ಅರ್ಜುನ ; ಸದ್ಗುಣಪೂರಿತ ಕರ್ಮತ್‌ನ ।ಸತ್। ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಬ್ರಹ್ಮಂಡ ಪೆದ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ತ್, ಸಾಧುಭಾವತ್‌ಲ್ (ನಲ್ಲದ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಅರ್ಥತ್) ಸತ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವನ್ನ ಉಪಯೋಗಚಿರುವ . ಅನ್ನನೆ ಪ್ರಸಕ್ತ (ವಿವಾದತ್‌ರಂತ ಶುಭಕಾರ್ಯತು) ಸಚ್ಛಬ್ದತ್‌ನ ಉಪಯೋಗಚಿರುವ.

ಯಜ್ಞೇ ತಪಸಿ ದಾನೇ ಚ ಸ್ಥಿತಿಃ ಸದಿತಿ ಚೋಚ್ಯತೇ ।
ಕರ್ಮಚೈವ ತದರ್ಥೀಯಂ ಸದಿತ್ಯೇವಾಭಿಧೀಯತೇ ॥ 27 ॥

27. ಯಜ್ಞತ್‌ಲೂ , ತಪಸ್‌ಲೂ, ದಾನತ್‌ಲೂ , ಏದ್ ಉಂಡೋ , ಅದ್ 'ಸತ್' ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ. ಪಿಂಞ ಅದಂಗಾಯಿತ್, ಮಾಡ್‌ವ ಕರ್ಮವೂ 'ಸತ್' ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡೇ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿಟ್ಟವ.

ಅಶ್ರದ್ಧಯಾ ಹುತಂ ದತ್ತಂ ತಪಸ್ತಪ್ತಂ ಕೃತಂ ಚ ಯತ್ ।
ಅಸದಿತ್ಯುಚ್ಯತೇ ಪಾರ್ಥ ನ ಚ ತತ್ಪ್ರೇತ್ಯ ನೋ ಇಹ ॥ 28 ॥

28. ಪಾರ್ಥ ; ಅಶ್ರದ್ಧೆಲಿಂಜಿ ಮಾಡುವ ಹೋಮ, ದಾನ, ತಪಸ್ ಪಿಂಞ ಕರ್ಮ (ಸ್ತುತಿ ನಮಸ್ಕಾರ) ಎಲ್ಲಾನ್ನೂ ।ಅಸತ್। ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಅದ್ ಚತ್ತ ಪಿಂಞ್‌ಯೂ ಫಲಕ್ ಕಾರಣ ಆಪ್‌ಲೆ . ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖಕ್ಕ್ ಕಾರಣ ಆಪ್‌ಲೆ.

ಇತಿ ಶ್ರದ್ಧಾತ್ರಯವಿಭಾಗಯೋಗೋನಾಮ ಸಪ್ತದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ ।
ಶ್ರದ್ಧಾತ್ರಯವಿಭಾಗಯೋಗ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಪದಿನ್‌ೞನೆ ಅಧ್ಯಾಯ ತೀಂದತ್

ಪದಿನ್ಎಟ್ಟನೆ ಅಧ್ಯಾಯ

ಮೋಕ್ಷಸಂನ್ಯಾಸ ಯೋಗ

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ಸಂನ್ಯಾಸಸ್ಯ ಮಹಾಬಾಹೋ ತತ್ತ್ವ ಮಿಚ್ಛಾಮಿ ವೇದಿತುಮ್ ।
ತ್ಯಾಗಸ್ಯ ಚ ಹೃಷೀಕೇಶ ಪೃಥಕ್ಕೇಶಿನಿಷೂದನ ॥ 1 ॥

ಅರ್ಜುನ ಯ್ಎಣ್ಣ್‌ಚಿ

1. ಏ ಮಹಾಬಾಹು ,ಹೃಷೀಕೇಶ, ಕೇಶಿನಿಸೂದನ , ಸನ್ಯಾಸತ್‌ರ ಪಿಂಞ ತ್ಯಾಗತ್‌ರ ತತ್ವತ್‌ನ ಬೋೕರೆ ಬೋೕರೆ ಆಯಿತ್ ಅರ್‌ಂಜವಕ್ ಇಷ್ಟಪಡುವಿ.

ಶ್ರೀಭಗವಾನ್ ಉವಾಚ

ಕಾಮ್ಯಾನಾಂ ಕರ್ಮಣಾಂ ನ್ಯಾಸಂ ಸಂನ್ಯಾಸಂ ಕವಯೋ ವಿದುಃ ।
ಸರ್ವಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗಂ ಪ್ರಾಹುಸ್ತ್ಯಾಗಂ ವಿಚಕ್ಷಣಾಃ ॥ 2 ॥

ಕೃಷ್ಣಯ್ಎಣ್ಣ್‌ಚಿ ;

2. ಚೆನ್ನಂಗ್ ಪಂಡಿತಂಗ, ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮತ್‌ನ ಬುಡುವನ ಸಂನ್ಯಾಸ ಯ್ಎಣ್ಣ್‌ವ . ಪಿಂಞ ಚೆನ್ನಂಗ್ ಜ್ಞಾನಿಯ ಸರ್ವಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗತ್‌ನ ತ್ಯಾಗ ಯ್ಎಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಯ್ಎಣ್ಣ್‌ವ.

ತ್ಯಾಜ್ಯಂ ದೋಷವದಿತ್ಯೇಕೇ ಕರ್ಮ ಪ್ರಾಹುರ್ಮನೀಷಿಣಃ ।
ಯಜ್ಞ ದಾನತಪಃಕರ್ಮ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಮಿತಿ ಚಾಪರೇ ॥ 3 ॥

3. ಕರ್ಮತ್ ದೋಷ ಉಳ್ಳಾನಗೊಂಡ್ , ಅದನ ಬುಡೊಂಡು ಯ್ ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಚೆನ್ನಂಗ್ ಪಂಡಿತಂಗ ಯ್ ಣ್ಣ್ವ. ಯಜ್ಞ,ದಾನ ,ತಪಃ ಕರ್ಮತ್ನ ಬುಡೊಕಾಗ ಯ್ ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಇನ್ನ್ ಚೆನ್ನಂಗ್ ಪಂಡಿತಂಗ ಯ್ ಣ್ಣ್ವ.

ನಿಶ್ಚಯಂ ಶೃಣು ಮೇ ತತ್ರ ತ್ಯಾಗೇ ಭರತಸತ್ತಮ ।
ತ್ಯಾಗೋ ಹಿ ಪುರುಷವ್ಯಾಘ್ರ ತ್ರಿವಿಧಃ ಸಂಪ್ರಕೀರ್ತಿತಃ ॥ 4 ॥

4. ಏ ಭರತಶ್ರೇಷ್ಠನೇ , ತ್ಯಾಗತ್ರ ವಿಷಯತ್ ನಾಡ ನಿರ್ಣಯತ್ನ ಕ್ ೞ್. ಏ ಪುರುಷವ್ಯಾಘ್ರ, ತ್ಯಾಗತ್ ಮೂಂದ್ ತರ ಉಂಡ್ ಯ್ ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್ ಣ್ಣ್ವ.

ಯಜ್ಞ ದಾನತಪಃಕರ್ಮ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಂ ಕಾರ್ಯಮೇವ ತತ್ ।
ಯಜ್ಞೋ ದಾನಂ ತಪಶ್ಚೈವ ಪಾವನಾನಿ ಮನೀಷಿಣಾಮ್ ॥ 5 ॥

5. ಯಜ್ಞ,ದಾನ, ತಪಸ್ ಯ್ ಣ್ಣ್ವ ಕರ್ಮತ್ನ , ಬುಡೊಕಾಗ. ಅದನ ಮಾಡಿತೇ ಮಾಡೊಂಡು . ಯಜ್ಞ , ದಾನ , ತಪಸ್ -ಇವು ಮನೀಷಿಯಕ್, (ಫಲತ್ನ ಬಯಸ ತಯಂಗಕ್) ಪವಿತ್ರ ಆನದ್ .

ಏತಾನ್ಯಪಿ ತು ಕರ್ಮಾಣಿ ಸಂಗಂತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಫಲಾನಿ ಚ ।
ಕರ್ತವ್ಯಾನೀತಿ ಮೇ ಪಾರ್ಥ ನಿಶ್ಚಿತಂ ಮತಮುತ್ತಮಮ್ ॥ 6 ॥

6. ಆಚೆಂಗಿ, ಪಾರ್ಥ ; ಆಸಕ್ತಿನೂ, ಫಲತ್ನೂ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಈ ಕರ್ಮತ್ನ ಮಾಡೊಂಡು ಯ್ ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನಾಡ ನಿಶ್ಚಯ ಆನ ಉತ್ತಮವೂ ಆನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ನಿಯತಸ್ಯ ತು ಸಂನ್ಯಾಸಃ ಕರ್ಮಣೋ ನೋಪಪದ್ಯತೇ ।
ಮೋಹಾತ್ತಸ್ಯ ಪರಿತ್ಯಾಗಸ್ತಾಮಸಃ ಪರಿಕೀರ್ತಿತಃ ॥ 7 ॥

7. ಆಚೆಂಗಿ , ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮತ್‌ರ ಸನ್ಯಾಸ ಸೇರಿಅಲ್ಲ (ಎನಂಗೆಣ್ಣಚೆಂಗಿ ನಿತ್ಯಕರ್ಮ ಅಜ್ಞಾನಿಕ್ ಶುದ್ಧಿ ಉಂಟು ಮಾಡುವ) ಮೋಹತಿಂಜಿ ಅದನ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡೊದ್ ತಾಮಸಿಕ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ದುಃಖಮಿತ್ಯೇವ ಯತ್ಕರ್ಮ ಕಾಯಕ್ಲೇಶಭಯಾತ್ತ್ಯಜೇತ್ ।
ಸ ಕೃತ್ವಾ ರಾಜಸಂ ತ್ಯಾಗಂ ನೈವ ತ್ಯಾಗಫಲಂ ಲಭೇತ್ ॥ 8 ॥

8. ದಾರ್ ಶರೀರಕ್ ಆಯಾಸ ಆಪ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಪೋಡಿಲಿಂಜಿ , ಅದನ ದುಃಖ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್, ಗೇನ ಮಾಡಿತ್, ಕರ್ಮತ್‌ನ ತ್ಯಜಿಸ್‌ಚಿರುವೋ ಅಯಿಂಗ ರಾಜಸಿಕ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿತ್ , ತ್ಯಾಗತ್‌ರ ಫಲ (ಮೋಕ್ಷತ್‌ನ) ಹೊಂದುಲೆ.

ಕಾರ್ಯಮಿತ್ಯೇವ ಯತ್ಕರ್ಮ ನಿಯತಂ ಕ್ರಿಯತೇಽರ್ಜುನ ।
ಸಂಗಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಫಲಂ ಚೈವ ಸ ತ್ಯಾಗಃ ಸಾತ್ತ್ವಿಕೋ ಮತಃ ॥ 9 ॥

9. ಅರ್ಜುನ ; ಏದ್ ನಿತ್ಯಕರ್ಮತ್‌ನ ಇದ್ ನಾಡ ಕರ್ತವ್ಯ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಗೇನ ಮಾಡಿತ್ ಆಸಕ್ತಿನೂ, ಫಲತ್‌ನೂ ಬುಟ್ಟಿತ್, ಮಾಡುಓ ಆ ತ್ಯಾಗ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನಾಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯ .

ನ ದ್ವೇಷ್ಟ್ಯಕುಶಲಂ ಕರ್ಮ ಕುಶಲೇ ನಾನುಷಜ್ಜತೇ ।
ತ್ಯಾಗೀ ಸತ್ತ್ವಸಮಾವಿಷ್ಟೋ ಮೇಧಾವೀ ಛಿನ್ನಸಂಶಯಃ ॥ 10 ॥

10. ಮೇಧಾವಿ ಆನಂವ್ (ಆತ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಉಳ್ಳಂವ್) ಸಂಶಯಾರಹಿತನೂ ಆನ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ತ್ಯಾಗೀ ಅಕುಶಲ ಕರ್ಮತ್‌ನ ದ್ವೇಷ ಮಾಡುಲೆ , ಕುಶಲಕರ್ಮತ್ ಆಸಕ್ತನಾಪ್‌ಲೆ

ನ ಹಿ ದೇಹಭೃತಾ ಶಕ್ಯಂ ತ್ಯಕ್ತುಂ ಕರ್ಮಾಣ್ಯಶೇಷತಃ ।
ಯಸ್ತು ಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗೀ ಸ ತ್ಯಾಗೀತ್ಯಭಿಧೀಯತೇ ॥ 11 ॥

11. ಎನ್ನಂಗ್ ಯಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ , ದೇಹಧಾರಿ ಆನವಂಗ್ , ಕರ್ಮತ್‌ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆಯಿತ್ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡೊಕ್ ಕಯ್ಯ್‌ಲೆ . ದಾರ್ ಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗಿಯೋ , ಅವನೇ ತ್ಯಾಗಿ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿಟ್ಟವ.

ಅನಿಷ್ಟಮಿಷ್ಟಂ ಮಿಶ್ರಂ ಚ ತ್ರಿವಿಧಂ ಕರ್ಮಣಃ ಫಲಮ್ ।
ಭವತ್ಯತ್ಯಾಗಿನಾಂ ಪ್ರೇತ್ಯ ನ ತು ಸಂನ್ಯಾಸಿನಾಂ ಕ್ವಚಿತ್ ॥ 12 ॥

12. ಅನಿಷ್ಟ (ಪಶ್ವಾದಿ ಜನ್ಮ) ಇಷ್ಟ ದೇವಾದಿ ಜನ್ಮ , ಮಿಶ್ರ(ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮ) ಯಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಮೂಂದ್ ತರತ್‌ರ ಕರ್ಮಫಲ ಅತ್ಯಾಗಿಯಕ್ (ಕರ್ತೃತ್ವ , ಮಮತೆ ,ಫಲ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತವಂಗ್) ಚತ್ತ ಪಿಂಞ ಆಪ . ಆಚೆಂಗಿ ಸನ್ಯಾಸಿಯಕ್ ಒನ್ನಾಂದೂ ಆಪ್‌ಲೆ.

ಪಂಚೈತಾನಿ ಮಹಾಬಾಹೋ ಕಾರಣಾನಿ ನಿಬೋಧ ಮೇ ।
ಸಾಂಖ್ಯೇ ಕೃತಾಂತೇ ಪ್ರೋಕ್ತಾನಿ ಸಿದ್ಧಯೇ ಸರ್ವಕರ್ಮಣಾಮ್ ॥ 13 ॥

13. ಏ ಮಹಾಬಾಹು , ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮತ್‌ರ ಸಿದ್ಧಿಕಾಯಿತ್, ಈ ಅಂಜಿಕಾರಣ ಸಾಂಖ್ಯ - ಕೃತಾಂತತ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ತ್. ಅದನ ನನ್ನಗೊಂಡ್ ಕ್‌ೇಳ್.

ಅಧಿಷ್ಠಾನಂ ತಥಾ ಕರ್ತಾ ಕರಣಂ ಚ ಪೃಥಗ್ವಿಧಮ್ ।
ವಿವಿಧಾಶ್ಚ ಪೃಥಕ್ಚೇಷ್ಟಾ ದೈವಂ ಚೈವಾತ್ರ ಪಂಚಮಮ್ ॥ 14 ॥

14. ಅಧಿಷ್ಠಾನ (ಶರೀರ) ಕರ್ತೃ (ಜೀವಾತ್ಮ) ಅನೇಕ ತರತ್‌ರ ಕರಣ (ಇಂದ್ರಿಯ , ಮನಸ್ಸ್ , ಬುದ್ಧಿ) ಪಿಂಞ ಬೋರೆ ಬೋರೆ ಕಾರ್ಯ (ಪ್ರಾಣಾಪಾನದಿ ಪಂಚ ವಾಯುಡ ಕೆಲಸ) ಇದಂಡ ಮಧ್ಯತ್ ದೈವ (ಅಂತರ್ಯಾಮಿ ಆನ ಪರಮಾತ್ಮ) ಅಂಜನೇಯದ್

ಶರೀರವಾಙ್ಮನೋಭಿರ್ಯತ್ಕರ್ಮ ಪ್ರಾರಭತೇ ನರಃ ।
ನ್ಯಾಯಂ ವಾ ವಿಪರೀತಂ ವಾ ಪಂಚೈತೇ ತಸ್ಯ ಹೇತವಃ ॥ 15 ॥

15. ಶರೀರ , ತಕ್, ಮನಸ್ - ಇದಲಿಂಜಿ ಮನುಷ್ಯ, ನ್ಯಾಯವಾನ (ಧರ್ಮತ್‌ಲ್ ಉಳ್ಳ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ರಮ) ಅಥವಾ ಅದಂಗ್ ವಿರೋಧ ಆನ (ಅಧರ್ಮವಾನ ಅಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕರ್ಮ) ಏದ್ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಪ್ರಾರಂಭಿಚಿರುಓ ಅದಂಗ್ ಈ ಅಂಜಿ ಕಾರಣ .

ತತ್ರೈವಂ ಸತಿ ಕರ್ತಾರಮಾತ್ಮಾನಂ ಕೇವಲಂ ತು ಯಃ ।
ಪಶ್ಯತ್ಯಕೃತಬುದ್ಧಿತ್ವಾನ್ನ ಸ ಪಶ್ಯತಿ ದುರ್ಮತಿಃ ॥ 6 ॥

16. ಆಚೆಂಗಿ , ಇನ್ನನೆ ಸರ್ವಕರ್ಮಕೂ ಕೊಡಿಲ್ ಯ್‌ಣ್ಣನಂತ ಕಾರಣ ಇಪ್ಪಕ , ವೇದಾಂತ ಸಂಸ್ಕೃತಿರ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲತಂವ್ ಆತ್ಮನೇ ಕರ್ತೃ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಇಪ್ಪಂತ ದುರ್ಮತಿನ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲತಂವ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರ್‌ಂಜ.

ಯಸ್ಯ ನಾಹಂಕೃತೋ ಭಾವೋ ಬುದ್ಧಿರ್ಯಸ್ಯ ನ ಲಿಪ್ಯತೇ ।
ಹತ್ವಾಽಪಿ ಸ ಇಮಾಂಲ್ಲೋಕಾನ್ನ ಹಂತಿ ನ ನಿಬಧ್ಯತೇ ॥ 17 ॥

17. ದಾರ್‌ಕ್ 'ತಾನ್ ಕರ್ತೃ' ಯ್‌ಣ್ಣುವ ಭಾವ ಇಪ್ಪಿಲಿಯೋ , ದಾರ್‌ಡ ಬುದ್ಧಿ ಲಿಪ್ತ ಆಪಿಲೆಯೋ, ಅಂವ್, ಈ ಲೋಕತ್‌ನ ಕೊಂದತೆಂಗೂ ಕೊಲ್ಲುಲೆ, ಕರ್ತೃತ್ವ ಫಲಕ್ ಬಂಧನ ಆಪ್‌ಲೆ. (ಭೀಷ್ಮ ,ದ್ರೋಣ ಪಿಂಞ ಎಲ್ಲಾ ಸೈನ್ಯತ್‌ನ ಕೊಂದತೆಂಗೂ ಆ ಕರ್ಮತ್‌ರ ಫಲತ್‌ನ ಅರ್ಜುನ ಅನುಭವಿಚಿರುಲೆ ಯ್‌ಣ್ಣುವನ್ನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸೂಚನೆ ಮಾಡುವ - ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜ)

ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞೇಯಂ ಪರಿಜ್ಞಾತಾ ತ್ರಿವಿಧಾ ಕರ್ಮಚೋದನಾ ।
ಕರಣಂ ಕರ್ಮಕರ್ತೇತಿ ತ್ರಿವಿಧಃ ಕರ್ಮಸಂಗ್ರಹಃ ॥ 18 ॥

18. ಕರ್ಮತ್‌ರ ಕ್ರಮ (ಪ್ರವರ್ತನೆ) ಮೂಂದ್ ತರ ಜ್ಞಾನ, ಜ್ಞೇಯ, ಜ್ಞಾತೃ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅನ್ನನೆ ಕರ್ಮಸಂಗ್ರಹ ಮೂಂದ್‌ತರ ; ಕರಣ (ಇಂದ್ರಿಯ), ಕರ್ಮ ಪಿಂಞ ಕರ್ತೃ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಮೂಂದ್ ತರವೂ ಕೂಡಿಯಂಡ್ ಕರ್ಮ.

ಜ್ಞಾನಂ ಕರ್ಮ ಚ ಕರ್ತಾ ಚ ತ್ರಿಧೈವ ಗುಣಭೇದತಃ ।
ಪ್ರೋಚ್ಯತೇ ಗುಣಸಂಖ್ಯಾನೇ ಯಥಾವಚ್ಛೃಣು ತಾನ್ಯಪಿ ॥ 19 ॥

19. ಜ್ಞಾನ, ಕರ್ಮ,ಕರ್ತೃ - ಇವು ಸತ್ವಾದಿ ಗುಣತಿಂಜಿ ಮೂಂದ್ ತರ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಗುಣಸಂಖ್ಯಾ(ಕಪಿಲಶಾಸ್ತ್ರ)ತ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿತ್ .ಅದನ ಯಥಾವತ್ತಾಯಿತ್ ಕ್‌ೇಳ್.

ಸರ್ವಭೂತೇಷು ಯೇನೈಕಂ ಭಾವಮವ್ಯಯಮೀಕ್ಷತೇ ।
ಅವಿಭಕ್ತಂ ವಿಭಕ್ತೇಷು ತಜ್ಞಾನಂ ವಿದ್ಧಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಮ್ ॥ 20 ॥

20. ವಿಭಿನ್ನವಾಯಿತ್, ಸರ್ವಭೂತತೂ ಅಭಿನ್ನವೂ ಅವ್ಯಯವೂ ಆನ ಒರೇ ಆತ್ಮ ವಸ್ತುನ ಏದ್ ಜ್ಞಾನತ್ ನೋಟುಓ ಆ ಜ್ಞಾನತ್‌ನ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರಿ.

ಪೃಥಕ್ತ್ವೇನ ತು ಯಜ್ಞಾನಂ ನಾನಾಭಾವಾನ್ ಪೃಥಗ್ವಿಧಾನ್ ।
ವೇತ್ತಿ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ತಜ್ಞಾನಂ ವಿದ್ಧಿ ರಾಜಸಮ್ ॥ 21 ॥

21. ಏದ್ ಜ್ಞಾನ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿಯಡಲ್ಲಿಯೂ ಬೋರೆ ಬೋರೆ ಲಕ್ಷಣ ಉಳ್ಳದಾಯಿತ್, ಬೋರೆಬೋರೆ ಆತ್ಮತ್ತ್‌ನ ಬೋರೆ ಬೋರೆಯಾಯಿತ್ ಅರಿಯುಓ, ಅದ್ ರಾಜಸ ಜ್ಞಾನ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಅರಿ.

ಯತ್ತು ಕೃತ್ಸ್ನವದೇಕಸ್ಮಿನ್ ಕಾರ್ಯೇ ಸಕ್ತಮಹೈತುಕಮ್ ।
ಅತತ್ತ್ವಾರ್ಥವದಲ್ಪಂ ಚ ತತ್ತಾಮಸಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ 22 ॥

22. ಆಚೆಂಗಿ ಏದ್ ಜ್ಞಾನ ಸತ್ಯತ್ತ‍್ರ್ ಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲತೆ ಒರ್ ಬಗೆರ ಕಾರ್ಯವೇ ಸರ್ವಸ್ವ ಯಣಿಯಾಂಡ್ ಆರ್ಂಜಿತ್ ಅದಲೇ ಆಸಕ್ತನಾಯಿತ್ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಆನ ಆಜ್ಞಾನ ತಾಮಸಿಕ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣಚಿಟ್ಟಪ.

ನಿಯತಂ ಸಂಗರಹಿತಮರಾಗದ್ವೇಷತಃ ಕೃತಮ್ ।

ಅಫಲಪ್ರೇಪ್ಸು ನಾ ಕರ್ಮಯತ್ತ ತ್ಸಾತ್ತ್ವಕಮುಚ್ಯತೇ ॥ 23 ॥

23. ಫಲಾಪೇಕ್ಷೆ ಇಲ್ಲತಂವ್‌ನಗೊಂಡ್ , ರಾಗದ್ವೇಷ ಇಲ್ಲತೆ ಮಾಡ್‌ವಂತ , ನಿತ್ಯವಾನ , ಸಂಗರಹಿತ ಆನ ಏದ್ ಕರ್ಮ ಉಂಡೋ ,ಅದಂಗ್ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ಯತ್ತು ಕಾಮೇಪ್ಸುನಾ ಕರ್ಮ ಸಾಹಂಕಾರೇಣ ವಾ ಪುನಃ ।

ಕ್ರಿಯತೇ ಬಹುಲಾಯಾಸಂ ತದ್ರಾಜಸಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ 24 ॥

24. ಆಚೆಂಗಿ ,ಫಲತ್‌ರ ಆಸೆಲ್ , ಅಥವಾ ಅಹಂಕಾರಿಯಾನವ ಭಾರಿ ಆಯಾಸತ್ ಏದ್ ಕರ್ಮತ್ತ್‌ನ ಮಾಡುಓ ಅದಂಗ್ ರಾಜಸ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ಅನುಬಂಧಂ ಕ್ಷಯಂ ಹಿಂಸಾಮನಪೇಕ್ಷ್ಯ ಚ ಪೌರುಷಮ್ ।

ಮೋಹಾದಾರಭ್ಯತೇ ಕರ್ಮ ಯತ್ತತ್ತಾಮಸಮುಚ್ಯತೇ ॥ 25 ॥

25. ಅನುಬಂಧತ್‌ನ (ಮಿಂಞಕ್ ಆಪ ಶುಭಾಶುಭ ಫಲತ್‌ನ) ಕ್ಷಯತ್ತ್‌ನ (ಶಕ್ತಿ , ಪಣತ್‌ರ ನಾಶ ಆಪನ) ಹಿಂಸೆನ , ಪೌರಷತ್ತ್‌ನ (ತನ್ನಡ ಸಾಮರ್ಥ್ಯತ್ತ್‌ನ) ಗೇನ ಮಾಡತೆ, ಏದ್ ಕರ್ಮ ಮೋಹತ್‌ಲಿಂಜಿ ಶುರು ಮಾಡಿರುಓ ಆದ್ ತಾಮಸ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ.

ಮುಕ್ತ ಸಂಗೋಽನಹಂವಾದೀ ಧೃತ್ಯುತ್ಸಾಹಸಮನ್ವಿತಃ ।

ಸಿದ್ಧ್ಯಸಿದ್ಧ್ಯೋರ್ನಿರ್ವಿಕಾರಃ ಕರ್ತಾ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಉಚ್ಯತೇ ॥ 26 ॥

26. ಫಲಕ್ ಸಂಗ ಇಲ್ಲತ್ತವನೂ , ಅನಹಂಕಾರಿ (ನಾನ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್ವ ಅಭಿಮಾನ ಇಲ್ಲತಂವ್), ಧೈರ್ಯ,ಉತ್ಸಾಹತ್ ಕೂಡ್‌ನಂವ್ , ಸಿದ್ಧಿ ಅಸಿದ್ಧಿ ಇದಲ್ ನಿರ್ವಿಕಾರ ಆನ ಕರ್ತೃ , 'ಸಾತ್ತ್ವಿಕ' ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್ಚಿಟ್ಟವ.

ರಾಗೀ ಕರ್ಮಫಲಪ್ರೇಪ್ಸುರ್ಲುಬ್ಧೋ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕೋಽಶುಚಿಃ ।
ಹರ್ಷಶೋಕಾನ್ವಿತಃ ಕರ್ತಾ ರಾಜಸಃ ಪರಿಕೀರ್ತಿತಃ ॥ 27 ॥

27. ರಾಗ ಉಳ್ಳಂವ್ ಕರ್ಮಫಲಾಕಾಂಕ್ಷಿ ,ಲೋಭಿ ,ಹಿಂಸಾಸ್ವಭಾವ ಉಳ್ಳಂವ್, ಅಶುಚಿಯಾನಂವ್ , ಹರ್ಷ ಶೋಕತ್‌ಲ್ ತುಂಬ್‌ನಂವ್ ಆನ ಕರ್ತೃ ರಾಜಸಿಕ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್ಚಿಟ್ಟವ.

ಅಯುಕ್ತಃ ಪ್ರಾಕೃತಃ ಸ್ತಬ್ಧಃ ಶಠೋ ನೈಷ್ಕೃತಿಕೋಽಲಸಃ ।
ವಿಷಾದೀ ದೀರ್ಘಸೂತ್ರೀ ಚ ಕರ್ತಾ ತಾಮಸ ಉಚ್ಯತೇ ॥ 28 ॥

28. ಅಯುಕ್ತ ಆನಂವ್ (ಶಾಸ್ತ್ರ ಕರ್ಮಕ್ ಯೋಗ್ಯ ಅಲ್ಲತಂವ್) , ಪ್ರಾಕೃತ ಆನಂವ್ (ಅಸಂಸ್ಕೃತ ಬುದ್ಧಿ ಉಳ್ಳಂವ್) , ಸ್ತಬ್ಧ ಆನಂವ್ (ದಾರ್‌ಕೂ ದಂಡವತ್ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡತಂವ್) ಶಠನಾನಂವ್ (ಮಾಯಾವಿ ,ಮೋಸಗಾರ) ನೈಷ್ಕೃತಿಕ (ಇನ್ನೊಬ್ಬಂಡ ವೃತ್ತಿನ ನಾಶ ಮಾಡುವಂವ್), ಅಲಸನಾನಂವ್ (ಆರಂಭಿಚಿಟ್ಟ ಕೆಲಸತ್ ಮಂದ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಉಳ್ಳಂವ್), ವಿಷಾದ ಉಳ್ಳಂವ್ ಪಿಂಞ ದೀರ್ಘ ಸೂತ್ರಿ (ಕೆಲಸತ್‌ನ ಮಿಂಞಕ್ ಮಿಂಞಕ್ ತೆರಕ್‌ವಂವ್) ಆನ ಕರ್ತೃಕ್ । ತಾಮಸಿಕ । ಯ್‌ಣ್ಣ್ವ

ಬುದ್ಧೇರ್ಭೇದಂ ಧೃತೇಶ್ಚೈವ ಗುಣತಸ್ತ್ರಿವಿಧಂ ಶೃಣು ।
ಪ್ರೋಚ್ಯಮಾನಮಶೇಷೇಣ ಪೃಥಕ್ತ್ವೇನ ಧನಂಜಯ ॥ 29 ॥

29. ಅರ್ಜುನ ; ಬುದ್ಧಿರ ಪಿಂಞ ಧೃತಿರ (ಮನಸ್ಸ್‌ನ ಪುಡ್‌ತತ್ ಬೆಪ್ಪ ಶಕ್ತಿ) ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಗುಣತ್‌ಲಿಂಜೀ ಮೂಂದ್ ತರ ಆಯಿತ್ ಉಂಡ್ .ಅದನ ಬೋರೆ ಬೋರೆಯಾಯಿತ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವಿ ಕ್‌ೞ್ .

ಪ್ರವೃತ್ತಿಂ ಚ ನಿವೃತ್ತಿಂ ಚ ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯೇ ಭಯಾಭಯೇ ।
ಬಂಧಂ ಮೋಕ್ಷಂ ಚ ಯಾ ವೇತ್ತಿ ಬುದ್ಧಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ
ಸಾತ್ತ್ವಿಕೀ ॥ 30 ॥

30. ಅರ್ಜುನ ; ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನಿವೃತ್ತಿ (ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಕಾರತ್‌ರ ಕಾರ್ಯಮಾರ್ಗ ಪಿಂಞ ಮೋಕ್ಷತ್‌ರ ಸಂನ್ಯಾಸ ಮಾರ್ಗ) ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯತ್‌ನೂ, ಭಯಾಭಯತ್ತ್‌ನೂ ಬಂಧನ ಮೋಕ್ಷತ್ತ್‌ನೂ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏದ್ ಅರಿಯುಓ ಅದ್ ಸಾತ್ವಿಕ ಬುದ್ಧಿ.

ಯಯಾ ಧರ್ಮಮಧರ್ಮಂ ಚ ಕಾರ್ಯಂಚಾಕಾರ್ಯಮೇವಚ ।
ಅಯಥಾವತ್ ಪ್ರಜಾನಾತಿ ಬುದ್ಧಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ ರಾಜಸೀ ॥ 31 ॥

31. ಅರ್ಜುನ ; ಧರ್ಮ ಅಧರ್ಮತ್‌ನ , ಕಾರ್ಯ ಅಕಾರ್ಯತ್ತ್‌ನೂ, ಏದ್‌ಲಿಂಜಿ ಯಥಾರ್ಥವಾಯಿತ್ ಅರಿಯುಲೆಯೋ , ಅದ್ ರಾಜಸಿಕ

ಅಧರ್ಮಂ ಧರ್ಮಮಿತಿ ಯಾ ಮನ್ಯತೇ ತಮಸಾಽಽವೃತಾ ।
ಸರ್ವಾರ್ಥಾನ್ವಿಪರೀತಾಂಶ್ಚ ಬುದ್ಧಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ ತಾಮಸೀ ॥ 32 ॥

32. ಅರ್ಜುನ ; ಏದ್ ತಾಮಸತ್ತ್ ಲಿಂಜಿ ಆವೃತ್ತ ಆಯಿತ್ , ಅಧರ್ಮತ್‌ನ ಧರ್ಮ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡೇ ಅರಿಯುಓ , ಸರ್ವಾರ್ಥತ್‌ನ ವಿರೋಧ ಆಯಿತ್ ಅರ್‌ಂಜಓ , ಆ ಬುದ್ಧಿ ತಾಮಸಿಕ

ಧೃತ್ಯಾ ಯಯಾ ಧಾರಯತೇ ಮನಃಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಕ್ರಿಯಾಃ ।
ಯೋಗೇನಾವ್ಯಭಿಚಾರಿಣ್ಯಾ ಧೃತಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ ಸಾತ್ತ್ವಿಕೀ ॥ 33 ॥

33. ಅರ್ಜುನ ; ಯೋಗತ್‌ರ ಮೂಲಕ ಅವ್ಯಭಿಚಾರಿಯಾನ (ಬೋರೆ ಬೋರೆ ವಿಷಯತ್ ಆಸಕ್ತ ಆಗತಂತ ಮನಸ್ಸ್‌ಲಿಂಜಿ ಮನಸ್ಸ್‌ನ ಪುಡ್‌ತತ್ ಬೆಚ್ಚವಂತ ಶಕ್ತಿ) . ಮನಸ್ಸ್ , ಪ್ರಾಣ , ಇಂದ್ರಿಯ ಇದಂಡೆಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಯೆನ ಪುಡ್‌ತತ್ ಬೆಚ್ಚವೋ , ಆ ಧೃತಿ (ಮನಸ್ಸ್‌ರ ಪುಡ್‌ತ ಶಕ್ತಿ) ಸಾತ್ವಿಕ ಆನದ್.

ಯಯಾ ಧರ್ಮಕಾಮಾರ್ಥಾನ್ ಧೃತ್ಯಾ ಧಾರಯತೇಽರ್ಜುನ ।
ಪ್ರಸಂಗೇನ ಫಲಾಕಾಂಕ್ಷೀ ಧೃತಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ ರಾಜಸೀ ॥ 34 ॥

34. ಅರ್ಜುನ ; ಫಲಾಕಾಂಕ್ಷಿ ಆನಂವ್ , ಅತ್ಯಂತ ಸಂಗತ್‌ರ ಮೂಲಕ ಧೃತಿಲಿಂಜಿ (ಮನಸ್ಸ್‌ರ ಪುಡ್‌ತ ಶಕ್ತಿಲಿಂಜಿ) ಧರ್ಮಾಧರ್ಮ ಪಿಂಞ ಕಾಮತ್ತ್‌ನೆಲ್ಲಾ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ನಿಶ್ಚಯಿಚಿಟ್ಟವೋ ಆ ಧೃತಿ ರಾಜಸಿಕ .

ಯಯಾ ಸ್ವಪ್ನಂ ಭಯಂ ಶೋಕಂ ವಿಷಾದಂ ಮದಮೇವ ಚ ।
ನ ವಿಮುಂಚತಿ ದುರ್ಮೇಧಾ ಧೃತಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ ತಾಮಸೀ ॥ 35 ॥

35. ಅರ್ಜುನ ; ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಉಳ್ಳಂವ್ ಏದ್ ಧೃತಿಲಿಂಜಿ (ಮನಸ್ಸ್‌ರ ಪುಡ್‌ತ ಶಕ್ತಿಲಿಂಜಿ) ವರಕ್, ಪೋಡಿ , ಶೋಕ , ವಿಷಾದ , ಮದ ಇದನ ಬುಡುಲೆಯೋ ಅದ್ ತಾಮಸಿಕ.

ಸುಖಂ ತ್ವಿದಾನೀಂ ತ್ರಿವಿಧಂ ಶೃಣು ಮೇ ಭರತರ್ಷಭ ।
ಅಭ್ಯಾಸಾದ್ರಮತೇ ಯತ್ರ ದುಖಖಾಮತಂ ಚ ನಿಗಚ್ಛತಿ ॥ 36 ॥
ಯತ್ತದಗ್ರೇ ವಿಷಮಿವ ಪರಿಣಾಮೇಽಮೃತೋಪಮಮ್ ।
ತತ್ಸುಖಮ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಂ ಪ್ರೋಕ್ತ ಮಾತ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಸಾದಜಮ್ ॥ 37 ॥

36,37. ಭರತಶ್ರೇಷ್ಠನೇ , ಇಕ್ಕ ಮೂಂದ್ ತರತ್‌ರ ಸುಖತ್‌ನ ನನ್ನಗೊಂಡ್ ಕ್‌ೇಳ್ :- ದೀರ್ಘಾಭ್ಯಾಸತಿಂಜಿ ಏದ್ ಸುಖತ್ ಮುಳ್‌ಗಿತ್,

ದುಃಖತ್‌ರ ಅವಸಾನತ್‌ನ ಹೊಂದುಒ , ಏದ್ ಸುಖ ಮಿಂಞ (ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸತ್‌ರ ಸುರುಲ್) ವಿಷತ್ ನನಕೆಯೂ , ಕಡೇಕ್ ಅಮೃತತ್‌ನನಕೆ ಇಪ್ಪೋ , ಆತ್ಮವಿಷಯತ್‌ರ ಬುದ್ಧಿರ ಪ್ರಸಾದತ್‌ಲಿಂಜಿ ಆಪ - ಆ ಸುಖಕ್ ಸಾತ್ವಿಕ ಸುಖ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ .

ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಸಂಯೋಗಾದ್ಯತ್ತದಗ್ರೇಽಮೃತೋಪಮಮ್ ।
ಪರಿಣಾಮೇ ವಿಷಮಿವ ತತ್ಸುಖಂ ರಾಜಸಂ ಸ್ಮೃತಮ್ ॥ 38 ॥

38. ಏದ್ ಸುಖ, ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯತ್‌ರ ಸಂಯೋಗತಿಂಜಿ ಮಿಂಞ (ಅನುಭವ ಕಾಲತ್) ಅಮೃತತ್‌ನನಕೆ ಕಾಂಬಂಜಿ , ಕಡೆಲ್ ವಿಷತ್‌ನನಕೆ (ಬಲ, ವೀರ್ಯ, ಉತ್ಸಾಹ , ಪಣ , ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಮೇದಸ್ಸ್ ನಾಶ ಆಪನಗೊಂಡ್) ಇಪ್ಪೋ, ಆ ಸುಖ ರಾಜಸಿಕ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿಟ್ಟವ.

ಯದಗ್ರೇ ಚಾನುಬಂಧೇ ಚ ಸುಖಂ ಮೋಹನಮಾತ್ಮನಃ ।
ನಿದ್ರಾಽಽಲಸ್ಯಪ್ರಮಾದೋತ್ಥಂ ತತ್ತಾಮಸಮುದಾಹೃತಮ್ ॥ 39 ॥

39. ವರಕ್, ಆಲಸ್ಯ , ಪ್ರಮಾದತ್‌ಲಿಂಜಿ ಆಪ ಏದ್ ಸುಖ ಮಿಂಞವೂ, ಕಡೇಲೂ ಮೋಹಾಕಾರಕ (ಸುರುಲಿಂಜಿ ಕಡೆಕತ್ತನೆ ಯಥಾರ್ಥತ್‌ನ ಅರಿಯತೇ ಇಪ್ಪದ್) ಆಯಿತಿಪ್ಪೋ , ಆ ಸುಖಕ್ ತಾಮಸಿಕ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ .

ನ ತದಸ್ತಿ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ವಾ ದಿವಿ ದೇವೇಷು ವಾ ಪುನಃ ।
ಸತ್ತ್ವಂ ಪ್ರಕೃತಿಜೈರ್ಮುಕ್ತಂ ಯದೇಭಿಃ ಸ್ಯಾತ್ತ್ರಿಭಿರ್ಗುಣೈಃ ॥ 40 ॥

40. ಪ್ರಕೃತಿಲಿಂಜಿ ಪುಟ್ಟುವ ಈ ಮೂಂದ್ ಗುಣತ್‌ಲಿಂಜಿ ಮುಕ್ತ ಆಯಿತುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿ ಸಮೂಹ ಪೃಥ್ವಿಲಾಡ್ (ಮನುಷ್ಯಡಲ್ಲಿಯಾಡ್) ಸ್ವರ್ಗತ್‌ಲ್ ಉಳ್ಳ ದೇವತೆಯಡಲ್ಲಿ ಆಡ್ ಇಲ್ಲೆ .

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕ್ಷತ್ರಿಯವಿಶಾಂ ಶೂದ್ರಾಣಾಂ ಚ ಪರಂತಪ ।
ಕರ್ಮಾಣಿ ಪ್ರವಿಭಕ್ತಾನಿ ಸ್ವಭಾವ ಪ್ರಭವೈರ್ಗುಣೈಃ ॥ 41 ॥

41. ಅರ್ಜುನ ; ಬ್ರಾಹ್ಮಣ , ಕ್ಷತ್ರಿಯ , ವೈಶ್ಯ ಪಿಂಞ ಶೂದ್ರಂಗಡ ಕರ್ಮ ಸ್ವಭಾವತಿಂಜಿ (ಪೂರ್ವಜನ್ಮತ್‌ರ ಕರ್ಮ ಸಂಸ್ಕಾರತಿಂಜಿ) ಪುಟ್ಟ್‌ನ ಗುಣತ್‌ನಗೊಂಡ್ ವಿಭಾಗಿಚಿಟ್ಟಿತ್.

ಶಮೋ ದಮಸ್ತಪಃ ಶೌಚಂ ಕ್ಷಾಂತಿರಾರ್ಜವಮೇವ ಚ ।
ಜ್ಞಾನಂ ವಿಜ್ಞಾನಮಾಸ್ತಿಕ್ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ಮ ಸ್ವಭಾವಜಮ್ ॥ 42 ॥

42. ಶಮ , ದಮ , ತಪಸ್ಸ್ , ಶೌಚ ,ಕ್ಷಮೆ , ಸರಳತ್ವ , ಜ್ಞಾನ , ಅನುಭವ ಪಿಂಞ ಆಸ್ತಿಕ ಭಾವ - ಇದೆಲ್ಲಾ , ಸ್ವಭಾವತಿಂಜಿ ಆಪ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂಡ ಕರ್ಮ

ಶೌರ್ಯಂ ತೇಜೋ ಧೃತಿರ್ದಾಕ್ಷ್ಯಂ ಯುದ್ಧೇ ಚಾಪ್ಯ ಪಲಾಯನಮ್ ।
ದಾನಮೀಶ್ವರಭಾವಶ್ಚ ಕ್ಷಾತ್ರಂ ಕರ್ಮ ಸ್ವಭಾವಜಮ್ ॥ 43 ॥

43. ಶೌರ್ಯ,ತೇಜಸ್ಸ್ , ಧೃತಿ (ಮನಸ್ಸ್‌ರ ಪುಡ್‌ತ) ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆ, ಯುದ್ಧತ್‌ಲಿಂಜಿ ಪಲಾಯನ ಮಾಡತೆ ಇಪ್ಪೊ , ದಾನ ಪಿಂಞ ಪ್ರಭುತ್ವ ಶಕ್ತಿ - ಇದೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಭಾವತಿಂಜಿ ಆಪ ಕ್ಷತ್ರಿಯಂಡ ಕರ್ಮ.

ಕೃಷಿಗೌರಕ್ಷ್ಯ ವಾಣಿಜ್ಯಂ ವೈಶ್ಯಕರ್ಮ ಸ್ವಭಾವಜಮ್ ।
ಪರಿಚರ್ಯಾತ್ಮಕಂ ಕರ್ಮ ಶೂದ್ರಸ್ಯಾಪಿ ಸ್ವಭಾವಜಮ್ ॥ 44 ॥

44. ಕೃಷಿ , ಗೋರಕ್ಷಣೆ ಪಿಂಞ ವಾಣಿಜ್ಯ ಇದ್ ಸ್ವಭಾವತಿಂಜಿ ಆನ ವೈಶ್ಯಂಡ ಕರ್ಮ. ಪರಿಚರ್ಯ ರೂಪತ್‌ರ ಕರ್ಮ ಶೂದ್ರಂಗ್ ಸ್ವಭಾವತ್‌ಲಿಂಜಿ ಆಪ.

ಸ್ವೇ ಸ್ವೇ ಕರ್ಮಣ್ಯಭಿರತಃ ಸಂಸಿದ್ಧಿಂ ಲಭತೇ ನರಃ ।
ಸ್ವಕರ್ಮನಿರತಃ ಸಿದ್ಧಿಂ ಯಥಾ ವಿಂದತಿ ತಚ್ಛೃ[illegible] ॥ 45 ॥

45.ತನ್ನಡ ತನ್ನಡ ಕರ್ಮತ್‌ಲ್ ನಿರತನಾಯಿತಿಪ್ಪ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಸಿದ್ಧಿನ (ಸ್ವಕರ್ಮನಿಷ್ಠೆ ಲಿಂಜಿ ಅಶುದ್ಧಿನ ನಾಶ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಜ್ಞಾನ ನಿಷ್ಠೆಕ್ ಯೋಗ್ಯನಾಪೋ)ಹೊಂದುವ , ಸ್ವಕರ್ಮತ್‌ಲ್ ನಿರತನಾನಂವ್ ಎನ್ನನೆ ಸಿದ್ಧಿನ ಹೊಂದುಓ ಅದನ ಕ್‌ೇಳ್ ;

ಯತಃ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ರ್ಭೂತಾನಾಂ ಯೇನ ಸರ್ವಮಿದಂ ತತಮ್ ।
ಸ್ವಕರ್ಮಣಾ ತಮಭ್ಯರ್ಚ್ಯ ಸಿದ್ಧಿ ವಿದಂತಿ ಮಾನವಃ ॥ 46 ॥

46. ದಾರ್‌ಡ ದೆಸೆಲಿಂಜಿ ಪ್ರಾಣಿಯಡ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಉಂಟಾಪೋ , ದಾರ್‌ಡಗೊಂಡ್ ಈ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಯಿತೋ, ಅವನ ಸ್ವಕರ್ಮತಿಂಜಿ ಆರಾಧ್‌ಚಿಟ್ಟಿತ್ , ಮನುಷ್ಯ ಸಿದ್ಧಿನ ಹೊಂದ್‌ವ .

ಶ್ರೇಯಾನ್ ಸ್ವಧರ್ಮೋ ವಿಗುಣಃ ಪರಧರ್ಮಾತ್ಸ್ವನುಷ್ಠಿತಾತ್ ।
ಸ್ವಭಾವನಿಯತಂ ಕರ್ಮ ಕುರ್ವನ್ನಾಪ್ನೋತಿ ಕಿಲ್ಬಿಷಮ್ ॥ 47 ॥

47. ಚಾಯಿತೆ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡ್‌ನ ಪರಧರ್ಮಕಿಂಜಿ ಗುಣ ಇಲ್ಲತಂತ ಸ್ವಧರ್ಮವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆನದ್, ಶ್ರೇಯಸ್ಕರ ಆನದ್ . ಸ್ವಭಾವತಿಂಜಿ ನಿಯಮಿತ ಆನ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಮನುಷ್ಯ ಪಾಪತ್‌ನ (ಸಂಸಾರತ್‌ನ) ಹೊಂದುಲೆ.

ಸಹಜಂ ಕರ್ಮ ಕೌಂತೇಯ ಸದೋಷಮಪಿ ನ ತ್ಯಜೇತ್ ।
ಸರ್ವಾರಂಭಾ ಹಿ ದೋಷೇಣ ಧೂಮೇನಾಗ್ನಿರಿವಾವೃತಾಃ ॥ 48 ॥

48. ಅರ್ಜುನ ; ಸಹಜ ಆನ ಕರ್ಮ ದೋಷ ಉಳ್ಳ ದಾಚೆಂಗೊ , ತ್ಯಜಿಸುವಂತದಲ್ಲ. ಎನ್ನಂಗ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ ಪೊಗೆನಗೊಂಡ್ ತಿತ್ ಆವರಿಚಿಟ್ಟಂಡನಕೆ ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮವೂ ದೋಷತ್ ಲಿಂಜಿ ಆವರಿಚಿಟ್ಟಂಡಿತ್.

ಅಸಕ್ತ ಬುದ್ಧಿಃ ಸರ್ವತ್ರ ಜಿತಾತ್ಮಾ ವಿಗತಸ್ಪೃಹಃ ।
ನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಂ ಪರಮಾಂ ಸಂನ್ಯಾಸೇನಾಧಿಗಚ್ಛತಿ ॥ 49 ॥

49. ಸರ್ವವಿಷಯತೂ ಆಸಕ್ತಿ ಶೂನ್ಯನಾನ ಮನಸ್ಸ್‌ನ ಜಯಿಸ್‌ನಂವ್, ಸ್ಪೃಹೆ ಇಲ್ಲತಂವ್, ಸರ್ವಕರ್ಮಸಂನ್ಯಾಸತಿಂಜಿ ನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯ ಸಿದ್ಧಿನ (ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಆತ್ಮ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಕರ್ಮದಾರ್‌ನ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಪೋಯಿತೋ ಆ ನಿಷ್ಕರ್ಮ್ಯ) ಹೊಂದುವ.

ಸಿದ್ಧಿಂ ಪ್ರಾಪ್ತೋ ಯಥಾ ಬ್ರಹ್ಮ ತಥಾಪ್ನೋತಿ ನಿಬೋಧ ಮೇ ।
ಸಮಾಸೇನೈವ ಕೌಂತೇಯ ನಿಷ್ಠಾ ಜ್ಞಾನಸ್ಯ ಯಾ ಪರಾ ॥ 50 ॥

50. ಅರ್ಜುನ ; ಸಿದ್ಧಿನ ಹೊಂದ್‌ನಂವ್ , ಜ್ಞಾನತ್‌ರ ಪರಮ ನಿಷ್ಠೆ ಆನ ಬ್ರಹ್ಮನ ಎನ್ನನೆ ಹೊಂದುಓ , ಅದನ ನನ್ನಗೊಂಡ್ ಸಂಕ್ಷೇಪ ಆಯಿತ್ ಕ್‌ೞ್ ;

ಬುದ್ಧ್ಯಾ ವಿಶುದ್ಧಯಾ ಯುಕ್ತೋ ಧೃತ್ಯಾಽಽತ್ಮಾನಂ ನಿಯಮ್ಯ ಚ ।
ಶಬ್ದಾದೀನ್ವಿಷಯಾಂಸ್ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ರಾಗದ್ವೇಷೌ ವ್ಯುದಸ್ಯ ಚ ॥ 51 ॥
ವಿವಿಕ್ತಸೇವಿ ಲಘ್ವಾಶೀ ಯತವಾಕ್ಕಾಯಮಾನಸಃ ।
ಧ್ಯಾನಯೋಗಪರೋ ನಿತ್ಯಂ ವೈರಾಗ್ಯಂ ಸಮುಪಾಶ್ರಿತಃ ॥ 52 ॥
ಅಹಂಕಾರಂ ಬಲಂ ದರ್ಪಂ ಕಾಮಂ ಕ್ರೋಧಂ ಪರಿಗ್ರಹಮ್ ।
ವಿಮುಚ್ಯ ನಿರ್ಮಮಃ ಶಾಂತೋ ಬ್ರಹ್ಮಭೂಯಾಯ ಕಲ್ಪತೇ ॥ 53 ॥

51-53. ವಿಶುದ್ಧ ಆನ ಬುದ್ಧಿಲಿಂಜಿ (ಮಾಯೆ ಇಲ್ಲತ್ ಬುದ್ಧಿಲ್) ಇಂಜಂಡ್ ಧೃತಿಲಿಂಜಿ (ಮನಸ್ಸ್‌ರ ಪುಡ್‌ತತ್ ಲಿಂಜಿ) ತನ್ನ ನಿಗ್ರಹಿಚಿಟ್ಟಿತ್, ಶಬ್ದಾದಿ ವಿಷಯತ್‌ನ ಬುಟ್ಟಿತ್ , ರಾಗ ದ್ವೇಷತ್‌ನ ನಿರಾಕರಿಚಿಟ್ಟಿತ್, ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶತ್ ವಾಸ ಇಂಜಂಡ್ , ಮಿತಾಹಾರಿಯಾಯಿತ್, ತಕ್ಕ್ ಶರೀರ ಮನಸ್ಸ್‌ನ ನಿಗ್ರಹ ಮಾಡಿತ್ ಯಕ್ಕಾಲೂ ಧ್ಯಾನಯೋಗತ್ ಇಂಜಂಡ್ (ಧ್ಯಾನ :- ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪಚಿಂತನೆ ಯೋಗ ; ಆತ್ಮ ವಿಚಾರತ್ ಮನಸ್ಸ್‌ನ ಏಕಾಂತ ಮಾಡ್‌ವ್) ವೈರಾಗ್ಯತ್‌ನ ಆಶ್ರಯಿಚಿಟ್ಟಿತ್, ಅಹಂಕಾರ, ಬಲ, ದರ್ಪ, ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ ಪರಿಗ್ರಹ - ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿತ್

ಮಮತೆ ಇಲ್ಲತಂವ್ ಆಯಿತ್ , ಶಾಂತನಾಯಿತ್ , ಬ್ರಹ್ಮ ಭಾವತ್‌ನ ಹೊಂದೊಕ್ ಸಮರ್ಥನಾಪ.

ಬ್ರಹ್ಮಭೂತಃ ಪ್ರಸನ್ನಾತ್ಮಾ ನ ಶೋಚತಿ ನ ಕಾಂಕ್ಷತಿ ।
ಸಮಃ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ಮದ್ಭಕ್ತಿಂ ಲಭತೇ ಪರಾಮ್ ॥ 54 ॥

54. ಬ್ರಹ್ಮ ಭಾವತ್ತ್‌ನ ಹೊಂದ್‌ನಂವ್ ಪ್ರಸನ್ನನಾಯಿತ್ (ಒಳ್‌ರ ಶಾಂತಿನ ಹೊಂದಿತ್) ಶೋಕ ಪಡುಲೆ, ಆಸೆ ಪಡುಲೆ . ಸರ್ವಭೂತತ್‌ಲೂ ಸಮನಾಯಿತಿಪ್ಪಂಜಿ ನಾಡಲ್ಲಿ ಪರಮ ಭಕ್ತಿನ ಹೊಂದುವ.

ಭಕ್ತ್ಯಾ ಮಾಮಭಿಜಾನಾತಿ ಯಾವಾನ್ ಯಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ತತ್ವತಃ ।
ತತೋ ಮಾಂ ತತ್ವತೋ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ವಿಶತೇ ತದನಂತರಮ್ ॥ 55 ॥

55. ಭಕ್ತಿರ ಮೂಲಕ , ನಾನ್ ಎಚ್ಚಕಂಡಂವ್ (ಗುಣತ್‌ಲ್ ವಿಭೂತಿಲೂ ನಾನ್ ಎಚ್ಚಕ್) ಪಿಂಞ ದಾರ್ (ಸ್ವರೂಪತ್‌ಲೂ, ಸ್ವಭಾವತ್‌ಲೂ ನಾನ್ ದಾರ್) ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಯಥಾರ್ಥವಾಯಿತ್ ಅರಿಂಜವ. ಅದಂಡ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಯಥಾರ್ಥವಾಯಿತ್ ಅರ್‌ಂಜಂಡ್ ಅಕ್ಕಲೇ ನನ್ನ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡ್‌ವ.

ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣ್ಯಪಿ ಸದಾ ಕುರ್ವಾಣೋ ಮದ್ವ್ಯಪಾಶ್ರಯಃ ।
ಮತ್ಪ್ರಸಾದಾದವಾಪ್ನೋತಿ ಶಾಶ್ವತಂ ಪದಮವ್ಯಯಮ್ ॥ 56 ॥

56. ಯಕ್ಕಾಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ಮತ್‌ನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಉಂಡೇಗೂ , ನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯ ಮಾಡ್‌ನಂವ್, ನಾಡ ಅನುಗ್ರಹತಿಂಜಿ , ಶಾಶ್ವತವೂ , ಅವ್ಯಯವೂ ಆನ ಪರಮಪದತ್‌ನ ಹೊಂದ್‌ವ.

ಚೇತಸಾ ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣಿ ಮಯಿ ಸಂನ್ಯಸ್ಯ ಮತ್ಪರಃ ।
ಬುದ್ಧಿಯೋಗಮುಪಾಶ್ರಿತ್ಯ ಮಚ್ಚಿತ್ತಃ ಸತತಂ ಭವ ॥ 57 ॥

57. ಬುದ್ಧಿಲ್ ಸರ್ವಕರ್ಮತ್‌ನ ನಾಡಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪ್‌ಚಿಟ್ಟಿತ್ ನನ್ನೇ ಸರ್ವಸ್ವವಾಯಿತ್ ಹೊಂದಿತ್, ಬುದ್ಧಿಯೋಗತ್ತ್‌ನ ಆಶ್ರಯಿಚಿಟ್ಟಿತ್ ಯಕ್ಕಾಲೂ ನಾಡಲ್ಲಿಯೇ ಮನಸ್‌ನ ಬೆಯಿ .

ಮಚ್ಚಿತ್ತಃ ಸರ್ವದುರ್ಗಾಣಿ ಮತ್ಪ್ರಸಾದಾತ್ತರಿಷ್ಯಸಿ ।
ಅಥ ಚೇತ್ತ್ವ ಮಹಂಕಾರತ್ ನ ಶ್ರೋಷ್ಯಸಿ ವಿನಂಕ್ಷ್ಯಸಿ ॥ 58 ॥

58. ನಾಡಲ್ಲಿ ಮನಸ್ ಬೆಚ್ಚಿತ್, ನಾಡ ಅನುಗ್ರಹತಿಂಜಿ ಸಮಸ್ತ ದುರ್ಗಮ ಕಷ್ಟತ್ತ್‌ನ ದಾಟ್‌ವಿಯ . ನೀನ್ ಅಹಂಕಾರತಿಂಜಿ ನಾಡ ತಕ್ಕನ ಕ್‌ಕತೆ ಪೋಚೆಂಗಿ ನಾಶ ಆಪಿಯ.

ಯದಹಂಕಾರಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ನ ಯೋತ್ಸ್ಯ ಇತಿ ಮನ್ಯಸೇ ।
ಮಿಥ್ಯೈಷ ವ್ಯವಸಾಯಸ್ತೇ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ತ್ವಾಂ ನಿಯೋಕ್ಷ್ಯತಿ ॥ 59 ॥

59. ಅಹಂಕಾರತಿಂಜಿ ಯುದ್ಧಮಾಡುಲೆ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನೀನ್ ಗೇನ ಮಾಡ್‌ಚೆಂಗಿ ನೀಡ ಈ ನಿಶ್ಚಯ ವ್ಯರ್ಥ ಆಪ . ಸ್ವಭಾವವೇ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇರೇಪಿಚಿರುವ.

ಸ್ವಭಾವಜೇನ ಕೌಂತೇಯ ನಿಬದ್ಧಃ ಸ್ವೇನ ಕರ್ಮಣಾ ।
ಕರ್ತುಂ ನೇಚ್ಛಸಿ ಯನ್ಮೋಹಾತ್ ಕರಿಷ್ಯಸ್ಯವಶೋಽಪಿ ತತ್ ॥ 60 ॥

60. ಏ ಅರ್ಜುನ ,ಸ್ವಭಾವತಿಂಜಿ ಪುಟ್ಟ್‌ನ ನೀಡ ಕರ್ಮತಿಂಜಿ ಕಟ್ಟ್‌ಚಿಟ್ಟಂಡವನಾಯಿತ್ , ಮೋಹತಿಂಜಿ ಏದನ ಮಾಡೊಕ್ ಇಷ್ಟ ಪಡುಲೆಯೋ , ಅದ್‌ನ ಪರವಶನಾಯಿತ್ , ಮಾಡುವಿಯ .

ಈಶ್ವರಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಹೃದ್ದೇಶೇಽರ್ಜುನ ತಿಷ್ಠತಿ ।
ಭ್ರಾಮಯನ್ ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಯಂತ್ರಾರೂಢಾನಿ
ಮಾಯಯಾ ॥ 61 ॥

61. ಅರ್ಜುನ ; ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಯಳೋ , ಯಂತ್ರಾರೂಢ ಆನ ಬೊಂಬೆರನಕೆ, ಮಾಯೆಯಿಂಜಿ ತಿರ್‌ಗ್ ಚಿಟ್ಟಂಡ್ ಈಶ್ವರ ಸರ್ವಜೀವಿಯಡ ಪ್ರದೇಶತ್ ನೆಲೆಮಾಡಿತ್.

ತಮೇವ ಶರಣಂ ಗಚ್ಛ ಸರ್ವಭಾವೇನ ಭಾರತ ।
ತತ್ಪ್ರಸಾದಾತ್ ಪರಾಂ ಶಾಂತಿಂ ಸ್ಥಾನಂ ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ಶಾಶ್ವತಮ್ ॥ 62 ॥

62. ಅರ್ಜುನ ; ಸರ್ವಾತ್ಮನಾಸ ಅವನೇ ಶರಣ್ ಪೋ . ಅವಂಡ ಅನುಗ್ರಹತ್‌ಲಿಂಜಿ ಪರಮ ಶಾಂತಿನೂ ಶಾಶ್ವತ ಆನ ಸ್ಥಾನತ್‌ನೂ (ವಿಷ್ಣುರ ಪರಮ ಪದತ್‌ನೂ) ಹೊಂದುವಿಯ .

ಇತಿ ತೇ ಜ್ಞಾನಮಾಖ್ಯಾತಂ ಗುಹ್ಯಾದ್ಗುಹ್ಯತರಂ ಮಯಾ ।
ವಿಮೃಶ್ಯೈತದಶೇಷೇಣ ಯಥೇಚ್ಛಸಿ ತಥಾ ಕುರು ॥ 63 ॥

63. ಇನ್ನನೆ , ಗುಹ್ಯಕಿಂಜಿ , ಗುಹ್ಯ ಆನ ಜ್ಞಾನ ನನ್ನಗೊಂಡ್ ನೀಕ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿತಾಚಿ . ಇದನ ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತ್ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿತ್ ಎನ್ನನೇ ಇಷ್ಟ ಪಡುವಿಯೋ ಅನ್ನನೇ ಮಾಡ್.

ಸರ್ವಗುಹ್ಯತಮಂ ಭೂಯಃ ಶೃಣು ಮೇ ಪರಮಂ ವಚಃ ।
ಇಷ್ಟೋಽಸಿ ಮೇ ದೃಢಮಿತಿ ತತೋ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ತೇ ಹಿತಮ್ ॥ 64 ॥

64. ಅತ್ಯಂತ ರಹಸ್ಯ ಆನ ನಾಡ ಪರಮವಚನತ್‌ನ ಪುನಃ ಕ್‌ೞ್ ; ನೀನ್ ನಾಕ್ ಪೆರತ್ ಇಷ್ಟತ್ತ್‌ರವ ಆನನಗೊಂಡ್ ಹಿತತ್ತ್‌ನ ನೀಕ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವಿ.

ಮನ್ಮನಾ ಭವ ಮದ್ಭಕ್ತೋ ಮದ್ಯಾಜೀ ಮಾಂ ನಮಸ್ಕುರು ।
ಮಾಮೇವೈಷ್ಯಸಿ ಸತ್ಯಂ ತೇ ಪ್ರತಿಜಾನೇ ಪ್ರಿಯೋಽಸಿ ಮೇ ॥ 65 ॥

65. ನಾಡಲ್ಲಿಯೇ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಯಿತ್ ನಾಡ ಭಕ್ತನಾಯಿತಿರ್, ನನ್ನೇ ಆರಾಧಿಚಿರ್ , ನಾಕ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್, ಅಕ್ಕ ನನ್ನೇ ಸೇರುವಿಯ .

ಸತ್ಯವಾಯಿತ್ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿತ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವಿ . ಎನ್ನಂಗ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ ನೀನ್ ನಾಕ್ ಪ್ರಿಯನಾನಂವ್ .

ಸರ್ವಧರ್ಮಾನ್ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಮಾಮೇಕಂ ಶರಣಂವ್ರಜ ।
ಅಹಂ ತ್ವಾ ಸರ್ವಪಾಪೇಭ್ಯೋ ಮೋಕ್ಷಯಿಷ್ಯಾಮಿ ಮಾ ಶುಚಃ ॥ 66 ॥

66. ಸರ್ವಧರ್ಮತ್ತ್‌ನೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿತ್, ನನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಶರಣ್ ಹೊಂದ್ . ನಿನ್ನ ಸರ್ವಪಾಪತಿಂಜಿ ಬುಡುತ್‌ವಿ . ಬೇಜಾರ ಪಡತೆ. (ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯ ಈ ಸಂದರ್ಭತ್‌ನ ಇನ್ನನೆ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ತ್; ಅರ್ಜುನ ತಾನ್ ಭಕ್ತಿಯೋಗಕ್ ವಿರೋಧ ಆನ ಪಾಪ ವಿಪರೀತ ಉಳ್ಳಾನಗೊಂಡ್ ಅದಂಡ ನಿವಾರಣೆರ ಕ್ರಮ ಅಸಾಧ್ಯ ಆನಗೊಂಡ್ ತಾನ್ ಭಕ್ತಿಯೋಗಕ್ ಅನರ್ಹ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಅರ್ಜುನಂಡ ದುಃಖತ್‌ನ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಯಂಡ್ , ಶ್ರೀಕಷ್ಣ ಈ ಶ್ಲೋಕತ್‌ನ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ. ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚೆಂಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕ್ರಮ ಬುಟ್ಟಿತ್ ಭಗವಂತನೇ ಶರಣ್ ಪೋಚೆಂಗಿ ಭಗವಂತ ಪಾಪತಿಂಜೂ ರಕ್ಷಣೆಮಾಡ್‌ವ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್)

ಇದಂ ತೇ ನಾತಪಸ್ಕಾಯ ನಾಭಕ್ತಾಯ ಕದಾಚನ ।
ನ ಚಾಶುಶ್ರೂಷವೇ ವಾಚ್ಯಂ ನ ಚ ಮಾಂ
ಯೋಽಭ್ಯಸೂಯತಿ ॥ 67 ॥

67. ಇದನ ನೀಕ್ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಯ್ . ತಪೋರಹಿತಂಗ್ ಇದನ ಯ್‌ಣ್ಣುವಕಯ್ಯ , ಭಕ್ತ ಅಲ್ಲತಂವಂಗ್ ಒನ್ನಾಂದೂ ಯ್‌ಣ್‌ವ ಕಯ್ಯ , ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡತವಂಗೂ (ತಪಸ್ವಿ, ಭಕ್ತನಾಚೆಂಗ್ಯೂ ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡತವಂಗ್) ನಾಡ ಮೇಲೆ ಅಸೂಯೆ ಪಡುವವಂಗೂ ಯ್‌ಣ್‌ಕಯ್ಯ .

ಯ ಇಮಂ ಪರಮಂ ಗುಹ್ಯಂ ಮದ್ಭಕ್ತೇಷ್ವಭಿಧಾಸ್ಯತಿ ।
ಭಕ್ತಿಂ ಮಯಿ ಪರಾಂ ಕೃತ್ವಾ ಮಾಮೇವೈಷ್ಯತ್ಯ ಸಂಶಯಃ ॥ 68 ॥

68. ದಾರ್ ಈ ಪರಮರಹಸ್ಯತ್‌ನ ನಾಡ ಭಕ್ತಂಡಲ್ಲಿ ಯ್‌ಣ್ಣಾಓ , ಆಂವ್ ನಾಡಲ್ಲಿ ಪರಮಭಕ್ತಿನ ಮಾಡಿತ್ ನನ್ನೇ ಹೊಂದ್‌ವ. ಇದತ್ ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲೆ .

ನ ಚ ತಸ್ಮಾನ್ನ ನುಷ್ಯೇಷು ಕಶ್ಚಿನ್ಮೇ ಪ್ರಿಯಕೃತ್ತಮಃ ।
ಭವಿತಾ ನ ಚ ಮೇ ತಸ್ಮಾತ್ ಅನ್ಯಃ ಪ್ರಿಯತರೋ ಭುವಿ ॥ 69 ॥

69. ಮನುಷ್ಯಡಲ್ಲಿ ಅವಂಗಿಂಜಿ ನಾಕ್ ಪ್ರಿಯತ್‌ನ ಉಂಟ್ ಮಾಡ್‌ವಂವ್ ದಾರೂ ಇಲ್ಲೆ . ಭೂಮಿಲ್ ಅವಂಗಿಂಜಿ ನಾಕ್ ಪ್ರಿಯ ನಾನಾಂವ್ ಬೋರೆ ದಾರೂ ಪುಟ್ಟುಲೆ .

ಅಧ್ಯೇಷ್ಯತೇ ಚ ಯ ಇಮಂ ಧರ್ಮ್ಯಂ ಸಂವಾದಮಾವಯೋಃ ।
ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞೇನ ತೇನಾಹಂ ಇಷ್ಟಃ ಸ್ಯಾಮಿತಿ ಮೇ ಮತಿಃ ॥ 70 ॥

70. ಧರ್ಮತ್‌ಲಿಂಜಿ ಕೂಡ್‌ನ (ತುಂಬಿತುಳ್ಳ) ಈ ಸಂವಾದತ್‌ನ ದಾರ್ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುಓ ಅವನಗೊಂಡ್ ನಾನ್ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞತ್‌ರ ಮೂಲಕ ಪೂಜಿತನಾಪಿ, ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ನಾಡ ನಿಶ್ಚಯ .

ಶ್ರದ್ಧಾವಾನನಸೂಯಶ್ಚ ಶೃಣುಯಾದಪಿ ಯೋ ನರಃ ।
ಸೋಽಪಿ ಮುಕ್ತಃ ಶುಭಾನ್ ಲೋಕಾನ್ ಪ್ರಾಪ್ನುಯಾತ್
ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಣಾಮ್ ॥ 71 ॥

71. ಶ್ರದ್ಧಾವಂತನೂ ಅಸೂಯೆ ಇಲ್ಲತವನೂ ಆನ ಏದ್ ಮನುಷ್ಯ ಇದನ ಕ್‌ಪ್ಪೋ ಆಂವ್ ಸಹಾ ಮುಕ್ತನಾಯಿತ್ ಪುಣ್ಯ ಕರ್ಮಿಯಡ ಶುಭವಾನ ಲೋಕತ್‌ನ ಹೊಂದುವ .

ಕಚ್ಚಿದೇತಚ್ಛ್ರುತಂ ಪಾರ್ಥ ತ್ವಯೈಕಾಗ್ರೇಣ ಚೇತಸಾ ।
ಕಚ್ಚಿದಜ್ಞಾನ ಸಂಮೋಹಃ ಪ್ರನಷ್ಟಸ್ತೇ ಧನಂಜಯ ॥ 72 ॥

72. ಪಾರ್ಥ ;ನೀನ್ ಇದನ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತತ್ ಕ್‌ಟಿಯಾ ? ಧನಂಜಯ; ಅಜ್ಞಾನತಿಂಜಿ ಆನ ನೀಡ ಮೋಹ ಪೋಚಾ ?

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ

ನಷ್ಟೋ ಮೋಹಃ ಸ್ಮೃತಿರ್ಲಬ್ಧಾ ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದಾನ್ಮಯಾಽಚ್ಯುತ ।
ಸ್ಥಿತೋಽಸ್ಮಿ ಗತಸಂದೇಹಃ ಕರಿಷ್ಯೇ ವಚನಂ ತವ ॥ 73 ॥

ಅರ್ಜುನ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ :-

73. ಏ ಅಚ್ಯುತ , ನೀಡ ಅನುಗ್ರಹತಿಂಜಿ ನಾಡ ಮೋಹ (ಸಂಸಾರತ್‌ರ ಅನರ್ಥಕ್ ಕಾರಣ ಆನ ಮೋಹ) ಪೋಚಿ. ಆತ್ಮ ತತ್ವತ್‌ರ ಸ್ಮೃತಿ ಆಚಿ . ಸಂದೇಹ ಶೂನ್ಯನಾಯಿತುಳ್ಳ್ .ನೀಡ ಉಪದೇಶತ್‌ರನಕೆ ನಾನ್ ಮಾಡ್‌ಏ.

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ

ಇತ್ಯಹಂ ವಾಸುದೇವಸ್ಯ ಪಾರ್ಥಸ್ಯ ಚ ಮಹಾತ್ಮನಃ ।
ಸಂವಾದಮಿಮಮಶ್ರೌಷಂ ಅದ್ಭುತಂ ರೋಮಹರ್ಷಣಮ್ ॥ 74 ॥

ಸಂಜಯ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ

74. ಇನ್ನನೆ ನಾನ್ ವಾಸುದೇವಂಡ ಪಿಂಞ ಮಹಾತ್ಮನಾನ ಅರ್ಜುನಂಡ ಅದ್ಭುತವಾನ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿಯಾನ ಈ ಸಂವಾದತ್‌ನ ಕ್‌ೇಟ್.

ವ್ಯಾಸಪ್ರಸಾದಾಚ್ಛ್ರುತವಾನ್ ಏತದ್ಗುಹ್ಯಮಹಂ ಪರಮ್ ।
ಯೋಗಂ ಯೋಗೇಶ್ವರಾತ್ ಕೃಷ್ಣಾತ್ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕಥಯತಃ
ಸ್ವಯಮ್ ॥ 75 ॥

75. ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸಂಡ ಅನುಗ್ರಹತಿಂಜಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾನ , ಗುಹ್ಯವಾನ, ಈ ಯೋಗತ್‌ನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಆಯಿತ್ ತಾನೇ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಉಳ್ಳ ಕೃಷ್ಣನಗೊಂಡ್ ನಾನ್ ಕ್‌ೇಟ್.

ರಾಜನ್ ಸಂಸ್ಮೃತ್ಯ ಸಂಸ್ಮೃತ್ಯ ಸಂವಾದಮಿಮಮದ್ಭುತಮ್ ।
ಕೇಶವಾರ್ಜುನಯೋಃ ಪುಣ್ಯಂ ಹೃಷ್ಯಾಮಿ ಚ ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ ॥ 76 ॥

76. ಹೇ ರಾಜಾ (ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ) , ಕೇಶವಾರ್ಜುನಂಗಡ ಈ ಅದ್ಭುತವಾನ, ಪುಣ್ಯವಾನ (ಶ್ರವಣತಿಲಿಂಜಿ ಪಾಪತ್‌ನ ನಾಶಮಾಡುವಂತದ್ -ಶಂಕರ) ಸಂವಾದತ್‌ನ ಅಕ್ಕಕ್ಕ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಪುನಃ ಪುನಃ ಸಂತೋಷ ಪಡುವಿ.

ತಚ್ಚ ಸಂಸ್ಮೃತ್ಯ ಸಂಸ್ಮೃತ್ಯ ರೂಪಮತ್ಯದ್ಭುತಂ ಹರೇಃ ।
ವಿಸ್ಮಯೋ ಮೇ ಮಹಾನ್ ರಾಜನ್ ಹೃಷ್ಯಾಮಿ ಚ ಪುನಃ ಪುನಃ ॥ 77 ॥

77. ಹೇ ರಾಜನ್, ಹರಿರ, ಅದ್ಭುತ ಆನ ಆ ರೂಪತ್‌ನ (ವಿಶ್ವರೂಪತ್‌ನ) ಅಕ್ಕಕ್ಕ ಗೇನ ಮಾಡಿಯಂಡ್ ಪುನಃ ಪುನಃ ಸಂತೋಷ ಪಡುವಿ.

ಯತ್ರ ಯೋಗೇಶ್ವರಃ ಕೃಷ್ಣಃ ಯತ್ರ ಪಾರ್ಥೋ ಧನುರ್ಧರಃ ।
ತತ್ರ ಶ್ರೀರ್ವಿಜಯೋ ಭೂತಿಃ ಧ್ರುವಾ ನೀತಿರ್ಮತಿರ್ಮಮ ॥ 78 ॥

78. ಎಲ್ಲಿ ಯೋಗೇಶ್ವರನಾನ ಕೃಷ್ಣ ಇಪ್ಪೋ , ಎಲ್ಲಿ ಧನುರ್ಧಾರಿಯಾನ ಪಾರ್ಥ ಇಪ್ಪೋ, ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ , ವಿಜಯ , ಐಶ್ವರ್ಯ, ಶಾಶ್ವತ ನೀತಿ ಇಪ್ಪ ಯಣ್ಣಿಯಂಡ್ ನಾಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಇತಿ ಮೋಕ್ಷ ಸನ್ಯಾಸಯೋಗೋ ನಾಮ ಅಷ್ಟಾದಶೋಧ್ಯಾಯಃ

ಮೋಕ್ಷ ಸಂನ್ಯಾಸ ಯೋಗ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಪದಿನಟ್ಟನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ತೀಂದತ್ ।

ವರಾಹಪುರಾಣೋಕ್ತ
ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಮ್ .

ವರಾಹ ಪುರಾಣತ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿತುಳ್ಳ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆರ ಮಹಾತ್ಮೆ :-

ಧರೋವಾಚ

ಭಗವನ್ ! ಪರಮೇಶಾನ ! ಭಕ್ತಿರವ್ಯಭಿಚಾರಿಣೀ ।
ಪ್ರಾರಬ್ಧಂ ಭುಜ್ಯಮಾನಸ್ಯ ಕಥಂ ಭವತಿ ಹೇ ಪ್ರಭೋ ॥ 1 ॥

ಭೂದೇವಿ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ

1. ಹೇ ಭಗವಾನ್; ಪರಮೇಶ ; ಪ್ರಾರಬ್ಧತ್‌ನ ಅನುಭವಿಚಿಟ್ಟಂಡ್ ಇಪ್ಪವಂಗ್ ಅವ್ಯಭಿಚಾರಿ ಆನ ಭಕ್ತಿ ಎನ್ನನೆ ಉಂಟಾಪ ?

ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಉವಾಚ

ಪ್ರಾರಬ್ಧಂ ಭುಜ್ಯಮಾನೋ ಹಿ ಗೀತಾಭ್ಯಾಸರತಃ ಸದಾ ।
ಸ ಮುಕ್ತಃ ಸ ಸುಖೀ ಲೋಕೇ ಕರ್ಮಣಾ ನೋಪಲಿಪ್ಯತೇ ॥ 2 ॥

ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ.

2. ಪ್ರಾರಬ್ಧತ್‌ನ ಅನುಭವ್‌ಚಿಟ್ಟಂಡ ಉಂಡೇಗೂ ದಾರ್ ಗೀತಾಭ್ಯಾಸತ್‌ಲ್ ಸದಾ ನಿರತನಾಯಿತಿಪ್ಪೋ ಅಂವ್ ಮುಕ್ತನೂ ಪಿಂಞ ಸುಖಿಯೂ ಆಯಿತಿಪ್ಪ . ಲೋಕತ್ ಅಂವ್ ಕರ್ಮತಿಂಜಿ ಸೋಂಕಲ್ಪಡುಲೆ.

ಮಹಾಪಾಪಾದಿಪಾಪಾನಿ ಗೀತಾಧ್ಯಾನಂ ಕರೋತಿ ಚೇತ್ ।
ಕ್ವಚಿತ್ ಸ್ಪರ್ಶಂ ನ ಕುರ್ವಂತಿ ನಲಿನೀದಲಮಂಬುವತ್ ॥ 3 ॥

3. ದಾರ್ ಗೀತಾಧ್ಯಾನತ್‌ನ ಮಾಡುಓ , ಅವನ ಮಹಾಪಾಪ - ಅತಿಪಾಪ - ತಾವರೆ ಪೂನ ನೀರ್ ಸೋಂಕತನಕೆ ಚೆನ್ನಂಗೂ ಮುಟ್ಟೊಕ್ ಕಯ್ಯುಲೆ.

ಗೀತಾಯಾಃ ಪುಸ್ತಕಂ ಯತ್ರ ಯತ್ರ ಪಾಠಃ ಪ್ರವರ್ತತೇ ।
ತತ್ರ ಸರ್ವಾಣಿ ತೀರ್ಥಾನಿ ಪ್ರಯಾಗಾದೀನಿ ತತ್ರ ವೈ ॥ 4 ॥
ಸರ್ವೇ ದೇವಾಶ್ಚ ಋಷಯೋ ಯೋಗಿನಃ ಪನ್ನಗಾಶ್ಚ ಯೇ ।
ಗೋಪಾಲಾ ಗೋಪಿಕಾ ವಾಪಿ ನಾರದೋದ್ಧವಪಾರ್ಷದೈಃ ॥ 5 ॥

4,5. ಎಲ್ಲಿ ಗೀತೆರ ಪುಸ್ತಕ ಇಪ್ಪೋ, ಎಲ್ಲಿ ಗೀತಾ ಪಠನ ಆಯಂಡಿಪ್ಪೋ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಗ ಪಿಂಞ ಎಲ್ಲಾ ಪುಣ್ಯ ತೀರ್ಥ ಇಪ್ಪ . ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಯ , ಋಷಿಯ ,ಯೋಗಿಯ , ಪನ್ನಗಂಗ ನಾರದ , ಉದ್ಧವ ಪಾರ್ಷದಗಣ ಇಯಂಗ ಎಲ್ಲಾ ಕೂಡ್‌ನ ಗೋಪ ಗೋಪಿಯಳೂ ಇಪ್ಪ.

ಸಹಾಯೋ ಜಾಯತೇ ಶೀಘ್ರಮ್ ಯತ್ರ ಗೀತಾ ಪ್ರವರ್ತತೇ ।
ಯತ್ರ ಗೀತಾ ವಿಚಾರಶ್ಚ ಪಠನಂ ಪಾಠನಂ ಶ್ರುತಮ್ ।
ತತ್ರಾಹಂ ನಿಶ್ಚಿತಂ ಪೃಥ್ವಿ! ನಿವಸಾಮಿ ಸದೈವ ಹಿ ॥ 6 ॥

6. ಎಲ್ಲಿ ಗೀತೆ ಪ್ರವೃತ್ತ ಆಯಿತಿಪ್ಪೋ ಅಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಶೀಘ್ರವಾಯಿತ್ ಕ್‌ಟ್ಟ್‌ವ. ಹೇ ಪೃಥ್ವಿ ; ಎಲ್ಲಿ ಗೀತಾ ವಿಚಾರವೂ, ಪಠಣವೂ , ಪಾಠನವೂ ಕ್‌ಪೋ ಅಲ್ಲಿ ನಾನ್ ಸದಾ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತ್ ವಾಸ ಇಪ್ಪಿ .

ಗೀತಾಶ್ರಯೇಽಹಂ ತಿಷ್ಠಾಮಿ ಗೀತಾ ಮೇ ಚೋತ್ತಮಂ ಗೃಹಮ್ ।
ಗೀತಾಜ್ಞಾನಮುಪಾಶ್ರಿತ್ಯ ತ್ರೀನ್ ಲೋಕಾನ್
ಪಾಲಯಾಮ್ಯಹಮ್ ॥ 7 ॥

7. ನಾನ್ ಗೀತೆ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವಂಡ ಆಶ್ರಯತ್ ನಿಂದ್‌ಯ್. ಗೀತೆ ನಾಕ್ ಉತ್ತಮ ಆನ ಮನೆ . ಗೀತಾಜ್ಞಾನತ್‌ನ ಆಶ್ರಯಿಚಿಟ್ಟಿತ್ ನಾನ್ ಮೂಂದ್ ಲೋಕತ್‌ನ ಪರಿಪಾಲ್‌ಚಿಡ್‌ವಿ.

ಗೀತಾ ಮೇ ಪರಮಾ ವಿದ್ಯಾ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಾ ನ ಸಂಶಯಃ ।
ಅರ್ಧಮಾತ್ರಾಕ್ಷರಾ ನಿತ್ಯಾ ಸ್ವಾನಿರ್ವಾಚ್ಯಪದಾತ್ಮಿಕಾ ॥ 8 ॥

8. ಗೀತೆ ನಾಡ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪ ಆನ ಪರಮ ವಿದ್ಯೆ . ಇದತ್‌ಲ್ ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲೆ. ಅದ್ ಅರ್ಧ ಮಾತ್ರಾಕ್ಷರ ನಿತ್ಯ ಆನದ್,ಅನಿರ್ವಾಚ್ಯ ಪದ ಸ್ವರೂಪಿ.

ಚಿದಾನಂದೇನ ಕೃಷ್ಣೇನ ಪ್ರೋಕ್ತಾ ಸ್ವಮುಖತೋಽರ್ಜುನಮ್ ।
ವೇದತ್ರಯೀ ಪರಾನಂದಾ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಜ್ಞಾನಸಂಯುತಾ ॥ 9 ॥

9. ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪನಾನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ , ತನ್ನಡ ಬಾಯಿಲಿಂಜೇ ಅರ್ಜುನಂಗ್ ವೇದತ್ರಯರೂಪವೂ , ಪರಮಾನಂದವೂ ತತ್ವಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನತಿಂಜಿ ತುಂಬಿತುಳ್ಳದೂ ಆನ ಗೀತೆನ ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ಚಿ.

ಯೋಽಷ್ಟಾದಶ ಜಪೇನ್ನಿತ್ಯಮ್ ನರೋ ನಿಶ್ಚಲಮಾನಸಃ ।
ಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿ ಸ ಲಭತೇ ತತೋ ಯಾತಿ ಪರಂ ಪದಮ್ ॥ 10 ॥

10.ಏದ್ ಮನುಷ್ಯ ಪದಿನಟ್ಟ್ ಅಧ್ಯಾಯ ಉಳ್ಳ ಈ ಗೀತೆನ ನಿಶ್ಚಲ ಮನಸ್ಸ್‌ಲ್ ಓದುಓ ಅಂವ್ ಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿನ ಪಡೆಂದಿಂತ್ ಪಿಂಞಲ್ಲಿಂಜಿ ಪರಮಪದತ್ತ್‌ನ ಹೊಂದ್‌ವ.

ಪಾಠೇಸಮರ್ಥಃ ಸಂಪೂರ್ಣೇ ತತೋಽರ್ಧಂ ಪಾಠಮಾಚರೇತ್ ।
ತದಾ ಗೋದಾನಜಂ ಪುಣ್ಯಮ್ ಲಭತೇ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ ॥ 11 ॥

11. ಪೂರ್ಣಪಾರಾಯಣ ಮಾಡೊಕ್ ಅಸಮರ್ಥನಾಚೆಂಗಿ, ಪಾದಿನ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡ್‌ಚೆಂಗೂ ಗೋದಾನ ಮಾಡ್‌ನ ಪುಣ್ಯತ್‌ನ ಪಡೆಯುವ, ಇದತ್ ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲೆ .

ತ್ರಿಭಾಗಂ ಪಠಮಾನಸ್ತು ಗಂಗಾಸ್ನಾನಫಲಂ ಲಭೇತ್ ।
ಷಡಂಶಂ ಜಪಮಾನಸ್ತು ಸೋಮಯಾಗಫಲಂ ಲಭೇತ್ ॥ 12 ॥

12. ಗೀತೆರ ಮೂಂದ್ ಭಾಗದ್ ಒರ್ ಭಾಗತ್‌ನ್ನ ಪಠನ ಮಾಡ್‌ನಂವ್ ಗಂಗಾಸ್ನಾನತ್‌ರ ಫಲತ್ತ್‌ನೂ , ಆರನೇ ಒರ್ ಭಾಗ ಪಠನ ಮಾಡ್‌ನಂವ್ ಸೋಮಯಾಗತ್ತ್‌ರ ಫಲತ್ತ್‌ನ ಹೊಂದ್‌ವ.

ಏಕಾಧ್ಯಾಯಂ ತು ಯೋ ನಿತ್ಯಮ್ ಪಠತೇ ಭಕ್ತಿಸಂಯುತಃ ।
ರುದ್ರಲೋಕಮವಾಪ್ನೋತಿ ಗಣೋ ಭೂತ್ವಾ ವಸೇಚ್ಚಿರಮ್ ॥ 13 ॥

13. ದಾರ್ ಪ್ರತಿದಿನ ಒರ್ ಅಧ್ಯಾಯತ್ತ್‌ನ ಭಕ್ತಿಲ್ ಓದುಓ , ಅಂವ್ ರುದ್ರಲೋಕತ್‌ನ ಹೊಂದಿತ್ ಪಿಂಞ ರುದ್ರಂಡ ಗಣತ್ತ್‌ಲ್ ಒಂದಾಯಿತ್ ಪೆರತ್ ಕಾಲ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡ್‌ವ.

ಅಧ್ಯಾಯಂ ಶ್ಲೋಕಪಾದಂ ವಾ ನಿತ್ಯಂ ಯಃ ಪಠತೇ ನರಃ
ಸ ಯಾತಿ ನರತಾಂ ಯಾವತ್ ಮನ್ವಂತರ ವಸುಂಧರೇ ॥ 14 ॥

14. ಹೇ ವಸುಂಧರೆ ; ಗೀತೆರ ಒರ್ ಅಧ್ಯಾಯತ್‌ನಾಚೆಂಗಿ , ಅಥವಾ ಅಧ್ಯಾಯತ್‌ರ ನಾಲ್‌ಲ್ ಒರ್ ಅಂಶತ್‌ನಾಚೆಂಗೂ ಏದ್ ಮನುಷ್ಯ ಯಕ್ಕಾಲೂ ಓದುಓ , ಅಂವ್ ಮನ್ವಂತರ ಇಕ್ಕಣೆಕೂ ಈ ಭೂಮಿಲ್ ನರಜನ್ಮ ಪಡೆವ.

ಗೀತಾಯಾಃ ಶ್ಲೋಕದಶಕಮ್ ಸಪ್ತ ಪಂಚ ಚತುಷ್ಟಯಮ್ ।
ದ್ವೌ ತ್ರೀನೇಕಂ ತದರ್ಧಂ ವಾ ಶ್ಲೋಕಾನಾಂ ಯಃ ಪಠೇನ್ನರಃ ॥ 15 ॥
ಚಂದ್ರಲೋಕಾಮವಾಪ್ನೋತಿ ವರ್ಷಾಣಾಮಯುತಂ ಧ್ರುವಮ್
ಗೀತಾಪಾಠಸಮಾಯುಕ್ತೋ ಮೃತೋಽಮಾನುಷತಾಂ ವ್ರಜೇತ್ ॥ 16 ॥

15,16. ಗೀತೆರ ಪತ್ ಶ್ಲೋಕತ್‌ನಾಚೆಂಗೂ ,ಏಳನ್ನಾಚೆಂಗೂ ,ಅಂಜನ್ನಾಚೆಂಗೂ, ನಾಲನ್ನಾಚೆಂಗೂ, ಮೂಂದನಾಚೆಂಗೂ, ದಂಡನ್ನಾಚೆಂಗೂ, ಒಂದನ್ನಾಚೆಂಗೂ ಅಥವ ಅದಂಡ ಪಾದಿನಾಚೆಂಗೂ , ಏದ್ ಮನುಷ್ಯ ಓದುಓ ಅಂವ್ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತ್ ಅಯುತಕಾಲತ್‌ರಚ್ಚಕ್

ಸಮಯ ಚಂದ್ರಲೋಕತ್‌ನ ಹೊಂದುವ .ಗೀತಾಪಾಠತ್ತ್‌ಲ್ ಉಳ್ಳಂವ್ ಚತ್ತ ಪಿಂಞ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮತ್ತ್‌ನ ಹೊಂದುವ.

ಗೀತಾಭ್ಯಾಸಂ ಪುನಃ ಕೃತ್ವಾ ಲಭತೇ ಮುಕ್ತಿಮುತ್ತಮಾಮ್ ।
ಗೀತೇತ್ಯುಚ್ಚಾರಸಂಯುಕ್ತೋ ಮ್ರಿಯಮಾಣೋ ಗತಿಂ ಲಭೇತ್ ॥ 17 ॥

17. ದಾರ್ ಗೀತಾಭ್ಯಾಸತ್‌ನ ಪುನಃ ಪುನಃ ಮಾಡ್‌ಓ , ಅಂವ್ ಉತ್ತಮವಾನ ಮುಕ್ತಿನ ಪಡೆಯುವ . ಮೃತ್ಯುಕಾಲತ್ ।ಗೀತಾ । ಯ್‌ಣ್ಣ್‌ವ ಪದತ್ತ್‌ನ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡ್‌ಚೆಂಗಿ ಸದ್ಗತಿ ಪಡೆಯುವ.

ಗೀತಾರ್ಥ ಶ್ರವಣಾಸಕ್ತೋ ಮಹಾಪಾಪಯುತೋಽಪಿ ವಾ ।
ವೈಕುಂಠಂ ಸಮವಾಪ್ನೋತಿ ವಿಷ್ಣುನಾ ಸಹ ಮೋದತೇ ॥ 18 ॥

18. ಗೀತಾರ್ಥತ್‌ನ ಕ್‌ಪತ್ ಆಸಕ್ತ ಆನಂವ್ ಭಾರಿ ಪಾಪತಿಂಜಿ ತುಂಬಿತುಂಡೇಗೂ ವೈಕುಂಠತ್‌ನ ಹೊಂದುವ. ಪಿಂಞ ವಿಷ್ಣುರ ಕೂಡೇ ಆನಂದತ್‌ನ ಅನುಭವಿಚಿರುವ.

ಗೀತಾರ್ಥಂ ಧ್ಯಾಯತೇ ನಿತ್ಯಮ್ ಕೃತ್ವಾ ಕರ್ಮಾಣಿ ಭೂರಿಶಃ ।
ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಃ ಸ ವಿಜ್ಞೇಯೋ ದೇಹಾಂತೇ ಪರಮಂ ಪದಮ್ ॥ 19 ॥

19. ಪೆರತ್ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿತ್ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಗೀತಾರ್ಥತ್ತ್‌ನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವಂವ್‌ನ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಅರಿಯಂಡು . ದೇಹಪಾತ ಆನಪಿಂಞ ಅಂವ್ ಪರಮಪದತ್ತ್‌ನ ಹೊಂದುವ .

ಗೀತಾಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಬಹವೋ ಭೂಭುಜೋ ಜನಕಾದಯಃ ।
ನಿರ್ಧೂತಕಲ್ಮಷಾ ಲೋಕೇ ಗೀತಾ ಯಾತಾಃ ಪರಂ ಪದಮ್ ॥ 20 ॥

20. ಜನಕ ಪಿಂಞ ಬೋರೆ ಸುಮಾರು ರಾಜಂಗ ಗೀತೆನ ಆಶ್ರಯಿಚಿಟ್ಟಿತ್ ಇಹಲೋಕತ್ತ್‌ಲೆ ಪಾಪತಿಂಜಿ ಮುಕ್ತ್ಂಗ ಆಚಿ . ದೇಹಪಾತ ಆನಪಿಂಞ ಪರಮಪದತ್ತ್‌ನ ಹೊಂದ್‌ಚಿ ಯ್‌ಣ್ಣೆಯಂಡ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧಂಗ ಆಯಿತ್.

ಗೀತಾಯಾಃ ಪಠನಂ ಕೃತ್ವಾ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ನೈವ ಯಃ ಪಠೇತ್ ।
ವೃಥಾಪಾಠೋ ಭವೇತ್ತಸ್ಯ ಶ್ರಮ ಏವ ಹ್ಯುದಾಹೃತಃ ॥ 21 ॥

21. ದಾರ್ ಗೀತಾಪಠನ ಮಾಡಿತ್, ಮಹಾತ್ಮ್ಯತ್‌ರ ಪಠಣತ್‌ನ ಮಾಡುಲೆಯೋ ಅವಂಡ ಪಾಠ ವ್ಯರ್ಥ ಆಪ. ಅವಂಗ್, ಬರೀ ಶ್ರಮವೇ ಫಲ ಯ್‌ಣ್ಣಿಯಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ಣಿತ್.

ಏತನ್ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ಸಂಯುಕ್ತಮ್ ಗೀತಾಭ್ಯಾಸಂ ಕರೋತಿ ಯಃ ।
ಸ ತತ್ಫಲಮವಾಪ್ನೋತಿ ದುರ್ಲಭಾಂ ಗತಿಮಾಪ್ನುಯಾತ್ ॥ 22 ॥

22. ಆಚೆಂಗಿ ದಾರ್ ಈ ಮಹಾತ್ಮ್ಯತ್‌ರ ಕೂಡೇ ಕೂಡ್‌ನ ಗೀತಾಭ್ಯಾಸತ್‌ನ ಮಾಡುಓ ಅಂವ್ ಆದಂಡ ಫಲತ್‌ನ ಹೊಂದುವ. ಯ್‌ಣ್ಚೆಂಗಿ ದುರ್ಲಭ ಆನ ಗತಿನ ಪಡೆಯುವ .

ಸೂತ ಉವಾಚ

ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಮೇತದ್ಗೀತಾಯಾಃ ಮಯಾಪ್ರೋಕ್ತಂ ಸನಾತನಮ್ ।
ಗೀತಾಂತೇ ಚ ಪಠೇದ್ಯಸ್ತು ಯದುಕ್ತಂ ತತ್ಫಲಂ ಲಭೇತ್ ॥ 23 ॥

ಸೂತ ಯ್‌ಣ್ಚಿ

23. ನನ್ನಗೊಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ನಂತ , ಸನಾತನ ಆನ ಈ ಗೀತಾ ಮಹಾತ್ಮ್ಯತ್‌ನ ದಾರ್ ಓದುಓ , ಅಂವ್ ಅಕ್ಕಲೆ ಯಣ್ಣನ ಫಲತ್‌ನ ಹೊಂದುವ.

ಇತಿ ಶ್ರೀವಾರಾಹಪುರಾಣೇ ಧರಾವಿಷ್ಣುಪ್ರೋಕ್ತಂ ಶ್ರೀಗೀತಾಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಂ ಸಂಪೂರ್ಣಮ್ ॥

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

ಇನ್ನನೆ ಶ್ರೀವರಾಹ ಪುರಾಣತ್‌ಲ್ ಉಳ್ಳ ಭೂದೇವಿಕ್ ವಿಷ್ಣುನಗೊಂಡ್ ಯ್‌ಣ್ನ ಶ್ರೀಗೀತಾಮಹಾತ್ಮ್ಯ ಪೂರ್ತಿ ಆಚಿ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಕೊಡವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಮಡಿಕೇರಿ

ಸ್ಕೌಟ್ ಭವನ ಜಿಲ್ಲಾ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣ

ಫೋನ್ : 229074

ಪ್ರಕಟಣಾ ಸಮಿತಿ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು :

ಶ್ರೀ ಚಿರಿಯಪಂಡ ಎಂ. ರಾಜಾನಂಜಪ್ಪ

ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ :

ಶ್ರೀ ಕೆ. ದಾಮೋದರ

ಸದಸ್ಯಂಗ :

ಶ್ರೀಮತಿ ಉಳ್ಳಿಯಡ ಡಾಟಿ ಪೂವಯ್ಯ

ಶ್ರೀ ಚಕ್ಕೇರ ಎ. ತ್ಯಾಗರಾಜ್

ಶ್ರೀ ಐತಿಚಂಡ ರಮೇಶ್ ಉತ್ತಪ್ಪ

ಶ್ರೀಮತಿ ತಾತಂಡ ಪ್ರಭಾ ನಾಣಯ್ಯ

ಶ್ರೀ ಅಮ್ಮಣಂಡ ಎಂ. ಅಣ್ಣಯ್ಯ